

DJC2A: வங்கியியல் சட்டம் மற்றும் நடைமுறை

அலகு 1

வங்கிகளின் தோற்றம் - வணிக வங்கிகளின் முக்கிய செயல்பாடு - வணிக வங்கிகளின் துணை மற்றும் நிறுவன சேவை - சமூக பொறுப்புக்கள் வங்கிகள்

அலகு 2

மத்திய வங்கி இந்தியா - செயல்பாடுகளை - கடன் கட்டுப்பாடு முறைகள் - பாரம்பரிய மற்றும் விளம்பர பங்களிக்கிறது - ஆர்.பி.ஐ. பணவியல் கொள்கை - புதிய கிளைகள் திறப்பு - புதிய உரிமம் கொள்கை

அலகு 3

வங்கியாளர் - வாடிக்கையாளர் - வங்கி மற்றும் வாடிக்கையாளர் இடையே உள்ள உறவு - பொது மற்றும் சிறப்பு உறவு - வங்கியாளரின் உரிமை - காசோலை - அத்தியாவசிய காசோலை -- வரையறை - கடக்கும் வகையான - ஒப்புதல் - வகை - பொருள் மாற்றம் - ஒரு செலுத்துவதற்கு சட்டரீதியான பாதுகாப்பு வங்கியாளர் - சேகரிக்கும் வங்கியாளருக்கு சட்டரீதியான பாதுகாப்பு

அலகு 4

மைய வங்கி- வீட்டு வங்கி சில்லறை வங்கி - இணைய வங்கி வங்கி - ஆன்லைன் வங்கி மற்றும் வங்கியியல் - மொபைல் பேங்கிங் - கணினிமயமாக்கப்பட்ட வங்கி - மின்னணு நிதி பரிமாற்றம் - தானியங்கி இயந்திரம் மற்றும் பற்று அட்டை - ஸ்மார்ட் கார்டு - கிரெடிட் கார்டு - மின்னணு பணம் - ஸ்விஃப்ட் - RTGS - தொழில்நுட்பத்தின் தாக்கம் - வங்கி தொழில்நுட்பத்தில் குளோபல் முன்னேற்றங்கள்

அலகு 5

நவீனமயமாக்கப்பட்ட வங்கிச்சேவை - பாரம்பரியமான மின்வங்கி பரிவர்த்தனை - மின்னணு விநியோக சேனல்கள் - வங்கி - நன்மைகள்- பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள்

குறிப்புத்தகங்கள்

வங்கிச் சட்டம் மற்றும் பயிற்சி - S.N.La

வங்கிச் சட்டம் மற்றும் பயிற்சி- ஈ.கார்டன் மற்றும் கே நடராஜன்

வங்கிச் சட்டம் மற்றும் பயிற்சி- எஸ்.எஸ்.குல்சன் மற்றும் கல்ப கபூர்

வங்கிச் சட்டம் மற்றும் பயிற்சி- கே.சி.செர்லீகா

அலகு 1

வங்கிகளின் தோற்றம்

வங்கி நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வெவ்வேறு காலங்களிலிருந்து பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது.

Bank என்ற ஆங்கிலச் சொல் 'Banco or 'Bancus' or Banque' என்றால் பெஞ்சு என்று பொருள் படும். பழங்காலத்தில் வங்கித் தொழில் புரிபவர் உட்காரும் பெஞ்சு மீது அமர்ந்து கொள்வர். வங்கித் தொழில் முறிந்து விட்டால் தான் உட்கார்ந்திருந்த பெஞ்சை உடைத்துவிட்டுச் சென்றுவிடுவர்.

ஜியோப்பெர்ரி க்ரவத்தரின் கூற்றுப்படி, வியாபாரிகள், பொற்கொல்லர்கள் மற்றும் வட்டிக்கடைக் காரர்கள் ஆகியோர் இக்கால வங்கியரின் முன்னோர்கள் என்று கருதப்படுகிறது.

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பாரிலோனியர்களால் வங்கிமுறை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. பாபிலோனியர்களால் பாபிலோனிய கோவில்கள் வங்கிகளாக பயன்படுத்தப்பட்டன. பின்னர் கிரேக்க மக்களும், ரோமானிய மக்களும் பாபிலோனியர்களின் வழியைப் பின்பற்றி வங்கிகளைத் தொடங்கினார்கள். 12 ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வெனீஸ் மற்றும் ஜெனீவாவில் வங்கிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இங்கிலாந்து நாட்டில் வாழ்ந்த பொற்கொல்லர்கள் வங்கிகளை இங்கிலாந்து நாட்டில் தொடங்கினார்கள். வங்கித் தொழில் இலாபகரமானது என்று மக்களுக்கு உணர்த்தினார்கள். 1964ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இங்கிலாந்தில் வங்கியின் மூலம்தான் தற்போதைய வங்கி முறைக்கு ஒரு வடிவம் தரப்பட்டது.

கிரௌதர் கருத்துப்படி, நவீன வங்கியில் மூன்று முன்னோர்களைப் பெற்றுள்ளது.

1. வியாபாரிகள்
2. பொற்கொல்லர்கள்
3. கிராம கடன் வழங்குபவர்கள்

வரலாற்றுப்படி, பாபிலோனியர்கள் வங்கி முறையினை முன்னேற்றும் அடையச் செய்துள்ளார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது.

வெனீஸ் வங்கி பழமையான வங்கியாகக் கருதப்படுகின்றது.

அதன் பின்பு 'Bank' என்ற வார்த்தை 'Bank' என்ற German வார்த்தையிலிருந்து உருவானது. 'Bank' என்றால் கூட்டு பங்கு நிதி என்று அழைக்கப்பட்டது. 18ம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் நாட்டு வங்கியாளர்கள், நிதிஸ் மற்றும் பணம் வழங்குபவர்கள் வங்கித் தொழிலை

மேற்கொண்டுள்ளனர். எண்ணிக்கையில் அதிகமான வங்கி நிறுவனங்கள் தொடங்கப்பட்டன. ஒரு சில காரணங்களால் வங்கி முறிவுகள் அதிகம் ஏற்பட்டுள்ளன. எனவே, வங்கிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் 1773 ம் ஆண்டு உருவானது. வங்கி நிறுவனங்கள் அனைத்தும் நிறுவக் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டன.

இந்தியாவில் வங்கிகளின் தோற்றம்:

இந்தியாவில் லேவாதேவி முறை ஆங்கிலேயர் வருகைக்கு முன்பே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. 1770 ம் ஆண்டு இந்தியாவில் பாங்க் ஆப் இந்துஸ்தான் என்னும் வங்கி நிறுவப்பட்டது. இந்தியாவில் இவ்வங்கிதான் ஆரம்பகால அதிகாரத்தின் கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1840 ஆம் ஆண்டு பிரசிடென்சி பாங்க் ஆப் பாம்பே மற்றும் 1843 ஆம் ஆண்டு பிரசிடென்சி பாங்க் ஆப் மெட்ராஸ் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. பின்னர் 1955 ம் ஆண்டு ஜீலை மாதம் 1ம் தேதி அன்று இம்பீரியல் பாங்க் ஆப் இந்தியா, ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியா என்று பெயர் மாற்றப்பட்டு செயல்பட்டு வந்தது. 1880 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்திய கூட்டுப் பங்கு வங்கி “Oudh Commercial Bank” என்ற பெயரில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. 1894 ம் ஆண்டு பஞ்சாப் நே'னல் வரை ஏற்பட்ட தொழில் நெருக்கடியால் வங்கி முறிவுகள் ஏற்பட்டன. 1947 ம் ஆண்டு கடைசியில் 648 வணிக வங்கிகள் இந்தியாவில் உள்ளன. 1913 – 1914 ம் ஆண்டில் 161 வங்கிகளில் முறிவு ஏற்பட்டது. 1934 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் வங்கித் தொழிலை ஒழுங்கு படுத்துவதற்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கிச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி என்ற பெயரில் செயல்பட்டு வருகிறது. 1935 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் இவ்வங்கி செயல்படத் தொடங்கியது. 1948 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் இவ்வங்கி அரசுடைமை ஆக்கப்பட்டது.

சுதந்திரத்திற்குப்பின்பு வங்கியியல்

இந்தியாவில் 1947 ம் ஆண்டு 648 வணிக வங்கிகள் 4819 கிளைகளைக் கொண்டுள்ளது. வங்கிகளின் செயல்பாடுகளைக் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன் காரணமாக 1979 ம் ஆண்டு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டது. 1949 ம் ஆண்டு வங்கி நிறுவச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1965 ம் ஆண்டு வங்கி நிறுவச் சட்டம் வங்கி ஒழுங்காற்றுச் சட்டம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியா சட்டம் 1959 ன்படி, அரசுக்கு சொந்தமான எட்டு வங்கிகள் ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியாவின் துணை வங்கிகளாக அமைக்கப்பட்டன. 1969 ம் ஆண்டு ஜீலை மாதம் 19 ஆம் நாள் 14 வங்கிகள் அரசுடைமை ஆக்கப்பட்டன. 1980 ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 15 ஆம் நாள் மேலும் 6 வங்கிகள் அரசுடைமை ஆக்கப்பட்டன.

வட்டாரக் கிராம வங்கிகள் சட்டம், 1976ன் படி, வட்டாரக் கிராம வங்கிகள் 1976 ல் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. கிராம மக்களுக்கு வங்கிச் சேவை கிடைப்பதற்காக கிராம வங்கிகள்

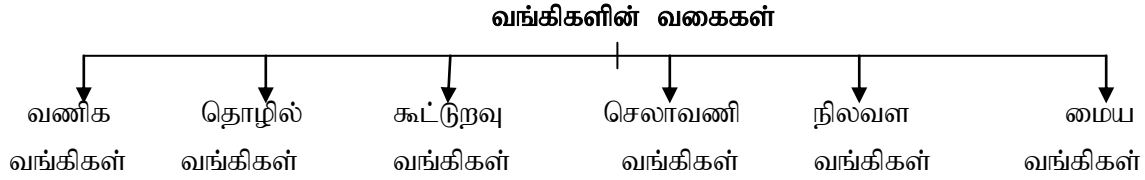

தொடங்கப்பட்டன. மக்களிடையே கூட்டுறவு உணர்வு அதிகரிக்கப்படுவதற்காக கூட்டுறவு வங்கிகள் தொடங்கப்பட்டன. தொழில் தொடங்குவதற்கு தேவையான நீண்டகாலக் கடன் வழங்குவதற்காக தொழில் வங்கிகள் தொடங்கப்பட்டன. 1984 ம் ஆண்டு ஏற்றுமதி இறக்குமதி வங்கி தொடங்கப்பட்டது.

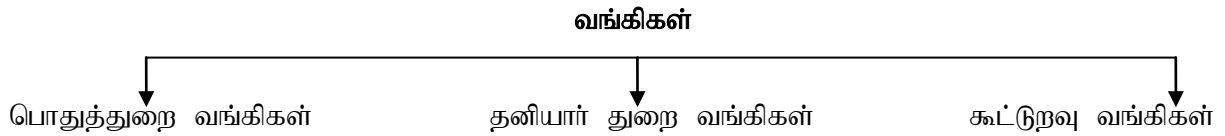
வங்கிகளின் வகைகள்

பணியின் அடிப்படையில் வங்கிகள் கீழ்க்கண்டவாறு பிரிக்கப்படுகின்றன.

1. வணிக வங்கிகள்
2. தொழில் வங்கிகள்
3. கூட்டுறவு வங்கிகள்
4. மாற்று வங்கிகள்
5. நிலவள வங்கிகள்
6. மைய வங்கி

உரிமை அடிப்படையில் வங்கிகள் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

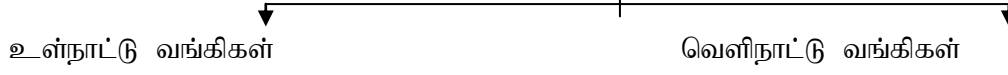
பொதுத்துறை வங்கிகள்:

பொதுத்துறை வங்கிகள் அரசாங்கத்தினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு தொடங்கப்பட்டதாகும்.

இருப்பிட அடிப்படையில் வங்கிகள் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

வங்கிகள்

உள்நாட்டு வங்கிகள்:

உள்நாட்டு வங்கிகள் என்பவை உள்நாட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டு உள்நாட்டில் கூட்டுருவாக்கம் செய்யப்படுவதாகும்.

வெளிநாட்டில் வங்கிகள்:

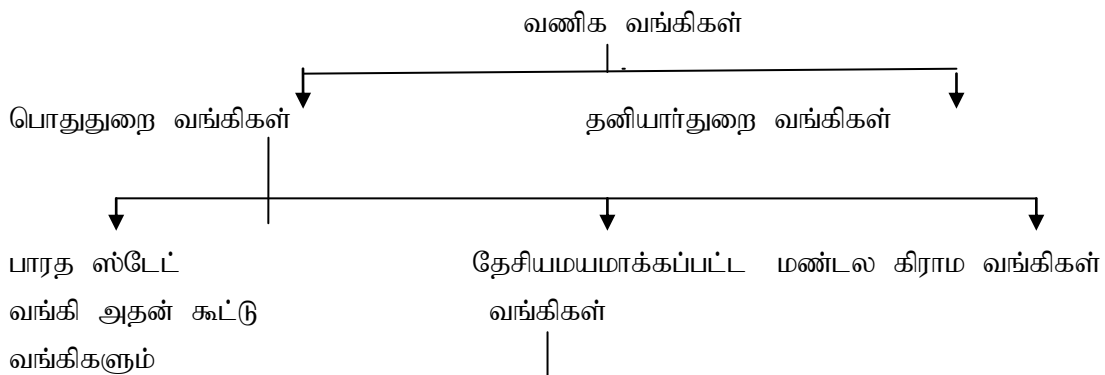
வெளிநாட்டு வங்கிகள் என்பவை வெளிநாட்டு பதிவு செய்யப்பட்டு செல்படுவதாகும்.

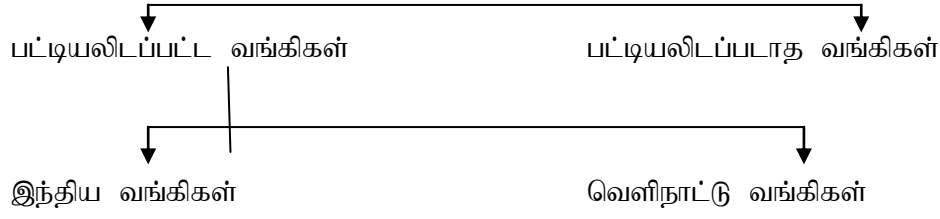
வணிக வங்கிகள்:

1770 ம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் பேங்க் ஆப் ஹிந்துஸ்தான் என்ற வங்கி முதல் கூட்டு பங்கு வங்கியாக தொடங்கப்பட்டது. பேங்க் ஆப் பெங்கால் 1806 ம் ஆண்டு தொழில்களுக்கு குறுகிய காலக் கடன் வழங்குவதுதான் முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டது. இந்தியாவில் சிறப்புச் சட்டங்கள் மூலமாகவோ (எ.கா: ஸ்டேட்பாங்க் ஆப் இந்தியா) அல்லது நிறுமச் சட்டத்தின் மூலமாகவோ தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

1969 ம் ஆண்டு வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பின்பு வணிக வங்கிகளின் பங்கில் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. வணிய வங்கிகள் தற்போது விவசாயம், சிறிய அளவிலான தொழில்கள் மற்றும் நலிவடைந்த துறைகளுக்குக் கடன் வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தன.

வணிக வங்கிகளின் வகைகள்:

பாரத ஸ்டேட் வங்கி:

பொதுத் துறை வணிக வங்கிகளில் பாரத ஸ்டேட் வங்கி ஒரு பெரிய வங்கியாக செயல்படுகிறது. 1955 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 1 ஆம் தேதி இவ்வங்கி நிறுவப்பட்டது. இவ்வங்கி இம்பீரியல் வங்கி என்ற பெயரில் இதற்கு முன்பு செயல்பட்டு வந்தது. பம்பாய் வங்கி, பெங்கால் மற்றும் சென்னை வங்கி ஆகிய மூன்று வங்கிகளையும் 1927 ஆம் ஆண்டு ஒருங்கிணைத்து இம்பீரியல் வங்கி எனச் செயல்பட்டது. அகில இந்தியக் கிராமக் கடன் குழுவின் பரிந்துறையின்படி பாரத ஸ்டேட் வங்கி நிறுவப்பட்டது. பாரத ஸ்டேட் வங்கி அதன் கூட்டு வங்கிகளின் பட்டியலில் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

பாரத ஸ்டேட் வங்கியை கூட்டு வங்கிகள் ஐந்தாம் 01.04.2017 ம் நாள்முதல் பாரத ஸ்டேட் வங்கியுடன் இணைக்கப்பட்டு பாரத ஸ்டேட் வங்கி என்ற பெயரில் ஒரே வங்கியாகச் செயல்படுகின்றன.

நோக்கங்கள்:

இவ்வங்கி தொடங்குவதற்கு உரிய நோக்கங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. வங்கிகள் ஆற்றும் பணிகள் கிராம மக்களுக்குக் கிடைக்க வழி செய்கிறது.
2. அரசின் ரொக்க நடவடிக்கை நடத்துவதற்கு.
3. கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் பிற வங்கிகள் தங்களுடைய பணத்தை செலுத்துவதற்கு.

பணிகள்:

பாரத ஸ்டேட் வங்கி கீழ் கண்ட பணிகளை செய்கிறது.

1. அனைத்து விதமான வைப்புகளையும் பெறுதல்.
2. கடன் வழங்குதல். ரொக்க கடன், வங்கி மேல்வரைப் பற்று வழங்குதல்.
3. மாற்றுச் சீட்டுகள் மற்றும் ஆவணங்கள் போன்றவற்றை வட்டஞ்செய்தல்.
4. தன்னுடைய பணத்தை நல்ல முறையில் முதலீடு செய்வது.
5. விவசாய சீட்டுகள் மீது 50 மாதக் கடனும் மற்ற சீட்டுகள் மீது 5 மாதக் கடனும் அளிக்கிறது.
6. பாதுகாப்புப் பெட்டக வசதி செய்து கொடுக்கிறது.

7. வாடிக்கையாளர்களின் பங்குகள், பத்திரங்கள், நகைகள் போன்றவற்றைப் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கு உதவுகிறது.
8. அயல்நாட்டு நாணயத்தில் கடன் உதவி வழங்குகிறது.
9. அசையா சொத்துக்களைப் பிணையமாகப் பெற்றுக் கொண்டு இவ்வங்கி கடன் கொடுப்பதில்லை.
10. பாரத ஸ்டேட் வங்கி விவசாய வளர்ச்சித் கிளைகளைத் தொடங்கி விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கும், முன்னேற்றம் செய்வதற்கும் உதவுகிறது.
11. சிறு தொழில் தொடங்குவதற்கு இவ்வங்கி கடன் வழங்குகிறது.
12. ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் பணத்தை அனுப்புவதற்கு இவ்வங்கி உதவுகிறது.
13. பாரத ஸ்டேட் வங்கி துணைப் பணிகளையும் பொதுப் பயன்பாட்டுப்பணிகளையும் புரிகிறது.
14. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் கிளைகள் இல்லாத இடங்களில் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் முகவராகச் செயல்படுகிறது.
15. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் கிளைகள் இல்லாத இடங்களில் தீர்வக மையமாக பாரத ஸ்டேட் வங்கி செயல்படுகிறது.
16. விவசாயம் மற்றும் கிராம முன்னேற்றத்திற்குரிய நேர்முக மற்றும் மறைமுகக் கடன்களை வழங்குகிறது.
17. வறுமை ஒழிப்பிற்கு அரசு தயாரிக்கும் திட்டங்களை சிறப்பான முறையில் செயல்படுத்துகிறது.
18. வியாபார வங்கியியல் பிரிவினைத் தொடங்கி வியாபாரிகளுக்குச் சிறந்த சேவைபுரிகிறது. 1972 ஆம் ஆண்டு வியாபார வங்கிப் பிரிவை தோற்றுவித்த முதல் வங்கி பாரத ஸ்டேட் வங்கி ஆகும்.
19. வெளிநாட்டு வர்த்தகம் சிறந்த முறையில் செயல்படுவதற்கு பாரத ஸ்டேட் வங்கி உதவி செய்கிறது.
20. நாட்டின் சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகளுக்குத் தேவையான திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் பாரத ஸ்டேட் வங்கி சமுதாயத்திற்குச் சிறந்த சேவையை செய்துவருகிறது.
21. 1986 ஆம்ஆண்டு மூலதன சந்தையை தோற்றுவித்து வங்கியின் வியாபார விரிவின் செயல்பாடுகள் அனைத்தையும் கண்காணித்து வருகிறது.
22. 1987 ஆம் ஆண்டு பரஸ்பர நிதியை அமைத்து முதலீட்டாளர்களுக்கு உதவிபுரிந்து வருகிறது.

தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள்:

வணிக வங்கி தொழில் துறைக்குத்தான் அதிகமான கடன் தொகை அளித்து வந்தன. கிராமப்பகுதிகளுக்கு வங்கி சேவை கிடைக்கப்படவில்லை. அதாவது நகர்ப்புறங்களில் கிளைகளைத் தொடங்குவதற்கு ஒவ்வொரு வங்கியும் போட்டியிட்டன. ஆனால் கிராமப் பகுதியில் கிளைகள் தொடங்குவதற்கு எந்த ஒரு வங்கியும் முன்வருவதில்லை. கூட்டுறவு வங்கிகளால் கிராம கடன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. எனவே வணிக வங்கிகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டன. தேசியமயமாக்கப்பட்டதற்கான முக்கிய நோக்கம் கிராம மக்களுக்கு வங்கிச் சேவை கிடைக்கச் செய்வதாகும். 1969 ம் ஆண்டு ஜூலை 19 ல் ரூ.50 கோடிக்கு வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. 1969 ஆம் ஆண்டு வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டதற்கான காரணங்கள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1. வங்கியின் உரிமையும் கட்டுப்பாடும் ஒரு சிலரிடம் மட்டும் உள்ளது.
2. சொத்தும் அதிகாரமும் ஒரு சிலரிடம் குவிந்துள்ளது.
3. மூல ஆதாரங்கள் சேகரிப்பதில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை.
4. சிறிய நிறுவனங்களுக்கு கடன் வழங்குவதில் பாரபட்சம் காட்டப்படுதல்.
5. விவசாயத்துறைக்குத் தேவையான கடன் வசதி சிடைக்கப்படுவதில்லை.
6. வணிக வங்கிகளின் பணம் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுதல்.
7. வங்கிகளின் பணம் யூக வாணிப நடவடிக்கைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

1980 ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 15ம் நாள் மேலும் ஆறு வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளின் தற்போதைய எண்ணிக்கை 19. அதாவது நியூ பேங்க் ஆப் இந்தியா, பஞ்சாப் நேஷனல் பேங்க் மூலம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

கிராம வங்கிகள்:

நம் நாட்டில் 76 சதவீதத்துக்கும் அதிகமான மக்கள் கிராமங்களின் வாழ்கின்றனர். ஆனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் முன்னேற்றவில்லை. வணிக வங்கிகள் நகரங்களில் கிளைகளைத் தொடங்குவதற்கு போட்டி போட்டுக்கொள்கின்றனர். ஆனால் கிராமங்களில் கிளைகளைத் தொடங்குவதற்கு முன் வருவதில்லை. எனவே, கிராம மக்கள் கிராம கடன் வழங்குவோரிடமும், அதிகமாய் வட்டியைச் செலுத்த வேண்டிய நிலை உள்ளது. கூட்டுறவு வங்கிகள் கிராம மக்களுக்கு நிதி உதவி செய்ய முன்வந்தன. இவ்வங்கிகளாலும் கிராம மக்களின் நிதி தேவையை பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. எனவே, கிராம மக்களுக்கு நிதி உதவி அளிப்பதற்காக ஒரு நிதி நிறுவனம் தேவைப்பட்டது. அதற்காக ஒரு குழு நியமனம் செய்யப்பட்டது. குழுவின் தலைவர் எம்.நரசிம்மன் ஆவார். இக்குழு நியமித்த ஒரு மாத காலத்திற்குள் தனது அறிக்கையை 1975 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 30 ஆம் தேதி மத்திய அரசுக்கு சமர்ப்பித்தது. இக்குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் 1975 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 2 ஆம் தேதி 5 கிராம வங்கிகள் நான்கு மாநிலங்களில் நிறுவப்பட்டன. 1990 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்

மாத இறுதியில் 196 கிராமங்களில் நிறுவப்பட்டு விட்டன. கிராம வங்கியும் ஒரு பட்டியலிட்ட வங்கிபோல் கருதப்பட்டு, அவ்வங்கி புரியும் பணிகளையும் கிராம வங்கி செயல்படுத்தலாம்.

பட்டியலிடப்பட்ட வணிக வங்கிகள்:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் இரண்டாவது பட்டியலின்படி பதிவு செய்யப்பட்ட வங்கிதான் பட்டியலிடப்பட்ட வணிக வங்கிகள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வங்கியின் பெயர் பட்டியலில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டுமானால் கீழ்க்கண்ட நிபந்தனைகளை வங்கி நிறைவேற்ற வேண்டும்.

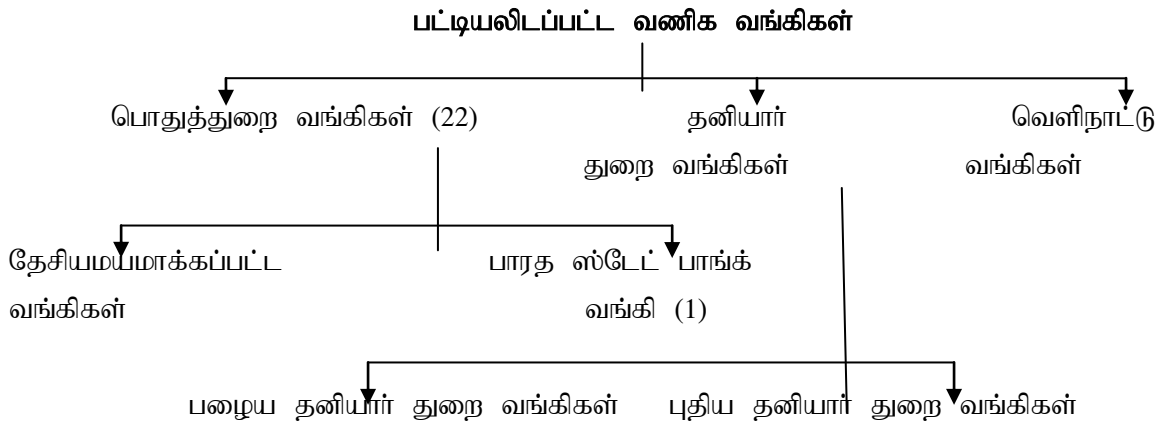
- 1) இந்தியாவில் வங்கிப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- 2) வணிக வங்கியின் செலுத்தப்பட்ட முதலும், காப்பும் சேர்ந்து குறைந்தது ரூபாய் ஐந்து இலட்சமாக இருக்க வேண்டும்.
- 3) வாடிக்கையாளர்களுக்கு எந்த முறையிலும் பாதிப்பு இல்லாமல் வங்கிப் பணிகள் நடைபெறுவதாக இந்தியத் தலைமை வங்கி திருப்தி அடைய வேண்டும்.

1991 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் 276 பட்டியலிடப்பட்ட வணிக வங்கிகள் உள்ளன. அவற்றில் 28 பொதுத்துறை வங்கிகளும், 196 கிராம வங்கிகளும், 30 தனியார் துறைகளும், 30 தனியார் துறை வெளிநாட்டு வங்கிகளும் உள்ளன. 28 பொதுத்துறை வங்கிகளில் பாரத ஸ்டேட் வங்கியும் அதன் துணை வங்கிகளும் அடங்கியுள்ளன. தற்போது 22 பொதுத்துறை வங்கிகள் உள்ளன.

பட்டியலிடப்படாத வங்கிகள்:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் இரண்டாவது பட்டியலில் இடம் பெறாத வங்கிகள் அனைத்தும் பட்டியலிடப்படாத வங்கிகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. பட்டியலிடப்படாத வங்கிகள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் கடன் பெற முடியாது. மற்றும் உண்டியல்களைத் தள்ளுபடிக்கு விற்க முடியாது. மேலும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் அவ்வங்கிகளைக் கட்டுப்படுத்தாது.

பட்டியலிடப்பட்ட வணிக வங்கிகளின் பிரிவுகள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

பொது துறை வங்கிகளின் எண்ணிக்கை மண்டல கிராம வங்கியின் நீங்கலாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவில் உள்ள மிகப் பெரிய வெளிநாட்டு வங்கி – ANZ Grindlays Bank இந்தியாவில் உள்ள மிகப்பெரிய பொதுத்துறை வங்கி – பாரத ஸ்டேட் பாங்க்.

பொதுத்துறை வங்கிகள்:

அரசுக்கு சொந்தமான வங்கிகள் பொதுத் துறை வங்கிகள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. தற்போது இந்தியாவில் 22 பெரிய பொதுத் துறை வங்கிகள் உள்ளன. பொதுத் துறை வங்கிகள் கீழே குறிப்பிடப் பட்டுள்ள மூன்று வழிகளில் வகைப்படுத்தலாம்.

1. பாரத ஸ்டேட் பாங்க்
2. தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள்
3. வட்டார கிராம வங்கிகள்

தனியார் துறை வங்கிகள்:

அரசிற்கு சொந்தமில்லாத வணிக வங்கிகள் அனைத்தும் தனியார் துறை வங்கிகள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இவை செயல்படுகின்றன.

தனியார் துறை வங்கிகள் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. அவை,

1. தனியார் துறை இந்திய வங்கிகள்
2. தனியார் துறை வெளிநாட்டு வங்கிகள்

வெளிநாட்டு வங்கிகள்

வெளிநாட்டு வங்கிகள் என்பவை வெளிநாட்டு பதிவு செய்யப்பட்டு செயல்படுவதாகும். வெளிநாட்டு வங்கிகளின் பட்டியலில் ஒரு சில இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

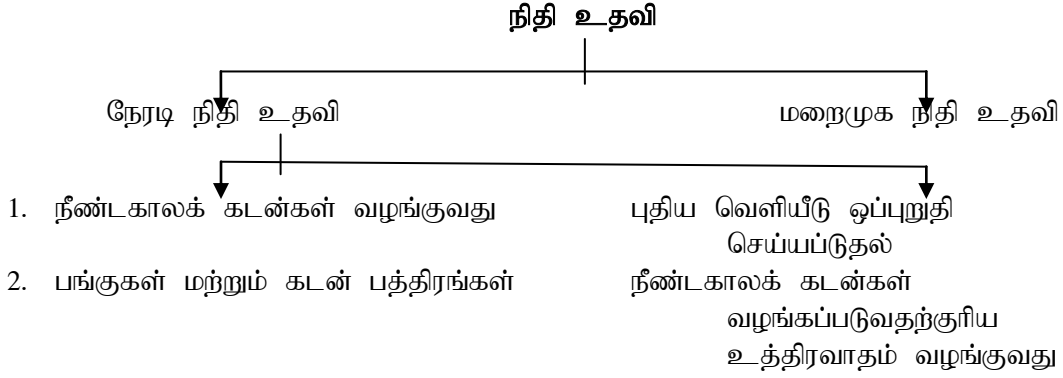
தொழில் வங்கிகள் :

வளர்ச்சி வங்கிகள் என்றும் சிறப்பு நிதி நிறுவனங்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. வளர்ச்சி வங்கிகள் வளர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. வளர்ச்சி வங்கிகள் நீண்டகாலக் கடன்களை வழங்குவது மட்டுமின்றி பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்குரிய முயற்சிகளில் முக்கிய பங்கினை மேற்கொள்கின்றது.

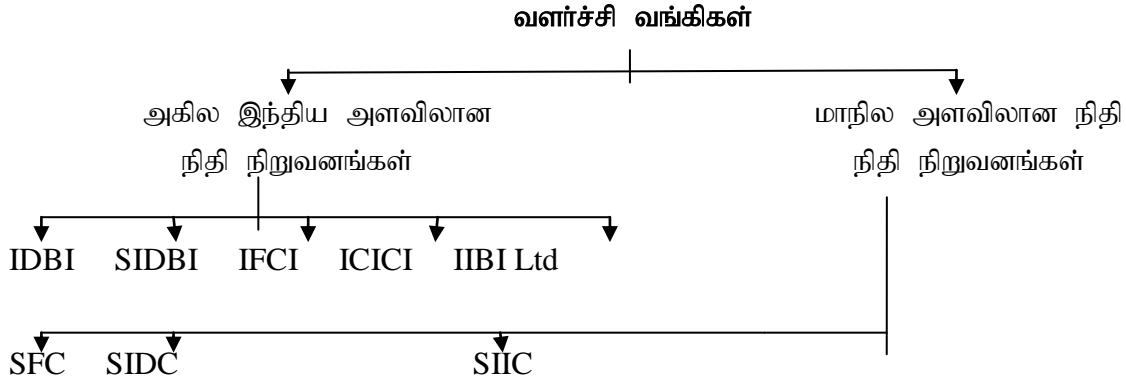
வளர்ச்சி வங்கிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டதின் முக்கிய நோக்கம் தொழில் துறைக்கு நிதி வசதி அளிப்பதாகும். தொழில் நிறுவனங்களுக்கு நீண்ட கால நிதி வசதி அளிப்பது தான் இவ்வங்கியின் நோக்கமாகும். பங்குகள் வெளியிடுவது மூலமாகவும் கடன் பத்திரங்கள் வெளியிடுவது மூலமாகவும் பொதுமக்களிடமிருந்து வைப்புகளைப் பெறுவது மூலமாகவும் வளர்ச்சி வங்கிகள் நிதியைத் திரட்டுகின்றன.

வளர்ச்சி வங்கிகள் தொழில் துறைக்கு வழங்கும் நிதி உதவி இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

வளர்ச்சி வங்கிகளின் வகைகள் :

- IBDI - இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (ஐஐஐஐ னை ய ளாநனரடநன டயமெ)
- SIDBI - இந்திய சிறிய தொழில்கள் வளர்ச்சி வங்கிகள்
- IFCI - இந்திய தொழில் வளர்ச்சி கழகம்
- ICICI - இந்திய கடன் மற்றும் முதலீட்டுக் கழகம்
- IIBI - இந்திய தொழில் முதலீட்டு வங்கி நிறுவனம்
- SFC - மாநில நிதிக்கழகம்
- SIDC - மாநில தொழில் வளர்ச்சிக் கழகங்கள்
- SIIC - மாநில தொழில் முதலீட்டுக் கழகங்கள்

விவசாய வங்கிகள் :

விவசாய வங்கி என்பவை விவசாயத் துறைக்கு கடன் வழங்குவதாகும். இவை சிறப்பு நிறுவனங்களாகத் கருதப்படுகின்றன. கூட்டுறவு வங்கிகள், மண்டல கிராம வங்கிகள், நில வள வங்கிகள் போன்றவை விவசாய வங்கிகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

கூட்டுறவு வங்கிகள்:

கூட்டுறவு வங்கிகள் என்பவை கூட்டுறவு அடிப்படையில் தொடங்கப்பட்ட நிறுவனங்களாகும். கூட்டுறவு தத்துவங்களின் அடிப்படையில் தொடங்கப்பட்ட வங்கிகள் அனைத்தும் கூட்டுறவு வங்கிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவு கடன் சங்கங்களின் சட்டம் 1904 ன் படி கூட்டுறவு வங்கிகள் தொடங்கப்பட்டன.

விவசாயிகளுக்கு, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய குறுகிய கால மத்திய கால மற்றும் நீண்ட கால கடன்கள் வழங்குவதற்கு கூட்டுறவு வங்கிகள் நிறுவப்பட்டன. குறுகிய மற்றும் மத்திய காலக் கடன்கள் தொடக்கக் கூட்டுறவு வங்கி, மைய வங்கி, மாநில வங்கி மூலம் வழங்கப்படுகிறது. இவற்றை மூன்று அடுக்குமுறை என்று கூறலாம்.

நிலவள வங்கிகள்:

குறுகிய காலக் கடனும், மத்தியக் காலக் கடனும் நீண்ட காலநில அபிவிருத்திக்குப் போதுமானதாக இல்லை. விவசாயிகளுக்கு நீண்ட காலக் கடன் தேவைப்படுகிறது. நீண்ட காலக் கடன் என்பது 5 முதல் 25 வருடங்களுக்குள் வாங்கியக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதாகும்.’

குறுகிய மற்றும் மத்தியக் காலக் கடனுக்கு மூன்று அடுக்கு இருப்பது போல் நீண்ட காலக் கடனுக்கு இரண்டு அடுக்கு அமைப்பு உள்ளது. மாநில அளவில் மாநில நிலவள வங்கியும், தாலுகா அல்லது ஒன்றியம் அளவில் தொடக்க (பிரதம) நிலவள வங்கியும் உள்ளது. 1923 – 24 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் தொடக்க நிலவள வங்கி தொடங்கப்பட்டது.

ஏற்றுமதி இறக்குமதி வங்கிகள் :

இவ்வங்கி 1982 ம் ஆண்டு ஜனவரி முதலாம் தேதி நிறுவப்பட்டது. ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்பவர்களின் நிதித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக இவ்வங்கி அரசு நிறுவனமாக நிறுவப்பட்டது. இவ்வங்கியின் தலைமை அலுவலகம் பம்பாயில் உள்ளது. இவ்வங்கியின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முதல் ரூ.50 கோடியாகும்.

அமைப்பு அடிப்படை:

அமைப்பு அடிப்படையில் வங்கிகள் பின்வருமாறு பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. கிளை வங்கியியல்
2. தனி வங்கியியல்
3. கலப்பின அல்லது கலப்பு வங்கியியல்
4. குழு வங்கியியல்
5. தொடர் வங்கிமுறை

கிளை வங்கி:

கிளை வங்கி என்பது ஒரு வங்கி தன்னுடைய கிளைகளை ஒரு நாட்டில் வெவ்வேறு இடங்களில் தொடங்குவதாகும். கிளை வங்கி முறை என்பது ஒரு வங்கி நாடு முழுவதும் அல்லது நாட்டின் ஒரு பகுதியில் பல்வேறு கிளைகளைத் தொடங்கி வங்கித் தொழிலை மேற்கொள்ளும் முறையாகும். கிளைவங்கியின் தலைமை அலுவலகம் ஒரு நகரத்திலும் அதனுடைய கிளைகள் வெவ்வேறு இடங்களிலும் நிறுவப்படுகின்றன. கிளை வங்கியின் நிர்வாகம் இயக்குநர் அவை மூலமாக நடைபெறுகிறது.

இங்கிலாந்தில் நடைபெறும் வங்கியியல் முறை கிளை வங்கி முறைக்குரிய சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

தனி வங்கியியல்:

ஒவ்வொரு வங்கியும் தனது ஒரே அலுவலகத்தை அமைத்து ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் பணி செய்வதே தனி வங்கியாகும். ஒற்றை வங்கி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. தனி வங்கி முறையில் கிளைகள் கிடையாது. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் மட்டும் செயல்படுவது தான் தனி வங்கியாகும். ஒவ்வொரு தனி வங்கியும் தனித்தனியாகச் செயல்படுகின்றன. ஒரு சில குறிப்பிட்ட வங்கிகள் மட்டும் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்கைக்குள் கிளைகளைத் தொடங்குவதற்கு அனுமதி வழங்கப்படுகின்றது. அலகு வங்கி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

தனி வங்கி முறை என்பது ஒரு வங்கி கிளைகள் எதுவுமின்றி ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் வங்கித் தொழிலை செய்யும் முறையாகும். இவ்வங்கிகள் நீண்ட நிலப்பரப்பில் வங்கிச் செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பிற பகுதிகளில் உள்ள தனி வங்கிகளுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்கிறது.

கலப்பின அல்லது கலப்பு வங்கியியல்:

கலப்பு வங்கி முறை என்பது, வைப்பு வங்கி முறையும் முதலீட்டு வங்கி முறையும் கலந்த முறையாகும். அதாவது, முதலீட்டு வங்கியின் பணியையும் வைப்புத்தொகை பெறுவதையும் ஒரு வங்கி தன்னுடைய பணியாக செய்வதே கலப்பு வங்கி முறை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

கலப்பு வங்கி முறை என்பது, ஒரு வங்கி குறுகிய காலக் கடன்களையும், நீண்ட காலக் கடன்களையும் வழங்குவதோடு வைப்புகளையும் பெறுவதாகும். இரண்டு வகையான கடன்களையும் இவ்வங்கி வழங்குவதால் கலப்பு வங்கி முறை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

கலப்பு வங்கிமுறை முதன் முதலில் ஜெர்மனி நாட்டில் தோன்றியது. கலப்பு வங்கி என்பது வணிக வங்கி பணியையும் தொழில் வங்கி பணியையும் செய்வதேயாகும். மேலும் இந்தியாவில் மறைமுகமாக வணிக வங்கிகள் தொழில் வளர்ச்சியில் பங்கு கொண்டு நீண்டகால கடன் கொடுக்கும் வசதியில் பல புதிய தொழில் முதலீட்டு நிறுவனங்கள் தோன்றியுள்ளன.

குழு வங்கியியல் :

குழு வங்கி முறையில் பதிவு செய்யப்பட்ட இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட வங்கிகள் பிடிப்பு நிறும அடிப்படையில் செயல்படுவதாகும். குழுவங்கிமுறையில் அலகு அல்லது கிளை வங்கி முறையும் பின்பற்றப்படுகின்றது. இம்முறை அமெரிக்காவில் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

சங்கிலிப் பிணைப்பு வங்கி முறை:

சங்கிலிப் பிணைப்பு வங்கி முறையில் இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட வங்கி நிறுமங்கள் ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நபர்கள் அல்லது குழுவினால் கட்டுப்படுத்தப்படுவதாகும்.

ஒரு வங்கியில் பண நெருக்கடி ஏற்பட்டால் குழுவில் உள்ள பிற வங்கியிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். பேரளவுச் செயல்பாடுகள் நடைபெறுவதற்கு உதவி புரிகிறது. ஆனால் இம்முறையில் முற்றொரிமை நிலவுகிறது.

தொடர்பு வங்கி முறை:

தொடர்பு வங்கி முறையை இணைப்பு வங்கிமுறை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. தொடர்பு வங்கி முறை அனைத்தும் தனி வங்கிகளையும் இணைத்து ஒன்றாகச் செயல்பட வைக்கிறது.

இம்முறையின்படி தனி வங்கி அண்டை மாவட்டத்தில் அல்லது நகரத்தில் உள்ள வங்கியின் கணக்கு தொடங்கப்பட்டு, அவ்வாறு தொடங்கப்பட்டுள்ள பெரிய நகரங்களில் உள்ள வங்கிகளுடன் கணக்கு வைத்திருப்பதால் நாட்டில் உள்ள அனைத்து இடங்களிலும் தனி வங்கி தொடர்பு கொள்கிறது.

தொடர்பு வங்கி முறையின் முக்கியக் குறிக்கோள் காசோலைகளைத் தீர்வகம் செய்தல் மற்றும் பணத்தை ஒரு இடத்தில் இருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றம் செய்வதாகும்.

வணிக வங்கிகளின் பணிகள்:

வணிக வங்கிகளின் பணிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. வைப்புகளைக் பெறுதல்
2. கடன்கள் வழங்குதல்
3. கடன் உருவாக்குதல்
4. துணைப் பணிகள்
 - அ) முகமைப் பணிகள்
 - ஆ) பொதுப் பயன்பாட்டுப் பணிகள்

வணிக வங்கிகளின் முதன்மைப் பணிகளாக விளங்குவது பொது மக்களிடம் வைப்புகளைப் பெறுவதும் கடன்களை வழங்குவதுமாகும். வங்கிகளின் பணிகள் கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

1) வைப்புகளைப் பெறுதல்:

வைப்பு என்பது பணம் பாதுகாப்பாக வைக்கப்படும் இடத்தைக் குறிப்பிடுவதாகும். வைப்பு என்பது பணம் பாதுகாப்பாகயிருப்பதற்காகவும் முதலீடு செய்வதற்காகவும் வங்கியரிடம் ஒப்படைப்பதாகும். வைப்புத் தொகை பணம் உள்வரும் வழிகளில் முக்கியமான வழியாகக் கருதப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு வங்கிக்கும் வைப்பு என்பது ஒரு முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஏனெனில், வைப்புகள் ஒரு மனிதனின் இரத்தத்துடன் ஒப்பிடப்படக்கிறது. ஒரு மனிதன் உயிர்வாழ்வதற்கு இரத்தம் எவ்வளவு முக்கியமானதாக விளங்குகிறதோ அது போல் ஒரு வங்கியின் செயல்பாட்டிற்கு வைப்புகள் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஏனெனில் பொதுமக்களிடம் பெறப்பட்டுள்ள வைப்புகளைக் கொண்டு ஒரு வங்கி கடன்களை வழங்குகிறது. கடன்களை வழங்குவதன் மூலமாக ஒரு வங்கி தனது இலாபத்தை ஈட்டுகிறது.

வைப்புகளின் வகைகள்:

வைப்புகள் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. கால வைப்புகள்
2. கேட்பு வைப்புகள்

1) கால வைப்புகள்:

கால வைப்புகள் என்பது வாடிக்கையாளர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட வைப்புகளை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப்பின் வாடிக்கையாளருக்கு வட்டியுடன் திருப்பிக் கொடுப்பதாகும்.

கால வைப்புகள் இரண்டு உட்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

- அ) நிலையான வைப்புகள்
- ஆ) தொடர் வைப்புகள்

அ) நிலையான வைப்புகள்:

நிலையான வைப்புகள் என்பது வாடிக்கையாளரிடமிருந்து வைப்புகள் பெறப்படும்போது விண்ணப்பப் படிவத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட காலம் முடிந்த பிறகு வாடிக்கையாளரிடம் வைப்புத்தொகையும் வட்டியும் திருப்பிச் செலுத்துவதாகும். நிலை வைப்புகளைத் தவணை வைப்புகள் என்றும் கால பொறுப்புகள் என்றும் அழைக்கிறோம். பொதுவாக, தவணை வைப்புகள் 30 நாட்கள் முதல் 5 வருடங்கள் காலத் தவணைக்கு வைப்புத் தொகையாக வாடிக்கையாளரிடமிருந்து பெறப்படுகிறது. பொதுவாக, தவணை நாளுக்கு முன்னர் நிலை வைப்பு பணம் திருப்பிக் கொடுக்கப்படமாட்டாது. ஆனால், ஒரு சில சூழ்நிலைகளில் வாடிக்கையாளரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க நிலை வைப்பு தவணை நாளுக்கு முன்னதாகவே திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு தவணை நாளுக்கு முன்னதாகவே நிலை வைப்பு திருப்பிக்

கொடுக்கப்பட்டால் நிலை வைப்புத் தொகை வங்கியில் இருந்த காலத்திற்குரிய வட்டி விகிதத்தில் ஒரு சதவீதம் வட்டி கழித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது.

நிலை வைப்பிற்கு வணிக வங்கிகள் வழங்கக் கூடியவட்டி விகிதம் மற்ற வைப்புகளை விட அதிகமாகவே உள்ளது. நிலைவைப்பிற்குரிய வட்டி விகிதம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

காலம்	வட்டிவிகிதம்
31 நாட்கள் முதல் 90 நாட்கள் வரை	7 %
91 நாட்கள் முதல் 364 நாட்கள் வரை	9 %
365 நாட்கள் முதல் இரண்டு ஆண்டுகள் வரை	10 %

தற்போது வட்டி விகிதம் மாற்றப்பட்டுள்ளது.

நிலை வைப்பு தொகைக்குரிய வட்டி 3 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை பணமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது அல்லது வாடிக்கையாளரின் சேமிப்புக்கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுகிறது. ஆனால் 3 மாத காலத்திற்குக் குறைவான காலத்திற்கு வைப்புத் தொகை கணக்கு தொடங்கப்பட்டிருந்தால் நிலை வைப்பு தொகை கணக்கு முதிர்வடையும் நாள் அன்று வைப்புத் தொகையுடன் வட்டியுடன் சேர்த்து வழங்கப்படுகிறது. நிலைவைப்பிற்குரிய வட்டிவீதம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் ஆணையின் படி நிர்ணயம் செய்யப்படுகின்றது.

ஆ) தொடர் வைப்புகள் :

தொடர் வைப்புகள் கால வைப்புகளில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை ஒவ்வொரு மாதமும் செலுத்தி தவணை கால முடிவில் வட்டியுடன் செலுத்திய பணத்தைப் பெறுவதுதான் தொடர் வைப்பாகும். தொடர் வைப்புத் தொகை ஆறு மாத காலத்திற்குச் செலுத்தப்பட்டிருந்தால் தான் குறைந்தளவு வட்டி வீதம் கொடுக்கப்படுகிறது.

2) கேட்பு வைப்புகள்:

வாடிக்கையாளர்கள் தங்களின் தேவைக்கு ஏற்றவாறு தங்களது வைப்புத் கணக்குகளில் உள்ள இருப்புத் தொகையை எடுத்துக் கொள்ளும் வசதியைப் பெற்றுள்ள வைப்புகள் அனைத்தும் கேட்பு வைப்புகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. கேட்பு வைப்புகள் இரண்டு வகைகளாகும்.

அ) சேமிப்பு வைப்புகள்

ஆ) நடப்பு வைப்புகள்

அ) சேமிப்பு வைப்புகள்:

மக்களிடம் சேமிக்கும் பழக்கத்தை உருவாக்குவதற்காகச் சேமிப்பு கணக்கு தொடங்கப்பட்டது.

சேமிப்பு கணக்கு தொடங்குவதற்கு அறிமுகக் கடிதம் தேவைப்படுகிறது. சேமிப்பு கணக்கு ஒரு நபரின் பெயரில் அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நபர்களின் பெயரில் தொடங்கலாம். மக்களிடம் சேமிப்பு பழக்கத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சேமிப்பு கணக்கில் உள்ள

பணம் எடுப்பதற்கு அதிகபட்சமாக வருடத்திற்கு 150 முறை எடுப்புத்தாள் பயன்படுத்தலாம் என்ற வரைமுறை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆ) நடப்பு கணக்கு:

நடப்பு கணக்குகள் என்பது ஒரு வியாபாரி அல்லது ஒரு நிறுவனம் வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காகத் தொடங்கப்படும் வங்கிக் கணக்காகும். எனவே, தனிநபர் பெயரில் நடப்புக் கணக்கு தொடங்க இயலாது. நடப்புக் கணக்குகளைக் கேட்பு பொறுப்பு என்றும் ஓட்ட கணக்கு அல்லது நடமாட்ட கணக்கு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. பணம் செலுத்துவது மற்றும் பணம் எடுப்பது போன்றவற்றிற்கு எந்தவித வரையரையும் கிடையாது.

மேற்கூறிய வைப்புகள் தவிர ஒவ்வொரு வங்கியும் பல்வேறு சிறப்பு வைப்பு திட்டங்களை அறிமுகம் செய்துள்ளன.

II கடன்கள் வழங்குதல்:

பொதுமக்களிடம் பெறப்பட்ட வைப்புகள், கடனாக வங்கியரால் வழங்கப்படுகின்றன. வங்கிகள் வழங்கப்படும் வைப்புகள் நான்கு வகைப்படும்.

1. சாதாரணக் கடன்கள்
2. ரொக்கக் கடன்
3. வங்கி மேல் வரைப்பற்று
4. மாற்றுச் சீட்டுகளை வட்டம் செய்தல்

1. சாதாரணக் கடன்கள்:

வங்கியர் சொத்துக்களைப் பிணையமாகப் பெற்றுக் கொண்டு கடன் வழங்குவது தான் சாதாரணக் கடன் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

2. ரொக்கக் கடன்:

கடன் பெற்றவர் தன்னுடைய தேவைக்கு தகுந்தவாறு (வங்கியரால் அனுமதிக்கப்பட்ட கடன் அளவிற்குள்) அவ்வப்போது கடன் தொகையைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது தான் ரொக்கக் கடன் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

3. வங்கி மேல்வரைப் பற்று:

ஒரு சில வாடிக்கையாளர்கள், தங்களின் நடப்பு கணக்கில் உள்ள வைப்புத் தொகையைவிட அதிகமான பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் உரிமையைப் பெற்றிருப்பது தான் வங்கி மேல் வரைப்பற்று என்று அழைக்கப்படுகிறது.

4. மாற்றுச் சீட்டுகளை வட்டம் செய்தல்:

வாடிக்கையாளர்கள் தாங்கள் பெற்றுள்ள மாற்றுச்சீட்டை வங்கியரிடம் ஒப்படைத்து விட்டுப் பணம் பெறுவது தான் மாற்றுச் சீட்டு வட்டம் செய்தல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

III கடன் உருவாக்குதல்:

பொது மக்களிடம் பெறப்பட்ட வைப்புகளைக் கடன் வழங்குவதன் மூலம் வணிக வங்கிகள் கடன் உருவாக்குதல் பணியைக் செய்கிறது. வங்கியர் பணத்தை அளிப்பவராகவும், பணத்தை உற்பத்தி செய்பவராகவும் விளங்குகிறார்.

IV துணைப் பணிகள்:

வணிக வங்கிகள் தங்களின் வாடிக்கையாளர்களுக்கு வங்கித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக முதன்மைப் பணிகளுடன் ஒரு சில துணைப் பணிகளையும் செய்து கொடுக்கின்றன. துணைப் பணிகள் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

- 1) முகமைப் பணிகள்
- 2) பொதுப் பயன்பாட்டு பணிகள்

1) முகமைப் பணிகள் :

வங்கியர், வாடிக்கையாளரின் முகவர் என்ற உறவு முறையில் செய்து கொடுக்கும் பணிகள் அனைத்தும் முகமைப் பணிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. வங்கியர் ஆற்றும் முகமைப்பணிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அ) செலுத்துதல் மற்றும் வசூலித்தல் பணிகள்:

வாடிக்கையாளர்களின் அறிவுறுத்தலின்படி வங்கியர் பணத்தைச் செலுத்தி விட்டு, வாடிக்கையாளரின் வைப்புக் கணக்கில் பற்று வைத்து விடுவர். செலுத்துதல் பணிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. காப்பீட்டு முனைமம் செலுத்துதல்
2. சங்கங்களுக்குரிய சங்கத் தொகை செலுத்துதல்.
3. பணத்தை ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு அல்லது ஒரு கணக்கிலிருந்து மற்றொரு கணக்கிற்குப் பணத்தை மாற்றம் செய்தல்.
4. வாடிக்கையாளரின் பணத்தை ஒரு கிளையிலிருந்து மற்றொரு கிளைக்கு மாற்றம் செய்தல்.

ஆ) வசூலித்தல் பணிகள்:

ஒரு வங்கியர், தனது வாடிக்கையாளருக்கு வர வேண்டிய பணத்தை வசூலித்து வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் வரவு வைப்பது தான் வசூலித்தல் பணிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. வசூலித்தல் பணிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. வாடிக்கையாளருக்கு வந்த காசோலைக்குரிய பணத்தை வசூலித்தல்
2. வாடிக்கையாளருக்கு வரவேண்டிய பங்கு ஆதாயம், வட்டி போன்ற தொகைகளை வசூலித்தல்.
3. வாடிக்கையாளர் பெற்றுள்ள பெறுவதற்குரிய மாற்றுச்சீட்டு, கடனுறுதிச் சீட்டு போன்ற ஆவணங்களுக்குரிய பணத்தை வசூலித்தல்.

4. ஆயுள் காப்பீட்டு நிறுவனத்திலிருந்து வாடிக்கையாளருக்கு வர வேண்டிய பணத்தை வசூலித்தல்.

இ) பிணையங்கள் வாங்குதல் மற்றும் விற்றல் பணிகள்:

ஈ) வாடிக்கையாளரின் பொறுப்பாண்மையராக வங்கியர் செயல்பட்டு முகமைப் பணிகளைச் செய்து கொடுக்கின்றனர்.

உ) பொதுப் பயன்பாட்டு பணிகள்:

ஒரு வங்கியர் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பொதுப் பயன்பாட்டுப் பணிகளைத் தங்களது வாடிக்கையாளருக்கும் பொதுமக்களுக்கும் செய்து கொடுக்கின்றனர்.

1. நாணயக் கடிதம் வழங்குதல்
2. பாதுகாப்பு பெட்டக வசதி செய்து கொடுத்தல்
3. பயணிகளுக்கான காசோலை வழங்குதல்
4. அன்பளிப்பு அல்லது வெகுமதி காசோலை வழங்குதல்
5. வியாபார வங்கிப் பணிகளைச் செய்து கொடுத்தல்
6. நிறுமங்களுக்கு ஒப்புறுதி அளித்தல்
7. வங்கி கடன் அட்டை வழங்குதல்
8. வங்கிப் படன் அட்டை வழங்குதல்
9. வங்கிப் பணவிடை அளித்தல்.
10. விரைவு காசாளர் வசதி செய்து கொடுத்தல்
11. வீட்டு வசதி நிதி உதவி அளித்தல்
12. வரி தொடர்பான அறிவுரை வழங்கல்.

மேற்கூறிய முக்கியப் பணிகள் மற்றும் துணைப் பணிகளுடன் வணிக வங்கிகள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சமுதாய வங்கிப்பணிகளையும் நிறைவேற்றுகின்றன.

1. வங்கி வசதியை விரிவுபடுத்துதல்:

பொதுவாக, ஒவ்வொரு வங்கியும் நகர்புறத்தில் கிளைகளைத் தொடங்குவதற்குப் போட்டியிடுகின்றன. ஆனால், கிராமப்புறங்களில் கிளைகளைத் தொடங்குவதற்கு எந்த வங்கியும் முன் வருவதில்லை. கிராம மக்களுக்கும் வங்கிச் சேவைகள் கிடைக்கப்பட வேண்டும். என்ற நோக்கத்தோடு வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. வங்கிகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பின்பு, வங்கிப் பணிகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன.

2. முன்னுரிமைத் துறைகளுக்குக் கடன் வசதி :

வங்கிகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பின்பு, முன்னுரிமைத் துறைகளுக்குக் கடன் வசதி அளிக்கப்பட்டது. முன்னுரிமைத் துறைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. விவசாயம்
2. சிறு தொழில்கள்
3. சாலை போக்குவரத்தில் செயர்ப்புபவர்கள்

4. சில்லறை வாணிபம்
5. குடிசைத் தொழில்
6. சுய வேலை வாய்ப்பு
7. நலிவுற்றப் பிரிவினருக்கு வீட்டு வசதி
8. நுகர்வோர் கடன் வழங்குதல்

3. வளர்ச்சித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துதல்:

அரசு அறிமுகப்படுத்தும் திட்டங்கள் அனைத்தும் வணிக வங்கிகள் மூலம் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. 20 அம்ச திட்டம் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம், விவசாய அபிவிருத்தி, முன்னோடி வங்கித் திட்டம் போன்ற பல்வேறு திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்குரிய சேவையைச் வணிக வங்கிகள் செய்து கொடுக்கின்றன.

நவீன காலப் பணிகள்

வணிக வங்கிகளின் நவீன காலப் பணிகள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1. மின்னணு வங்கியியல்
2. இணையதள வங்கியியல்
3. நடமாடும் வங்கியியல்
4. தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம்
5. எங்கும் வங்கியியல்
6. மின்னணு பணம்
7. மின்னணு பணமாற்றம்

குறுகிய வங்கியியல்:

குறுகிய வங்கியியல் என்பது ஒரு வங்கி தன்னுடைய வங்கித் தொழிலின் செயல்பாடுகளைக் குறைத்துக் கொள்வதாகும். இவ்வங்கிகள் பொதுமக்களிடம் சேமிப்புகளைச் சேகரித்து ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி அல்லது மண்டலத்திற்கு மட்டும் கடன் வழங்குதல் அல்லது அரசு பிணையங்களில் முதலீடு செய்தல் போன்ற குறைவான பணிகளை மட்டும் மேற்கொள்வதுதான் குறுகிய வங்கியியல் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்வகை வங்கிகள் காலக்கடன்கள், விவசாயக் கடன்கள் போன்ற கடன்களை வழங்குவதில்லை.

பொதுவான வங்கியியல்:

பொதுவான வங்கியியல் என்பது குறுகிய வங்கியியலுக்கு எதிர்மறையானதாகும். பொதுவான வங்கியியல் பரந்த அடிப்படையில் வங்கிச் செயல்பாடுகளை மேற்கொள்வதாகும். இவ்வகை வங்கிகள் பொதுமக்களிடம் வைப்புகளைச் சேகரித்து அனைத்து பகுதிகளிலும் உள்ள மக்களுக்கு காலக்கடன்கள், விவசாயக் கடன்கள் வணிகத்திற்குத் தேவையான நடைமுறை முதல் கடன்கள் வழங்குதல், ஆலோசனைச் சேவைகளை வழங்குதல். பொது நிறுமங்களின்

கடன் பத்திரங்கள் மற்றும் பங்குகளை வாங்குதல் போன்ற அனைத்துப் பணிகளையும் மேற்கொள்கின்றன. பாரத ஸ்டேட் வங்கி பொதுவான வங்கியியலுக்குரிய எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன.

உள்ளூர் பகுதி வங்கிகள் :

உள்ளூர் பகுதி வங்கிகள் என்பவை மண்டல கிராம வங்கிகளின் புதிய வகைகளாகச் செயல்படுகின்றன. இவ்வகை வங்கிகள் தனியார் துறையினரால் உருவாக்கப்பட்டு கிராம மற்றும் பகுதி கிராம மையங்களில் செயல்படுகின்றன. இவ்வங்கியின் செலுத்தப்பட்ட முதல் ரூ.5 கோடியாகும். இவ்வகை வங்கிகளின் செயல்பாடுகள் இரண்டு அல்லது மூன்று மாவட்டங்களில் நடைபெறுகின்றன. இவ்வங்கியின் முக்கிய நோக்கம் இவ்வங்கியின் செயல்பட்டு எல்கையில் சேமிப்புகளைச் சேகரித்து அப்பகுதியில் உள்ள மக்களுக்குக் கடன் வழங்குவதாகும்.

31.03.2099 ம் நாளோடு முடிவடையும் நிதி ஆண்டு வரை இந்தியாவில் நான்கு உள்ளூர் பகுதி வங்கிகள் தொடங்கப்பட்டன. அவையாவன.

குறுகிய வங்கியில்:

குறுகிய வங்கியியல் என்பது ஒரு வங்கி தன்னுடைய வங்கித் தொழிலின் செயல்பாடுகளைக் குறைத்துக் கொள்வதாகும். இவ்வங்கிகளின் பொதுமக்களிடம் சேமிப்புகளைச் சேகரித்து ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி அல்லது மண்டலத்திற்கு மட்டும் கடன் வழங்குதல் அல்லது அரசு பிணைங்களில் முதலீடு செய்தல் போன்ற குறைவான பணிகளை மட்டும் மேற்கொள்வதுதான் குறுகிய வங்கியியல் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்வகை வங்கிகள் காலக்கடன்கள், விவசாயக் கடன்கள் போன்ற கடன்களை வழங்குவதில்லை.

பொதுவான வங்கியியல்:

பொதுவான வங்கியியல் என்பது குறுகிய வங்கியிலுக்கு எதிர்மறையானதாகும். பொதுவான வங்கியியல் பரந்த அடிப்படையில் வங்கிச் செயல்பாடுகளை மேற்கொள்வதாகும். இவ்வகை வங்கிகள் பொதுமக்களிடம் வைப்புகளைச் சேகரித்து அனைத்து பகுதிகளிலும் உள்ள மக்களுக்கு காலக்கடன்கள், விவசாயக்கடன்கள் வணிகத்திற்கு தேவையான நடைமுறை முதல் கடன்கள் வழங்குதல், ஆலோசனைச் வாங்குதல் போன்ற அனைத்துப் பணிகளையும் மேற்கொள்கின்றன. பாரத ஸ்டேட் வங்கி பொதுவான வங்கியியலுக்குரிய எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது.

உள்ளூர் பகுதி வங்கிகள்:

உள்ளூர் பகுதி வங்கிகள் என்பவை மண்டல கிராம வங்கிகளின் புதிய வகைகளாகச் செயல்படுகின்றன. இவ்வகை வங்கிகள் தனியார் துறையினரால் உருவாக்கப்பட்டு கிராம மற்றும் பகுதி கிராம மையங்களில் செயல்படுகின்றன. இவ்வங்கியின் செலுத்தப்பட்ட முதல் ரூ.5 கோடியாகும். இவ்வகை வங்கிகளின் செயல்பாடுகள் இரண்டு அல்லது மூன்று மாவட்டங்களில் நடைபெறுகின்றன. இவ்வங்கியின் முக்கிய நோக்கம் இவ்வங்கியின் செயல்பாட்டு எல்கையில் சேமிப்புகளைச் சேகரித்து அப்பகுதியில் உள்ள மக்களுக்குக் கடன் வழங்குவதாகும்.

இந்தியாவில்வங்கிகளின்சமூகபொறுப்பு

ரிசர்வ்வங்கியின்ஆணையின்படி,பெரும்பாலானவங்கிகள்தங்கள்கார்ப்பரேட்சமூகபொறுப்புணர்வுகளைத்தொடங்கின.அரசுமட்டுமேவங்கிஅந்தஏற்றுசிஎஸ்ஆர்வரி குறைக்க.

ஊரககிளை விரிவாக்கம்:

வங்கிகள் கிராமப்புற பகுதிகளிலும் அவர்களது கிளைகள் விரிவாக்க உள்ளன .இருப்பினும், கல்வியறிவு மற்றும் குறைந்த வருவாய் சேமிப்பு மற்றும் கிராமப்புறங்களில் வங்கிக்கிளைகளின் பற்றாக்குறை பலமாநிலங்களில் நிதிசேர்த்துக் கொள்வதற்கு ஒருசாலைத்தடுப்பாகும். இதுதவிரசட்டரீதியாகவும், நிதிகட்டமைப்பிலும் போதுமானதாக இல்லை.

ஜம்முமற்றும்காஷ்மீர்வங்கிகிராமவங்கிக்கிளைவிரிவாக்கமாதிரியில்முன்னணிநடிகராக உள்ளது,மேலும் யேய்ஸ் வங்கிகள் தனியார்வங்கிகளில் கிளைகளைவிரிவாக்கமாறுபாடுகளில் மிககுறைந்த செயல்திறன் கொண்டவை

.CITI மற்றும் ஸ்டாண்டர்ட்சார்ட்டர்வங்கிகளுக்கு கிராமப்புறங்களில் எந்தகிளைகளும் இல்லை. ஒட்டுமொத்தமாக இதுபொதுமக்கள்வங்கிக்கிளை கிளைகளை விரிவாக்கத்தில் தனியார்துறை வங்கிகள் மற்றும் கடந்த வெளிநாட்டுவங்கிகளில் முன்னணிவகிக்கும் அட்டவணையில் இருந்து விளக்கப்படலாம்.

முன்னுரிமைபிரிவுக்கைள்:

இந்தியரிசர்வ்வங்கிவிவரித்தபடி,முன்னுரிமைதுறைகடன்விவசாயத்திற்குகடன்,சிறியஅளவிலானமற்றும்துணைதொழில்கள்,புதியமற்றும்ஆற்றல்புதுப்பிக்கத்தக்கஆதாரங்கள்,குடிசைத்தொழில்கள்,கைவினைஞர்கள்,உணவுமற்றும்வேளாண்சார்ந்தசெயலாக்கம்,கல்வி,வீட்டுவசதிமற்றும்பொருள்பலவீனமானபிரிவு.

சுற்றுச்சூழல்பாதுகாப்பு:

இந்தமாறிஅனைத்துநடவடிக்கைகள்சுற்றுச்சூழல்பாதுகாப்புஎன்றநோக்கத்திற்காகவங்கிகள்நடத்தியஅல்லது,வெவ்வேறுமுயற்சிகள்ஏற்றுக்கொண்டநாள்வணிகநாளில்சூழல்நட்பு செயல்கள்அல்லதுநடவடிக்கைகள்பாரம்பரியச்செயல்பாடுகளைக்மாற்றியமைப்பதன்மூலம்சுற்றுச்சூழல்தீங்குகுறைக்கஅடங்கும். உலகவங்கியும்வங்கிகளும்நிதியளிக்கும்திட்டங்களைநிதியளிப்பதில்லை,

அவைநேரடியாகவோமறைமுகமாகவோசூழலுக்குதீங்குவிளைவிக்கின்றன.

1. மழைநீர்அறுவடைகளுக்கானஉதவி

2. காட்டுவிலங்குபாதுகாப்புதிட்டங்கள்

நிதிகல்வியறிவு:

இந்தியரிசர்வ்வங்கியின்படிநிதிசார்கல்வியறிவுநிதிசந்தைபொருட்கள், குறிப்பாக வெகுமதிமற்றும்அபாயங்களைஅறிந்திருத்தல்மற்றும்தெரிவுசெய்யப்பட்டதெரிவுகளைத் தெரிந்துகொள்வதுஆகியவற்றுக்குஅறிமுகப்படுத்துகிறது. ஒருவருடனானகுடும்பம்மற்றும் ஒருவணிகத்தின்நல்வாழ்வுமற்றும்பொருளாதாரபாதுகாப்பைமேம்படுத்துவதற்கானநிதிஆ தாரங்களைஅறிந்து,

கண்காணிக்கவும்திறம்படவும்பயன்படுத்துவதற்கானதிறமைஇது. சமீபஆண்டுகளில்நிதி யியல்சந்தைகள்பெருகியமுறையில்வளர்ந்துள்ளனமற்றும்சந்தைகள்மற்றும்பொதுமக்களு க்குஇடையேயானதகவல்சமச்சீர்நிலைஇருப்பதால்நிதியியல்கல்வியறிவுமிகுந்தமுக்கியத் துவம்வாய்ந்ததாகஉள்ளது, இதுபின்தங்கியவர்களுக்குதகவலறிந்ததேர்வுகள்செய்யக்கடின மாகக்கண்டறிவதற்குவழிவகுக்கிறது. இந்தியாவில், நிதியகல்வியறிவுக்கானதேவையும், கு றைந்தஅளவிலானகல்வியறிவுமற்றும்மக்கள்தொகையின்பெரும்பகுதிஆகியவற்றைக்கரு த்தில்கொண்டு, இன்னும்முறையானநிதியியல்அமைப்புகளிலிருந்துவெளியேறவில்லை. க டன்கலந்தாய்வு திவால்வெளியேகடன்களைத் திருப்பிச்செலுத்துவதற்கும் சாத்தியம்ஆரா ய்கிறது மற்றும்கடன், வரவுசெலவு, மற்றும்நிதிமேலாண்மைபற்றிகடனாளிபயிற்றுவித்து எ ன்றுஆலோசனைஎன்றும் வரையறுக்கலாம். மேலே

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளஇரண்டுபுள்ளிகளின்பார்வையில், நிதிஎழுத்தறிவுமற்றும்கடன்ஆலோ சனை(எஃப்.எல்.சி.சி)மையம்வங்கிகளால்அமைக்கப்பட்டஒருதிட்டத்தைரிசர்வ்வங்கிதுவக் கியுள்ளது. சிலவங்கிகள்வெறும்FLCCமையங்களைத்திறக்கவில்லை, ஆனால்மக்களிடையே நிதிக்கல்வியைமேம்படுத்துவதற்குமற்றநடவடிக்கைகளையும்எடுத்துள்ளன.

இந்தியபொருளாதாரம்எப்போதும்விவசாயஅடிப்படையிலானபொருளாதாரம். நாட்டின் மொத்தஉள்நாட்டுஉற்பத்தியில்விவசாயத்தின்பங்களிப்புக்கடந்தஆண்டுகளில்குறைந்துவி ட்டாலும், மக்கள்தொகையின்பெரும்பகுதிஅதன்உயிர்வாழ்க்கைக்குவிவசாயத்தைசார்ந்திருக்கிறது. எனினும், வேளாண்மைத்துறை, வெறும் மாநிலத்தில்தான்உள்ளது. விவசாயிகளின்நலன்புரிகளி ன்கீழ்வங்கிகள்மேற்கொண்டசிலமுக்கியநடவடிக்கைகள்பின்வருமாறு:

- வேளாண்மைகடன்தள்ளுபடி & கடன்நிவாரணத்திட்டம்
- சலுகைவிகிதத்தில்சூரியநீர்சூழலுக்கானகடன்,

- கிராமப்புறவிரிவாக்ககல்விநிரலாளர்கள்விவசாயிகளும் தொழில்முயற்சியாளர்களு ம் தங்கள் உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்துவதற்கு,
- விவசாயக்கிளப்புகளை நிறுவுதல்,
- விவசாயிகள் பயிற்சிமையங்கள் (FTC கள்),
- விவசாயிகளுக்கான சிறப்புக் கட்டிடங்கள்,
- வேளாண் அறிவுபகிர்வு நிகழ்ச்சிகள்,
- விவசாயத்திற்கான தேசிய காப்பீட்டு திட்டங்கள்
- கிராமப்புற வீழ்ச்சிகள் மற்றும் குளிர்நீர் குளங்கள் / கிடங்குகள்,
- கடன்மாற்று திட்டங்கள்
- சிறந்த விவசாயத்திற்கான விவசாயக் கொத்தாக அமைத்தல்
- வேளாண் பொருட்களின் கிடங்கில் ரசீதுகள் வழங்குவதற்கு எதிரான கடன்களுக்கான நிதி

வங்கியியல் மற்றும் சமூக பொறுப்புணர்வு

ரிசர்வ் வங்கியின் ஆணையின்படி, பெரும்பாலான வங்கிகள்தங்கள் கார்ப்பரேட் சமூக பொறுப்புணர்வுகளைத் தொடங்கின. அரசு CSR செயல்படுத்தப்பட்ட வங்கிகளுக்கு மட்டும்தான் வரிகுறைக்க.

வங்கிக் கட்டிடம் மற்றும் பல்வேறு கல்வி திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துதல்

1. கட்டிடம் பள்ளி உட்கட்டமைப்பு
2. புதிய ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சி
3. நிதிபின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகை
4. கல்வி நிறுவனங்கள் கல்வி நிறுவனங்களுக்கு உணக்கமளிக்கும்
5. தொழில்வழிகாட்டல்திட்டம்

கிராமப்புற பள்ளிகளுக்கு கணினி விநியோகம்

அவர்கள் சுகாதார சம்பந்தமான பல நடவடிக்கைகளை செய்கிறார்கள்
இரத்தநன் கொடை பிரச்சாரம்
புற்றுநோய் விழிப்புணர்வு பிரச்சாரம்
மருத்துவ முகாம்கள் / கண் முகாம்கள்

வித்தியாசமாக முடியும் குழந்தைகள் பள்ளிகள் வாகனம் பள்ளிகள் மற்றும் கிராமங்கள் HIV / AIDS விழிப்புணர்வு புரோகிராமர்கள் ஆதரவு.

செயின்ட் ஜான்ஸ் ஹெல்த் சேவைக்கு ஆம்புலன்ஸ் ஸ்பான்சர் செய்யப்பட்டது

இலவச தினபராமரிப்பு மையம்

PNB விவசாயி நல அறக்கட்டளை

விவசாயிகள் பயிற்சி நிலையங்கள்

அலகு II

மைய வங்கி

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒரு மைய வங்கி செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்திய நாட்டில் இந்திய நாட்டு பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு மைய வங்கி நிறுவப்பட்டுள்ளது. மைய வங்கி ஒரு நாட்டின் நிதி நிறுவனங்களில் முக்கியமானதாகவும் தலைமையானதாகவும் செயல்படுகிறது. பணச்சந்தையின் தலைவராக மைய வங்கி செயல்படுகின்றது. வணிக வங்கிகள் மற்றும் பிற நிதி நிறுவனங்களின் செயல்பாடுகளை ஒழுங்குபடுத்துபவராகவும் மேற்பார்வையிடுபவராகவும் கட்டுப்படுத்துபவராகவும் மைய வங்கி செயல்படுகிறது. பணச்சந்தையின் தலைவனாகச் செயல்படும். வங்கிதான் மைய வங்கி என்று அழைக்கப்படுகின்றது. மைய வங்கி ஒரு நாட்டின் தலைசிறந்த நிதி நிறுவனமாகச் செயல்படுகிறது.

மைய வங்கியின் தன்மை:

ஒரு நாட்டின் பணம் மற்றும் வங்கியில் முறையின் மிக உயர்ந்த அமைப்பாக மைய வங்கி செயல்படுகின்றது. மைய வங்கி முறை 19ம் நூற்றாண்டில் உருவானதாகும். பழையமையான மைய வங்கி என்பது 1656ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட Risk Bank of Sweden வங்கியாகும். Bank of England 1694ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. இவ்வங்கிதான் மைய வங்கியின் பணியினை மேற்கொண்ட முதல் வங்கியாச் செயல்பட்டது.

அனைத்து மைய வங்கிகளும் தனியாருக்குச் சொந்தமான வங்கியாகத் தொடங்கப்பட்டது. பின்னர் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டது. இவைகளின் நோக்கம் இலாபம் ஈட்டுவதாகும். மைய வங்கி பல்வேறு நாடுகளில் பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது.

Federal Reserve Bank	– USA
Bank of UK	– England
Reserve Bank of India	-India
Bank of Japan	- Japan
Bank of France	– France
Bank of Denmark	– Denmark

இலக்கணம்:

Hawtrey ன் கருத்தின்படி “ ஒரு மைய வங்கி ஒரு நாட்டின் கடன் பெறும் இறுதி வழியாகச் செயல்படுகின்றது என்று கூறப்படுகின்றது”. “Central bank is the lender of last resort”.

Shaw என்ற வல்லுநரின் கருத்தின்படி “ ஒரு மைய வங்கி கடன் கட்டுப்படுத்துபவராகச் செயல்படுகின்றது. “ Shaw defines a Central bank as a bank which controls credit”.

Dekock கருத்துப்படி, ஒரு மைய வங்கி என்பது ஒரு நாட்டின் நிதி மற்றும் வங்கி அமைப்பில் மிக உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ள நிறுவனமாக விளங்குகிறது. மைய வங்கி பின்வரும் பணிகளைச் செய்து முடிக்கின்றது.

- 1) பணம் வெளியிடும் வங்கி
- 2) அரசின் வங்கி
- 3) ரொக்க காப்புகளின் பாதுகாவலன்
- 4) அந்நிய செலாவணிக் காப்புகளைப் பாதுகாப்பவர்
- 5) கடன் பெறும் இறுதி வழி
- 6) மைய தீர்வகம்
- 7) கடன் கட்டுப்பாட்டாளர்

1) பண வெளியீடு:

மைய வங்கி பணம் வெளியிடும் முழு உரிமையைப் பெற்றுள்ளது. ஒரு நாட்டின் காகித பணம் வெளியிடும் தனி உரிமையை மைய வங்கி பெற்றுள்ளது.

பணவெளியீட்டின் தத்துவங்கள்:

பண வெளியீட்டின்போது இரண்டு தத்துவங்கள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

- (1) காகித தத்துவம்
- (2) வங்கியியல் தத்துவம்

1) காகித தத்துவம் :

இம்முறையில் பணம் வெளியிடப்படும் போது 100 சதவீதம் தங்கம் அல்லது வெள்ளி காப்பாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட வேண்டும். காகித பணம் தங்கம் அல்லது வெள்ளி மாற்றப்படும் தன்மையைப் பெற்றிருப்பதாகும்.

2) வங்கியியல்:

இம்முறையின்படி, பணம் வெளியிடப்படும் போது 100 சதவீதமும் தங்கம் அல்லது வெள்ளி காப்பு தொகையாக வைக்கப்பட வேண்டியதில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதம் மட்டும் தங்கம் அல்லது வெள்ளி காப்புத் தொகையை வைக்கப்பட வேண்டும்.

பணம் வெளியிடுவதற்கான ஏகபோக உரிமையை மைய வங்கி பெற்றிருப்பதற்கான காரணங்கள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- i. நாட்டின் பொருளாதாரத் தேவைக்குத் தகுந்தவாறு பணத்தின் அளிப்பினை அதிகரிக்கச் செய்யவோ அல்லது குறைக்கச் செய்யவோ மைய வங்கியினால் முடிகின்றது.
- ii. பணம் வெளியிடுவதில் ஒரே சிரான தன்மை பயன்படுத்தப்படுகின்றது.
- iii. வணிக வங்கிகளின் பணிகளை மைய வங்கி கட்டுப்படுத்த முடிகின்றது.
- iv. பணத்தின் தரம் நிலைப்புத் தன்மையிலிருப்பதற்கு முடிகின்றது.
- v. கடன் உருவாக்கத்தை கட்டுப்படுத்த முடிகின்றது. கடன் வழங்க முடிகின்றது.
- vi. பணத்தின் அக மற்றும் மதிப்பு நிலைப்புத் தன்மையில் பராமரிக்க முடிகின்றது.

2) அரசாங்க வங்கியர், முகவர் மற்றும் ஆலோசகர்:

மைய வங்கி இந்திய அரசாங்கத்தின் வங்கியராகவும், முகவராகவும் ஆலோசகராகவும் செயல்படுகின்றது.

மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் சர்க்காராக வருமானங்களைப் பெறுவதும் செலவினங்களை செலுத்துவதும் மைய வங்கியின் பொறுப்பாக உள்ளது. அரசாங்கம் சார்பாகப் பிணையங்களை வாங்குதல் மற்றும் விற்பனை செய்தல் பணியினை மைய வங்கி செய்து முடிக்கின்றது. அரசாங்கம் செலுத்த வேண்டிய பணத்தை அரசாங்கத்தின் சார்பாக மைய வங்கி செலுத்துகின்றது.

அரசாங்கத்தின் முகவர் என்ற முறையில் மைய வங்கி அரசாங்கத்திற்குக் கடன் வழங்குகின்றது. அரசாங்கத்திற்கு கடன் உருவாக்கும் வழிகளை உருவாக்கிக் கொடுக்கின்றது. அரசாங்கத்தின் பொக்கடனை நிர்வகித்தல் பணியை மைய வங்கி செய்து முடிக்கின்றது.

அரசாங்கத்தின் ஆலோசகர் என்ற முறையில் பொருளாதாரம் மற்றும் நிதி தொடர்பான செயல்பாடுகள், பணத்தின் மதிப்பு அதிகரிக்கச் செய்தல் அல்லது குறையச் செய்தல் மற்றும் பற்றாக்குறை நிதியிடுதல் போன்ற செயல்களின் மைய வங்கி அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனைகளை வழங்குகின்றது.

3) ரொக்க காப்புகளின் பாதுகாவலன்:

வணிக வங்கிகள் தங்களின் மொத்த கால மற்றும் கேட்பு பொறுப்புக்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீத ரொக்கம் மைய வங்கியிடம் காப்புத் தொகையாக செலுத்த வேண்டும். அவ்வாறு பெறப்பட்ட தொகையை மைய வங்கி வணிக வங்கிகளின் மாற்று ஆவணங்கள் தீர்வகம் செய்யப்படுவதற்குப் பயன்படுத்துகின்றது. வணிக வங்கிகளின் காப்புத் தொகை மைய வங்கியிடமிருப்பதால் வணிக வங்கிகளுக்குத் தேவையான கடன் பெறும் இறுதி வழியாக மைய வங்கி செயல்படுகின்றது எனவே மைய வங்கிகள் காப்பு வங்கிகள் என்றும் வங்கிகளின் வங்கி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

4) அந்நிய செலாவணிப் பாதுகாவலன்:

ஒரு நாட்டின் அந்நிய செலாவணிப் பாதுகாவலனாக மைய வங்கி செயல்படுகின்றது. மைய வங்கி ஒரு நாட்டின் செலாவணி மாற்று வீதத்தைப் பராமரிப்பதோடு அந்நியச் செலாவணி நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் மைய வங்கி உதவி புரிகின்றது. பட்டியலிடப்பட்ட வங்கிகளுக்குத் தேவையான வெளிநாட்டு நாணயத்தை விற்பனை செய்யவும் வாங்கவும் மைய வங்கி உரிமையைப் பெற்றுள்ளது. அந்நிய செலாவணி மாற்று வீதத்தை நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரத்தை மைய வங்கி பெற்றுள்ளது. மாற்றாக கட்டுப்பாட்டு துறை ஒன்று தனியாகப் பராமரிக்கப்பட்டு வெளிசெலாவணி மேற்பார்வையிட்டு கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது.

5) கடன் பெறும் இறுதி வழி :

வணிக வங்கிகளின் கடன் பெறும் இறுதி வழியாக மைய வங்கி செயல்படுகின்றது. ஒவ்வொரு வணிக வங்கியும் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீத ரொக்கத்தினைக் காப்பு தொகையாகச் செலுத்த வேண்டும். அவ்வாறு பெறப்பட்ட தொகையினைக் கொண்டு மைய வங்கி வணிக வங்கிகள் தங்களின் உண்டியல்களை மறு வட்டம் செய்து நிதி ஆதாரம் பெறுதற்குரிய இறுதி வழியை மைய வங்கி செய்து கொடுக்கின்றது. வணிக வங்கிகளுக்கு நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளில் தேவைப்படும் பணத்தேவையை மைய வங்கி பூர்த்தி செய்து முடிக்கின்றது. எனவே, மைய வங்கி வங்கிகளின் கடன்க பெறும் இறுதி வழியாகச் செயல்படுகின்றது.

6) மைய தீர்வகம் :

மைய வங்கி வணிக வங்கிகளின் மைய தீர்வகமாகச் செயல்படுகின்றது. பட்டியலிடப்பட்ட வணிக வங்கிகளின் கணக்குகள் மைய வங்கியிடம் பராமரிக்கப்படுகின்றன. எனவே மாற்று பதிவுகளை மைய வங்கி ஏற்படுத்த முடிகின்றது. மைய தீர்வகம் பணியினைச் செய்வதற்காக மைய வங்கி மைய தீர்வகம் என்ற தனித்துறையை உருவாக்கி உள்ளது.

7) கடன் கட்டுப்பாட்டாளர் :

கடன் கட்டுப்படுத்துதல் மைய வங்கியின் முக்கியப் பணியாக விளங்குகின்றது. வணிக வங்கிகளின் கடன் வழங்கும் கொள்கையை இழுங்குபடுத்துவது தான் கடன் கட்டுப்படுத்துதல் என்று கருதப்படுகின்றது. கடன் கட்டுப்படுத்துதலில் கடன் வழங்குதல் கட்டுப்படுத்துவதும் அடங்கியுள்ளது. கடன் கட்டுப்படுத்துவதால் ஒரு நாட்டின் பணப்புழக்கம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைத்திருக்கச் செய்யப்பட முடிகின்றது.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் பணிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

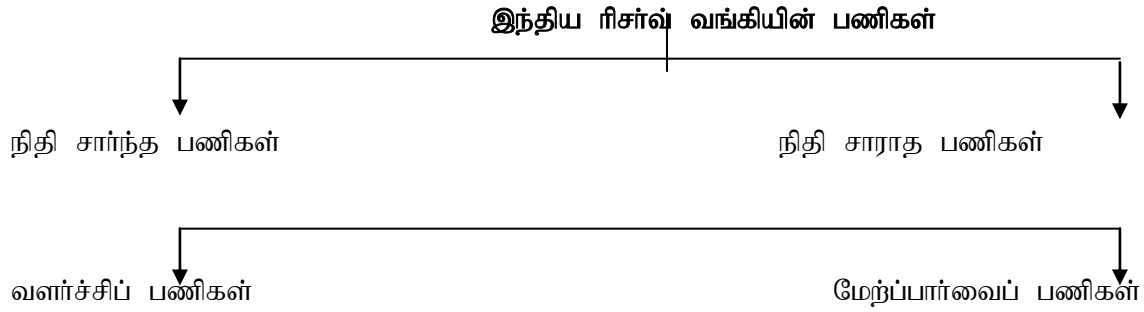
(1) பண வெளியீடு

- (2) அரசின் வங்கி
- (3) அரசின் ஆலோசகர்
- (4) அரசின் முகவர்
- (5) அந்நிய செலவாணியின் பாதுகாவலன்
- (6) வங்கியின் வங்கி
- (7) கடன் கட்டுப்பாட்டாளர்

1. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் பணிகளை விவரிக்க.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் பணிகள் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தியாவில், மைய வங்கியின் பணிகளை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மேற்கொள்ளுகின்றது.

நிதி சார்ந்த பணிகள்:

நிதி சார்ந்த பணிகள் என்பவை இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் வழக்கமான மைய வங்கியின் பணிகளாகும். மைய வங்கியின் வழக்கமான பணிகள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- (1) பண வெளியீடு
- (2) அரசாங்கத்தின் வங்கி
- (3) ரொக்க காப்பின் பாதுகாவலன்
- (4) அந்நிய செலவாணியின் பாதுகாவலன்
- (5) கடன் பெறும் இறுதி வழி
- (6) தீர்வகங்கள்
- (7) கடன் கட்டுப்பாட்டாளர்

I பண வெளியீடு:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பணம் வெளியிடும் முற்றொரிமையைப் பெற்றுள்ளது. பணம் வெளியிடும் உரிமையை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பெற்றிருப்பதற்கான காரணங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பண வெளியீடு ஒரே சீரான நிலையில் இருப்பதால் நாட்டின் வாணிபம் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு துணை புரிகிறது.

- (1) பொருளாதார தேவைக்கு ஏற்ப பண வெளியீட்டை அதிகரிப்பது அல்லது குறைப்பது.
- (2) பண தன்மையை நிலைப்படுத்துதல்.
- (3) கடன் உருவாக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு பயன்படுகிறது.
- (4) மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்காகப் பணம் வெளியிடும் உரிமையைப் பெற்றுள்ளது.

பண வெளியீடு இந்திய ரிசர்வ் வங்கியில் உள்ள இரு துறைகளால் கவனித்துக் கொள்ளப்படுகிறது. நாணய பெட்டகங்களைப் பராமரித்து வருகிறது.

- i. வெளியிடும் துறை
- ii. வங்கித் துறை

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பண வெளியீட்டிற்கு ஐந்து முறைகளைப் பின் பற்றுகிறது. அவை,

- i. பகுதி நம்பத் தகுந்த முறை
- ii. அதிக அளவு நம்பத் தகுந்த முறை
- iii. விகிதாச்சார அளவு காப்பு முறை
- iv. குறைந்த அளவு காப்பு முறை
- v. எளிய வைப்பு முறை

i. அரசின் வங்கி:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மத்திய அரசின் வங்கியாக செயல்பட்டுவரகிறது. அரசின் வங்கியாக செயல்படும்போது கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பணிகளைப் புரிகிறது.

- i. அரசிற்கு வரவேண்டியப் பணத்தை, அரசின் சார்பில் இந்திய ரிசர்வ் வங்கிப் பெற்றுக்கொள்கிறது.
- ii. அரசு செலுத்த வேண்டிய பணத்தை அரசின் சார்பில் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியே செலுத்துகிறது.
- iii. அரசிற்கு கடன் வழங்குகிறது.
- iv. அயல் நாட்டு நாணயங்கள் இந்திய அரசின் சார்பில் வாங்குதல் மற்றும் விற்பனை செய்தல் போன்ற பணிகளைச் செய்கிறது.

ii. அரசின் ஆலோசகர்

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நம் இந்திய அரசின் ஆலோசகராக கீழ் கண்ட பணிகளை செய்கிறது.

1. நம் இந்திய பொருளாதாரம்
2. பண மதிப்பு குறைத்தல் மற்றும் அதிகரித்தல்
3. அந்நிய செலவாணி
4. நிதி உதவி அளித்தல் போன்ற செயல்களில் அறிவுரை வழங்குகிறது.

iv .அரசின் முகவர்:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நம் இந்திய அவசின் முகவராக செயல் படுகிறது. கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பணிகளை இந்திய அரசின் சார்பில் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி செய்கிறது.

1. அரசிற்கு குறைந்த காலக் கடன் வழங்குதல்
2. அரசின் சார்பில் கடன் வழங்குதல்
3. அரசின் சார்பில் ஆவணங்களை ஏற்றல் புதுப்பித்தல்.

v .அந்நிய செலவாணியின் பாதுகாவலன்:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அந்நிய செலவாணியின் பாதுகாவலனாக விளங்குகிறது. அதாவது, அயல் நாட்டின் நாணயத்தின் மதிப்பும், உள் நாட்டு நாணயத்தின் மதிப்பும் ஒரே சீரான நிலையில் இருப்பதற்கு அந்நிய செலவாணி போதுமான அளவில் இருப்பு இருக்க வேண்டும். எனவே, போதுமான அளவில் அந்நிய செலவாணியை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி இருப்பு வைத்திருந்து பாதுகாவலனாக செயல்படுகிறது.

vi .வங்கியின் வங்கி:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பணிகளைப் புரிந்து வங்கிகளின் வங்கியாக செயல்படுகிறது.

i. வணக வங்கியின் ரொக்க காப்பு பாதுகாவலன்:

ஒவ்வொரு வணிக வங்கியும் தங்களின் கேட்பு பொறுப்புகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் காப்பு தொகையை செலுத்த வேண்டும். காப்பு தொகை செலுத்தப்படுவது கட்டாயமாக்கப்படுவதால் ஒரு சில நன்மைகள் கிடைக்கப்படுகின்றன.

1. நாட்டின் வங்கித் தொழில் திறம்பட செயல்படுகிறது.
2. கடன் உருவாக்கத்தின் கருவியாக செயல்படுகிறது.
3. வங்கிகளின் பருவகாலத் தேவைக்கு ஏற்ப கடன் வழங்குகிறது.
4. வணிக வங்கிகளின் நிதி நெருக்கடியை சமாளிப்பதற்கு நிதி உதவி அளிக்கிறது.
5. வணிக வங்கிகளுக்கிடையே உள்ள கணக்குகளைத் தீர்க்கிறது.

ii. கடன் பெறும் இறுதி வழி:

வணிக வங்கிகளுக்குத் தேவைப்படும் நிதி உதவியை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வழங்குகிறது. வணிக வங்கிகள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்களின் மாற்றுச் சீட்டுகள் வட்டம் செய்த மாற்றுச் சீட்டுகளை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மறு வட்டம் செய்து வணிக வங்கிகளுக்குக் கடன் வழங்குகிறது. மேலும் நிதி உதவி தேவைப்பட்டால் வணிக வங்கி இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் கேட்கப்படும் போது, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வழங் ழைழங்குகிறது. ஆனால், கடன் வழங்குவதற்கு முன் வணிக வங்கிகளிடம் உள்ள பிணையங்களைப் பிணையமாக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பெற்றுக் கொள்கிறது.

பண நெருக்கடிக்கு ஏற்ப இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வழங்குவதால், வணிக வங்கிகள் குறைவான ரொக்கத்தை இருப்பாக வைத்துக் கொண்டு அதிக அளவு கடன் வழங்குவதால் வணிக வங்கிகளின் இலாபம் ஈட்டும் திறன் அதிகரிக்கப்படுகிறது.

iii. வணிக வங்கிகளுக்கிடையே கொடுக்கப்பட வேண்டிய கடன் தொகைகளை ஏடுகள் மூலம் கணக்குகளைத் தீர்பதற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி துணை புரிகிறது.

மேற் கூரிய மூன்று வகையான பணிகளையும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வணிக வங்கிகளுக்கு செய்து கொடுப்பதால் வங்கிகளின் வங்கியாக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கருதப்படுகிறது.

vii. கடன் கட்டுப்பாட்டாளர்:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கடன் கட்டுப்பாட்டாளராக செயல்படுகிறது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வணிக வங்கிகளுக்குக் கடன் வழங்குகிறது. நாட்டின் பண புழக்கத்திற்கு ஏற்றவாறு கடன் வழங்கும் அளவு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பணக் புழக்கம் அதிக அளவில் இருந்தால், கடன் அளவு குறைவாகவும், பணப் புழக்கம் குறைவாக இருந்தால் கடன் அளவு கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள முறைகளை மேற்கொள்கிறது.

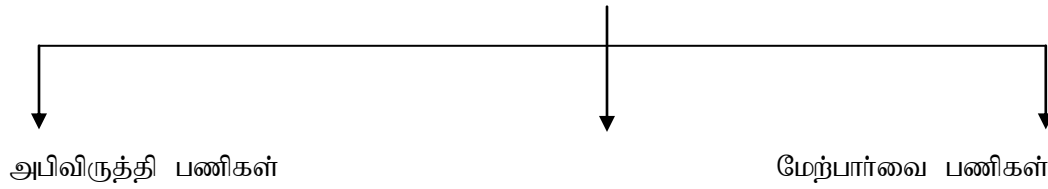
vii. தகவல்கள் சேகரித்து வெளியிடுதல்:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பொருளாராதம், நிதியியல், வங்கி வளர்ச்சி, போன்றவை தொடர்பான தகவல்கள் சேகரித்து ஒரு குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் வெளியிடப்படுகின்றன.

நிதி அல்லாத பணிகள்:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி ஆற்றும் நிதி அல்லாத பணிகள் இரண்டு பிரிவுகளைப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

நிதி அல்லாத பணிகள்

அபிவிருத்தி பணிகள்:

வளர்ச்சிப் பணிகள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பல்வேறு வளர்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்திப் பணிகளை மேற்கொள்கிறது.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நிதி நிறுவனங்களுக்கு தேவையான வளர்ச்சிப் பணிகளைச் செய்து கொடுக்கின்றது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பின்வரும் வளர்ச்சிப் பணிகளைச் செய்து கொடுக்கின்றது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பின்வரும் வளர்ச்சிப் பணிகளைச் செய்து கொடுக்கின்றது.

- வங்கிப் பழக்கத்தினைப் பொது மக்களிடையே உருவாக்குதல்
- வங்கி முறையினை விரிவாக்கம் செய்தல்
- விவசாயக் கடன் வழங்குதல்
- பன்னாட்டு வாணிபத்திற்கும் தொழிலுக்கும் நிதி வழங்குதல்

வளர்ச்சிப் பணிகள் தொடர்பான செலவுகளை எதிர் கொள்வதற்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மூன்று வகையான நிதியை இலாபத்திலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கின்றது.

- தேசிய கிராமக் கடன் (நீண்டகால செயல்பாடு நிதி)
- தேசிய கிராமக் கடன் (நிலைப்பாட்டு நிதி)
- தேசிய வீட்டுவசதிக் கடன் (நீண்டகால செயல்பாட்டு நிதி)

நபாட்டு துடங்கப்பட்ட பின்பு, மேற்கூறிய இரண்டு கிராமக்கடன் நிதிகளும் நபாட்டு மேற்பார்வையின் கீழ் செயல்படுகின்றது.

வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சிறப்பு நிதியில் முகமைகளைத் துற்றுவித்தது. அவற்றில் ஒரு சில மட்டும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

- இந்திய தொழில் நிதித் கழகம்
- மாநில நிதி கழகம்
- வைப்பு காப்பீட்டு கழகம்
- யூனிட் டிரஸ்ட் ஆப் இந்தியா
- இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி
- இந்திய விவசாய மறுநிதி கழகம்
- இந்திய தொழில் மறுஅமைப்பு கழகம்
- தேசிய விவசாய மற்றும் கிராம வளர்ச்சி வங்கி

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பகுதியில் அபிவிருத்தி செய்து கொண்டிருக்கின்றது.

- விவசாய கடன்
- தொழில் கடன்
- ஏற்றுமதி இறக்குமதி நிதியிடுதல்
- வீட்டு வசதி நிதியிடுதல்

சேமிப்பினை முன்னேற்றம் அடையச் செய்தல்:

வாடிக்கையாளர்களிடையே சேமிப்பினை உருவாக்குவதற்காக, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பின்வருவனவற்றை அமைத்துள்ளது.

- 1962ம் ஆண்டு வைப்பு காப்பீட்டு கழகம்
- 1964ம் ஆண்டு யூனிட் டிரஸ்ட் ஆப் இந்தியா

விவசாய கடன் வழங்குதல்:

விவசாயக் கடன் வழங்குவதற்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி விவசாய கடன் துறை என்ற ஒரு சிறப்பு துறையை அமைத்துள்ளது. விவசாயக் கடன் துடர்பான அனைத்து செயல்களையும் மேற்கொள்வதற்காக சிறப்பு வல்லுநர்கள் இத்துறையில் இடம்

பெற்றிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு வங்கிகள் அல்லது மண்டல கிராம வங்கிகள் மூலமாக விவசாயக் கடன் மற்றும் பயிர்க்கடன் போன்றவை ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து அளிக்கப்படுகின்றன.

ஏற்றுமதிக்குரிய மறுநிதி:

ஏற்றுமதிக்கு நிதி உதவி அளிக்கும் வணிக வங்கிகளுக்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி குறைந்த வட்டிவீதத்தில் மறுநிதி வசதியைச் செய்து கொடுக்கின்றது. ஏற்றுமதி இறக்குமதி வசங்கி மற்றும் இந்திய ஏற்றுமதி கடன் பிணைய கழகம் போன்றவை ஏற்றுமதி தொடர்பான நிதி வசதியை அளிக்கின்றன.

கூட்டுறவுத்துறை:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மேற்பார்வைப் பணிகளை நிறைவேற்றுகின்றது.

- வணிக வங்கிகளுக்குரிய உரிமத்தை வழங்குதல்
- குறைந்தளவு தேவையை நிர்ணயம் செய்தல்
- குறிப்பிடப்பட்ட செயல்களை ஆய்வு செய்தல்
- வணிக வங்கிகளில் முதலீடுகள் மீது கட்டுப்பாடு விதித்தல்
- தகவல்கள் சேகரித்தல்
- வங்கி வாடிக்கையாளர்களின் நலன் பாதுகாக்கப்படுதல்

I. கடன் தன்மை கட்டுப்படுத்தும் முறைகள்:

- i. வங்கி வட்டி வீதம்
- ii. வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகள்
- iii. மாறுபடும் ரொக்க காப்பு விகிதம்

II. கடன் தன்மை கட்டுப்படுத்தும் முறைகள்:

1. வரம்புத் தேவைகள்
2. நுகர்வோர் கடனை வரைமுறைப்படுத்துதல்
3. கடன் ஒதுக்கீடு
4. அறிவுறுத்துதல்
5. நேரடி நடவடிக்கை

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் கடன கட்டுப்பாட்டு முறைகளை விவரி.

வணிக வங்கிகளின் கடனைக் கட்டுப்படுத்துதல் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் பணிகளுள் ஒன்றாக விளங்குகிறது. எனவே, ரிசர்வ் வங்கி வங்கிகளின் கட்டுப்பாட்டாளர் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வணிக வங்கிகளின் கடனைக் கட்டுப்படுத்துவற்குக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

I. கடனளவு கட்டுப்படுத்தும் முறைகள்:

இம் முறையில் நாட்டின் பணப்புழக்கத்திற்கு ஏற்ற வகையில் வணிக வங்கிகளுக்குக் கடன் வழங்குதல் அல்லது கடன் வழங்குவதைக் குறைத்தல் போன்ற செயல்களினால் கடன் அளவை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கட்டுப்படுத்துகிறது.

1) வங்கி வட்டி வீதம்:

வணிக வங்கிகள் தங்களுக்குத் தேவையான நிதி வசதியை இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் கடனாகப் பெற்று கொள்கிறது. அவ்வாறு கடனாக வழங்கப்படும் கடன் தொகைக்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டி வீதம் தொகையை வசூலிக்கப்படும் தொகை வட்டி வீதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வணிக வங்கிகள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் கடன் பெறும்போது வாடிக்கையாளரிடம் வட்டம் செய்வதற்குப் பெறப்பட்ட பெறுதற்குரிய மாற்றுச் சீட்டுகளை மறு வட்டம் செய்வதற்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மாற்றுச் சீட்டுகளை மறு வட்டம் செய்யும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் கழிவுத் தொகையாக கழித்துக் கொண்டு மீதித் தொகையை வழங்குகிறது. கழிவுத் தொகையை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட தொகை வங்கி வட்டி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

நாட்டில் பணப் புழக்கம் அதிகமாக இருந்தால் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வணிக வங்கிகளுக்குக் கடன் வழங்கும் வட்டி வீதத்தை அதிகரிக்கிறது. வட்டி வீதம் அதிகரிக்கப்படுவதால் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன.

- i. வணிக வங்கிகள் வழங்கும் தொகையை கடனுக்குரிய வட்டி வீதம் அதிகரிக்கப் படுகிறது.
- ii. கடன் வழங்கப்படும் தொகை குறைகிறது
- iii. கடனுக்குரிய வட்டி வீதம் அதிகரிக்கப்படுவதால் வணிக வங்கிகளிடம் பெற்ற கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் படுகின்றன.
- iv. நாட்டின் பணப் புழக்கம் குறைகிறது.
- v. வாங்கும் திறன் குறைகிறது.

vi. வாங்கும் திறன் குறைவதால் பொருட்களுக்குரிய தேவையும் குறைகிறது. இதனால் பொருட்களின் விலை குறைகிறது.

நாட்டின் பணப் புழக்கம் குறைவாக இருந்தால், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வணிக வங்கிகளுக்குக் கடன் வழங்கும் வட்டிவீதத்தைக் குறைக்கிறது. வட்டிவீதம் குறைக்கப்படுவதால் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன.

- (1) வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடனுக்குரிய வட்டி வீதம் குறைக்கப்படுகிறது.
- (2) கடன் வாங்கப்படும் தொகை அதிகரிக்கிறது.
- (3) கடனுக்குரிய வட்டி வீதம் குறைக்கப்படுவதால் வணிக வங்கிகளிடம் கடன் வாங்கப்படும் தொகை அதிகரிக்கப்படுகிறது.
- (4) வட்டிவீதம் குறைக்கப்படுவதால் வைப்புத் தொகைக் குறைகிறது.
- (5) நாட்டில் பணப் புழக்கம் குறைகிறது.
- (6) மக்களின் வாங்கும் திறன் அதிகரிக்கிறது.
- (7) வாங்கும் திறன் அதிகரிப்பதால் பொருட்களுக்குரிய தேவையும் அதிகரிக்கிறது.
- (8) இதனால் பொருட்களின் விலை அதிகரிக்கப்படுகிறது.
- (9) வேலைவாய்ப்பு அதிகரிக்கப்படுகிறது.

வங்கி வீதக் குறைபாடுகள் :

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறைபாடுகளினால், வங்கி வட்டி வீத கொள்கையின் நோக்கங்கள் நிறைவடையவில்லை.

- (1) இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் கடன் உதவியைக் கோராத வணிக வங்கிகள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வட்டி வீதத்தைக் கூட்டினாலும், குறைத்தாலும் வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடனுக்குரிய வட்டி வீதத்தை மாற்றுவதில்லை.
- (2) வட்டி வீதம் குறைக்கப்படுவதால் அல்லது அதிகரிக்கப்படுவதால் உற்பத்தி நோக்கங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன.
- (3) வட்டி வீதம் குறைக்கப்படும்போது பிணையங்களுக்கு பிற நிறுவனங்கள் வழங்கப்படும் வட்டி வீதமும் குறைக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், அவ்வாறு செயல்பட முடிவதில்லை.
- (4) வட்டி வீதம் செம்மையாக செயல்பட வேண்டுமானால் போதுமான உண்டியல்கள் அல்லது மாற்றுச் சீட்டுகள் அதிகமான அளவில் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால், மாற்றுச் சீட்டு பயன் படுத்துதல் தற்போது குறைந்து வருகிறது.
- (5) பணச்சந்தை செம்மையாக செயல்பட்டால்தான் வங்கி வட்டி வீதம் செம்மையாக செயல்படும்.
- (6) மைய அரசு மானியம் வழங்கும் கடனுதவிகளுக்குப் போதுமான பண வசதி அளிப்பதால் வட்டி வீதக் கொள்கை செளல்பட முடியவில்லை.

- (7) பண வீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வட்டி வீதம் பயன்படுவது போல பண வாட்டத்திற்கு வட்டி வீதம் பயன்படுவதில்லை.

வட்டிவீதம் அதிக அளவில் பயன்படாததற்குரிய காரணங்கள்:

வட்டிவீதம் பயன்படுத்தும் தன்மை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள காரணிகளால் குறைந்து கொண்டே போகிறது.

- (1) வட்டி வீதத்திற்கு ஏற்றது போல் பொருளாதாரத் தன்மையும் மாறுபடுவதில்லை.
- (2) வணிக வங்கிகள் தேவைக்கு அதிகமான ரொக்க இருப்பு கைவசம் வைத்திருப்பதால் வட்டிவீதம் எந்த மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்துவதில்லை.
- (3) பணச்சந்தை சரியான முறையில் செயல்படவில்லை.
- (4) வட்டிவீதம் பயன்படுத்துவதை விடப் பிற முறைகள் அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
- (5) வட்டிவீதம் குறைக்கப்பட்டாலும் லேவாதேவிக் காரர் நாட்டு வங்கியர் வட்டிவீதத்தைக் குறைப்பதில்லை.

2) வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகள்:

வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகள் என்பது இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மத்திய அரசின் பிணையங்கள், உண்டியல்கள் மற்றும் இதர பிணையங்களை வணிக வங்கிகளுக்கும், பொது மக்களுக்கும் விற்பனை செய்வது அல்லது வணிக வங்கிகளிடம் இருந்து தான் விற்பனை பிணையங்களை வாங்குவது போன்ற நடவடிக்கைகளை உணர்த்துவதாகும்.

வெளிச்சந்தை நடவடிக்கைகளின் செயல்பாடுகள்:

கடன் வழங்குவது அதிகமாகும் போது பண வீக்கம் ஏற்படுவதால் நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குப் பாதிப்பு ஏற்படும். எனவே, கடன் வழங்குவதை குறைத்து, பண வீக்கத்தைக் கட்டுப் படுத்துவதற்காக வெளிச் சந்தை நடவடிக்கை பயன்படுகிறது.

எ.கா: இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மைய அரசின் பிணையங்களையும், இதர பிணையங்களையும் விற்பனை செய்கிறது. விற்பனை செய்யப்படும் பிணையங்களை வணிக வங்கிகளும் தனி நபர்களும் மற்றும் இதர நிறுவனங்களும் வாங்குகின்றன. இவ்வாறு விற்பனை செய்யப்படுவதால் வணிக வங்கிகள் தனி நபர்கள் மற்றும் இதர நிறுவனங்களிடம் உள்ள பணம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்குப் போய்ச் சேருகிறது.

இதனால் நாட்டின் பணப் புழக்கம் குறைகிறது. வணிக வங்கியின் ரொக்கக் காப்புத் தொகையும் குறைகிறது. ரொக்க இருப்புக் குறைக்கப்படுவதால், வணிக வங்கிகள் வழங்கும்

கடன் அளவு குறைகிறது. பிணையங்களை வெளி சந்தையில் விற்பதால் பண வீக்கம் குறைகிறது.

நாட்டில் பண வாட்டம் நிலவினால் பண வாட்டத்தைக் குறைப்பதற்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கீழ் கண்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வணிக வங்கிகளுக்கும், தனி நபர்களுக்கும் விற்ற பிணையங்களை திருப்பி வாங்கிக் கொள்கிறது. இவ்வாறு பிணையங்களை வாங்குவதால் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பிணையங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு வணிக வங்கிகளுக்கும், தனி நபர்களுக்கும் பணத்தைக் கொடுக்கிறது. இதனால் நாட்டில் நிலவும் பண வாட்டம் குறைகிறது. வணிக வங்கியின் ரொக்கக் காப்புத் தொகையும் கூடுகிறது. ரொக்கத் தொகைக் கூடுவதால் வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடன் அளவு அதிகரிக்கப்படுகிறது. பிணையங்களை வெளி சந்தையில் வாங்குவதால் பண வாட்டம் குறைகிறது.

வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகள் அதிகமாக பின் பற்றப்படுவதற்கான காரணங்கள்:

- (1) வெளிச் சந்தை நடவடிக்கை நேரடியாகவே கடன் அளவை அதிகரிக்கிறது அல்லது குறைக்கிறது.
- (2) பணச் சந்தையில் பிணையங்கள் போதுமான அளவில் கிடைக்கிறது.
- (3) வட்டி வீதக் கொள்கை சரி வர செயல்படாத காரணத்தால் வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைப் பின்பற்றப்படுகிறது.

குறைபாடுகள்:

வெளிச் சந்தை நடவடிக்கையின் குறைபாடுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- (1) பணச் சந்தை வளர்ச்சி அடையாத நாடுகளில் இத்திட்டம் செயல்பட முடியாது.
- (2) வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகளுக்கு தகுந்தது போல் வட்டி வீதத் கொள்கையும் மாறுபட வேண்டும்.
- (3) இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் போதுமான பிணையங்கள் (பங்குகள், கடனீட்டுப் பத்திரங்கள்) இருப்பு இருக்கப்பட வேண்டும்.
- (4) கடன் அளவு அதிகரிப்பதற்கு இம்முறை செம்மையாக செயல்பட முடிவதில்லை.
- (5) வெளிச்சந்தை நடவடிக்கை செயல்படுத்தும்போது மாற்றுச் சீட்டு மறு வட்டம் செய்யப்படும் வசதி நிறுத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கடன் அளவு கட்டுப்படுத்துவதற்காகப் பிணையங்களை விற்பனை செய்தால், மாற்றுச் சீட்டு மறு வட்டம் செய்வது நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

3) மாறுபடும் ரொக்கக் காப்பு:

ஒவ்வொரு வணிக வங்கியும் தங்களின் வைப்புத் தொகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதப் பணத்தை இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் காப்புத் தொகையாக செலுத்தப்படுவதையே ரொக்க காப்பு என்று அழைக்கிறோம். ரொக்கக் காப்புத் தொகை மைய வங்கியின் கொள்கைக்கு ஏற்ப மாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால் மாறுபடும் ரொக்க காப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மாறுபடும் ரொக்க காப்பு செயல்படும் விதம்:

ரொக்கக் காப்பு விகிதம் மாற்றப்படுவதால் வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடன் அளவு கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

நாட்டில் பண வீக்கம் அதிகமாக இருந்தால் ரொக்க காப்பு விகிதம் அதிகரிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு அதிகரிக்கப்படுவதால் வணிக வங்கிகள் மைய வங்கியிடம் காப்புத் தொகையாக செலுத்த வேண்டிய காப்புத் தொகையும் அதிகரிக்கப்படுவதால், வணிக வங்கியிடம் உள்ள ரொக்க இருப்புத் தொகை குறைகிறது. ரொக்க இருப்புக் குறைவதால் வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடன் அளவு குறைக்கப்படுகிறது. கடன் அளவு குறைக்கப்படுவதால் பண வீக்கம் குறைகிறது.

நாட்டில் பண வாட்டம் அதிகமாக இருந்தால் ரொக்க காப்பு விகிதம் குறைக்கப்படுகிறது. ரொக்கக் காப்பு விகிதம் குறைக்கப்படுவதால் வணிக வங்கி மைய வங்கியிடம் காப்புத் தொகையாக செலுத்த வேண்டிய தொகை குறைகிறது. இதனால் வணிக வங்கியின் ரொக்க இருப்பு அதிகரிக்கப்படுகிறது. எனவே, கடன் வழங்கும் அளவு அதிகரிக்கப்படுகிறது. இம்முறையில் பண வாட்டம் குறைக்கப்படுகிறது.

மாறுபடும் ரொக்க காப்பு விகிதத்தில் சட்டமுறை நீர்மத்தன்மை விகிதமும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

வங்கி ஒழுங்காற்றுச் சட்டம், 1949, பிரிவு 24ன் படி ஒவ்வொரு வணிக வங்கியும் தங்களது மொத்த கேட்பு மற்றும் கால வைப்புப் பொறுப்புகளில் 25 சதவீதத்திற்குக் குறையாமல் ரொக்கம், தங்கம், மற்றும் வில்லங்கம் இல்லாத பிணையங்களை இருப்பு வைக்க வேண்டும். அவ்வாறு இருப்பு வைக்கப்படும் தொகையின் வீதத்தினை நீர்மத்தன்மை விகிதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. 1964 ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம், சட்டமுறை நீர்மத்தன்மையின் விகிதம் 35.3 சதவீதம் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. அக்டோபர் 1997ம் ஆண்டு 25மு என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 2000 நவம்பரில் 25மு ஆக உள்ளது.

ஒவ்வொரு வணிக வங்கியும் தங்களது மொத்த பொறுப்பு தொகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதம் நீர்மத் தன்மையுடைய சொத்துக்களை கையில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று இந்திய

ரிசர்வ் வங்கி நிர்ணயிப்பதுதான் சட்ட முறை நீர்மத் தன்மை விகிதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. நீர்மத்தன்மை சொத்துக்களை கைவசம் வணிக வங்கிகள் வைத்திருப்பதால் நடப்பு பொறுப்புகளை கொடுப்பதற்கு முடிகிறது.

சட்டமுறை நீர்மத் தன்மை அதிகரிக்கப்படுவதால் சட்ட முறை நீர்மத் தன்மை சொத்துக்கள் அதிகரிக்கப்படுகிறது. இதனால் வணிக வங்கிகளின் கடன் வழங்கும் தொகைக் குறைக்கப்படுகிறது. பட்டியலிடப்பட்ட வங்கிகள் தங்களின் மொத்த பொறுப்புகள் தொகையில் 34 சதவீதம் நீர்மத் தன்மை சொத்துக்களில் முதலீடு செய்கிறது.

குறைபாடுகள்:

மாறுபடும் ரொக்க காப்பு விகிதத்தின் குறைபாடுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- (1) வணிக வங்கிகள் அதிகமான அளவு ரொக்க இருப்பு கைவசம் வைத்திருப்பதால் இம்முறை செம்மையாக செயல்பட முடிகிறது.
- (2) வணிக வங்கிகள் அதிகமான வெளி நாட்டு நிதியைப் பெற்றிருந்தாலும் இம்முறை செம்மையாக செயல்பட முடிவதில்லை.
- (3) வணிக வங்கிகளின் ரொக்க காப்பு விகிதம் மாற்றப்படுவதால் மற்ற வங்கிகளின் செயல்பாடுகள் பாதிக்கப்படுவதில்லை.
- (4) மாறுபடும் ரொக்க காப்பு விகிதம் அதிகரிக்கப்படுவதால் பங்கு சந்தையின் செயல்பாடு பாதிக்கப்படுகிறது.
- (5) ரொக்க காப்பு இருப்பு தொகையாக இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் வணிக வங்கிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன.

II கடன் தன்மை கட்டுப்பாட்டு முறைகள் அல்லது தரஅளவு கட்டுப்பாட்டு முறைகள் அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கட்டுப்பாட்டு முறைகள் :

கடன் வழங்கப்படும்போது கடன் தொகை பயன்படுத்தப்படும் நோக்கங்கள் மற்றும் அவற்றின் செயல்பாடுகள் குறித்து நிர்ணயம் செய்யும் முறைகளை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. கடன் பணம் வழங்கப்படும் வழிகளிலும், பயன்படுத்தும் முறைகளிலும் கட்டுப்பாட்டு நிர்ணயித்துக் கடன் வழங்குவது, கட்டுப்படுத்துவது தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கட்டுப்பாட்டு முறைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

(1) வரம்பு தேவைகள்:

வணிக வங்கிகள் பிணையங்களின் பெயரில் கடன் வழங்கும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை வரம்பு தொகையாக நிறுத்தி வைக்கப்படும். வரம்பு தொகையை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நிர்ணயிக்கிறது.

எ.கா: பங்குகள் பிணையமாகப் பெறப்பட்டு கடன் வழங்கும்போது செலுத்தப்பட்ட பங்குத் தொகை மதிப்பில் 80% கடன் வழங்க வேண்டும். 20% வரம்பு தொகையாக நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும்.

பண வீக்கம் அதிகமாக வரம்பு தொகை அதிகமாக்கப்பட்டுப் பணப் புழக்கம் கட்டப்படுத்தப் படுகிறது. பண வாட்டம் அதிகமாக இருந்தால் வரம்பு தொகை குறைக்கப் படுகிறது. கடன் தொகை அளவில் வழங்கப்படுகிறது. இம்முறை அமெரிக்காவில் முதன் முதலாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. வரம்பு தொகை என்கது கடன் தொகைக்கும் பிணையமாகப் பெறப்பட்ட சொத்துக்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டுத் தொகையாகும். இதன் நன்மைகள்,

- i. சுதாட்ட நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளுவது தடுக்கப் படுகிறது
- ii. பங்கு சந்தையில் பயன் படுத்தப்படும் பிணையங்களின் விலை ஒரே நிலையில் இருப்பதற்கு பயன்படுகிறது.
- iii. உற்பத்தி பணிகளுக்கு அதிகமாக பயன்படுகிறது.

(2) நுகர்வோர் கடன் வரை முறைப்படுத்துதல்:

நிலைப்புத் தன்மை உடையப் பொருட்களை நுகர்வோர் கடன் அடிப் படையில் பல தவணைகளாகச் செலுத்தும் அளவில் வாங்குகின்றனர். நுகர்வோர் கடன் வரை முறைப் படுத்தாமல் இருந்தால் பணப் புழக்கம் அதிகமாக இருக்கும். பொருளாதார தேவைக்கு ஏற்ப இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நுகர்வோர் கடன் முறைகளை வரை முறைப் படுத்துகிறது.

வரைமுறைப் படுத்துவதற்குரிய வழிகள்:

- i. முன் பணம் அதிகப்படுத்துதல் அல்லது குறைத்தல்.
- ii. கடனுக்குரிய வட்டி வீதத்தைக் கூட்டுதல் அல்லது குறைத்தல்.
- iii. கடன் தவணை செலுத்த வேண்டிய காலத்தை அதிப்படுத்துதல் அல்லது குறைத்தல்.
- iv. நுகர்வோர் கடன் வழங்கும் பொருட்களை நிர்ணயித்தல்.

(3) கடன் ஒதுக்கீடு:

கடன் ஒதுக்கீடு தேர்ந்தெடுத்த கடன் கட்டுப்பாட்ட முறைகளில் ஒரு முறையாகக் கருதப்படுகிறது. இம்முறை மிகப் பழமை வாய்ந்ததாக உள்ளது. கடன் ஒதுக்கீடு இரண்டு கையாளப் படுகிறது.

1. வணிக வங்கிகளும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வழங்கும் கடன் அளவு நிர்ணயம் செய்யப்படுதல். நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட அளவிற்கு அதிகமாக வழங்கப்படும் கடன் தொகைக்கு அதிக வட்டி வீதம் வசூலித்தல்.

2. வங்கிகளிடம் உள்ள மொத்த சொத்துக்கும் மூலதனத்திற்கும் உள்ள விகிதத்தை நிர்ணயம் செய்தல் போன்ற வழிகளால் வணிக வங்கி வழங்கும் கடன் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

(4) அறிவுறுத்துதல்:

பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக ஒரு சில கடன் கட்டுப்பாட்டு வழிகளைப் பின்பற்றுமாறு வணிக வங்கிகளுக்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வேண்டுகோள் விடுப்பதாகும். இவ்வாறு வேண்டுகோள் விடுப்பதால், கடன் கட்டப்பாடு முறைகளை வணிக வங்கிகளின் ஒத்துழைப்புடன் செயல்படுத்த முடிகிறது.

(5) நேரடி செயல்பாடு:

நேரடி செயல்பாட என்பது கடன் கட்டுப்பாடு முறைகளைப் பின்பற்றாத வங்கிகள் மீது இந்திய ரிசர்வ் வங்கி ஒரு சில நிபந்தனைகளை நிர்ணயிப்பதாகும்.

நிபந்தனைகள்:

- (1) கிளைகள் தொடங்குவதற்கு அனுமதி தர மறுத்தல்.
- (2) கடன் தொகைக்கு அதிக வட்டி வீதம் வசூலித்தல்.
- (3) மாற்றுச் சீட்டுக்களை மறு வட்டம் செய்வதற்கு மறுத்தல்.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியில் உள்ள பல்வேறு துறைகள்:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியில் உள்ள பல்வேறு துறைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை,

- (1) வெளியீட்டுத் துறை
- (2) செலவாணிக் கட்டுப்பாட்டுத் துறை
- (3) வங்கித்துறை

(1) வெளியீட்டுத் துறை:

பணம் வெளியிடும் பொறுப்பு வெளியீட்டுத்துறையை சார்ந்ததாகும். பணம் வெளியிடுவதற்குத் தேவையான சொத்துக்களைப் பராமரிப்பதும் வெளியீட்டுத் துறையாகும். இத்துறை பராமரிக்கப்படும் சொத்துக்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. தங்க நாணயங்கள்
2. அயல்நாட்டுப் பிணையங்கள்
3. ஒரு ரூபாய் நாணயங்கள்
4. இந்திய நாணயத்தின் மதிப்பில் உள்ள பிணையங்கள்
5. மாற்றுச் சீட்டு மற்றும் கடனுறுதிச் சீட்டு இந்தியாவிற்குள் செலுத்தப்பட வேண்டியது.

பண வெளியீட்டுத் துறை பணத்தை வங்கிதுறைக்கு வெளியிடுகிறது. வங்கித்துறையிலிருந்து பொது மக்களுக்குப் பணம் வெளியிடப்படுகிறது. பணம் வெளியிடுவதற்கு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

- பகுதி நம்பத்தகுமுறை
- அதிக அளவு நம்பத்தகு முறை
- விகிதாச்சார அளவு காப்புமுறை
- குறைந்தளவு காப்புமுறை
- செலவாணிக் கட்டுப்பாட்டுத் துறை:

அந்நிய செலவாணி தொடர்பான நடவடிக்கைகள், பிணையங்கள், தங்கம் போன்றவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் பணிகளில் செலவாணி கட்டுப்பாட்டுத் துறை செயல்படுகிறது.

வங்கித்துறை:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வங்கிகளின் வங்கியாகவும் மைய அரசின் வங்கியாகவும் செயல்படுகிறது. எனவே, இப்பணிகளைக் கவனிப்பதற்காக வங்கித்துறை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வங்கித்துறை மேலும் நான்கு உட்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

1. பொது கணக்குத் துறை
2. பொது கடன் துறை
3. வைப்புக் கணக்குத் துறை

வெளியீட்டுத் துறை வெளியிடும் பணத்தைப் பொது மக்களுக்கு விநியோகம் செய்வது வங்கித் துறையின் பணிகளுள் ஒன்றாகும். வங்கி நடவடிக்கைகளைக் கவனிப்பது வங்கித்துறையின் பணியாகும். வங்கி நடவடிக்கைகளை கவனிப்பதற்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் மத்திய அலுவலகத்தில் 13 துறைகள் செயல்படுகின்றன. அவை,

1. செயலாட்சித்துறை
2. மேலாண்மைத்துறை
3. வளாகம் துறை
4. ஆய்வுத்துறை
5. சட்டத்துறை
6. வங்கி செயல்பாடு மற்றும் வளர்ச்சித்துறை
7. வங்கி அல்லாத நிறுமங்களின் துறை
8. விவசாய கடன் துறை
9. தொழிலியல் நிதி துறை

10. பொருளாதாரத் துறை
11. புள்ளியியல் துறை
12. செலவாணிக் கட்டுப்பாட்டுத் துறை
13. கணக்குத் துறை

பணம் வெளியிடும் முறைகள்:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பண வெளியீட்டிற்கு ஐந்து முறைகளைப் பின் பற்றுகிறது அவை,

- (1) பகுதி நம்பத் தகுந்த முறை
- (2) அதிக அளவு நம்பத் தகுந்த முறை
- (3) விகிதாச்சார அளவு காப்பு முறை
- (4) குறைந்த அளவு காப்பு முறை
- (5) எளிய வைப்பு முறை

(1) பகுதி நம்பத் தகுந்த முறை:

இம்முறை 1844 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு பல்வேறு நாடுகளில் பின்பற்றப்பட்டதாகும். இம்முறையின்படி பணம் வெளியிடும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை அரசுப் பிணையங்களினால் பாதுகாக்கப்பட்ட வேண்டும். குறிப்பிடத் தொகைக்கு மேல் வெளியிடப்படும் பணம் தங்கத்தினால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இம்முறை பின் பற்றப்படுவதின் முக்கிய நோக்கம் பண மாற்றத் தன்மை பாதிக்கப்படாமல் தங்கத்தின் மதிப்பு பாதுகாக்கப்படுவதாகும். இம்முறை பண வீக்கத்திற்கு வழி வகுக்கிறது.

(2) அதிக அளவு நம்பத் தகுந்த முறை:

இம்முறை 1870 ஆம் ஆண்டு பிரான்ஸ் நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1939 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இம்முறையின்படி எந்த விதத் தொகையும் தங்கத்தினால் பாதுகாக்கப்படாமல் அதிக பட்சம் பணம் வெளியிடுவதாகும். அதிகபட்ச அளவு குறிப்பிடப்படுவதால் தேவைக்கு அதிகமான பணம் வெளியிடப்படுவதில்லை.

(3) விகிதாச்சார அளவு காப்பு முறை:

இம்முறை முதலில் ஜெர்மனியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பின்பு 1913 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் பின் பற்றப்பட்டது. இம்முறையின்படி ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீத பண வெளியீடு தங்கத்தினால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். மீதம் உள்ள தொகை அரசுப் பிணையங்களினால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இம்முறை ஒரு நெகிழ்ச்சியுள்ள முறையாகும். இம்முறையின்படி நாட்டின் தேவைக்கு ஏற்றவாறு பணம் வெளியிடப்படுகிறது.

(4) குறைந்த அளவு காப்பு முறை:

இம்முறையின்படி குறைந்தபட்ச தங்கம் அல்லது வெளி நாட்டு பிணையங்கள் அல்லது இரண்டும் பண வெளியீட்டிற்கு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். பண வெளியீடு அதிகபட்ச தொகை நிர்ணயிக்கப்படுவதில்லை.

வணிக வங்கிக்கும் மைய வங்கிக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்:

வ. எண்	வணிக வங்கிகள்	மைய வங்கிகள்
1	ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வணிக வங்கிகள் நாட்டில் நிறுவப்பட்டுள்ளன.	ஒரு நாட்டிற்கு ஒரு மைய வங்கி நிறுவப்பட்டுள்ளது.
2	ஒவ்வொரு வங்கியும் தனித்தனியாகச் செயல்படுகின்றன.	வங்கிகளின் வங்கியாக செயல்படுகிறது.
3	பொதுமக்களிடமிருந்து வைப்புகளைப் பெறுகின்றன.	பொதுமக்களிடமிருந்து வைப்புகள் பெறப்படுவதில்லை.
4	பொதுமக்களுக்கு நேரடியாகக் கடன் வழங்குகிறது.	பொதுமக்களுக்கு வணிக வங்கிகள் மூலம் கடன் வழங்குகிறது.
5	பணம் வெளியிடும் அதிகாரம் பெற்றிருப்பதில்லை.	பணம் வெளியிடும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறது.
6	அரசின் வங்கியாக செயல்படுவதில்லை.	அரசின் வங்கியாக செயல்படுகிறது.
7	நாட்டின் கடன் உருவாக்கத்தை கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருப்பதில்லை.	நாட்டின் கடன் உருவாக்கத்தை கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறது.
8	வாடிக்கையாளர்களின் மாற்றுச் சீட்டு வட்டம் செய்யப்படுகிறது.	வணிக வங்கிகள் வட்டம்செய்த உண்டியல்கள் மறு வட்டம் செய்யப்படுகிறது.
9	காப்பு வங்கிகள் என்று அழைக்கப்படுவதில்லை.	காப்பு வங்கிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.
10	மைய வங்கியின் அறிவுறுத்தலின்படி ஒரு சில நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்கப்படுகின்றன.	நாட்டின் நிதி தொடர்பான நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

செலாவணிப் பெட்டகம்:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வெளியிடும் காகிததாள் மற்றும் நாணயங்கள் சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்கப்படுவதற்குரிய ஏற்பாடுகளை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கவனித்துக் கொள்கிறது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நாட்டில் உள்ள அனைத்துப் பகுதிகளிலும் செலாவணிப் பெட்டகத்தை அமைத்துள்ளது. செலாவணிப் பெட்டகம் என்பது புதிய காகிததாள் மற்றும் மறு வெளியீடு செய்யக் கூடிய பணம் மற்றும் நாணயங்கள் பாதுகாப்பாக வைக்கக் கூடிய பெட்டி அல்லது கொள்கலன்களை உணர்த்துவதாகும். இந்திய ரிசர்வ் வங்கி, பாரத ஸ்டேட் வங்கி மற்றும் துணை வங்கிகள், பொதுதுறை வங்கிகள், அரசு கருவூலங்கள் மற்றும் அரசு துணைக் கருவூலங்களில் செலாவணிப் பெட்டகம் பராமரிக்கப்படுகிறது. அதிகமான பணம் தேவைப்பட்டால் செலாவணிப் பெட்டகத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவும், தேவைக்கு அதிகமாகப் (உபரி) பணம் இருந்தால் செலாவணிப் பெட்டகத்தில் இருப்பாக வைத்துக் கொள்வதற்குப் பயன்படுகிறது. நாணயப் பெட்டகம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

பண வெளியீடு மைய வங்கியின் வசம் இருப்பதால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள்:

பணம் வெளியிடுகின்ற உரிமை அரசினுடையது. இந்த உரிமையை அரசு மைய வங்கிக்கு வழங்கியுள்ளது. பண வெளியீட்டை மைய வங்கி மேற்கொள்வதால் ஒரு சில நன்மைகள் கிடைக்கின்றன. அவை,

1. நாடு முழுவதும் ஒரே வகையான பணம் புழக்கத்தில் இருக்கிறது.
2. கடன் அளவை கட்டுப்படுத்த முடிகிறது.
3. அரசிற்கு தனி செல்வாக்கு கிடைக்கிறது.
4. பணம் வெளியிடுவதால் ஏற்படும் இலாபம் அரசிற்கு சென்றடைகிறது.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நிறுவியதற்குரிய காரணங்கள் அல்லது தேவைகள்

1. ரூபாய் மதிப்பு நிலையானதாக இருக்கச் செய்தல்.
2. சரியான கடன் முறையை வரைமுறைப்படுத்துதல்.
3. வங்கிகள் மற்றும் பண அங்காடி பற்றிய புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்தல்.
4. அரசிற்கு நிதியாளராக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி செயல்படுதல்
5. வேளாண்மைக் கடன் வசதிகளைப் பெருக்குதல் போன்ற தேவைகளுக்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

வீத அளவு காப்பு முறை பண வெளியீடு

இம்முறையின்படி மொத்தம் வெளியிட்டுள்ள காகிதப் பணத்தில் 40 சதவீதம் தங்க நாணயங்களாகவும், தங்கக் கட்டிகளாகவும், ஸ்டெர்லிங் பத்திரங்களாகவும் வைத்திருக்க

வேண்டும். மீதம் உள்ள 60 சதவீதம் ரூபாய் பத்திரங்களாகவும், ரூபாய் நாணயங்களாகவும், மாற்று உண்டியல்களாகவும், வாக்குறுதி சீட்டுகளாகவும் இருக்க வேண்டும். ரூபாய் பத்திரங்களின் மதிப்பு ரூ.50 கோடி அல்லது மொத்தத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கிற்கு அதிகமாக இருத்தல் கூடாது.

அளவு காப்பு முறை பண வெளியீடு

1956 ஆம் ஆண்டு இம்முறை கொண்டுவரப்பட்டது. இம்முறையின்படி 400 கோடி ரூபாய்க்கு அயல்நாட்டுப் பத்திரங்களும், 115 கோடி ரூபாய்க்கு தங்கமும் காப்பீடு இருக்க வேண்டும். அந்நிய செலவாணியின் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதால் 1957 ல் ரிசர்வ் வங்கி சட்டத்தை மறுபடி திருத்தம் செய்து காப்புத்தொகையை 200 கோடி ரூபாயாகக் குறைத்தது. இதில் 115 கோடி ரூபாய்க்குக் குறையாமல் தங்கக்காசுகளும், தங்கக் கட்டிகளும் இருக்க வேண்டும்.

பணக்கொள்கை:

பணம் என்பது ஒரு இயக்க நிலைக் காரணியாக விளங்குவதால் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் பணம் பாதிக்கின்றன. பணத்தின் காரணமாக வருவாய், வேலைவாய்ப்பு, சேமிப்பு, முதலீடு ஆகியவற்றில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன.

பணக் கொள்கை என்பது பணத்தைப் பற்றிய கோட்பாடுகளுக்கும் பணத்தின் செயல்முறைக்கும் இடைப்பட்ட ஒன்றாகும். பணக்கொள்கை பேரளவு பொருளாதாரக் குறிக்கோள்களை அடைவதற்குரிய பொருளாதாரக் கருவியாக விளங்குகிறது.

பொருள்:

பணக்கொள்கை என்பது ஒரு நாட்டின் பணத்திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. அதாவது பணத்திட்டத்திற்கு ஏற்றவாறு அரசும் பண நிர்வாகத்தினரும், பணத்தின் அளவையும் வட்டி விகிதத்தையும் நெறிமுறைப்படுத்துகின்ற செயல்களையே பணக்கொள்கை என்கிறோம். பணக்கொள்கை என்பது பணம் கிடைக்கப்படுவது கட்டுப்படுத்துதல், அதன் செலவு மற்றும் அதன் பயன்பாடு தொடர்பான மைய வங்கியின் கொள்கையாகும். பணக்கொள்கை என்பது பொருளாதாரத்தில் உள்ள பணம் மற்றும் கடன் அளிப்பினை மேலாண்மை செய்வதற்குரிய அளவுகளின் பணத்திட்டமாகும். பணக் கொள்கையை உருவாக்கி அதனைச் செயல்படுத்துவது ஒரு நாட்டின் மைய வங்கியாகும்.

இலக்கணம்:

கிரௌதர் என்பவர் பணக்கொள்கை பற்றிக் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பீடுகிறார்.

“பணம் பல நன்மைகளை வழங்கினாலும் சில சீர்கேடுகளையும் விளைவிக்கின்றது. விலை ஏற்றதாழ்வுகளும் வாணிபச் சூழலின் ஏற்ற இறக்கங்களும் பணத்தினால் ஏற்படும் சீர்கேடுகளில் முதன்மையானவையாகும். இந்தச் சீர்கேடுகளைக் குறைப்பதே பணக் கொள்கையின் நோக்கமாகும்.”

பால் ஜன்சிக் என்பவர் பணக்கொள்கை தொடர்பான தனது கருத்தினைக் கூறுவதாவது, “தனது கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்ட சமுதாயத்தின் பணத்திட்டம் பற்றிய ஆட்கியாளர்களின் கண்ணோட்டம் தான் பணக் கொள்கையாகும்.”

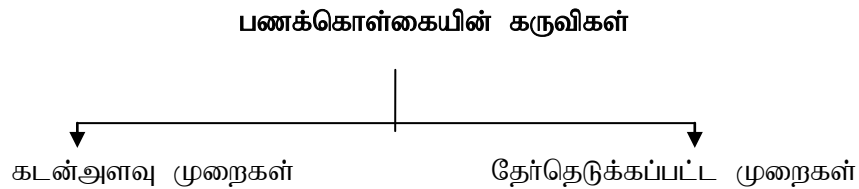
கடன் கட்டுப்பாட்டு அளவைகள் மற்றும் முடிவுகள் தான் பணக்கொள்கையின் கூறுகளாகும்.

பணக்கொள்கையின் நோக்கங்கள்:

ஒவ்வொரு நாடும் ஒரு வகையான பணக்கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றன. ஒரு நாட்டில் மாறுகின்ற பொருளாதாரச் சூழ்நிலைக் கேற்ப பணக் கொள்கையின் நோக்கங்களும் காலத்திற்கு காலம் மாறுபடுவதைக் காண முடிகிறது. பணக்கொள்கையின் நோக்கங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- 1) நடுநிலைப் பணக்கொள்கை
- 2) விலையை நிலைப்படுத்துதல்
- 3) மாற்று வீதத்தை நிலைப்படுத்துதல்
- 4) முழுநிறை வேலைவாய்ப்பு

பணக்கொள்கையின் கருவிகள் :

கடன்அளவு கட்டுப்படுத்தும் முறைகள்:

கடன்அளவு கட்டுப்படுத்தும் மூன்று முறைகள் பணக் கொள்கையுடன் செயல்படுகின்றன. அவை:

1. வங்கி வட்டிவீதக் கொள்கை
2. வெளி சந்தை நடவடிக்கைகள்

3. மாறுபடும் காப்பு விகிதம்

பணக்கொள்கையின் வகைகள்:

பணக்கொள்கை மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை

1. மலிவுப் பணக் கொள்கை
2. அருமைப் பணக் கொள்கை
3. நடுநிலைப் பணக்கொள்கை

1.மலிவுப் பணக்கொள்கை:

மலிவுக் பணக்கொள்கை என்பது மலிவான விலையில் பணம் கிடைக்கப்படுவதாகும். வேலையின்மையிலிருந்து முழு நிறை வேலைவாய்ப்பு மட்டம் அடையப்படும் வரை மலிவுப் பணக்கொள்கை சிறந்ததாகப் பயன்படுகிறது. 1947 ம் ஆண்டிலிருந்து 1951 ம் ஆண்டு வரை மலிவுப் பணக்கொள்கை பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. பண அங்காடியில் வட்டி வீதத்தைத் தூண்டவும் முதலீட்டுக்கு ஊக்கமளிக்கவும் மலிவுப் பணக்கொள்கை பின்பற்றப்பட்டது. குறைந்த வட்டி வீதக் கொள்கை பின்பற்றப்படுவதையே மலிவுப் பணக்கொள்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

2.அருமைப் பணக் கொள்கை:

முழு நிறை வேலைவாய்ப்பு நிலை அடைந்த பிறகு அருமைப் பணக் கொள்கை பின்பற்றப்படுகிறது. முழு நிறை வேலைவாய்ப்பு நிலை அடைந்த பிறகு நிலையான விலைக் கொள்கை பின்பற்றப்பட வேண்டும். இல்லையெனில் பணவீக்கம் ஏற்படுகிறது.

அருமைப் பணக் கொள்கை என்பது புறக் கடனாகப் பெறப்படும் பணத்தின் வாங்கும் விலை அதிகமாக உள்ளது. அதாவது, கடனாக வாங்கப்படும் பணத்திற்குச் செலுத்தும் வட்டிவீதம் அதிகமாக உள்ளது. சுருக்கமாகக் கூறின் மலிவுப் பணக்கொள்கைக்கு எதிரானது தான் அருமைப் பணக்கொள்கையாகும். பணவீக்கத்தின் போது அருமைப் பணக்கொள்கை சிறந்ததாக உள்ளது. விலை குறையும் போது வேலையின்மை ஏற்படும் போதும் மலிவுப் பணக்கொள்கை சிறந்ததாக உள்ளது.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் பணக்கொள்கை :

பணக்கொள்கை என்பது இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கடன் கட்டுப்படுத்துவதற்காகப் பின்பற்றும் அளவீடுகளை உணர்த்துவதாகும். ஜான்சன் என்பவரின் கருத்துப்படி பணக்கொள்கை என்பது பொது பொருளாதாரக் கொள்கையின் நோக்கங்கள் அடையப்படுவதற்காக பணத்தின் அளிப்பினைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக மைய வங்கி பின்பற்றும் கருவியாகும்.

மைய வங்கி பின்பற்றும் கருவிகள் பொருளாதார மேதை கீன்ஸ் என்பவரால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட சாதனங்களாகும். நிதிகருவிகளைக் கடன் கட்டுப்படுத்துவதற்காக முதன் முதலின் பின்பற்றிய நாடு அமெரிக்கா நாடாகும்.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மலிவு பணக்கொள்கையினைத் தொடங்கியது. 3 சதவீதம் குறைந்த வங்கி வீதமாக நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. 1935 மற்றும் 1951 ம் ஆண்டுகளுக்கிடையே வங்கி வீதத்தில் எந்தவிதமான மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. 1951 ம் ஆண்டு வங்கி வீதம் 3 சதவீதத்திலிருந்து 3.5 சதவீதமாக முதன் முறையாக இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் உயர்த்தப்பட்டது.

1951 ம் ஆண்டு முதல் 1974 ம் ஆண்டு முடிய இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் பணக்கொள்கை :

1951 ம் ஆண்டு முதல் 1974 ம் ஆண்டு முடிய இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பின்பற்றிய பணக்கொள்கை கட்டுப்படுத்தப்பட்ட விரிவாக்கத்தில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. பணக்கொள்கை செயல்படுத்தப்படுவதற்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கடன் கட்டுப்பாட்டுக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தியது. இவ்வகைக் கருவிகள் கடன் கட்டுப்பாட்டுக் கருவிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. 1951 ம் ஆண்டு முதல் 1974 ம் ஆண்டு வரை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி இரண்டு வகையான அளவீடுகளைப் பின்பற்றியது.

- 1) நாணய விரிவாக்கம் மற்றும் வியாபாரம் மற்றும் ஆக்கத் தொழிலுக்கான அளவீடுகள்
- 2) கடன் கட்டுப்படுத்துவதற்குரிய அளவீடுகள்

1972 ம் ஆண்டு முதல் பணவீக்கத்திற்கெதிரான பணக்கொள்கை:

அரசாங்கத்தின் தொடர்ச்சியான பற்றாக்குறை நிதியிடுதல் காரணமாகப் பொதுமக்கள் மற்றும் தொழில் தொடர்பாகப் பணத்தின் அளிப்பு அதிக அளவில் அதிகரிக்கப்பட்டது. அதிக எண்ணிக்கையிலான நிதி நிறுவனங்கள் தொடங்கப்பட்டன. இதன் காரணமாகப் பணத்தின் அளிப்பு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. பணவீக்க சூழ்நிலை ஒரு பிரச்சனையாகயிருந்தது. எனவே கட்டுப்படுத்தப்பட்ட விரிவாக்கம் கட்டாயத்தின் பேரில் வழங்குதலும் கைவிடப்பட்டது. இக்கொள்கைதான் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் பின்பற்றப்பட்டது.

1996-97 மற்றும் 1997-98 ம் ஆண்டு காலங்களில் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வங்கிவீதம், ரொக்க காப்பு வீதம் மற்றும் சட்ட பூர்வ திரவ வீதம் போன்றவை குறைக்கப்பட்டன. இதன் காரணமாகப் பணப்புழக்கம் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது,

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கடன் கட்டுப்பாட்டுக் கருவிகளை நிதிக் கொள்கைக்குப் பயன்படுத்தியது.

அ) வங்கிவீதக் கொள்கை

- ஆ) ரொக்க காப்பு வீதம்
- இ) கூடுதல் ரொக்க காப்பு வீதம்
- ஈ) சட்டபூர்வ திரவ வீதம்
- உ) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கடன் கட்டுப்பாடுகள்
- ஊ) கடன் அங்கீகரிக்கப்படும் திட்டம்

அ) வங்கிவீதக் கொள்கை:

வணிக வங்கிகளுக்கு மாற்று சீட்டுகளை மறுவட்டம் செய்து கடன் வழங்கும் போது வசூலிக்கக்கூடிய வட்டி தான் வங்கி வீதம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

1951 ம் ஆண்டு வரை வங்கி வீதம் 3 சதவீதமாக அதிகரிக்கப்பட்டது. 1974 ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் வங்கி வீதம் 9 சதவீதமாக அதிகரிக்கப்பட்டது. அதன் பின்பு 10 சதவீதமாக அதிகரிக்கப்பட்டது. 1991 ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் வங்கி வீதம் 12 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. வங்கி வீதத்திற்குரிய பட்டியல் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டு	வங்கிவீதம்
பிப்ரவரி 2003	6.25 சதவீதம்
மார்ச் 2003	6.25 சதவீதம்
சனவரி 2004	6.00 சதவீதம்
ஜூலை 2006	6.00 சதவீதம்
ஏப்ரல் 2007	6.50 சதவீதம்
டிசம்பர் 2014	9.00 சதவீதம்
மார்ச் 2015	8.50 சதவீதம்
ஜூலை 1 2015	9.00 சதவீதம்
ஜூலை 1 2017	6.50 சதவீதம்

ஆ) ரொக்க காப்பு வீதம்:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பயன்படுத்தும் கடன் கட்டுப்பாட்டுக் கருவிகளில் ரொக்க காப்பு வீதம் ஒரு கருவியாகக் கருதப்படுகின்றது. வங்கி ஒழுங்காற்றுச் சட்டம், பிரிவு 18ன் படி ஒவ்வொரு பட்டியலிடப்பட்ட வங்கியும் தங்களது கேட்பு மற்றும் கால பொறுப்புகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதம் ரொக்க காப்புத் தொகையை இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் செலுத்த வேண்டும். 3 சதவீதம் முதல் 15 சதவீதம் வரை ரொக்க காப்பு வீதம் நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரத்தை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பெற்றுள்ளது.

ரொக்க காப்பு வீதத்தின் பட்டியல் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டு	ரொக்க காப்பு வீதம்
அக்டோபர் 2002	5 சதவீதம்
டிசம்பர் 2014	4.00 சதவீதம்
ஜூலை 1 2017	4.00 சதவீதம்

இ) கூடுதல் ரொக்க காப்பு வீதம்:ள

கூடுதல் ரொக்க காப்பு வீதம் என்பது பிரிவு 18ன் படி குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ரொக்க காப்பு வீதத்துடன் கூடுதல் ரொக்க காப்பு வீதம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் நிர்ணயம் செய்யப்படுகின்றது. இயல்பான ரொக்க காப்பு வீதம் பணவீக்க வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத சூழ்நிலையில் கூடுதல் ரொக்க காப்பு வீதம் விதிக்கப்படுகின்றது. கூடுதல் ரொக்க காப்பு வீதம் நிர்ணயம் செய்யப்படுவதால் பட்டியலிடப்பட்ட வங்கிகளின் ரொக்கம் கூடுதலாக இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் காப்புத் தொகையாகச் செலுத்தப்பட வேண்டும். இதன் காரணமாக, வணிக வங்கிகளிடம் உள்ள ரொக்கத் தொகை குறைந்து விடுகின்றது. எனவே, வங்கிகள் குறைவான தொகையைக் கடனாக வழங்குகின்றன. பணத்தின் அளிப்பு குறைகின்றது. பண வீக்க வேகம் குறைந்துவிடுகின்றது.

1991ம் ஆண்டு மே மாதம், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கூடுதல் ரொக்க காப்பு வீதமாக 10 சதவீதமாக நிர்ணயம் செய்து ஒவ்வொரு வணிக வங்கியும் தங்களின் கேட்பு மற்றும் கால வைப்புகளில் இயல்பான ரொக்க காப்புத் தொகையுடன் கூடுதலாக 10 சதவீத ரொக்க காப்புத் தொகை செலுத்துமாறு அறிவுறுத்தியது. 1991ம் ஆண்டு மே மாதம் இயல்பான ரொக்க காப்பு வீதம் 15 சதவீதமாக நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது.

இயல்பான ரொக்க காப்பு வீதம் - 15 சதவீதம்

கூடுதல் ரொக்க வீதம் - 10 சதவீதம்

மொத்த ரொக்க காப்பு வீதம் - 25 சதவீதம்

தற்போது கூடுதல் ரொக்க காப்பு வீதம் கைவிடப்பட்டுள்ளது.

ஈ) சட்டமுறை திரவ வீதம்:

ஒவ்வொரு பட்டியலிடப்பட்ட வங்கியும் தன்னுடைய மொத்த கேட்பு மற்றும் கால பொறுப்புகளில் 25 சதவீதம் திரவ சொத்துக்களான ரொக்கம், தங்கம் மற்றும் வில்லங்கம் இல்லாத பிணையங்கள் போன்றவற்றைப் பராமரிக்க வேண்டும்.

இவ்விகிதம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியினால் அதிகரிக்கப்படும் போது வணிக வங்கிகள் அதிகமான திரவ சொத்துக்களைப் பராமரிக்க வேண்டும். இதன் காரணமாக வணிக வங்கியின் கடன் வழங்கும் திறன் குறைகின்றது. எனவே, இவ்விகிதம் பணவீக்கத்திற்கெதிரான அளவீடாகப் பயன்படுகின்றது.

உ) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கடன் கட்டுப்பாடுகள் :

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பல்வேறு வகையான தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கடன் கட்டுப்பாட்டுக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி வணிக வங்கிகள் கடன் வழங்குவதை ஒழுங்குபடுத்துகின்றது.

- 1) வரம்வு தேவைகள்
- 2) நுகர்வோர் கடன் வரைமுறைப்படுத்துதல்
- 3) கடன் ஒதுக்கீடு
- 4) அறிவுறுத்துதல்
- 5) நேரடி செயல்பாடு

எ) கடன் அங்கீகரிக்கப்படும் திட்டம்:

இத்திட்டம் 1965 ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. வணிக வங்கிகள் ரூ.ஆறு கோடி வரை ஒரு நபருக்குக் கடன் வழங்கப்படுவதற்கு முன் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் ஒப்புதல் பெற வேண்டும். கடன் வாங்குபவரின் தன்மை அறிந்து கடன் பெறுவதற்குரிய திட்டத்தினை மதிப்பீடு செய்து கடன் வழங்க வேண்டும் என்பது தான் இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

பணக் கொள்கையின் குறைபாடுகள்:

வளரும் நாடுகளுக்குப் பணக்கொள்கை ஒரு குறிப்பிட்ட பயன் தான் கொடுக்கிறது. எனவே, ஒரு சில குறைபாடுகள் உள்ளன. அவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. பணமில்லாத அதிக துறைகள்:

பண்ட மாற்று முறையும் பின்பற்றப்படுவதால் பணக் கொள்கை வெற்றிகரமாகச் செயல்பட முடிவதில்லை.

2. பணச் சந்தை மற்றும் மூலதனச் சந்தை வளர்ச்சி அடையவில்லை:

வளாந்த நாடுகளில் பணச்சந்தை மற்றும் மூலதனச் சந்தை சிறப்பாகச் செயல்படுவதால் தான் பணக்கொள்கை சிறப்பாகச் செயல்படுகிறது. எனவே, வளர்ச்சி அடையாத நாடுகளில் பணக்கொள்கை சிறப்பாகச் செயல்பட முடிவதில்லை.

3. வங்கி அல்லாத நிதி நிறுவனங்கள்:

வங்கி அல்லாத நிதி நிறுவனங்கள் அதிக அளவில் செயல்படுவதால் பணக்கொள்கை திறமையாகச் செயல்பட முடிவதில்லை.

4. அதிக திரவத் தன்மை:

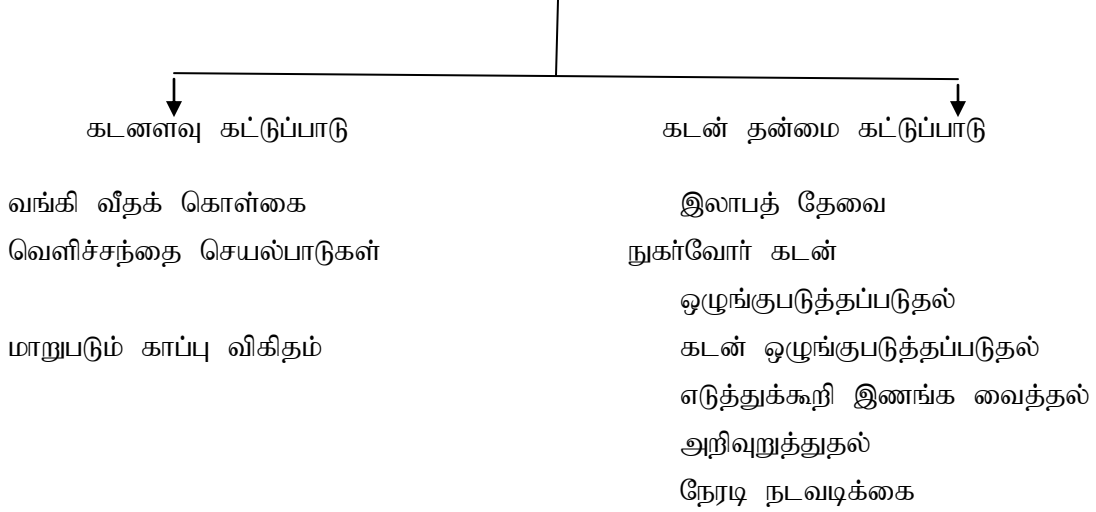
எண்ணிக்கையில் அதிகமான வணிக வங்கிகள் அதிகமான திரவத் தன்மையைப் பெற்றிருப்பதால் மைய வங்கியின் கடன் கொள்கை சிறப்பாகப் பின்பற்றப்பட முடிவதில்லை. கடன் கொள்கை சிறப்பாகச் செயல்பட வில்லையெனில் பணக்கொள்கையும் சிறப்பாகச் செயல்பட முடிவதில்லை.

5. அயல்நாட்டு வங்கிகள்:

வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகளில் அயல்நாட்டு வணிக வங்கிகளும் செயல்படுவதால் அயல்நாட்டு வங்கிகள் தங்களுடைய தலைமை வங்கியில் அதிகப் பணத்தைப் பெற்று அதிகக் கடன் வழங்கி பணப் புழக்கத்தை அதிகரிக்கிறது. வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகளில் இறுகலான பணக்கொள்கை பின்பற்றப்பட்டாலும் அயல்நாட்டு வங்கிகளின் செயல்பாடுகளால் பணக்கொள்கை சிறப்பாகச் செயல்பட முடிவதில்லை.

கடன் கட்டுப்படுத்தப்படுவதற்குப் பல்வேறு யுக்திகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. கடன் கட்டுப்பாட்டு கருவிகள்

கடன்கட்டுப்பாட்டு முறைகள்

கடன் கட்டுப்பாடு என்பது கடன் உருவாக்கம் மற்றும் கடன் சுருக்கம் போன்றவற்றை ஒழுங்குபடுத்துவதாகும். கடன் கட்டுப்படுத்துதல் என்பது மைய வங்கியின் பணிகளுள் முக்கியமான பணியாகக் கருதப்படுகின்றது. கடன்கட்டுப்பாட்டு மூலமாக ஒரு மைய வங்கி அந்த நாட்டின் அகவிலை மற்றும் வெளிநாட்டு நாணய மாற்று வீதத்தினை நிலைப்படுத்துகின்றது. கடன் அளவினைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு மைய வங்கி பல்வேறு யுக்திகளைப் பின்பற்றுகின்றது.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கடன் கட்டுப்பாட்டாளராக செயல்படுகிறது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வணிக வங்கிகளுக்குக் கடன் வழங்குகிறது. நாட்டின் பண புழக்கத்திற்கு ஏற்றவாறு கடன் வழங்கும் அளவு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பணப் புழக்கம் அதிக அளவில் இருந்தால், கடன் குறைவாகவும், பணப்புழக்கம் குறைவாக இருந்தால் கடன் அளவு அதிகமாகவும் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது.

கடன் கட்டுப்பாட்டின் நோக்கங்கள் :

மைய வங்கி கடன் கட்டுப்படுத்துபவராகசட செயல்படுவதின் நோக்கங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டள்ளன.

1. உள் விலை மட்டத்தின் நிலைப்படுத்துதல்:

கடன் கட்டுப்படுத்துதலின் முதல் நோக்கம் ஒரு நாட்டின் அகவிலை நிலைப்படுத்தப்படுவதாகும் அகவிலை நிலைப்படுத்தப்பட வேண்டுமானால் பணப்புழக்கம் நிலைப்படுத்தப்பட வேண்டும். கடன் வழங்குதல் வணிக வங்கியின் முதன்மைப் பணிகளுள் முக்கியமான பணியாக விளங்குகின்றது. ரொக்கம் அதிகரிக்கச் செய்யப்படாமல் கடன்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக பணப்புழக்கம் அதிகரிக்கப்படுகின்றது. பணப்புழக்கம் அதிகரிப்பதால் வாங்குபவர்களின் வாங்கும் திறன் அதிகரிக்கப்படுகின்றது. அதிகரிக்கப்படுவதால் பொருட்களின் விலை அதிகரிக்கப்படுகின்றது. கடன் அளிப்பு மற்றும் கடன் தேவை ஆகிய இரண்டிற்கும் சமநிலை ஏற்படுமாறு பண அளிப்பு இருக்கப்பட வேண்டும். பண அளிப்பு மற்றும் பண தேவை சமநிலையிருப்பதற்குரிய கட்டுப்பாட்டு அளவீடுகளை மைய வங்கி எடுக்கின்றது. இதன் காரணமாக அகவிலை நிலைப்படுத்தப்படுகின்றது.

2. பூரிப்பு மற்றும் மந்தகாலங்கள் சரிபார்க்கப்படுதல்:

வியாபார பூரிப்பு காலங்களில் வாணிப நடவடிக்கைகள் விரிவாக்கம் செய்யப்படுவதால் பணத்தின் அளிப்பு அதிகரிக்கப்படுகின்றது. வியாபார மந்த காலங்களில் வாணிப நடவடிக்கைகள் குறைக்கப்படுவதால் பணத்தின் அளிப்பு குறையப்படுகின்றது. வியாபார சுழற்சி காரணமாகப் பொருளாதாரத்தில் நிலையற்ற தன்மை ஏற்படுகின்றது. நிலையற்ற தன்மை குறைக்கப்படுவதற்காக கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகளை மைய வங்கி பின்பற்றப்படுகின்றது.

3. பொருளாதார வளர்ச்சி முன்னேற்றம் செய்யப்படுதல் :

பொருளாதார முன்னேற்றம் வளர்ச்சி அடையச் செய்வதற்காக மைய வங்கி கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகளை மேற்கொள்கின்றது. வியாபார மந்த காலங்களில் வாணிப நடவடிக்கைகள் குறைக்கப்படுகின்றன. இதன் காரணமாகப் பணப்புழக்கம் குறைக்கப்படுகின்றது. வாணிப நடவடிக்கைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்படுவதற்காக, மைய வங்கி தாராளமான கடன் கொள்கையைப் பின்பற்றப்படுகின்றது.

4. பணச் சந்தையில் நிலைப்புத் தன்மை:

கடன் கட்டுப்பாட்டு முறையினால் நாட்டின் பணச்சந்தையில் நிலைப்புத் தன்மை பராமரிக்கப்படுகின்றது. கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகளினால் பணத்தின் அளிப்பும் தேவையும் எப்பொழுதும் சமநிலையில் பராமரிக்கப்படுகின்றது.

5. மாற்றுவிதத்தில் நிலைப்புத் தன்மை:

கடன் கட்டுப்பாட்டு யுக்தியினால் பணத்தின் அளிப்பு தூண்டப்படுகின்றது. பணத்தின் அளிப்பு அதிகரிக்கப்படுவதால் நாட்டின் அகவிலையில் ஏற்றதாழ்வு ஏற்படுகின்றது. அகவிலையில் மாற்றம் ஏற்படுவதால் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதியின் அளவு பாதிக்கப்படுகின்றது. பன்னாட்டு வாணிபத்தில் மாற்றம் ஏற்படுவதால் அந்நிய செலவாணி வீதத்திலும் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. எனவே, அந்நிய செலவாணி மாற்றுவிதத்தில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வு குறைக்கப்படுவதற்காகக் கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் மைய வங்கியினால் பின்பற்றப்படுகின்றன.

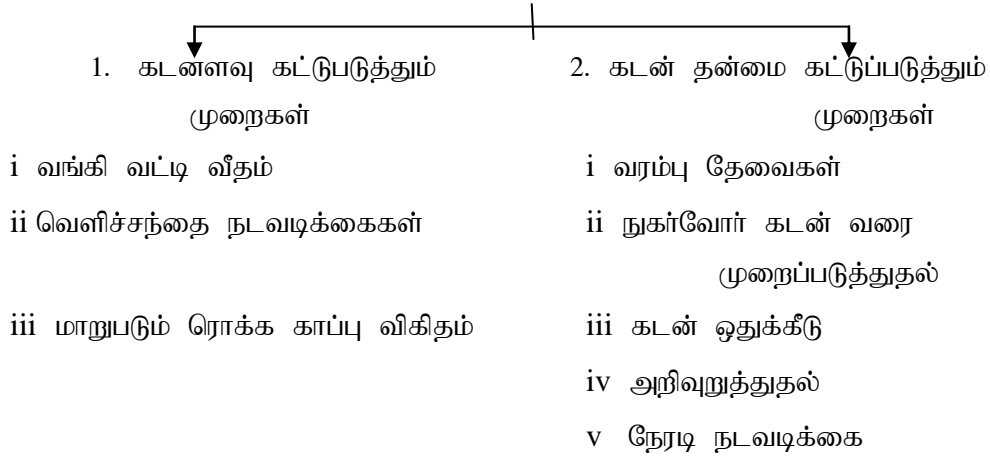
4. வணிகம் நடத்துவதற்கு:

வணிக அளிவிற்குத் தகுந்தவாறு கடன் அளவு சரிக்கட்டப்பட வேண்டும் என்பது தான் கடன் கட்டுப்படுத்துதலின் நோக்கமாகும். வணிகம் விரிவடையும் போது அதிகமான அளவுகடன் தேவைப்படுகின்றது. வணிக நடவடிக்கை குறையும் போது குறைவான கடன் அளவு தேவைப்படுகின்றது. மைய வங்கி கடன் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலமாக வணிகத்தின் தேவையை எதிர்கொள்வதற்கு உதவி புரிகின்றது.

வணிக வங்கிகளின் கடனைக் கட்டுப்படுத்துதல் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் பணிகளுள் ஒன்றாக விளங்குகிறது. எனவே, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வங்கிகளின் கட்டுப்பாட்டாளர் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வணிக வங்கிகளின் கடனைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

கடன் கட்டுப்படுத்தும் முறைகள்

I கடனளவு கட்டுப்படுத்தும் முறைகள்:

இம் முறையில் நாட்டின் பணப்புழக்கத்திற்கு ஏற்ற வகையில் வணிக வங்கிகளுக்குக் கடன் வழங்குதல் அல்லது கடன் வழங்குவதைக் குறைத்தல் போன்ற செயல்களினால் கடன் அளவை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கட்டுப்படுத்துகிறது.

1) வங்கி வட்டி வீதம்:

வணிக வங்கிகள் தங்களுக்குத் தேவையான நிதி வசதியை இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் கடனாகப் பெற்றுக் கொள்கிறது. அவ்வாறு கடனாக வழங்கப்படும் கடன் தொகைக்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டி வீதம் தொகையை வசூலிக்கிறது. வணிக வங்கிகளுக்குக் கடன் வழங்கும் தொகைக்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் வசூலிக்கப்படும் தொகை வட்டி வீதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வங்கி வட்டி வீதக் கொள்கை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

வணிக வங்கிகள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் கடன் பெறும்போது வாடிக்கையாளரிடம் வட்டம் செய்வதற்குப் பெறப்பட்ட பெறுதற்குரிய மாற்றுச் சீட்டுக்களை மறு வட்டம் செய்வதற்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மாற்றுச் சீட்டுக்களை மறு வட்டம் செய்யும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் கழிவுத் தொகையாக கழித்துக்

கொண்டு மீதித் தொகையை வழங்குகிறது. கழிவுத் தொகையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட தொகை வங்கி வட்டி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

தற்போதைய வங்கிவீதம் (அக்டோபர் 2008) 6 சதவீதமாக உள்ளது.

நாட்டில் பணப் புழக்கம் அதிகமாக இருந்தால் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வணிக வங்கிகளுக்குக் கடன் வழங்கும் வட்டி வீதத்தை அதிகரிக்கிறது. வட்டி வீதம் அதிகரிக்கப்படுவதால் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன.

- (1) வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடனுக்குரிய வட்டி வீதம் அதிகரிக்கப்படுகிறது.
- (2) கடன் வழங்கப்படும் தொகை குறைகிறது.
- (3) கடனுக்குரிய வட்டி வீதம் அதிகரிக்கப்படுவதால் வணிக வங்கிகளிடம் பெற்ற கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்படுகின்றன.
- (4) நாட்டின் பணப் புழக்கம் குறைகிறது.
- (5) வாங்கும் திறன் குறைகிறது.
- (6) வாங்கும் திறன் குறைவதால் பொருட்களுக்குரிய தேவையும் குறைகிறது. இதனால் பொருட்களின் விலை குறைகிறது.

நாட்டில் பணப் புழக்கம் குறைவதாக இருந்தால். இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வணிக வங்கிகளுக்குக் கடன் வழங்கும் வட்டிவீதத்தைக் குறைக்கிறது. வட்டிவீதம் குறைக்கப்படுவதால் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன.

- (1) வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடனுக்குரிய வட்டி வீதம் குறைக்கப்படுகிறது.
- (2) கடன் வாங்கப்படும் தொகை அதிகரிக்கிறது.
- (3) கடனுக்குரிய வட்டி வீதம் குறைக்கப்படுவதால் வணிக வங்கிகளிடம் கடன் வாங்கப்படும் தொகை அதிகரிக்கப்படுகிறது.
- (4) வட்டிவீதம் குறைக்கப்படுவதால் வைப்புத் தொகைக் குறைகிறது.
- (5) நாட்டில் பணப்புழக்கம் குறைகிறது.
- (6) மக்களின் வாங்கும் திறன் அதிகரிக்கிறது.
- (7) வாங்கும் திறன் அதிகரிப்பதால் பொருட்களுக்குரிய தேவையும் அதிகரிக்கிறது.
- (8) இதனால் பொருட்களின் விலை அதிகரிக்கப்படுகிறது.
- (9) வேலை வாய்ப்பு அதிகரிக்கப்படுகிறது.

வங்கி வீதக் குறைபாடுகள்:

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறைபாடுகளினால், வங்கிவட்டி வீத கொள்கையின் நோக்கங்கள் நிறைவடையவில்லை.

- (1) இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் கடன் உதவியைக் கோராத வணிக வங்கிகள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வட்டி வீதத்தைக் கூட்டினாலும், குறைத்தாலும் வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடனுக்குரிய வட்டி வீதத்தை மாற்றுவதில்லை.
- (2) வட்டி வீதம் குறைக்கப்படவதால் அல்லது அதிகரிக்கப்படுவதால் உற்பத்தி நோக்கங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன.

- (3) வட்டி வீதம் குறைக்கப்படும்போது பிணையங்களுக்கு பிற நிறுவனங்கள் வழங்கப்படும் வட்டி வீதமும் குறைக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், அவ்வாறு செயல்பட முடிவதில்லை.
- (4) வட்டி வீதம் செம்மையாக செயல்பட வேண்டுமானால் போதுமான உண்டியல்கள் அல்லது மாற்றுச் சீட்டுகள் அதிகமான அளியில் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால், மாற்றுச்சீட்டு பயன் படுத்துதல் தற்போது குறைந்து வருகிறது.
- (5) பணச்சந்தை செம்மையாக செயல்பட்டால்தான் வங்கி வட்டி வீதம் செம்மையாக செயல்படும்.
- (6) மைய அரசு மானியம் வழங்கும் கடனுதவிகளுக்குப் போதுமான பண வசதி அளிப்பதால் வட்டி வீதக் கொள்கை செயல்பட முடியவில்லை.
- (7) பண வீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வட்டி வீதம் பயன்படுவது போல பண வாட்டத்திற்கு வட்டி வீதம் பயன் படுவதில்லை.

வட்டிவீதம் அதிக அளவில் பயன்படாததற்குரிய காரணங்கள் :

வட்டி வீதம் பயன்படுத்தும் தன்மை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள காரணிகளால் குறைந்து கொண்டே போகிறது.

- (1) வட்டிவீதத்திற்கு ஏற்றது போல் பொருளாதாரத் தன்மையும் மாறுபடுவதில்லை.
- (2) வணிக வங்கிகள் தேவைக்கு அதிகமான ரொக்க இருப்பு கைவசம் வைத்திருப்பதால் வட்டிவீதம் எந்த மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்துவதில்லை.
- (3) பணச் சந்தை சரியான முறையில் செயல்படவில்லை.
- (4) வட்டிவீதம் பயன் படுத்துவதை விடப் பிற முறைகள் அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
- (5) வட்டிவீதம் குறைக்கப்பட்டாலும் லேலாதேவிக் காரர் நாட்டு வங்கியர் வட்டிவீதத்தைக் குறைப்பதில்லை.

2) வெளிச்சந்தை நடவடிக்கைகள்:

வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகள் என்பது இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மத்திய அரசின் பிணையங்கள், உண்டியல்கள் மற்றும் இதர பிணையங்களை வணிக வங்கிகளுக்கும், பெர்து மக்களுக்கும் விற்பனை செய்வது அல்லது வணிக வங்கிகளிடம் இருந்து தான் விற்பனை பிணையங்களை வாங்குவது போன்ற நடவடிக்கைகளை உணர்த்துவதாகும்.

வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகளின் செயல்பாடுகள்:

கடன் வழங்குவது அதிகமாகும்போது பண வீக்கம் ஏற்படுவதால் நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குப் பாதிப்பு ஏற்படும். எனவே, கடன் வழங்குவதை குறைத்து, பண வீக்கத்தைக் கட்டுப் படுத்துவதற்காக வெளிச் சந்தை நடவடிக்கை பயன்படுகிறது.

எ.கா : இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மைய அரசின் பிணையங்களையும், இதர பிணையங்களையும் விற்பனை செய்கிறது. விற்பனை செய்யப்படும் பிணையங்களை வணிக வங்கிகளும் தனி நபர்களும் மற்றும் இதர நிறுவனங்களும் வாங்குகின்றன. இவ்வாறு விற்பனை செய்யப்படுவதால்

வணிக வங்கிகள் தனி நபர்கள் மற்றும் இதர நிறுவனங்களிடம் உள்ள பணம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்குப் போய்ச் சேருகிறது.

இதனால் நாட்டின் பணப் புழக்கம் குறைகிறது. வணிக வங்கியின் ரொக்கக் காப்புத் தொகையும் குறைகிறது. ரொக்க இருப்புக் குறைக்கப்படுவதால் வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடன் அளவு குறைகிறது. பிணையங்களை வெளி சந்தையில் விற்பதால் பண வீக்கம் குறைகிறது.

நாட்டில் பண வாட்டம் நிலவினால் பண வாட்டத்தைக் குறைப்பதற்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வணிக வங்கிகளுக்கும், தனி நபர்களுக்கும் விற்ற பிணையங்களை திருப்பி வாங்கிக் கொள்கிறது. இவ்வாறு பிணையங்களை வாங்குவதால் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பிணையங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு வணிக வங்கிகளுக்கும், தனி நபர்களுக்கும் பணத்தைக் கொடுக்கிறது. இதனால் நாட்டில் நிலவும் பண வாட்டம் குறைகிறது. வணிக வங்கியின் ரொக்கக் காப்புத் தொகையும் கூடுகிறது. ரொக்கக் தொகைக் கூடுவதால் வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடன் அளவு அதிகரிக்கப்படுகிறது. பிணையங்களை வெளி சந்தையில் வாங்குவதால் பண வாட்டம் குறைகிறது.

வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகள் அதிகமாக பின் பற்றப்படுவதற்கான காரணங்கள்:

- (1) வெளிச்சந்தை நடவடிக்கை நேரடியாகவே கடன் அளவை அதிகரிக்கிறது அல்லது குறைக்கிறது.
- (2) பணச் சந்தையில் பிணையங்கள் போதுமான அளவில் கிடைக்கிறது.
- (3) வட்டி வீதக் கொள்கை சரி வர செயல்படாத காரணத்தால் வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைப் பின்பற்றப்படுகிறது.

குறைபாடுகள்:

வெளிச்சந்தை நடவடிக்கைகளின் குறைபாடுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- (1) பணச்சந்தை வளர்ச்சி அடையாத நாடுகளில் இத்திட்டம் செயல்பட முடியாது.
- (2) வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகளுக்கு தகுந்தது போல் வட்டி வீதக் கொள்கையும் மாறுபட வேண்டும்.
- (3) இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் போதுமான பிணையங்கள் (பங்குகள், கடனீட்டுப் பத்திரங்கள்) இருப்பு இருக்கப்பட வேண்டும்.
- (4) கடன் அளவு அதிகரிப்பதற்கு இம்முறை செம்மையாக செயல்பட முடிவதில்லை.
- (5) வெளிச் சந்தை நடவடிக்கை செயல்படுத்தும்போது மாற்றுச் சீட்டு மறு வட்டம் செய்யப்படும் வசதி நிறுத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கடன் அளவு கட்டுப்படுத்துவதற்காகப் பிணையங்களை விற்பனை செய்தால், மாற்றுச் சீட்டு மறு வட்டம் செய்வது நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

3) மாறுபடும் ரொக்கக் காப்பு:

ஒவ்வொரு வணிக வங்கியும் தங்களின் வைப்புத் தொகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதப் பணத்தை இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் காப்புத் தொகையாக செலுத்தப்படுவதையே **ரொக்க காப்பு** என்று அழைக்கிறோம். ரொக்கக் காப்புத் தொகை மைய வங்கியின் கொள்கைக்கு ஏற்ப மாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால் **மாறுபடும் ரொக்க காப்பு** என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கிச்சட்டம் 1934, பிரிவு 42 (1) ன்படி ஒவ்வொரு பட்டியலிடப்பட்ட வங்கியும் அதனுடைய கால மற்றும் கேட்புப் பொறுப்புகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதம் ரொக்கமாக காப்புக் கணக்கில் பராமரிக்க வேண்டும்.

மாறுபடும் காப்பு வீதம் 1935 ஆம் ஆண்டு முதலில் அமெரிக்காவில் பின்பற்றப்பட்டது. இத்திட்டம் 1930 ம் ஆண்டு பொருளாதார வள்ளுநர் கீன்ஸ் என்பவர்களால் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. கடன் கட்டுப்படுத்துவதற்கு தற்போது மைய வங்கியால் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது.

தற்போதைய (அக்டோபர் 2007) ரொக்க காப்பு வீதம் 7.5 சதவீதம் மாறுபடும் காப்பு வீதம் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

1. ரொக்க காப்பு வீதம்
2. சட்டமுறை திரவ வீதம்

மாறுபடும் ரொக்க காப்பு செயல்படும் விதம்

ரொக்கக் காப்பு விகிதம் மாற்றப் படுவதால் வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடன் அளவு கட்டுப்படுத்தப் படுகிறது.

நாட்டில் பண வீக்கம் அதிகமாக இருந்தால் ரொக்க காப்பு விகிதம் அதிகரிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு அதிகரிக்கப்படுவதால் வணிக வங்கிகள் மைய வங்கியிடம் காப்புத் தொகையாக செலுத்த வேண்டிய காப்புத் தொகையும் அதிகரிக்கப்படுவதால், வணிக வங்கியிடம் உள்ள ரொக்க இருப்புத்தொகை குறைகிறது. கடன் அளவு குறைக்கப்படுவதால் பண வீக்கம் குறைகிறது.

நாட்டில் பண வாட்டம் அதிகமாக இருந்தால் ரொக்க காப்பு விகிதம் குறைக்கப்படுகிறது. ரொக்கக் காப்பு விகிதம் குறைக்கப்படுவதால் வணிக வங்கி மைய வங்கியிடம் காப்புத் தொகையாக செலுத்த வேண்டிய தொகை குறைகிறது. இதனால் வணிக வங்கியின் ரொக்க இருப்பு அதிகரிக்கப்படுகிறது. எனவே, கடன் வழங்கும் அளவு அதிகரிக்கப்படுகிறது. இம் முறையில் பண வாட்டம் குறைக்கப்படுகிறது.

மாறுபடும் ரொக்க காப்பு விகிதத்தில் சட்ட முறை நீர்மத் தன்மை விகிதமும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு வணிக வங்கியும் தங்களது மொத்த பொறுப்பு தொகையின் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதம் நீர்மத் தன்மையுடைய சொத்துக்களை கையில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நிர்ணயிப்பதுதான் சட்ட முறை நீர்மத் தன்மை விகிதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. நீர்மத் தன்மை சொத்துக்களை கைவசம் வணிக வங்கிகள் வைத்திருப்பதால் நடப்பு பொறுப்புகளை கொடுப்பதற்கு முடிகிறது.

சட்டமுறை நீர்மத் தன்மை அதிகரிக்கப் படுவதால் சட்ட முறை நீர்மத் தன்மை சொத்துக்கள் அதிகரிக்கப்படுகிறது. இதனால் வணிக வங்கிகளின் கடன் வழங்கும் தொகைக் குறைக்கப்படுகிறது. பட்டியலிடப்பட்ட வங்கிகள் தங்களின் மொத்த பொறுப்புகள் தொகையில் 34 சதவீதம் நீர்மத் தன்மை சொத்துக்களில் முதலீடு செய்கிறது.

குறைபாடுகள்:

மாறுபடும் ரொக்க காப்பு விகிதத்தின் குறைபாடுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- (1) வணிக வங்கிகள் அதிகமான அளவு ரொக்க இருப்பு கைவசம் வைத்திருப்பதால் இம்முறை செம்மையாக செயல்படமுடிகிறது.
- (2) வணிக வங்கிகள் அதிகமான வெளி நாட்டு நிதியைப் பெற்றிருந்தாலும் இம்முறை செம்மையாக செயல் பட முடிவதில்லை.
- (3) வணிக வங்கிகளின் ரொக்க காப்பு விகிதம் மாற்றப்படுவதால் மற்ற வங்கிகளின் செயல்பாடுகள் பாதிக்கப்படுவதில்லை.
- (4) மாறுபடும் ரொக்க காப்பு விகிதம் அதிகரிக்கப்படுவதால் பங்கு சந்தையின் செயல்பாடு பாதிக்கப்படுகிறது.
- (5) ரொக்க காப்பு இருப்பு தொகையாக இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் வணிக வங்கிகள் செலுத்தியுள்ள வைப்புத் தொகைக்கு எந்தவிதமான வட்டியும் கொடுக்கப்படுவதில்லை.
- (6) ரொக்க காப்பு விகிதம் மாற்றப்படுவதால் சிறிய வங்கிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன.

வங்கிவீதம், வெளிச்சந்தை நடவடிக்கைகள் மற்றும் மாறுபடும் காப்பு வீத முறைகள் ஒப்பிடப்படுதல்:

வ. எண்.	வங்கி வீதம்	வெளிச்சந்தை நடவடிக்கை	மாறுபடும் காப்பு வீதம்
1.	கடன் தொகை மறைமுகமாகக் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது.	நேரடிமுறை	மிகச்சிறந்த நேரடி முறையாகக் கருதப்படுகின்றது.
2.	இம்முறை நெகிழ்ச்சி உள்ளது.	நெகிழ்ச்சி அற்றது	வெளிச்சந்தை நடவடிக்கையைப் போல் நெகிழ்ச்சியற்றதாக இருப்பதில்லை.
3.	வங்கிகளின் ரொக்க காப்பில் எந்தவித நேரடி விளைவும் ஏற்படுத்துவதில்லை.	வங்கிகளில் ரொக்க சார்பில் உடனடி மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது.	உடனடி விளைவினை ஏற்படுத்துகின்றது.
4.	ரொக்க காப்பில் குறைவான மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.	குறைவான மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.	ரொக்க சார்பில் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

II கடன் தன்மை கட்டுப்பாட்டு முறைகள் அல்லது தர அளவு கட்டுப்பாட்டு முறைகள் அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கட்டுப்பாட்டு முறைகள்:

கடன் வழங்கப்படும்போது கடன் தொகை பயன்படுத்தப்படும் நோக்கங்கள் மற்றும் அவற்றின் செயல்பாடுகள் குறித்து நிர்ணயம் செய்யும் முறைகளை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. கடன் பணம் வழங்கப்படும் வழிகளிலும், பயன்படுத்தும் முறைகளிலும் கட்டுப்பாடு நிர்ணயித்துக் கடன் வழங்குவது, கட்டுப்படுத்துவதுதான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கட்டுப்பாட்டு முறைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

நோக்கங்கள்:

நோக்கங்கள் கடன் கட்டுப்படுத்துதலின் நோக்கங்கள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1. உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தி அல்லாத கடன் நோக்கங்கள் வேறுபடுத்தப்படுகின்றன.
2. அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த உற்பத்தி நோக்கங்களுக்குக் கடன் வழங்குவதில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது.
3. ஒரு சில பொருட்களுக்கான நுகர்வோர் கடன் அதிக அளவில் வழங்கப்படுவது குறைக்கப்படுகின்றது.
4. ஒரு நாட்டின் அந்நிய செலவாணி செலுத்துதல் இருப்பு தூண்டப்படுவதற்குப் பயன்படுகின்றது.

வங்கி ஒழுங்கற்றுச் சட்டம் 21ன்படி, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வணிக வங்கிகள் கொடுக்கும் கடன் தொகையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குரிய அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளது. எனவே எந்த ஒரு வங்கிக்கும் அல்லது வங்கிகள் அனைத்திற்கும் பின்வரும் தகவல்கள் தொடர்பாக அறிவுறுத்துதல் கடிதத்தினை அனுப்புகின்றது.

- 1) கடன் வழங்கப்படும் நோக்கம்
- 2) பிணைக்கடன் வழங்கப்படுவதற்குரிய விளிம்பு தேவை பராமரிக்கப்படும் அளவு
- 3) ஒரு நபருக்கு அல்லது ஒரு நிறுவனத்திற்கு அல்லது ஒரு நிறுவனத்திற்கு அதிகபட்சமாக வழங்கக்கூடிய கடன் தொகை.
- 4) வழங்கப்படும் கடன் தொகைக்குரிய வட்டிவீதம்.

கடன் தன்மை கட்டுப்பாட்டு முறைகள் கீழே குறிப்பிட்டுள்ளன.

1. வரம்பு தேவை அல்லது விளிம்பு தொகை
2. நுகர்வோர் கடன் வரைமுறைப்படுத்துதல்
3. கடன் ஒதுக்கீடு
4. அறிவுறுத்துதல்
5. நேரடி செயல்பாடு

1. வரம்பு தேவைகள்:

வணிக வங்கிகள் பிணையங்களின் பெயரில் கடன் வழங்கும் போது ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை வரம்பு தொகையாக நிறுத்தி வைக்கப்படும். வரம்பு தொகையை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நிர்ணயிக்கிறது.

எ.கா: பங்குகள் பிணையமாகப் பெறப்பட்டு கடன் வழங்கும்போது செலுத்தப்பட்ட பங்குத்தொகை மதிப்பில் 80% கடன் வழங்க வேண்டும். 20 % வரம்பு தொகையாக நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும்.

பண வீக்கம் அதிகமாக இருந்தால் வரம்பு தொகை அதிகமாக்கப்பட்டுப் பணப்புழக்கம் கட்டுப்படுத்தப் படுகிறது. பண வாட்டம் அதிகமாக இருந்தால் வரம்பு தொகை குறைக்கப்படுகிறது. கடன் அதிக அளவில் வழங்கப்படுகிறது. இம்முறை அமெரிக்காவில் முதன் முதலாகப் பின்பற்றப்பட்டது. வரம்பு தொகை என்பது கடன் பிணையமாகப் பெறப்பட்ட சொத்துகளுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டுத் தொகையாகும். இதன் **நன்மைகள்:**

- (1) சூதாட்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுவது தடுக்கப்படுகிறது.
- (2) பங்கு சந்தையில் பயன்படுத்தப்படும் பிணையங்களின் விலை ஒரே நிலையில் இருப்பதற்கு பயன்படுகிறது.
- (3) உற்பத்திப் பணிகளுக்கு அதிகமாக பயன்படுகிறது.

2. நுகர்வோர் கடன் வரை முறைப்படுத்துதல்:

நிலைப்புத் தன்மை உடையப் பொருட்களை நுகர்வோர் கடன் அடிப்படையில் பல தவணைகளாகச் செலுத்தும் அளவில் வாங்குகின்றனர். நுகர்வோர் கடன் வரை முறைப்படுத்தாமல் இருந்தால் பணப் புழக்கம் அதிகமாக இருக்கும். பொருளாதார தேவைக்கு ஏற்ப இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நுகர்வோர் கடன் முறைகளை வரை முறைப் படுத்துகிறது.

வரைமுறைப் படுத்துவதற்குரிய வழிகள்:

- (1) முன் பணம் அதிகப்படுத்துதல் அல்லது குறைத்தல்.
- (2) கடனுக்குரிய வட்டி வீதத்தைக் கூட்டுதல் அல்லது குறைத்தல்.
- (3) கடன் தவணை செலுத்த வேண்டிய காலத்தை அதிகப்படுத்துதல் அல்லது குறைத்தல்.
- (4) நுகர்வோர் கடன் வழங்கும் பொருட்களை நிர்ணயித்தல்.

3.

4. கடன் ஒதுக்கீடு :

கடன் ஒதுக்கீடு தேந்தெடுத்த கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகளில் ஒரு முறையாகத் கருதப்படுகிறது. இம்முறை மிகப்பழமை வாய்ந்ததாக உள்ளது. கடன் ஒதுக்கீடு இரண்டு வழிகளில் கையாளப்படுகிறது.

- (1) வணிக வங்கிகளும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வழங்கும் கடன் அளவு நிர்ணயம் வெய்யப்படுதல், நிர்ணயம் செய்யப்பட அளவிற்கு அதிகமாக வணிக வங்கி கடன்

கோரினால் அதிகமாக வழங்கப்படும் கடன் தொகைக்கு அதிக வட்டி வீதம் வசூலித்தல்.

- (2) வங்கிகளிடம் உள்ள மொத்த சொத்துக்கும் மூலதனத்திற்கும் உள்ள விகிதத்தை நிர்ணயம் செய்தல் போன்ற வழிகளால் வணிக வங்கி வழங்கும் கடன் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

5. அறிவுறுத்துதல்:

பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக ஒரு சில கடன் கட்டுப்பாட்டு வழிகளைப் பின்பற்றுமாறு வணிக வங்கிகளுக்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வேண்டுகோள் விடுப்பதாகும். இவ்வாறு வேண்டுகோள் விடுப்பதால், கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகளை வணிக வங்கிகளின் ஒத்துணிப்புடன் செயல்படுத்த முடிகிறது.

6. நேரடி செயல்பாடு:

நேரடி செயல்பாடு என்பது கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றாத வங்கிகள் மீது இந்திய ரிசர்வ் வங்கி ஒரு சில நிபந்தனைகளை நிர்ணயிப்பதாகும்.

- (1) கிளைகள் தொடங்குவதற்கு அனுமதி தர மறுத்தல்
- (2) கடன் தொகைக்கு அதிக வட்டி வீதம் வசூலித்தல்
- (3) மாற்றுச் சீட்டுக்களை மறு வட்டம் செய்வதற்கு மறுத்தல்
- (4) அபராதவட்டி வசூலித்தல்

குறைபாடுகள்:

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கடன் கட்டுப்பாட்டு முறையின் குறைபாடுகள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- 1) வணிக வங்கிகளின் கடன் கொள்கை மட்டு தூண்டப்படுகின்றது. ஆனால் பிற நிதி நிறுவனங்களின் கடன் கொள்கை பாதிக்கப்படுவதில்லை.
- 2) உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தி அல்லாத நோக்கங்கள் வகைப்படுத்தப்படுவது சிரமமானதாகும்.
- 3) கடன் வழங்கிய பின்பு கடன் தொகை பயன்படுத்தப்படுவது வணிக வங்கிகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட முடிவதில்லை.
- 4) சுத்தமான கடன்மீது எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் கிடையாது.
- 5) அலகு வங்கி முறை பயன்படுத்தப்படும் வங்கிமுறையில் இவ்வகை கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்தப்பட முடிவதில்லை.
- 6) ஒழுங்குபடுத்தப்படாத வங்கி துறைகளுக்கு இம்முறைகளினால் எந்தவித விளைவும் ஏற்படுவதில்லை.

கடனளவு கட்டுப்படுத்தும் முறைகள்:

I. கடனளவு கட்டுப்படுத்தும் முறைகள்:

1. வங்கி வட்டி வீதம்

2. வெளிச் சந்தை நடவடிக்கைகள்
3. மாறுபடும் ரொக்க காப்பு விகிதம்

II. கடன் தன்மை கட்டுப்படுத்தும் முறைகள்:

1. வரம்புத் தேவைகள்:
2. நுகர்வோர் கடனை வரைமுறைப்படுத்துதல்
3. கடன் ஒதுக்கீடு
4. அறிவுறுத்துதல்
5. நேரடி நடவடிக்கை

கடனளவு கட்டுப்பாட்டிற்கும் கடன் தன்மை கட்டுப்பாட்டிற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்:

வ.எண்.	கடனளவுக் கட்டுப்பாட்டு	கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாடு
1	பணத்தின் அளிப்பு முறைமுகமாகத் தூண்டப்படுகின்றது.	பணதின் அளிப்பு நேரடியாகத் தூண்டப்படுகின்றது.
2	கடன் தொகை கட்டுபடுத்தப் படுகின்றது.	கடன் நோக்கம் மற்றும் பயன்பாடு கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது.
3	உற்பத்தி அல்லாத நோக்கங்களுக்கு கடன் வழங்கப்படுவது தடுக்கப்படுவதில்லை.	உற்பத்தி அல்லாத நோக்கங்களுக்கு கடன் வழங்கப்படுவது தடுக்கப்படுகின்றது.
4	மூன்று முறைகள் மட்டும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.	மூன்று முறைகளுக்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
5	பணப்புழக்கத் தொகை தான் முக்கிய காரணியாகக் கருதப்படுகின்றது	கடன் வாங்குவதின் நோக்கம் முக்கிய காரணியாகக் கருதப்படுகின்றது.

வங்கி ஒழுங்காற்றும் சட்டம் 1949

1. வங்கி ஒழுங்காற்றும் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட சரத்துகள்

வங்கி ஒழுங்காற்றும் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட சரத்துகளில் முக்கியமான சரத்துகள் கீழே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன.

- i. வங்கியின் வரைவிலக்கணம்
- ii. வங்கி மேற்கொள்ளும் தொழில்கள்
- iii. வங்கி மேற்கொள்ள தடை செய்யப்பட்ட தொழில்கள்

- iv. மூலத்தன தேவை
- v. மேலாண்மை
- vi. வங்கிகளின் உரிமம் வாங்குதல்
- vii. புதிய கிளைகள் தொடங்குதல்
- viii. கடன்களும் முன் பணமும்
- ix. வங்கிகளை மேற்பார்வை இடுதல்
- x. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் அதிகாரங்கள்
- xi. அறிக்கைகள் சமர்ப்பித்தல்
- xii. வங்கி தொழிலை வாங்குதல்
- xiii. வங்கி நிறுவனம் கலைக்கப்படுதல்
- xiv. வங்கிகளின் ஒன்றிணைப்பு
- xv. வங்கித் தொழில் நிறுத்தி வைத்தல்

2. வங்கியின் வரைவிலக்கணம் தருக.

வங்கி ஒழுங்காற்று சட்டம் 1949, பிரிவு 5(c) யின் படி “ எந்த ஒரு நிறுவனம் வங்கித் தொழிலை மேற்கொள்ளுகிறதோ, அந்த நிறுவனம்தான் வங்கி நிறுவனம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

பிரிவு 5(c) யின் படி வங்கித் தொழில் என்பது,

- i. பொது மக்களிடம் வைப்புகளைப் பெறுதல்
- ii. பெறப்பட்ட வைப்புகளைக் கடனாக வழங்குதல் அல்லது முதலீடு செய்தல்
- iii. வாடிக்கையாளர் விடுக்கும் காசோலை அல்லது ஆணை அல்லது பிற வழிகள் மூலம் பணத்தைக் கேட்கும்போது பணத்தை வழங்குதல் போன்ற செயல்களை உணர்த்துவதாகும்.

3. வங்கி மேற்கொள்ளும் தொழில்கள்:

வங்கிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பணிகளை மேற்கொள்கின்றன.

1. முக்கிய பணிகள்
2. துணைப்பணிகள்
1. முக்கிய பணிகள்

முக்கிய பணிகளை வைப்புகளைப் பெறுவதும், பெறப்பட்ட வைப்புகளைக் கடனாக வழங்கும் முதலீடுசெய்வதும் முதன்மைப் பணிகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

2. துணைப்பணிகள்:

வாடிக்கையாளரின் வங்கித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக வங்கியர் மேற்கொள்ளும் இதர பணிகளைத் துணைப் பணிகள் என்று அழைக்கிறோம்.

துணைப் பணிகள் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன

- 1) முகமைப் பணிகள்
- 2) பொதுப் பயன்பாட்டுப் பணிகள்
 - i. காப்பீட்டு முனைமம் செலுத்துதல்
 - ii. சங்கங்களுக்குரிய சந்தா தொகை வழங்குதல்
 - iii. பணத்தை ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றம் செய்தல்
 - iv. வங்கிக் பணவிடை வழங்குதல்
 - v. வாடிக்கையாளர் செலுத்திய காசோலைக்குப் பணம் வசூலித்தல்.
 - vi. வாடிக்கையாளருக்கு வரவேண்டிய பங்கு ஆதாயம், வட்டி போன்ற வருமானங்களை வசூலித்தல்.
 - vii. ஆயுள் காப்பீட்டு நிறுவனத்திலிருந்து வாடிக்கையாளருக்கு வர வேண்டிய தொகையை வசூலித்துக் கொடுத்தல்.
 - viii. பிணையங்களை வாடிக்கையாளருக்காக வாங்குதல் அல்லது விற்றல்.
 - ix. பொறுப்பாண்மையர் மற்றும் நிறைவேற்றாளராகச் செயல்படுதல்.

2) பொதுப் பயன்பாட்டுப் பணிகள்:

பொதுப்பயன்பாட்டுப் பணியில் ஒருசில பணிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- i. வாணிப நாணயக் கடிதம் வழங்குதல்.
- ii. பாதுகாப்பு பெட்டக வசதி அளித்தல்.
- iii. பயணிகளுக்கான காசோலை வழங்குதல்
- iv. வெகுமதிக் காசோலை வழங்குதல்
- v. வியாபார வங்கித் தொழிலை மேற்கொள்ளுதல்
- vi. ஒப்புறுதி ஒப்பந்தங்களை மேற்கொள்ளுதல்
- vii. வங்கிக் கடன் அட்டை வழங்குதல்.
- viii. பேக்டரிங் சர்வீஸ் செய்து கொடுத்தல்.
- ix. விரைவு காசாளர் வசதி

- x. நடமாடும் வங்கி
- xi. வீட்டு வசதி நிதி உதவி கொடுத்தல்.
- xii. வரி தொடர்பான அறிவுரைகளை வழங்குதல்.

3. வங்கியர் மேற்கொள்ளத் தடை செய்யப்பட்ட தொழில்கள்:

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பணிகளை ஒரு வங்கி மேற்கொள்ளக் கூடாது.

- i. வங்கித் தொழில் தொடர்பில்லாத வியாபார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடக் கூடாது.
- ii. துணை நிறுமங்களை நிறுவக் கூடாது.
- iii. வங்கியின் இயக்குநர், வேறு ஒரு நிறுமத்தில் இயக்குநராகச் செயல்பட்டால் அந்த நிறுமத்தின் பங்குகள் மற்றும் கடன் பத்திரங்களை வங்கி வாங்கக் கூடாது.
- iv. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல் ஒரு நிறுமத்தின் பங்குகளை வாங்குதல் கூடாது.

ஒரு சில சூழ்நிலைகளில் முன் அனுமதியுடன் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள தொழில்களை ஒரு வங்கி மேற்கொள்ளலாம்.

- i. பொறுப்புரிமை ஒப்பந்தங்களை மேற்கொள்ளுதல்
- ii. நிறைவேற்றாளர் ஒப்பந்தங்களை மேற்கொள்ளுதல்.
- iii. பாதுகாப்பு பெட்டக வசதி அளித்தல்.

மேற்கூறிய மூன்று சூழ்நிலைகளில் ஒரு வங்கி தனது துணை நிறுமத்தைத் தொடங்கலாம்.

- i. கொடுத்தகடன் திருப்பிச் செலுத்தப்படாத போது பிணையங்களை விற்பனை செய்தல்.
- ii. பங்குகள், மற்றும் இதர பிணையங்கள் வாங்குதல்.
- iii. வட்டம் செய்த உண்டியல்களைப் பணமாக்குதல்.
- iv. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் முன் அனுமதியுடன் ஒரு சில தொழில்களை மேற்கொள்ளலாம்.

5) வங்கி உரிமம் வழங்குதல் தொடர்பான சரத்து:

இந்தியாவில் வங்கித் தொழில் நடந்த விரும்பும் நிறுமங்கள் வங்கி ஒழுங்காற்றுச் சட்டம் பிரிவு 22ன் படி இந்தியரிசர்வ் வங்கியிடம் உரிமம் பெற வேண்டும். உரிமம் வழங்குவதற்கு முன் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி ஒருசில நிபந்தனைகளைக் கவனித்து அந்த நிபந்தனைகள், திருப்திகரமாக இருந்தால் உரிமம் வழங்குகிறது.

நிபந்தனைகள்:

1. தற்போது மற்றும் எதிர்கால வைப்புதாரர்களுக்குரிய வைப்புப் பணத்தைத் திருப்பி கொடுக்கும் நிலையில் நிறுமம் இருக்க வேண்டும்.
2. தற்போது மற்றும் எதிர்கால வைப்புதாரர்களின் நலன் பாதிக்கப்படும் அளவில் வங்கி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளக்கூடாது.
3. பொதுநலன் பாதிக்கப்படும் அளவில் வங்கியின் மேலாண்மை நடைபெறக் கூடாது.
4. போதுமான முதல் பெற்றிருக்கப்பட வேண்டும்.
5. பொதுநலன் சேவையிலும் ஈடுபட வேண்டும்.
6. முன்னர் நிறுவப்பட்டுள்ள வங்கியின் நடவடிக்கைகள் பாதிக்கப்படும் அளவில் உரிமம் வழங்குவதில்லை.
7. வெளிநாட்டு வங்கிகளுக்கு உரிமம் வழங்கும் போது
 - அ) இந்திய மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் அமைய வேண்டும்.
 - ஆ) வெளிநாட்டு வங்கியின் சொந்த நாட்டுச் சட்டம் இந்தியாவில் வங்கித் தொழில் தொடங்குவதைத் தடை செய்வதாக அமையக்கூடாது.
 - இ) வெளிநாட்டு நிறுமங்களுக்குப் பொருத்தக்கூடிய அனைத்து சட்ட விதிகளும் பின்பற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

மேற்கூறிய நிபந்தனைகள் திருப்திகரமாகயிருந்தால் வங்கித் தொழில் தொடங்குவதற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி உரிமம் வழங்குகிறது.

உரிமம் வழங்கப்பட்ட பின்பு, மேற்கூறிய நிபந்தனைகளில் ஏதேனும் ஒரு நிபந்தனைகள் சரியாக செயல்படாதிருந்தால் வழங்கப்பட்ட உரிமம் இரத்து செய்யப்படுகிறது.

6) வங்கி ஒழுங்காற்று சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட குறைந்தளவு செலுத்தப்பட்ட முதல் மற்றும் காப்புகள் தொடர்பான சட்டவிதிகள்:

வங்கி ஒழுங்காற்றுச்சட்டம் 1949, பிரிவு 11ல் ஒவ்வொரு வங்கியின் குறைந்தளவு முதல் மற்றும் காப்பு பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1. இந்தியாவில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள வங்கிகளாகயிருந்தால் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறைந்தளவு முதல் ஒரு வங்கியில் செலுத்தப்பட்ட முதல் தொகையாகயிருக்க வேண்டும்.
2. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களில் வங்கி தொழில் நடைபெறுவதாகயிருந்தால் ரூ.5 இலட்சம்
3. மும்பை மற்றும் கல்கத்தா போன்ற இடங்களில் வங்கித் தொழில் நடைபெற்றால் ரூ.10 இலட்சம்

அ) முதன்மை அலுவலகம் உள்ள இடத்திற்கு ரூ.1 இலட்சம்

ஆ) ஒரு மாநிலத்தின் மாவட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு கிளைக்கும் ரூ.10 ஆயிரம்.

இ) ஒரு மாநிலத்தில் மாவட்டங்களைத் தவிர்த்துப் பிற இடங்களில் உள்ள கிளைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ. 25,000

ஒரே ஒரு இடத்தில் மட்டும் வங்கித் தொழில் நடைபெற்றால் ரூ.50,000ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களில் வங்கித் தொழில் நடைபெற்றது. மும்பய் மற்றும் கல்கத்தா போன்ற இடங்களிலும் நிறுவப்பட்டிருந்தால் ரூ. 5,00,000 த்துடன் மும்பய் மற்றும் கல்கத்தா தவிர பிற இடங்களில் உள்ள கிளைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ.25,000 மும் மொத்தத் தொகை ரூ.10 இலட்சத்திற்கு மிகாமலும் இருக்க வேண்டும்.

II. வெளிநாட்டில் பதிவு செலுத்தப்பட்ட இந்தியாவில் வங்கித் தொழில் புரியும் வங்கிகளின் பங்கு முதல் கீழ்கண்டவாறு இருக்க வேண்டும்.

வெளிநாட்டில் வங்கிகளின் செலுத்தப்பட்ட முதலும் காப்புத் தொகையும் சேர்த்து.

1. வங்கித் தொழில் மும்பய் மற்றும் கல்கத்தா போன்ற இடங்களைத் தவிர்த்து பிற இடங்களில் நடைபெற்றால் ரூ.15 இலட்சமும்.
2. மும்பய் மற்றும் கல்கத்தா போன்ற இடங்களிலும் நடைபெற்றால் ரூ.20 இலட்சமும் இருக்க வேண்டும்.

மேற்கூறிய நிபந்தனைகளின் படி குறிப்பிட்ட தொகைக்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் பணமாகவோ அல்லது பிணையங்களாகவோ அயல்நாட்டு வங்கி செலுத்த வேண்டும்.

அயல்நாட்டு வங்கி தனக்குக்கிடைத்த இலாபத்தில் 20 சதவீதம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் வைப்பாகச் செலுத்த வேண்டும்.

7) வங்கி ஒழுங்காற்றும் சட்டம் 1949 ன்படி கடன்கள் மற்றும் முன்பணம் பற்றிய முக்கிய குறிப்பு:

முன் பணம் தொடர்பான தடைகள்:

பிரிவு 20ன்படி வங்கி வழங்கும் முன்பணத்திற்கு ஒரு சில தடைகள் வங்கி நிர்வாகத்தின் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவின் நோக்கம் வங்கியின் இயக்குநர்களுக்குச் சலுகைகள் அளிப்பது அல்லது தடைகள் விதிப்பதாகும்.

தடைகள்:

- 1) ஒரு வங்கி கம்பெனி தன்னுடைய பங்குகளைப் பிணையமாகப் பெற்றுக் கொண்டு கடன் மற்றும் முன்பணம் வழங்கக்கூடாது.
- 2) கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள நபர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதாக ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ளக் கூடாது.
 1. இயக்குநர்கள்
 2. எந்த ஒரு நிறுவனத்தில் குறிப்பிட்ட வங்கியின் இயக்கநர்கள் கூட்டாளியாகவோ அல்லது மேலாளராகவோ இருந்தால் அந்த நிறுவனம்.
 3. எந்த ஒரு நிறுவனத்தில் குறிப்பிட்ட வங்கியின் இயக்குநர்கள் இயக்குநர்களாகச் செயல்படுகிறார்களோ அந்த நிறுவனம்.
 4. வங்கியின் இயக்குநரின் உத்தரவாதத்தின் பேரில் தனி நபர் ஒருவருக்குக் கடன் வழங்கக் கூடாது.

கடன்களைக் கட்டுப்படுத்துதல்:

பிரிவு 21ன் படி கடன்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பெற்றுள்ள அதிகாரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. கடன் வழங்கும் நோக்கங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.
2. பிணைக் கடனாகயிருந்தால் பிணையங்களில் பராமரிக்கப்படும் வரம்பு தொகை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
3. ஒரு நிறுவனம், நிறுவனம். தனிநபர் போன்றவர்களுக்கு வழங்கப்படும் அதிக பட்சக் கடன் தொகையின் அளவு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.
4. கடன் தொகைக்குரிய வட்டிவீதம் மற்றும் பிற நிபந்தனைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன.

தேந்தெடுக்கப்பட்ட கடன் கட்டுப்பாட்டு முறையை பின்பற்றி இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வங்கி நிறுவனங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நிபந்தனைகள் விதிக்கின்றன.

- 8) வங்கி ஒழுங்காற்றுச் சட்டத்தில் அ) கிளைகள் விரிவாக்கம் மற்றும் ஆ) ஆய்வு உரிமை பற்றிய விதிகளை எழுதுக.

அ) கிளைகள் விரிவாக்கம்:

வங்கி ஒழுங்காற்றுச் சட்டம், 1949 பிரிவு 23ல் கிளைகள் விரிவாக்கம் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வங்கி நிறுவனமும் புதிய கிளைகள் தொடங்குவதற்கு இந்திய வங்கியின் முன் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். இது போல் ஒரு வங்கி நிறுவனம் தன்னுடைய தொழில் இடங்களை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுவதாகயிருந்தாலும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் அனுமதியைப் பெற வேண்டும்.

ஆனால் தற்காலிகமாக ஒரு கிளை துவங்கப்படுவதற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் முன் அனுமதி கோர வேண்டாம். தற்காலிகம் என்பது அதிகபட்சமாக ஒரு மாத காலமாக இருக்க வேண்டும். வங்கித்தொழில் ஒரு நகரத்திற்குள் மாற்றம் செய்யப்படுவதாகயிருந்தால் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் முன் அனுமதி கோர வேண்டாம்.

கிளை தொடங்குவதற்கு முன் அனுமதி வழங்கப்படுவதற்கு முன் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி ஒரு சில காரணிகளாகக் கணக்கில் கொள்கிறது.

காரணிகள்:

1. வங்கியின் நிதி நிலைமை மற்றும் வங்கியின் வரலாறு.
2. வங்கியின் நிர்வாகத்தினரின் பொது குணநலன்கள்.
3. வங்கியின் முதல் தன்மை மற்றும் இலாபம் ஈட்டும் திறன்.
4. புதிய கிளை தொடங்கப்படுவதால் பொது மக்களின் நலன் முன்னேறும் வகையில் அமைய வேண்டும்.

மேற்கூறிய நான்கு காரணிகள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் எண்ணத்திற்குத் திருப்திகரமாகயிருந்தால். புதிய கிளைகள் துவங்கப்படுவதற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அனுமதி வழங்குகிறது. மேற்கூறிய நான்கு காரணிகளுக்கு அதிகமாக வேறு நிபந்தனைகளையும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நிர்ணயம் செய்கிறது. விதிக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளை வங்கி நிறைவேற்றாமலிருந்தால் கிளை துவங்குவதற்கு வழங்கப்பட்ட உரிமம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் இரத்து செய்யப்படுகிறது.

ஆ) ஆய்வு உரிமை:

பிரிவு 35ன்படி இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வு உரிமைகளைப் பெற்றுள்ளது.

1. வங்கி நிறுமத்தின் ஏடுகளையும் கணக்குகளையும் ஆய்வு செய்யும் உரிமையைப் பெற்றுள்ளது.
2. ஆய்வு நடைபெறும் போது வங்கி நிறுமத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு இயக்குநரும், அலுவலரும் தேவையான தகவல்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.
3. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் ஆய்வு நடத்தும் ஒவ்வொரு அலுவலரும் ஆய்வு நடத்தப்படும் வங்கியின் இயக்குநர், அலுவலர் மற்றும் பணியாளர்களையும் புலனாய்வு நடத்தும் உரிமையைப் பெற்றுள்ளனர்.
4. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தன்னுடைய விருப்பத்தின் பேரில் அல்லது மைய அரசின் ஆணையின் பேரில் வங்கி நிறுமத்தில் ஆய்வு நடத்துகிறது.

5. ஆய்வுமுடிந்த பின், ஆய்வு பற்றிய அறிக்கை ஒன்று, மைய அரசிற்கும் ஆய்வு நடத்தப்பட்ட வங்கிக்கும் அனுப்பப்பட வேண்டும்.
6. அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட குறைகள், குறிப்பிட்ட வங்கியால் நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும்.
7. குறைகள் நிவர்த்தி செய்யப்படாமலிருந்தால் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளில் ஏதாவது ஒன்றை மைய அரசு செயல்படுத்துகிறது.
 - அ) வைப்புகள் பெறுவது தடை செய்யப்படுகிறது.
 - ஆ) வங்கி கலைக்கப்படுகிறது.
 - இ) வங்கி கலைக்கப்படுவதற்கு விண்ணப்பிக்குமாறு ரிசர்வ் வங்கிக்கு அறிவுறுத்துதல்.

9) வங்கி ஒழுங்காற்றும் சட்டம் 1949 ன்படி இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் அதிகாரங்கள்:

ஒரு வங்கியின் தொடக்கம் முதல் அதன் முடிவு வரை வங்கியின் நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன.

கட்டுப்படுத்துவதின் நோக்கங்கள்

1. தேசிய நலன் காக்கப்படுதல்
2. வங்கி முறிவுகள் தடுக்கப்படுதல்

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் அதிகாரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- i. புதிய வங்கி தொடங்குவதால் மற்றும் புதிய கிளை தொடங்குவதற்குரிய உரிமம் வழங்கும் அதிகாரத்தை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பெற்றுள்ளது.
- ii. வங்கிகள் பின்பற்றும் கடன் கொள்கைகளை நிர்ணயம் செய்து கொடுக்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளது.
- iii. ஒவ்வொரு வங்கிகளின் ஏடுகளையும் கணக்குகளையும் ஆய்வு செய்யும் உரிமை.
- iv. வங்கிகள் செம்மையான முறையில் செயல்படுவதற்குரிய ஆணைகள் வெளியிடும் உரிமையை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பெற்றுள்ளது.
- v. வங்கியின் நிர்வாகத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் வங்கியின் நலனுக்காக அல்லது பொதுமக்களின் நலனுக்காக வங்கியின் அலுவலர் அல்லது பணியாளர் எவரையும் நீக்கும் அதிகாரத்தையும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பெற்றுள்ளது.
- vi. வணிக வங்கிகளுக்கு அறிவுரை வழங்குதல் மற்றும் மைய அரசிற்கும் அறிவுரை வழங்குதல் போன்ற அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளது.
- vii. இரண்ட் அல்த அதற்கு மேற்பட்ட வங்கிகள் ஒன்றிணைக்கப்படும் போது, ஒன்றிணைப்பிற்குத் தேவையான அனுமதி மற்றும் உதவிகள் செய்து கொடுக்கும் அதிகாரத்தை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பெற்றுள்ளது.

- viii. ஒவ்வொரு வங்கியிடமிருந்து அறிக்கைகள் பெறுவதற்குரிய அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளது பெறப்பட்ட அறிக்கைகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் உரிமையை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பெற்றுள்ளது.
- ix. வங்கியின் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைக்கும் அதிகாரத்தை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பெற்றுள்ளது.
- x. ஒரு வங்கி கலைக்கப்படும் போது, கலைப்பாளர் நியமனம் செய்யும் உரிமையைப் பெற்றுள்ளது.

10) வங்கிகள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய அறிக்கைகள்:

ஒவ்வொரு மாதக் கடைசி வெள்ளிக் கிழமையில் ஒவ்வொரு வங்கியிலும் உள்ள சொத்துகள், பொறுப்புகள், வைப்புகள் மற்றும் கடன்கள் தொடர்பான அறிக்கைகள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். வங்கிகள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய அறிக்கைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- i. நீர்மத் தன்மை சொத்துகள் மற்றும் பொறுப்புகள் தொடர்பான அறிக்கைகள்.
- ii. கோரப்படாத வைப்புத் தொகை தொடர்பான அறிக்கைகள் 10 ஆண்டுகளாகச் செயல்படுத்தப்படாத கணக்குகள் பற்றிய அறிக்கை இந்திய ரிசர்வ் வங்கிகளுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- iii. சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் தொடர்பான மாத அறிக்கைகள் ஒவ்வொரு மாதக் கடைசி வெள்ளிக் கிழமை அன்று உள்ள விவரங்கள் அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- iv. ஒவ்வொரு வருட ஆண்டு இறுதிக் கணக்குகளும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். ஆண்டு இறுதிக் கணக்குகள் அனுப்பப்படும் போது தணிக்கையரின் அறிக்கையும் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் அறிவுறுத்தலின் படி மைய அரசு ஒரு வங்கியின் செயல்பாடுகளை நிறுத்தி வைக்கிறது. வங்கிச் செயல்பாடுகள் நிறுத்தி வைக்கப்படுதல் ஆறுமாத காலத்திற்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும்.

பிரிவு 37ன் படி, ஒரு வங்கி தன்னுடைய பொறுப்புகளை திருப்பிச் செலுத்த முடியாத சூழ்நிலை உருவாகும் போது அந்த வங்கியின் செயல்பாடுகள் நிறுத்தி வைக்குமாறு நீதிமன்றம் ஆணையிடுகிறது.

வங்கியின் நிர்வாகம்

பிரிவு 10யின் படி ஒரு வங்கியின் நிர்வாகம் இயக்குநர் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இயக்குநர் குழுவில் 51 சதவீதத்திற்குக் குறையாமல் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள நபர்கள் இயக்குநர்களாக இடம்பெற வேண்டும்.

- i. கணக்கியல் தேர்ச்சி பெற்ற நபர்கள்
- ii. விவசாயம் மற்றும் கிராமப் பொருளாதாரத்தில் சிறப்புத் தேர்வு பெற்றவர்கள்.
- iii. வங்கியியல், பொருளியல் மற்றும் சட்டம் போன்ற துறைகளில் தேர்வு பெற்றவர்கள்.

ஆனால் மேற்கூறிய நபர்கள், எந்த ஒரு நிறுவனத்திலும் உரிமையாகச் செயல்படக் கூடாது.

ஒவ்வொரு வங்கி நிறுவனமும் ஒழு முழு நேர இயக்குநர் குழுவின் தலைவராக நியமனம் செய்ய வேண்டும். முழு நேர தலைவர் வங்கியின் நிர்வாகம், மேற்பார்வை போன்ற செயல்களைக் கவனிக்க கொள்வார். முழுநேர தலைவரின் நியமனம் செய்யப்படுவதற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கியில் ஒப்புதல் பெறப்பட வேண்டும். முழுநேர தலைவரின் பதவி காலம் ஐந்து ஆண்டுகளாகும்.

பிரிவு 10 ன் படி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள நபர்கள் வங்கி நிர்வாகத்தில் ஈடுபடக் கூடாது.

- திவாலானவர்கள்
- கொலைக் குற்றம் புரிந்து சிறை சென்றவர்கள்.
- இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் எண்ணத்தின்படி அதிகமான ஊதியம் பெறுபவர்.
- எந்த ஒரு நபரின் ஊதியம் கழிவு அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறதோ அந்த நபர்.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் பரிந்துரையின் பேரில் மைய அரசு வங்கி நிறுவனங்களைத் தேசியமயமாக்கப்படுவதே வங்கிகளை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பிரிவு 36 யுறு வகை யுறு வரையிலுள்ள சரத்துகளின் படி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளில் ஒரு வங்கி மத்திய அரசால் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

- i. வங்கி ஒழங்காற்றுச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சரத்துக்களை ஒரு வங்கி பின்பற்றத் தவறினால்.
- ii. வைப்பு தாரர்களின் நலனுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் வகையில் வங்கி செயல்பட்டால்.
- iii. ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்திற்கு அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு மட்டும் ஒரு வங்கி அதிகமாகக் கடன் வழங்கினால்.

வங்கி நிறுமங்களை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்ளும் போது அந்த வங்கியில் பங்குதாரர்களுக்குரிய நட்பு முறையில் வழங்கப்படுகிறது.

வங்கி நிறுமங்களில் ஒன்றிணைப்பு

வைப்புத்தாரர்களின் நலனுக்காகச் சிறிய வங்கிகள் பெரிய வங்கிகளுடன் இணைத்து செயல்படுவதையே வங்கி நிறுமங்களில் ஒன்றிணைப்பு என்று அழைக்கிறோம். வங்கி ஒழுங்காற்றுச் சட்டம் பிரிவு 44 (ய) ல் வங்கி நிறுமங்களின் ஒன்றிணைப்பு பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

விதிமுறைகள்:

- i. ஒன்றிணைப்பு திட்டம் என்று தயாரிக்கப்பட்டு ஒன்றிணைக்கப்படும் வங்கியின் பங்குதாரர்கள் கூட்டத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். ஒன்றிணைப்பு திட்டம் பங்குதாரர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்களால் சம்மதிக்கப்பட்டுத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.
- ii. இவ்வாறு நடத்தப்படும் பங்குதாரர்களின் கூட்டம் தொடர்பான அறிக்கை ஒன்று ஒவ்வொரு பங்குதாரருக்கும் அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- iii. ஒன்றிணைப்புத் திட்டத்திற்கு ஆட்சேபணை தெரிவிக்கும் பங்குதாரர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்களின் பங்குகளின் மதிப்புத் தொகை திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். பங்குகளின் மதிப்புத் தொகை இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் கணக்கிடப்படுகிறது.
- iv. பங்குதாரர்களின் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும். ஒப்புதல் பெறப்பட்ட பின்பு, ஒன்றிணைக்கப்படும் வங்கியின் சொத்துகள் மற்றும் பொறுப்புகள் மாற்றப்படுகிறது.
- v. ஒன்றிணைப்பிற்கு முன்பு உள்ள வங்கியின் செயல்பாடுகள் நிறுத்தப்பட்டு விடகின்றன. இதற்குரிய ஆணை இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் நிறுமப் பதிவாளருக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது.

வங்கி நிறுமங்களின் கலைப்பு

ஒரு வங்கி கம்பெனி பிற நிறுமங்களைப் போன்று சட்டத்தினால் தொடங்கப்பட்டு சட்டத்தினால் முடிவடையப்படுகிறது.

வங்கிக் கம்பெனி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளில் தன்னுடைய கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்படாததாகக் கருதப்படுகிறது.

- i. ஒரு வங்கி தன்னுடைய வைப்புதாரரின் கேட்புப் பொறுப்பை இரண்டு அல்லது 5 நாட்களுக்குள் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமலிருத்தல்.
- ii. ஒரு வங்கி தன்னுடைய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியவில்லை என்பதற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சான்றிதழ் வழங்கினால்.

உயர் நீதி மன்றம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளில் ஒரு வங்கி கலைக்கப்படுவதற்குரிய ஆணை ஒன்று வெளியிடுகிறது.

- i. ஒரு வங்கி நிறுமம் தன்னுடைய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமலிருந்தால்.
- ii. ஒரு குறிப்பிட்ட வங்கியைக் கலைக்குமாறு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி உயர் நீதி மன்றத்திற்கு விண்ணப்பம் அனுப்பி இருந்தால்.

கீழே குறிப்பிடப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் ஒரு வங்கி கலைக்கப்படுவதற்குரிய விண்ணப்பம் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் உயர் நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பப்படுகிறது.

- i. வங்கி ஒழுக்காற்றுச் சட்டத்தின் விதிகளைப் பின்பற்றாத வங்கி
- ii. வங்கி இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் படி ஒரு வங்கி தன்னுடைய கடன் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்தாமல் இருந்தால்.
- iii. வைப்புத்தாரர்களின் நலனுக்குக் கேடு விளைவிக்கும் வகையில் வங்கித் தொழில் நடை பெற்றால்.
- iv. உயர் நீதி மன்றத்தினால் வழங்கப்பட்ட சமரசத் திட்டத்தை ஒரு வங்கி நிறைவேற்றத் தவறினால்.

வங்கி நிறுமங்கள் தொடர்பாக உள்ள சட்டங்கள்

வங்கி நிறுமங்கள் தொடர்பான சட்டங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள நோக்கங்களுக்காக நிறைவேற்றப் படுகின்றன.

- i. வைப்புத்தாரர்களின் நலன் பாதுகாக்கப் படுதல்
- ii. கடன் வழங்கும் அளவு கட்டுப்படுத்தப் படுதல்.
- iii. வங்கி முறிவுகள் தடுக்கப்படுவதற்கு
- iv. வங்கித் தொழில் சிறந்த முறையில் நடைபெறுவதற்கு.

I. இம்பீரியல் வங்கிச் சட்டம்:

இம்முறையில் 1921 ம் ஆண்டு பிறப்பிக்கப்பட்டது. வங்கிச் சட்டங்களில் முதல் சட்டம் இச்சட்டம்தான். இச் சட்டத்தினால் பேங்க் ஆப் பெங்கால், பேங் ஆப் பம்பாய் மற்றும் பேங்க் ஆப் மெட்ராஸ் போன்ற மூன்று வங்கிகள் ஒருகிணைக்கப் பட்டன.

II. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சட்டம்:

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சட்டம் 1949 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. வைப்புத்தாரர்களின் நலன் காக்கப்படுவதற்காகவும், வங்கிகள் கட்டுப்படுத்தப்படுவதற்காகவும் இச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

III. பாரத ஸ்டேட் வங்கி சட்டம்:

1955 ஆம் ஆண்டு இச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இம்பீரியல் பேங்க், பாரத ஸ்டேட் வங்கியாக மாற்றப்படுவதற்கு இச்சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டது.

IV. பாரத ஸ்டேட் வங்கி:

இச்சட்டம் 1959 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 7 வங்கிகள் பாரத ஸ்டேட் வங்கியின் துணை வங்கிகளாக மாற்றப்பட்டன. பாரத ஸ்டேட் வங்கியின் துணை வங்கிகள் 1-4-2017 முதல் பாரத ஸ்டேட் வங்கியுடன் ஒருங்கிணைக்கப் பட்டன.

பாரத ஸ்டேட் வங்கியின் முந்தையப் பெயர் இம்பீரியல் வங்கி என்று அழைக்கப்பட்டது.

V. வைப்பு காப்பீட்டு சட்டம்:

1961 ஆம் ஆண்டு இச்சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டது. வங்கி முறிவுகள் ஏற்படும்போத வைப்புதாரர்களின் நலம் காக்கப்படுவதற்காக இத்திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டது.

VI. விவசாயம் மற்றும் தொழிற்சாலை போன்றவற்றினை மேம்படுத்துவதற்காக சிறப்பு நிறுவனங்களை நிறுவுவதற்குத் தனி சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

கூட்டுறவு வங்கிகள், தொழில் அபிவிருத்தி வங்கிகள், கிராம மண்டல வங்கிகள்.

VII. வங்கி நிறுமங்கள் சட்டம் 1970:

பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்ற வகையிலும் நாட்டின் கொள்கைக்குத் தகுந்தவாறு ஒரு சில வங்கி நிறுமங்கள் மைய அரசால் எடுத்துக்கொள்ளப் படுவதற்காக இச்சட்டம் இயற்றப் பட்டது.

VIII. வங்கிச் சட்டம் (திருத்தம்) 1983:

ஒழுங்கற்ற அமைப்புள்ள பகுதிகளாகவும் ஒரு சில சட்டங்களில் திருத்தம் செய்யப் படுவதற்காகவும் வங்கிச் சட்டம் 1983 மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. வங்கி ஒழுங்காற்றுச் சட்டம் 1949ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 16ஆம் தேதி அமல் படுத்தப்பட்டது.

நோக்கங்கள்:

- i. ஒரு சில வங்கி நிறுமங்களை மைய அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல், அதாவது, ஒரு சில வங்கி நிறுமங்கள் நாட்டுடைமையாக்கப்படுதல்.
- ii. வைப்புக்களைப் பேரளவில் திரட்டுதல்.
- iii. உற்பத்தி நோக்கத்திற்காகக் கடன் வழங்குதல்.
- iv. பின்தங்கிய பகுதிகளில் அபிவிருத்தி செய்தல்.
- v. நாடு முழுவதும் சம அளவில் கடன் வழங்கப்படுதல் போன்ற நோக்கங்களாகும்.

அலகு III

வங்கியர் வாடிக்கையாளர் உறவுகள்

இலக்கணம்:

மாற்று ஆவணச்சட்டம் 1881 பிரிவு 3ன்படி “வங்கியர் என்பவர் ஒரு தனிநபர், நிறுமம் அல்லது நிறுவனம் வங்கியராகச் செயல்படுவதாகும்.”

- ஒரு வங்கியர் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செயல்களை மேற்கொள்ளுபவராகும்.
- வைப்புகள் பெறப்படுதல்.
- வைப்புத் தொகைகளைக் கேட்கும் போது திருப்பிக் கொடுத்தல் மற்றும்
- வாடிக்கையாளர்கள் செலுத்தும் காசோலைக்குப் பணம் வசூலித்துக் கொடுத்தல்.
- சர்ஜான் பேஜட்டின் கூற்றுப்படி “தன்னுடைய வாடிக்கையாளர்களுக்காகக் கீழ்காண்பவற்றைச் செய்யாத நபர் அல்லது கூட்டமைப்பு அல்லது வேறு வகை அமைப்பு வங்கியர் அல்ல”
- வைப்புத் தொகை கணக்குகளை ஏற்றல்.
- நடப்புக் கணக்குகளை ஏற்றல்
- காசோலைகளை வழங்குதல் மற்றும் வாடிக்கையாளர் விடுத்த காசோலைக்குப் பணம் வழங்குதல்.

- கீறலிடப்பட்ட அல்லது கீறலிடப்படாத காசோலைகளை வசூலித்தல்.

1. வாடிக்கையாளர் என்பதற்கு இலக்கணம் தருக.

பொருள்:

எந்த ஒரு நபர் வங்கியில் வைப்புக் கணக்கு தொடங்கியுள்ளாரோ அந்த நபர் தான் வாடிக்கையாளர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

சர்ஜான் பேஜட் என்பவர் வாடிக்கையாளர் என்ற சொல்லுக்குரிய இலக்கணத்தைக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்.

- ஒரு நபர் வங்கியில் வைப்புக் கணக்குத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும்.
- வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்குமிடையே நடவடிக்கைகள் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்.
- நிகழ்ந்துள்ள நடவடிக்கைகள் வங்கித் தொழில் தொடர்பான நடவடிக்கைகளாகயிருக்க வேண்டும்.

வங்கித் தொழில் என்பது வைப்புகளைப் பெறதல். கடன் வழங்குதல் காசோலைக்குரிய பணத்தை வசூலித்தல் மற்றும் துணைப் பணிகள் புரிவதாகும்.

வாடிக்கையாளர் என்பவர் வங்கியரிடம் கணக்கு வைத்திருக்கும் நபராகும். ஒரு வாடிக்கையாளரை உருவாக்குவதற்கு ஒரு நடவடிக்கை மட்டும் போதுமானதாகும். கூட்டாண்மை நிறுவனங்கள், நிறுமங்கள். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் அரசு துறைகளும் ஒரு வங்கியரின் வாடிக்கையாளராகலாம்.

2. வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்குமிடையே உள்ள பொது உறவுகள் பற்றி விளக்குக.

பொது உறவுகள் : ஒரு நபர் வங்கியில் வைப்பு கணக்கு தொடங்கிய உடன் அவர் அவ்வங்கியின் வாடிக்கையாளராக மாறி விடுகிறார். வங்கியர் கடனாளியாகவும் வாடிக்கையர் கடனீந்தோராகவும் கருதப்படுகிறார். இது தவிர ஒரு வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் முகவராகவும், பொறுப்புரிமையாளராகவும் ஒப்படைவ பெறுபவராகவும், சலுகைக் கடனாளியாகவும் செயல்படுகிறார்.

A. கடனாளி, கடனீந்தோர் உறவு முறை:

இது ஒரு தொடக்க உறவு முறையாகும். வாடிக்கையாளரின் கணக்கு வரவிருப்பு காண்பிக்கும் போது வாடிக்கையாளர் கடனீந்தோராகவும் வங்கியர் கடனாளியாகவும் விளங்குகிறார். மாறாக, வாடிக்கையாளரின் கணக்கு வங்கியரின் ஏட்டில் பற்றிருப்பு காண்பிக்குமானால் வாடிக்கையாளர் கடனாளியாகவும் வங்கியர் கடனீந்தோராகவும் விளங்குகிறார். கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளில் வங்கியர் மற்றும் வாடிக்கையாளர்களுக்குமிடையே உள்ள கடனாளி மற்றும் கடனீந்தோர் உறவு முறை சாதாரண கடனாளிக்கும் கடனீந்தோருக்குமிடையே உள்ள உறவு முறையிலிருந்து வேறுபடுகிறது.

1. திரும்பப் பெறுதல்:

சாதாரண வணிகக் கடனில் குறிப்பிடப்பட்ட காலத்திற்குள் அல்லது நிபந்தனைகளின் படி கடனாளி கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் ஆனால், வாடிக்கையாளர் வங்கியில் வந்து பணம் கேட்கும் போது மட்டும் பணத்தை வங்கியர் திருப்பிக் கொடுத்தால் போதுமானதாகும்.

2. பணம் கோரும் இடம்:

சாதாரண வணிகக் கடன்களைப் பொறுத்த வரையில் கடனாளி கடனீந்தோரிடம் பணம் திரும்பச் செலுத்துவதற்கு என்று குறிப்பிட்ட இடம் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டாம். ஆனால், வாடிக்கையாளர் வங்கியில் சென்றுதான் பணத்தைக் கோர வேண்டும்.

3. பணம் கோரும் நேரம்:

சாதாரணக் கடலில் பணம் கோருவதற்கான குறிப்பிட்ட நேரம் வரையறுக்கப்படவில்லை. ஆனால் வாடிக்கையாளர் வங்கியின் அலுவல் நேரத்தில் தான் பணத்தைக் கோர வேண்டும்.

4. பணம் கோரும் முறை:

சாதாரணக் கடனில் பணம் கோருவது எழுத்து மூலமாகவோ அல்லது வாய்ச்சொல் மூலமாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் வாடிக்கையாளர் வங்கியரிடம் எழுத்து மூலமாகப் பணம் கோர வேண்டும்.

வாடிக்கையாளர் தனது பணத்தின் பாதுகாப்பு கருதி வங்கியில் செலுத்துவதால் வங்கியர் பொறுப்புரிமையர் நிலையில் செயல்படுகிறார். என்று கருதக் கூடாது. ஏனெனில் வாடிக்கையாளர் வங்கியில் செலுத்திய அதே பணக்காகிதங்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில்லை. எனவே, கடனாளி, கடனீந்தோர் உறவு முறை நிலவுகிறது.

ஒரு வாடிக்கையாளர் வங்கியில் பணம் செலுத்தும் போது வங்கியரிடம் எந்தவிதமான பிணையங்களும் பெறப்படுவதில்லை. எனவே, வாடிக்கையாளர் பிணையில்லா கடனீந்தோராகக் கருதப்படுகிறார். ஆனால், ஒரு வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய வங்கிக் கணக்கிலிருந்து மேல்வரைப் பற்று வசதி பெற்றிருக்கலாம். அவ்வாறு பெறப்பட்டுள்ள மேல்வரைப் பற்றுத் தொகைக்குப் பிணையங்கள் கொடுக்க வேண்டும். இச்சூழ்நிலையில் வங்கியர் பிணைக் கடனீந்தோராகக் கருதப்படுகிறார்.

வங்கியர் ஒரு சலுகைக் கடனாளி என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். மற்ற கடனாளிகளைப் போல் அல்லாமல் ஒரு வங்கியர் சில சலுகைகளை அனுபவித்து வருகிறார். அவ்வாறு சலுகை அனுபவித்தால் சலுகைக் கடனாளி என்று வங்கியரை அழைக்கிறோம். வங்கியர் வாடிக்கையாளரிடம் அனுபவிக்கக்கூடிய சலுகைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அ) வாடிக்கையாளர் (கடனீந்தோர்) வங்கிக்கு (கடனாளி) சென்று வங்கி வைப்புத் கணக்கிலிருந்து பணம் எடுக்க வேண்டும் என்று எழுத்து வடிவில் தெரிவிக்க வேண்டும். ஆனால், சாதாரண கடனாகயிருந்தால், கடனாளி கடனீந்தோரிடம் போய் பணத்தைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும்.

ஆ) வாடிக்கையாளர் (கடனீந்தோர்) வங்கிக்குச் சென்று வங்கி அலுவல் நேரத்தில் தான் செலுத்திய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்குமாறு கோர வேண்டும். ஆனால், சாதாரண கடனாகயிருந்தால் எந்தவித நேரமும் குறிப்பிடப்படுவதில்லை.

இ) வாடிக்கையாளரிடம் (கடனீந்தோர்) பெறப்படும் வைப்புத் தொகைக்கு எந்தவிதமான பிணையமும் வங்கியரால் வழங்கப்படுவதில்லை. ஆனால், வங்கியரிடம் வாடிக்கையாளர் அதிக மேல் வரைப் பற்றுத் தொகை பெற்றிருந்தால் பிணையங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஈ) ஒரு வாடிக்கையாளர் ஒரு வங்கிக் கிளையில் இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட வைப்பு கணக்குகளை வைத்திருந்தால் அக்கணக்குகளை ஒரே கணக்குகளாக மாற்றும் உரிமையை வங்கியர் பெற்றிருக்கிறார்.

உ) வரையறு சட்டத்தின் படி ஒரு கடன் கொடுக்கப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் கடனாளியிடமிருந்து பணம் திரும்பப் பெற வேண்டும். அவ்வாறு திரும்பப் பெறவில்லையானால் அக்கடனைக் கடனாளியிடமிருந்து வசூலிக்க முடியாது. ஆனால் வங்கி வைப்புத் தொகையைப் பொறுத்த வரையில் 10 ஆண்டுகளுக்குள் வசூலிக்கப்பட வேண்டும். இல்லையெனில் வராக்கடனாக மாறிவிடும்.

ஊ) ஒரு வாடிக்கையாளர் (கடனீந்தோர்) வங்கியில் உள்ள தன்னுடைய வைப்புக் கணக்கை தன்னுடைய விருப்பத்திற்கிணங்க எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் முடித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஒரு வங்கியர் (கடனாளி) வாடிக்கையாளரின் (கடனீந்தோர்) கணக்கை முடிக்க வேண்டுமானால் வாடிக்கையாளரின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும்.

B. ஒப்படைவு பெறுபவராகச் செயல்படுகிறார்:

ஒரு வங்கியர் வாடிக்கையாளரிடம் ஒப்படைவு பெறுபவராக விளங்குகிறார். ஒப்படைவு என்பது ஒரு பொருள் அல்லது சரக்குகள் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக ஒரு நபரிடமிருந்து மாற்றப்பட்டு நோக்கம் முடிந்தவுடன் மீண்டும் அப்பொருள் திருப்பி மாற்றப்படுவதாகும். ஒப்படைவு என்பது கீழ்க்கண்ட தன்மைகளைப் பெற்றிருக்கப்பட வேண்டும்.

- 1) பொருட்களின் உரிமை மாற்றப்படாமல் உடைமை மட்டும் மாற்றப்படுதல்.
- 2) ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக மாற்றப்படுவதாகும்.

- 3) பொருட்களை மாற்றுபவர் ஒப்படைவ செய்பவராகவும் பொருட்களை பெறுபவர் ஒப்படைவ பெறுபவராகவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.
- 4) குறிப்பிட்ட நோக்கம் முடிவடைந்த உடன் பொருட்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஒரு வாடிக்கையாளர் பாதுகாப்பு கருதி தன்னுடைய தங்க நகைகள். ஆபரணங்கள் மற்றும் முக்கியமான ஆவணங்களை வங்கியரிடம் ஒப்படைவு செய்யலாம். வங்கியர் ஒப்படைவ பெறுபவராகவும் வாடிக்கையாளர் ஒப்படைவு கொடுப்பவராகவும் செயல்படுகிறார்கள். இச்சூழ்நிலையில் வங்கியர் ஒப்படைவு பெறுபவராகச் செயல்படுகிறார். ஆனால் வைப்புத் தொகையைப் பொறுத்த வரையில் வங்கியர் ஒப்படைவ பெறுபவராகச் செயல்படுவதில்லை. ஏனெனில் அ) செலுத்திய பணத்தின் உரிமை மாற்றப்பட்டுவிடுகிறது. ஆ) வாடிக்கையாளர் செலுத்திய பணக் காகிதங்களுக்கு ஒத்த பணக் காகிதங்களை கொடுக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயமும் கிடையாது. ஒப்படைவ முறையில் வங்கியர் வாடிக்கையாளரிடமிருந்து பொருட்களைப் பெற்றிருந்தால் பொருட்களில் எவ்விதமான மாற்றமுமின்றி வாடிக்கையாளருக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும்.

C. வங்கியர் ஒரு முகவராகச் செயல்படுதல்:

கீழ்க்கண்ட சூழ்நிலைகளில் வங்கியர் ஒரு வாடிக்கையாளரின் முகவர் என்ற உறவு நிலையில் செயல்படுகிறார்.

அ) பங்குகள் மற்றும் பிணையங்களை வாடிக்கையாளர்களின் பேரில் விற்பனை செய்தல் அல்லது வாங்குதல்.

ஆ) வாடிக்கையாளர்களின் காசோலைக்குரிய பணத்தை வட்டி, பங்கு ஆதாயம் போன்ற பெறுதல்களை வாடிக்கையாளர்களின் பேரில் பெறப்பட்டு வாடிக்கையாளர்களின் கணக்கில் வரவு வைத்தல் மற்றும்

இ) வாடிக்கையாளர் செலுத்த வேண்டிய காப்பீட்டு முனைமம் அழைப்புப் பணம் வாடிக்கை மற்றும் சந்தா தொகை போன்றவற்றை வாடிக்கையாளரின் பேரில் செலுத்துதல்.

D. வங்கியர் பொறுப்புரிமையராகச் செயல்படுதல்:

ஒரு சில சூழ்நிலைகளில் ஒரு வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் பொறுப்புரிமையர் என்ற உறவு நிலையில் செயல்படுகிறார். பணத்தின் பாதுகாப்பிற்காக வாடிக்கையாளர் வங்கியரிடம் வைப்புத் தொகையை ஒப்படைகிறார். இது போல், வாடிக்கையாளர் தனக்கு வந்துள்ள காசோலைக்குரிய பணத்தை வசூலிக்குமாறு காசோலையை வங்கியரிடம் சமர்ப்பிக்கிறார். காசோலைக்குரிய பணம் வசூலிக்கப்பட்டால், வசூலிக்கப்பட்ட பணம் வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுகிறது. மாறாக, காசோலை மறுக்கப்பட்டால் மறுக்கப்பட்ட

காசோலை வாடிக்கையாளருக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது வங்கியர் பொறுப்புரிமையாளராகச் செயல்பட்டால், பெறப்பட்ட பொருட்களில் ஏற்பட்ட இலாபம் அல்லது நட்டம் அனைத்திற்கும் வாடிக்கையாளரிடம் கணக்கு காண்பிப்பதோடு அனைத்தையும் வாடிக்கையாளரிடம் கொடுக்க வேண்டும்.

ஆனால் ஒரு சில சூழ்நிலைகளில் வங்கியர் பொறுப்புரிமையாளராகச் செயல்பட முடியாது அ) வைப்புத் தொகை பெறப்பட்ட பின் ஏற்பட்ட இலாபம் அனைத்திற்கும் கணக்கு காட்டப்படுவதில்லை. ஆ) வைப்புத்தொகை மூலம் பெறப்பட்ட அனைத்து இலாபத்தையும் வங்கியர் வாடிக்கையாளரிடம் கொடுப்பதில்லை.

4) வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்குமிடையே உள்ள சிறப்பு உறவுகள்

வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்கிடையே உள்ள சிறப்பு உறவுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- A) காசோலையை மதித்தல்
- B) வங்கியரின் பற்றுரிமை
- C) வாடிக்கையாளர்களின் கணக்கின் இரகசியம்
- D) இதர கட்டணம் வசூலிதல் மற்றும்
- E) வரையறு சட்டத்தின் விதிவிலக்குகள்

A. காசோலையை மதித்தல்

ஒரு வங்கியர் தன்டைய வாடிக்கையாளர் விடுக்கும் காசோலைக்குரிய பணத்தை வழங்குவது வங்கியரின் சட்டமுறைக் கடமையாகும். ஆனால், காசோலைக்குரிய பணம் வாடிக்கையாளரின் வைப்பு கணக்கில் இருப்புத் தொகையாயிருக்க வேண்டும்

ஒரு வங்கியர் ஒரு சில நிபந்தனைகளைக் கவனிக்க வேண்டும்.

1. வாடிக்கையாளர் விடுத்த காசோலைக்குரிய இருப்புத் தொகை வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் இருக்க வேண்டும். ஒரு வாடிக்கையாளர் வெவ்வேறு வகையான வைப்புத் கணக்குகளைத் (சேமிக்கு கணக்கு, நடப்புக் கணக்கு) தொடங்கியிருந்தால் அவர் விடுத்த காசோலையின் கணக்கு எண் சரிபார்க்கப்பட்டு அக்கணக்கில் இருப்புத் தொகை உள்ளதா என வங்கியர் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

2. ஒரு வாடிக்கையாளர் விடுத்த காசோலைக்கு அவரின் வைப்பு கணக்கில் போதுமான இருப்புத் தொகை இல்லாதிருந்தாலும் அந்த வாடிக்கையாளர் வங்கி மேல் வரைப்பற்று வசதி பெற்றிருந்தால், காசோலைக்குரிய பணத்தை வங்கியர் வழங்க வேண்டும்.
3. ஒரு காசோலையில் உள்ள அனைத்து தகவல்களும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். கருப்பொருள் தொடர்பான தகவல் ஏதேனும் பூர்த்திசெய்யப்படாமலிருந்தால் காசோலை அவமதிக்கப்பட வேண்டும்.
4. வங்கி அலுவல் நேரத்தில் காசோலை சமர்ப்பிக்கப்பட்டால் தான் காசோலைக்குரிய பணம் வழங்கப்பட வேண்டும். மற்ற நேரங்களில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால் காசோலை அவமதிக்கப்பட வேண்டும்.
5. காசோலை விடுக்கப்பட்ட வங்கிக் கிளையில் காசோலை சமர்ப்பித்தால் தான் காசோலைக்குரிய பணம் வழங்கப்பட வேண்டும்.
6. ஒரு காசோலை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் (3 மாத காலத்திற்குள்) வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். காலம் கடந்து சமர்ப்பிக்கப்பட்ட காசோலைகள் மறுக்கப்பட வேண்டும்.
7. வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் உள்ள இருப்புத்தொகை வழங்கப்படக் கூடாது. என்று நீதிமன்ற ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தால் வங்கியர் காசோலைக்குரிய பணத்தை வழங்கக்கூடாது.
8. ஒரு வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய தனிநபர் கணக்கில் விடுத்த காசோலைக்கு கூட்டுக் கணக்கில் இருந்து பணம் வழங்கக் கூடாது. இது போல் கூட்டுக் கணக்கில் விடுத்த காசோலைக்குரிய பணம் தனிநபர் கணக்கிலிருந்து செலுத்தப்படக் கூடாது. வங்கியரின் கவனக் குறைவால் ஒரு காசோலை அவமதிப்பு செய்யப்பட்டிருந்தால் தவறான அவமதிப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது.
5. தவறான அவமதிப்பினால் ஒரு வங்கியருக்கு ஏற்படக் கூடிய விளைவுகள்

வங்கியரின் கவனக்குறைவால் ஒரு காசோலை மறுக்கப்படுவதால், ஒரு வாடிக்கையாளரின் நற்பெயர் பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே, வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய நற்பெயருக்கு ஏற்பட்ட இழப்பை ஈடு செய்வதற்காக நீட் ஈடு இரண்டு வகைகளாக பிரிக்கப்படுகிறது.

1. சாதாரண நஷ்டஈடு
2. சிறப்பு நஷ்ட ஈடு

1. சாதாரண நஷ்டஈடு:

சாதாரண நஷ்டஈடு என்பது ஒரு காசோலை தவறான அவமதிப்பினால் வாடிக்கையாளருக்கு ஏற்படும் பண இழப்பு மட்டும் கணக்கிடப்பட்டு நஷ்டஈடு வழங்கப்படுகிறது. அவ்வாறு கொடுக்கப்படும் நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை குறைவாகயிருப்பதால் பெயரளவு நஷ்ட ஈடு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. பொதுவாக, வணிகர்கள் அல்லாத நபர்களின் காசோலை

அவமதிக்கப்பட்டால், சாதாரண நஷ்ட ஈடு வழங்கப்படுகிறது. கனரா வங்கி எதிர் இராஜ கோபால் வழக்கில் பெயரளவு நஷ்ட ஈடு வழங்கப்பட்டது.

2. சிறப்பு நஷ்டஈடு:

சிறப்பு நஷ்டஈடு என்பது காசோலை அவமதிக்கப்படுவதால் வாடிக்கையாளருக்கு ஏற்படக் கூடிய பண இழப்பு மற்றும் நற்பெயர் இழப்பு ஆகிய இரண்டும் கணக்கிடப்பட்டு நஷ்டஈடு வழங்குவதாகும். எனவே, சிறப்பு நஷ்டஈடு வணிகர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. சிறப்பு நஷ்டஈடு தொகை அதிக அளவில் கொடுக்கப்படும் எனவே பெருமளவு நஷ்டஈடு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. சிறப்பு நஷ்டஈடு தொகை அதிக அளவில் கொடுக்கப்படும். எனவே பெருமளவு நஷ்டஈடு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. சிறப்பு நஷ்டஈடு வணிகர்களுக்கு கணக்கிடப்படுகிறது.

B. வங்கியரின் பற்றுரிமை:

வங்கியரின் பற்றுரிமை என்ற உறவு வாடிக்கையாளருக்கும் வங்கியருக்குமிடையே உள்ள சிறப்பு அம்சமாக விளங்குகிறது.

பற்றுரிமை என்பது ஒரு கடனாளி தனது கடனைத் திருப்பி செலுத்தும் வரை கடனாளியின் பொருட்களின் உடைமையை கடனீந்தோர் வசம் நிறுத்தி வைக்கும் உரிமையாகும். கடனீந்தோர் கடனாளியின் பொருட்களைத் தமது வசம் வைத்திருக்கும் உரிமையை உடையவராகயிருக்கிறார். ஆனால், கடனாளியின் பொருட்களை விற்பனை செய்யும் உரிமை கடனீந்தோருக்குக் கிடையாது. பற்றுரிமை இரண்டு வகைப்படும்.

1. பொதுப்பற்றுரிமை
2. தனிப்பற்றுரிமை

1. பொதுப் பற்றுரிமை:

பொதுப் பற்றுரிமை என்பது ஒரு வாடிக்கையாளர் கொடுக்க வேண்டிய அனைத்து கடன்களுக்காகவும், வாடிக்கையாளர் வங்கியரிடம் கொடுத்துள்ள பொருட்கள், பத்திரங்கள் மற்றும் பிணையங்கள் அனைத்தையும் வங்கியர் தன் வசம் நிறுத்தி வைக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருப்பதாகும். இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம் 1872, பிரிவு 171ன் படி ஒரு கடனாளி கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகைக்காக கடனீந்தோரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள கடனாளியின் பொருட்கள் அனைத்தையும் கடனீந்தோர் நிறுத்தி வைக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருப்பது தான் பொதுப் பற்றுரிமையாகும்.

ஒரு வங்கியர் இரண்டு வகையான பற்றுரிமையையும் பயன்படுத்தலாம். பொதுவாக, வங்கியர் பொதுப் பற்றுரிமையை அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறார். வங்கியர் பற்றுரிமையைப் பயன்படுத்துவதற்கு முன்பு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகள் அல்லது சூழ்நிலைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

1. பற்றுரிமைக்க எதிரான ஒப்பந்தம் இருக்கக் கூடாது.
2. வங்கியர் என்ற நிலையில் வாடிக்கையாளரின் பொருட்கள் வங்கியரிடம் ஒப்படைவ செய்யப்பட்டதாகயிருக்க வேண்டும்.
3. பொருட்களின் உடைமை வங்கியர் வசம் இருக்கப்பட வேண்டும்.
4. பொருட்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக வங்கியரிடம் செலுத்தப்பட்டதாகயிருத்தல் கூடாது.
5. பொறுப்புரிமையர் மற்றும் முகவர் என்ற உறவு முறையில் பொருட்கள் பெறப்பட்டதாகயிருத்தல் கூடாது.
6. ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தொகைக்கு அதிகமாகப் பற்றுரிமை செலுத்த இயலாது.
7. வாடிக்கையாளர் தனது கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாவிடில், பொருட்களை விற்கும் உரிமையையும் வங்கியர் பெற்றிருக்கிறார். எனவே, வங்கியரின் பொதுப் பற்றுரிமை மறைமுக அடகு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால், பொருட்கள் விற்பனை செய்யப்படுவதற்கு முன்பு வாடிக்கையாளருக்குத் தகவல் கொடுக்க வேண்டும்.
8. இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள சரத்துக்களின் படி பொதுப் பற்றுரிமை பயன்படுத்தப்பட கூடாது.
9. வாடிக்கையாளரின் தனிநபர் கணக்கிற்காக கொடுக்கப்பட்டுள்ள சொத்துக்கள் மீது மட்டும் பற்றுரிமை செலுத்த முடியும். கூட்டுக் கணக்கில் பற்றுரிமை செலுத்த இயலாது.
10. வாடிக்கையாளர் தனது கடனைச் செலுத்திய பின்பு தனது பொருட்களை எடுத்து செல்லாமல் வங்கியில் விட்டுப்போன பொருட்கள் மீது பொதுப் பற்றுரிமை செலுத்த முடியாது.
11. வகுலுக்காக வங்கியரிடம் சமர்ப்பித்துள்ள பத்திரங்கள் மற்றும் பங்கு ஆதாய கூப்பன் போன்றவைகள் மீது வங்கியர் பற்றுரிமை செலுத்த முடியும்.

பொதுப் பற்றுரிமை செலுத்துவதில் உள்ள விதி விலக்குகள்:

பொதுவாக ஒரு வங்கியரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள பொருட்கள் மற்றும் ஆவணங்களில் வங்கியர் பற்றுரிமைச் செலுத்தலாம். ஆனால், அவற்றிலும் ஒரு சில விதி விலக்குகள் உள்ளன. அதாவது ஒரு சில பொருட்கள் மீது வங்கியர் பற்றுரிமை செலுத்த முடியாது.

1. பாதுகாப்பு வைப்புப் பொருட்கள்:

ஒரு வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய பொருட்கள், பத்திரங்கள் மற்றும் தங்க ஆபரணங்களைப் பாதுகாப்பிற்காக வங்கியரிடம் ஒப்படைவ செய்திருந்தால், அப்பொருட்கள் மீது பற்றூரிமை செலுத்த முடியாது. ஏனெனில் பற்றூரிமை செலுத்தினால் ஒப்பந்தத்தை மீறுதல் என்று கருதப்படுகிறது.

ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் :

ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காக ஆவணங்கள் (மாற்றுச்சீட்டு, பங்குகள்) வங்கியரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், அவ்வகையான ஆவணங்கள் மீது வங்கியர் பற்றூரிமை செலுத்த முடியாது. ஏனெனில் வங்கியர் பொறுப்புரிமையராக அவ்வகை ஆவணங்களுக்குச் செயல்படுகிறார்.

வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய மறதி அல்லது தவறுதலாகத் தன்னுடைய பொருட்களை வங்கியரிடம் விட்டுச் சென்று விட்டால், அப்பொருட்கள் மீது வங்கியர் பற்றூரிமை செலுத்த முடியாது.

கடன் வழங்குவதற்கு முன்பே கடன் வழங்குவதற்காகப் பிணையங்கள் வங்கியரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அவ்வகை பிணையங்கள் மீது பற்றூரிமை செலுத்த முடியாது.

பொறுப்புரிமையர் என்ற உறவு நிலையில் ஆவணங்களை ஒரு வங்கியர் வங்கியரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அவ்வகைப் பிணையங்கள் மீது பற்றூரிமை செலுத்த வேண்டும்.

தனிப் பற்றூரிமை :

தனிப்பற்றூரிமை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட கடன் தொகைக்காக ஒரு குறிப்பிட்ட பொருட்கள் அல்லது ஆவணங்களில் மட்டும் பற்றூரிமை செலுத்துவதுதான் தனிப் பற்றூரிமை என்று அழைக்கப்படுகிறது. எ.கா:ஒரு மிதிவண்டி (சைக்கிள்) பழுது பார்ப்பதற்காக ஒப்படைக்கப்படுகிறது. பழுது பார்ப்புச் செலவு கொடுக்கப்படும் வரை மிதி வண்டியைத் தன்வசம் (பழுது பார்ப்பவர்) வைத்துக் கொள்ளும் உரிமைதான் தனிப்பற்றூரிமை என்று கருதப்படுகிறது.

வாடிக்கையாளர் கணக்கின் இரகசியம்:

வங்கியர் தனது வாடிக்கையாளரின் கணக்கின் நிதி நிலைமையை பிற நபர்களுக்கு வெளியிடக்கூடாது. அதாவது, வாடிக்கையாளர் தொடர்பான வைப்புக் கணக்கு, கடன் கணக்கு மற்றும் இதர தகவல்கள் இரகசியமாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். மாறாக, இரகசியம் வெளியிடப்பட்டிருந்தால், வாடிக்கையாளரின் நற்பெயர் பாதிக்கப்படும்.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளில் வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் வைப்பு கணக்கு மற்றும் கடன் கணக்கு இரகசியங்களை வெளியிடலாம். இரகசியத்தை காக்க வேண்டும் என்ற கடமைக்குரிய விதி விலக்குகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. சட்டத்தின் படி இரகசியம் வெளியிடுதல்.
2. பொது மக்கள் நலனுக்காக இரகசியம் வெளியிடுதல்.
3. வங்கியின் நலனுக்காக இரகசியம் வெளியிடுதல்.
4. வாடிக்கையாளரின் அனுமதியோடு இரகசியம் வெளியிடுதல்.

சட்டத்தின் படி இரகசியம் வெளியிடுதல்:

சட்ட கடமைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக வாடிக்கையாளரின் கணக்கு இரகசியங்களை வங்கியர் வெளியிடலாம். கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள சட்டத்தின் படி இரகசியம் வெளியிடலாம்.

1. வருமானவரிச் சட்டத்தின் படி வருமான அதிகாரிகளுக்கு வெளியிடுதல்
2. நிறுமச் சட்டத்தின் படி மைய அரசிற்கு வெளியிடுதல்.
3. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சட்டத்தின் படி இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு வாடிக்கையாளர் கணக்கின் இரகசியத்தை வெளியிடுதல்.
4. வங்கி ஒழுங்காற்றுச் சட்டத்தின் படி, 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் செயல்படாமல் உள்ள கணக்குகளைப் பற்றிய தகவல்களை இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு அனுப்ப வேண்டும்.
5. வெகுமதி வரிச் சட்டத்தின் படி வெகுமதி வரி அலுவலர்களுக்கு இரகசியத்தை வெளியிடுதல்.
6. இரகசியம் வெளியிடும் படி நீதி மன்ற ஆணை வெளியிடப்பட்டிருந்தால்.
7. அந்நிய செலாவளி ஒழுங்காற்றுச் சட்டத்தின் படி வாடிக்கையாளரின் கணக்கு இரகசியம் வெளியிடப்படலாம்.

பொது மக்கள் நலனுக்காக இரகசியம் வெளியிடுதல்.

பொது மக்கள் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு வாடிக்கையாளரின் கணக்கு இரகசியங்களை ஒரு வங்கியர் வெளியிடலாம்.

1. சட்டத்திற்கு புறம்பான செயல்களில் ஈடுபடுவதற்காக வங்கிக் கணக்கு தொடங்கப்பட்டிருந்தால்.
2. போர்க் காலங்களில் எதிரி நாட்டவர் நம் நாட்டில் வங்கிக் கணக்கு வைத்திருந்தால்.
3. மைய அரசின் ஒப்புதலின்றி அந்நிய செலாவணி மூலம் பணம் பெறப்பட்டு வங்கியில் செலுத்தப்பட்டிருந்தால், வாடிக்கையாளர் கணக்கின் இரகசியத்தை வங்கியர் வெளியிடலாம்.

வங்கி நலனுக்காக இரகசியம் வெளியிடுதல்:

ஒரு வங்கியர் தன்னுடைய நலனைப் பாதுகாப்பதற்காக வாடிக்கையாளர் கணக்கின் இரகசியத்தை வெளியிடலாம்.

1. ஒரு வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் நிதிநிலைமை பற்றிய தகவல்களை மற்றொரு வங்கியர் கேட்கும்போது
2. ஒரு வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய கடன் தொகையைத் தவணை நாளில் செலுத்தத் தவறினால், கடன் தொகைக்கு உத்திரவாதம் கொடுத்த நபருக்கு வாடிக்கையாளரின் கணக்கு இரகசியத்தை வெளியிடலாம்.

வாடிக்கையாளரின் அனுமதியோடு வெளியிடுதல்:

வாடிக்கையாளரின் ஒப்புதலோடு ஒரு சில சூழ்நிலைகளில் வைப்புக் கணக்கின் இரகசியங்களை வங்கியர் வெளியிடலாம்.

1. வாணிப ஆலோசனை மற்றும்
2. உத்திரவாதம் கொடுப்பதற்காக வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் கணக்கு தொடர்பான இரகசியத்தை வெளியிடலாம்.

இதர கட்டணம் வசூலித்தல்:

வருமானம் இல்லாத கணக்குகள் அல்லது சேவைகளுக்கு இதர கட்டணம் வசூல் செய்யும் உறவு நிலையில் வங்கியர் செயல்படுகிறார். சுருக்கமாகக் கூறின் வங்கியரின் சேவைக்காக வங்கியர் வாடிக்கையாளரிடம் வசூலிக்கும் தொகை தான் சேவைக் கட்டணம் என்றும் இதர கட்டணம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

வங்கியர் தன்னுடைய சேவைக்காக வசூலிக்கும் சேவைக் கட்டணங்களில் ஒரு சில இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- வசூலிக்காக ஆவணங்கள் சமர்ப்பித்து பணம் வசூலித்தால், வங்கி கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது.
- நடப்பு கணக்காயிருந்தால், ஒவ்வொரு பக்கத்திற்கும் சேவை கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது.
- வங்கிப் பணவிடை கொடுக்கப்படும் போது வங்கிக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது.
- ஒரு காசோலை வசதி உள்ள சேமிப்பு கணக்கில் குறைந்தளவு இருப்புத்தொகை பராமரிக்கப்படாமலிருந்தால், இதர கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது.

1.

வரையறு சட்டம்:

வரையறு சட்டத்தின் படி ஒரு சாதாரண கடன் மூன்று வருடத்திற்குள் கடனாளியிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு வசூலிக்கப்படாவிடில், அக்கடன் செல்லுபடியாகாத கடன் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால், வங்கிக் கடன் அல்லது வைப்புக் கணக்குகளைப் பொறுத்த வரையில் மூன்று வருட கால, அவகாசம் பொருத்தப்படுவதில்லை. வங்கிக் கணக்கைப் பொறுத்த வரையில் வாடிக்கையாளர் பணம் கேட்ட 3 வருடத்திற்குள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். வங்கிக் கடனைப் பொறுத்த வரையில் 3 வருடங்களுக்குள் வசூலிக்கப்பட வில்லையானால் வராக்கடனாக மாறிவிடும். எனவே, வரையறு சட்டம் வங்கியருக்குப் பொருத்தப்படுவதில்லை. அதாவது, வரையறு சட்டத்திலிருந்து வங்கியருக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

வங்கியரின் உரிமைகள்

பொதுவாக ஒரு வங்கியர் கீழ்க்கண்ட உரிமைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்.

1. பற்றரிமை செலுத்தும் உரிமை.
2. இதர கட்டணம் வசூலிக்கும் உரிமை.
3. கூட்டு வட்டி வசூலிக்கும் உரிமை.
4. ஈடுகட்டிக் கொள்ளும் உரிமை.
5. கணக்கு முடிக்கும் உரிமை.
6. செலுத்ததற்குரிய பணத்தை சரிகட்டும் உரிமை.

பற்றரிமை மற்றும் இதர கட்டணம் ஆகிய இரண்டு உரிமைகளும் வங்கியருக்கும் வாடிக்கையாளருக்குமிடையே உள்ள சிறப்பு உறவு முறையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அதைப் படித்துக் கொள்ளவும். எனவே, மற்ற நான்கு உரிமைகள் மட்டும் இங்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

கூட்டு வட்டி வசூலிக்கும் உரிமை:

ஒரு வாடிக்கையாளர் வங்கியரிடம் கடன் பெற்றிருந்தால் வங்கியர் கடனீந்தோராகவும் வாடிக்கையாளர் ஒரு கடனாளியாகவும் செயல்படுகிறார்கள். எனவே, கடன் தொகைக்குரிய வட்டியை வசூலிக்கும் உரிமையை வங்கியர் பெற்றிருக்கிறார். வட்டி கணக்கிடும் போது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வட்டி கணக்கிடப்பட்டு கடன் தொகையுடன் சேர்க்கப்பட்டு விடும். இவ்வாறு வட்டிக்கு வட்டி கணக்கிடுவது தான் கூட்டு வட்டி என்று கருதப்படுகிறது. கூட்டு வட்டி வசூலிக்கும் உரிமை வங்கியரின் சலுகையாகக் கருதப்படுகிறது.

ஈடுகட்டிக்கொள்ளும் உரிமை:

ஒரு வாடிக்கையாளர் ஒரு வங்கியில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கணக்குகளைத் தனது பெயரில் செயல்படுத்தினால் வங்கியர் அனைத்துக் கணக்குகளையும் ஒரு கணக்காக மாற்றும்

தன்மைதான் ஈடுகட்டிக் கொள்ளும் உரிமை அல்லது ஈடு செய்து கொள்ளும் உரிமை என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஈடு கட்டி கொள்ளும் உரிமையை ஒரு வங்கியர் பயன்படுத்தும் முன்பு கீழ்க்கண்ட நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

1. ஈடுகட்டிக் கொள்ளும் உரிமை பற்றி ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்.
2. ஒரு வாடிக்கையாளரின் ஒரே அந்தஸ்த்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கணக்குகள் செயல்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்.
3. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கணக்குகளில் ஒரு சில கணக்குகள் பற்றிருப்பாகவும் மற்றக் கணக்குகள் வரவிருப்பாகவும் இருக்க வேண்டும்.
4. வாடிக்கையாளர் வங்கியரிடம் கடன் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

ஈடுகட்டிக் கொள்ளுதல் என்பது வங்கியருக்கு வாடிக்கையாளர் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கித் தொகையை வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் சரிக்கட்டிக் கொள்ளுவதாகும். ஆனால் கீழ்க்கண்ட சூழ்நிலைகளில் ஒரு வங்கியர் ஈடுகட்டிக் கொள்ளுதல் உரிமையைப் பயன்படுத்த முடியாது.

1. வாடிக்கையாளர் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகை உறுதியற்றதாக இருந்தால்.
2. ஒரு வாடிக்கையாளர் வெவ்வேறு அந்தஸ்த்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கணக்குகளை ஒரே வங்கியில் செயல்படுத்தினால்.
3. வாடிக்கையாளரின் பொறுப்பு நிர்ணயிக்கப்படாமலிருந்தால்.
4. வங்கியர் ஈடுகட்டிக் கொள்ளும் உரிமையைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று எழுத்து வடிவிலான ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தால்.
5. வங்கியரின் கடன் தொகைக்குரிய தவணை காலம் முடிவடையாமல் இருந்தால்.
6. வங்கியர் ஈடு செய்து கொள்ளும் உரிமையைப் பயன்படுத்தும் முன் நீதிமன்றத்தடை ஆணை அறிவிக்கப்பட்டிருந்தால் ஒரு வங்கியர் ஈடு செய்து கொள்ளும் உரிமையைப் பயன்படுத்த முடியாது.

கணக்கு முடிக்கும் உரிமை:

பொதுவாக ஒரு வங்கிக் கணக்கை முடிக்கும் உரிமை ஒரு வாடிக்கையாளருக்குத் தான் உண்டு. வங்கிக் கணக்கு முடிக்கப்பட்டு விட்டால் வாடிக்கையாளருக்கும் வங்கியருக்கும் உள்ள உறவு நிரந்தரமாக முடிக்கப்பட்டு விடுகிறது. எனினும், கீழ்க்கண்ட சூழ்நிலைகளில் வங்கியர் ஒரு வாடிக்கையாளரின் கணக்கை முடிக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்.

1. வாடிக்கையாளர் கணக்கு முடிப்பதற்காக அறிவிப்பு எழுத்து வடிவில் கொடுத்திருந்தால்.
2. வாடிக்கையாளரின் வங்கிக் கணக்கு செயல்படும்விதம் வங்கியருக்குத் திருப்திற்றதாகயிருந்தால்

3. வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் உள்ள முழுத் தொகைக்கும் நீதி மன்றத் தடை ஆணை வங்கியருக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தால்.
4. ஒரு வாடிக்கையாளர் நொடிப்பு நிலை அடைந்து விட்டால்.
5. ஒரு வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய வைப்புக் கணக்கில் உள்ள தொகையைப் பிறருக்கு நன்கொடையாக அளிக்கப்பட்ட செய்தியை வாடிக்கையாளர் வங்கியருக்குத் தெரிவித்திருந்தால், வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் கணக்கை முடித்து விடலாம்.

பொதுவாக ஒரு வாடிக்கையாளரின் கணக்கை முடிப்பதற்கு முன் வங்கியர் வாடிக்கையாளருக்கு அறிவிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லையெனில் வாடிக்கையாளரின் காசோலையை அவமதிப்பு செய்த காரணத்திற்காக வங்கியர் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

செலுத்தற்குரிய பணத்தை ஒதுக்கீடு செய்தல் உரிமை:

ஒரு வாடிக்கையாளர் ஒரு வங்கியில் பல்வேறு கடன்களை வாங்கிய பின்பு அவர் பணத்தைத் திருப்பி செலுத்தும் போது அவர் செலுத்திய பணம் அக்கடன்களை அனைத்தையும் தீர்ப்பதற்குப் போதுமானதாக இல்லை என்ற சூழ்நிலையில் ஒதுக்கீடு செய்தல் உரிமை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பொதுவாக, இவ்வரிமை நடப்புக் கணக்கில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு வாடிக்கையாளர் தன் வங்கியில் பணம் செலுத்தும் போது எந்தக் கடனை ஒதுக்கீடு செய்வதற்காக பணம் செலுத்துக்கிறார் என்று வங்கியரிடம் கூற வேண்டும். செலுத்துதல் ஒதுக்கீடு தொடர்பான சட்ட விதி கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

அ) கடனாளி ஒதுக்கீடு செய்தல்:

கடனாளியிடமிருந்து (வாடிக்கையாளரிடமிருந்து) பெற்ற பணத்தைக் கடனீந்தோர் (வங்கியர்) வாடிக்கையாளரின் அறிவுரைப்படி பயன்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய அறிவுரை நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ இருக்கலாம்.

ஆ) கடனீந்தோர் ஒதுக்கீடு செய்தல்:

கடனாளி தன்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவிக்காத போது கடனாளியிடமிருந்து பெறப்பட்ட பணத்தைக் கடனீந்தோரின் விருப்பப்படி கடனாளியின் கடன் கணக்குகளை ஒதுக்கீடு செய்யலாம். ஆனால், காலாவதியான கடன்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யக் கூடாது.

இ) கடனாளி மற்றும் கடனீந்தோர் இருவரும் தங்களுடைய ஒதுக்கீடு செய்தல் உரிமையைத் தெரிவிக்காத போது கிளேட்டன் விதி பின்பற்றப்பட்டுக் கடன் கணக்குகள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

காசோலை, மூலப்பொருள் மாற்றம் மற்றும் குறியிடல் ஆவணங்கள் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. அவையாவன:

- 1) காசோலை
- 2) மாற்றுச்சீட்டு மற்றும்
- 3) வாக்குறுதிச் சீட்டு

1. காசோலை

காசோலை ஒரு மாற்று ஆவணமாகும். மாற்று ஆவணச்சட்டம் 1881 பிரிவு 6ல் காசோலைக்குரிய வரைவிலக்கணம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

“ஒரு மாற்றுச்சீட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட வங்கியர் மீது வரையப்பட்டு கேட்கின்ற போது பணம் செலுத்தப்படுவது தான் காசோலையாகும்.”

ஒரு வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய கணக்கில் உள்ள பணத்தை தனது பெயரின் சார்பாக வங்கியர் வழங்குவதற்காகக் கொடுக்கப்படும் சட்டபூர்வமான அதிகாரப் படிவம் தான் காசோலை ஆகும்.

2. மாற்றுச்சீட்டின் வரைவிலக்கணம் தருக.

மாற்றுச் சீட்டின் வரைவிலக்கணம் : மாற்று ஆவணச் சட்டம் 1881, பிரிவு 5ன்படி மாற்றுச் சீட்டு என்பது “நிபந்தனையற்ற எழுத்துவடிவிலான ஆணை, ஏற்பவரால் ஏற்கப்பட்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை, மாற்றுச்சீட்டு ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நபருக்கு அல்லது அவரின் ஆணையின்படி அல்லது ஆவணத்தை வைத்திருப்பவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகும்.”

மாற்றுச்சீட்டின் தன்மைகள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

அ) எழுத்து வடிவில் அமைந்திருக்கப்பட வேண்டும்.

ஆ) நிபந்தனையற்ற ஆணையாகயிருக்க வேண்டும்.

இ) குறிப்பிட்ட நபரின் பெயரில் எழுதப்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்.

ஈ) கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணமும் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

உ) தவணை நாளில் பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஊ) ஏற்பவரால் ஏற்கப்பட வேண்டும்.

எ) மூன்று தரப்பினர் உள்ளார்கள்.

3. காசோலைக்கும் மாற்றுச்சீட்டிற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் யாவை?

வ. எண்.	காசோலை	மாற்றுச்சீட்டு
1	காசோலை எப்பொழுதும் அச்சிடப்பட்ட படிவமாக உள்ளது.	மாற்றுச்சீட்டு அச்சிடப்பட்ட படிவமாகயிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.
2	காசோலை எழுதப்பட்ட பின்பு ஏற்குநரால் ஏற்கப்பட்ட வேண்டியதில்லை.	ஏற்குநரால் ஏற்கப்பட வேண்டும்.
3	காசோலை கீறலிடப்படலாம்.	மாற்றுச்சீட்டு கீறலிட முடியாது.
4	காசோலையில் குறிப்பிட்ட நாளில் பணம் வழங்கப்படுகிறது.	மாற்றுச்சீட்டில் குறிப்பிடப்பட்ட நாளிலிருந்து தவணை காலம் சோக்கப்பட்ட தவணை நாள் கணக்கிடப்படுகிறது.
5	கருணை நாட்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை	கருணை நாட்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.
6	காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட தேதியிலிருந்து ஆறு மாதங்களுக்குள் பணமாக்கப்படவில்லையெனில் காசோலை காலாவதியாகிவிடுகிறது.	அவ்வாறு இல்லை
7	காசோலை எழுதியவர், பணம் வழங்க வேண்டாம் என்ற தடை ஆணையைப் பிறப்பிக்கலாம்.	மாற்றுச்சீட்டில் தடை ஆணை பிறப்பிக்க முடியாது.
8	காசோலை அவமதிக்கப்பட்ட செய்தி காசோலை எழுதியவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.	மாற்றுச்சீட்டு அவமதிக்கப்பட்ட செய்தி வரைபவருக்கும் கொடுக்க பட வேண்டும்.
9	மாற்று ஆவணச் சட்டத்தின் படி	மாற்றுச்சீட்டைப் பொறுத்த வரையில்

	கீறலிடப்பட்ட காசோலைக்குப் பணம் செலுத்துவதினால் சட்டமுறைப் பாதுகாப்பு வழங்கப்படுகிறது.	சட்டமுறைப் பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுவதில்லை.
10	காசோலை மறுக்கப்படும் போது பொதுக் குறிப்பாளரால் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.	மாற்றுச்சீட்டு மறுக்கப்படும் போது குறிப்பிடப்பட வேண்டாம்.
11	காசோலை எழுதுவதற்கு முத்திரை செலவு தேவையில்லை.	முத்திரைச் செலவு கணக்கிடப்படுகிறது.

4. மாற்றுச்சீட்டிற்கும் கடனுறுதிச் சீட்டிற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் யாவை?

அ) மாற்றுச்சீட்டு கடனீந்தோரால் எழுதப்படுகிறது. ஆனால், கடனுறுதிச்சீட்டு கடனாளியால் எழுதப்படுகிறது.

ஆ) பொதுவாக மாற்றுச் சீட்டில் மூன்று தரப்பினர்கள் இருக்கலாம். ஆனால் கடனுறுதிச்சீட்டில் இரு தரப்பினர்கள் மட்டும் உள்ளனர்.

இ) மாற்றுச் சீட்டு ஏற்பவரால் ஏற்கப்பட வேண்டும். ஆனால், வெண் கடன் பத்திரம் கடனாளியால் ஏற்கப்பட வேண்டியதில்லை.

ஈ) மாற்றுச்சீட்டு முத்திரைதாளில் தான் எழுதப்பட வேண்டும். கடனுறுதிச் சீட்டு முத்திரைத் தாளில் எழுத வேண்டும் என்ற அவசியம் கிடையாது.

உ) மாற்றுச் சீட்டில் வரைபவரின் பொறுப்பு ஏற்பவரால் மாற்றுச்சீட்டை அவமதிக்கும் போது உருவாகுகிறது. கடனுறுதிச் சீட்டில் கடனீந்தோருக்குப் பொறுப்பு உருவாகுவதில்லை.

5. காசோலையின் தன்மைகள் அல்லது இயல்புகள் :

ஒரு செல்லத்தக்க காசோலையின் இன்றியமையாத கூறுகள் கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

1) எழுத்து வடிவிலான ஆவணம்:

ஒரு காசோலை எழுத்து வடிவில் எழுதப்பட்ட ஆவணமாகயிருக்க வேண்டும். வாய்ச்சொல் மூலமாகயிருந்தால் அது ஒரு காசோலை அல்ல. பொதுவாக காசோலையில் எழுதப்படுவதற்குப் பேனா பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இல்லையெனில் காசோலையில் கருப்பொருளி மாற்றம் ஏற்படுவதற்குரிய வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளது.

2) நிபந்தனையற்ற ஆணை:

ஒரு காசோலை நிபந்தனையற்றதாகயிருக்க வேண்டும். வங்கியில் பணம் செலுத்துவதற்குரிய ஆணையுடன் ஏதாவது நிபந்தனை எழுதப்பட்டிருந்தால் அது ஒரு காசோலை அல்ல. எ.கா: டியடிஎன் துரழைச ரு ஞுழஎள ஏள டுழஎழெ ரு ஞுழரவா றுநளவநசெ டியெம உயளந ல் காசோலை நிபந்தனையுடன் எழுதப்பட்டிருந்தது. எனவே, அக்காசோலை செல்லுபடியாகாத காசோலை என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

3) ஒரு குறிப்பிட்ட வங்கியர் மீது:

ஒரு காசோலை ஒரு குறிப்பிட்ட வங்கியர் மீது மட்டும் தான் எழுதப்பட்ட வேண்டும். அதாவது, ஒரு வாடிக்கையாளர் எந்த வங்கியில் கணக்கு வைத்திருக்கிறாரோ அவ்வங்கியர் மீது தான் காசோலை எழுதப்பட வேண்டும். குறிப்பிட்ட வங்கி என்பது குறிப்பிட்ட கிளையைக் குறிப்பதாகும்.

4) பணம் பெறுபவர் குறிப்பிட்ட நபராகயிருக்க வேண்டும்:

பணம் பெறுபவரின் பெயர் அல்லது அவரது முகவரின் பெயர் காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும். பணம் பெறுபவர் மனிதராகவோ அல்லது மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள் நிறுவனங்கள் மற்றும் சங்கங்களாகயிருக்கலாம். கொணர்பவர் காசோலையாகயிருந்தால் பணம் பெறுபவர் பெயர் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதில்லை.

5) கேட்கும் போது கொடுக்கப்பட வேண்டும்:

ஒரு காசோலைக்குரிய பணம், பணம் பெறும் உரிமை உடையவர் கேட்கும் போது பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் வங்கியில் காசோலை சமர்ப்பிக்கும் போது காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட தேதியையும் சரிபார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

6) ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை:

காசோலையில் எழுதப்பட்ட தொகை ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையாயிருக்க வேண்டும். தொகை எண்ணாலும் எழுத்தாலும் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கப்பட வேண்டும். வெவ்வேறு தொகையாகயிருந்தால் வங்கியர் அக்காசோலையை அவமதிப்புச் செய்ய வேண்டும். ரூ.1,000 க்குக் குறைவாக என்று காசோலையில் எழுதப்பட்டிருந்தால் அது ஒரு காசோலை அல்ல.

7) எழுதுவரின் கையொப்பம் இடப்பட்டிருக்க வேண்டும்:

காசோலை வரைபவரின் கையொப்பம் காசோலையில் இடம் பெற்றிருக்கப்பட வேண்டும். காசோலை வரைவது ஒரு நிறுவனத்தின் சார்பாகயிருத்தல் நிறுவனத்தில் உள்ள கையொப்பம் இடுவதற்குரிய முகவரின் கையொப்பம் காசோலையில் இடம் பெற வேண்டும். மாதிரிக்

கையொப்பமும் காசோலையில் இடம் பெற்றுள்ள கையொப்பமும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லையெனில் அக்காசோலைக்குரிய பணம் அவமதிக்கப்பட வேண்டும்.

8) அச்சடிக்கப்பட்ட காசோலைக் படிவங்கள்:

வங்கியர் வழங்கும் அச்சிடப்பட்டுள்ள காசோலைப் படிவத்தில் தான் காசோலை எழுதப்பட வேண்டும். காசோலை வசதி வாடிக்கையாளரால் கேட்கப் பட்டிருந்தால் வங்கிக் கணக்கு தொடங்கப்படும் போது காசோலைப் புத்தகம் ஒன்று வங்கியரால் வழங்கப்படுகிறது. அச்சிடப்பட்ட காசோலைப் படிவத்தில் காசோலை எழுதப்படுகிறது. கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நன்மைகள் கிடைக்கப்படுகின்றன.

- அ) கருப்பொருள் கள்ளக் கையொப்பமாகயிருந்தாலும் கண்டுபிடிக்க முடிகிறது.
- ஆ) கையொப்பம் கள்ளக் கையொப்பமாகயிருந்தாலும் கண்டுபிடிக்க முடிகிறது.
- இ) சட்டத்தின் தேவை பூர்த்தி அடையும் வகையில் அச்சடிக்கப்பட்ட படிவம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- ஈ) காசோலை எண், வங்கி கணக்கு எண், வங்கியின் பெயர் காசோலையில் இடம் பெற்றிருப்பதால் காசோலை வங்கியரால் கையாளப்படுவதற்கு எளிதாகயிருக்கிறது.
- உ) காசோலைப் புத்தகத்தின் அடிக்கட்டைப் பகுதி சான்றுச் சீட்டாகப் பயன்படுகிறது.

காசோலையின் வகைகள்: .

1) முன் தேதியிடப்பட்ட காசோலை :

காசோலை வரைபவர் காசோலை எழுதும் நாளுக்கு முந்தின தேதியைக் குறிப்பிட்டால் முன்தேதியிடப்பட்ட காசோலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு காசோலை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லையானால் அக்காசோலை காலாவதியான காசோலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட நாளிலிருந்து 3 மாத காலத்திற்குள் ஒரு காசோலை வங்கியில் பணமாக்கப்பட்ட வேண்டும். 3 மாதகாலத்திற்குள் பணமாக்கப்பட வில்லையானால் அது ஒரு காலாவதியான காசோலை என்றும் தவணை கடந்த காசோலை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. முன் தேதியிட்ட காசோலை 3 மாத காலம் கடந்த பின்பு வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், அக்காசோலை அவமதிப்பு செய்யப்பட வேண்டும்.

2) பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலை :

காசோலை வரைபவர், காசோலை எழுதும் நாளுக்குப் பின்னர் உள்ள தேதியைக் காசோலையில் குறிப்பிடுவதுதான் பின்தேதியிடப்பட்ட காசோலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. எ.கா: காசோலை 1.1.17 அன்று எழுதப்படுகிறது. ஆனால் காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நாள் 18.01.17 இது ஒரு பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலையாகும்.

3) காலாவதியான காசோலை:

ஒரு காசோலை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் சமர்ப்பிக்கப்பட வில்லையானால் அக்காசோலை காலாவதியான காசோலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட நாளிலிருந்து 3 மாத காலத்திற்குள் பணமாக்கப்படவில்லையானால் அது ஒரு காலாவதியான காசோலை என்றும் தவணை கடந்த காசோலை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. முன் தேதியிடப்பட்ட காசோலை 3 மாத காலம் கடந்த பின்பு வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால் அக்காசோலை அவமதிப்பு செய்யப்பட வேண்டும்.

4) ஆணைக் காசோலை :

ஆணை காசோலை என்பது காசோலை வரைபவர் காசோலையில் குறிப்பிட்ட நபருக்குப் பணம் செலுத்தப்படுவதற்காக வரையப்பட்டுள்ள காசோலையாகும். எ.கா: சுரேந்தருக்கு அல்லது ஆணையின் படி பணம் கொடு.

5) கொணர்பவர் காசோலை:

கொணர்பவர் காசோலை என்பது காசோலையில் பணம் பெறுபவரின் பெயர் குறிப்பிடாமல் காசோலை வரையப்பட்டிருக்கப்படுவதாகும்.

6. ஒரு காசோலைக்கும் வங்கிப் பணவிடைக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்

வ. எண்.	காசோலை	வங்கிப்பணவிடை
1	ஒரு வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய வங்கியர் மீது எழுதப்படும் ஆணை தான் காசோலையாகும்.	ஒரு வங்கியர் தன்னுடைய மற்றொரு கிளைக்கு எழுதப்படும் ஆணைதான் வங்கிப் பணவிடையாகும்.
2	காசோலை வாடிக்கையாளருக்கு மட்டும் வழங்கப்படுகிறது.	வங்கிப் பணவிடை வாடிக்கையாளர் அல்லாதவர்களுக்கும் வழங்கப்படுகிறது.
3	ஒரு நகரில் உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட கிளையின் மீது தான் வரையப்பட	ஒரு நகரில் உள்ள எந்த ஒரு கிளை மீதும்

	வேண்டும்.	வரைய படலாம்.
4	காசோலை அவமதிப்பு செய்யப்படலாம்.	வங்கிப் பணவிடை அவமதிப்பு செய்யப்படுவதில்லை.
5	காசோலைக்குரிய பணத்தை வசூலிக்கும் போது வசூலிக்கும் வங்கியரால் வங்கி கழிவு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.	வங்கிப் பணவிடை கொடுக்கும் வங்கியரால் வங்கி கழிவு எடுத்து கொள்ளப்படுகிறது.
6	மாற்று காசோலை வழங்கப் படுவதில்லை.	வங்கிப் பணவிடை காணாமல் போய் விட்டால், மாற்று ஆவணம் வழங்கப்படுகிறது.

7. ஒரு காசோலைக்கும் வாக்குறுதி சீட்டிற்கும் (கடனுறுதிச் சீட்டுக்கும்) உள்ள வேறுபாடுகள்

- 1) ஒரு காசோலையில் மூன்று நபர்கள் (வரைபவர், வங்கி, பெறுபவர்) இடம் பெற்றுள்ளனர். ஆனால் ஒரு வாக்குறுதிச் சீட்டில் இரண்டு நபர்கள் (வரைபவர், பெறுபவர்) இடம் பெற்றுள்ளனர்.
- 2) காசோலை ஒரு நிபந்தனையற்ற மாற்று ஆவணமாக விளங்குகிறது. ஆனால் ஒரு வாக்குறுதிச் சீட்டு நிபந்தனையுள்ள அல்லது நிபந்தனையற்ற ஆவணமாக விளங்குகிறது.
- 3) வங்கியில் காசோலை சமர்ப்பிக்கப்படும் போது பணம் வழங்கப்பட வேண்டும். ஆனால் வாக்குறுதிச் சீட்டில் குறிப்பிடப்பட்ட தவணை நாள் அன்று பணம் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- 4) காசோலையை வரைபவர் வாடிக்கையாளர் ஆனால் கடனுறுதிச்சீட்டு வரைபவர் கடனாளியாகும்.
- 5) காசோலை அவமதிப்பு செய்யப்பட்டால் வரைபவருக்கு செய்தி கொடுக்க வேண்டாம். ஆனால் கடனுறுதிச்சீட்டு அவமதிக்கப்பட்டால், பணம் பெறுபவருக்குச் செய்தி அனுப்பப்பட வேண்டும்.

8. மாற்று முறை ஆவணங்களின் தன்மை .

- அ) எழுத்து வடிவில் அமைந்திருக்கப்பட வேண்டும்.
- ஆ) நிபந்தனையற்ற ஆணையாகயிருக்க வேண்டும்.
- இ) குறிப்பிட்ட நபரின் பெயரில் எழுதப்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்.
- ஈ) கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணமும் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.
- உ) தவணை நாளில் பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.
- ஊ) ஏற்பரால் ஏற்கப்பட வேண்டும்.
- எ) மூன்று தரப்பினர் உள்ளார்கள்.

கடனுறுதிச் சீட்டு:

மாற்று ஆவணச் சட்டம் 1881 பிரிவின் 4 படி கடனுறுதிச் சீட்டு கீழ்க்கண்டவாறு வரையறுக்கப்படுகிறது. குறித்த ஒருவருக்கோ அவரது உத்தரவு பெற்றவருக்கோ முறைப்படி அதைக் கொண்டு வருபவருக்கோ, குறிப்பிட்ட ஒரு தொகையைக் கொடுப்பதாக நிபந்தனையேதுமின்றி பொறுபேற்பவர் கையொப்பமிட்டு எழுதிக் கொடுக்கும் முறையாவணம் கடனுறுதிச் சீட்டாகும்.

i. முன் தேதியிடப்பட்ட காசோலை:

காசோலை வரைபவர் காசோலை எழுதும் நாளுக்கு முந்தின தேதியைக் குறிப்பிட்டால் முன்தேதியிடப்பட்ட காசோலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு காசோலை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லையானால் அக்காசோலை காலாவதியான காசோலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட நாளிலிருந்து 3 மாத காலத்திற்குள் ஒரு காசோலை வங்கியில் பணமாக்கப்பட வேண்டும். 3 மாத காலத்திற்குள் ஒரு காசோலை வங்கியில் பணமாக்கப்பட வேண்டும். 3 மாத காலத்திற்குள் பணமாக்கப்படவில்லையானால் அது ஒரு காலாவதியான காசோலை என்றும் தவணை கடந்த காசோலை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. முன் தேதியிடப்பட்ட காசோலை 3 மாத காலம் கடந்த பின்பு வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், அக்காசோலை அவமதிப்பு செய்யப்பட வேண்டும்.

ii. பின்தேதியிடப்பட்ட காசோலை:

காசோலை வரைபவர், காசோலை எழுதும் நாளுக்குப் பின்னர் உள்ள தேதியைக் காசோலையில் குறிப்பிடுவதுதான் பின்தேதியிடப்பட்ட காசோலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. எ.கா. காசோலை 1.1.08 அன்று எழுதப்படுகிறது. ஆனால் காசோலையில் போடப்பட்டுள்ள நாள் 18.01.08 இது ஒரு பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலையாகும்.

iii. காலாவதியான காசோலை:

வினா எண் 7 (கை) (அ) ல் உள்ள விடையை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதைப் படித்துக் கொள்ளவும்.

பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலைக்குப் பணம் வழங்குவதின் விளைவுகள்

பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலையாகயிருந்தால் வங்கியர் காசோலையை அவமதிப்புச் செய்ய வேண்டும். அவமதிப்பு செய்யப்படாமல், காசோலைக்குரிய பணம் வழங்கப்பட்டால், கீழ்க்கண்ட விளைவுகள் வங்கியருக்கு ஏற்படலாம்.

அ) காசோலையில் இடப்பட்ட நாளுக்கு முன்னர் வரைபவர் தடை ஆணை அனுப்பலாம். அவ்வாறு அனுப்பினால் காசோலைக்குரிய பணத்திற்கு வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் பற்று வைக்கும் உரிமையை வங்கியர் இழந்து விடுகிறார்.

ஆ) பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலைக்குப் பணம் செலுத்திய பின்பு மற்றொரு காசோலை சமர்ப்பிக்கப்படும் போது, வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் பணம் இல்லாத காரணத்தால் காசோலை மறுக்கப்படலாம். அவ்வாறு மறுக்கப்பட்டால் வாடிக்கையாளருக்கு ஏற்பட்ட இழப்பீடு வங்கியரால் ஈடுக்கட்டப்பட வேண்டும்.

இ) பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலைக்கு பணம் செலுத்தப்படுவதால் காசோலையின் வெளிப்படையான நோக்கம் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. எனவே, சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுவதில்லை.

தேதி திருத்தம்:

காசோலையில் தேதி திருத்தம் செய்யப்படுவதால் முன் தேதியிடப்பட்ட அல்லது பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலையாக மாறுகிறது. வரைபவரின் ஒப்புதல் இல்லாமல் தேதியில் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருந்தால் அக்காசோலை செல்லாத காசோலையாகும்.

செலுத்தப்படும் இடம் திருத்தப்படுதல்:

காசோலை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வங்கியின் ஒரு குறிப்பிட்ட கிளையின் மீது வரையப்படும் ஆவணமாகும். எனவே, கிளையின் பெயர் காசோலையில் மாற்றம் செய்யப்படுவது கருநிலைத் திருத்தமாகும். ஒரு காசோலையில் கீறலிடப்பட்டது தொடர்பாக மாற்றம் செய்யப்பட்டிருந்தால், அது காசோலையின் வெளிப்படையான நோக்கத்தை மாற்றுவதாக அமைகிறது.

தொகை திருத்தப்படுதல்:

ஒரு காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட தொகையில் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருந்தால், கருப்பொருள் திருத்தம் என்று கருதப்படுகிறது. எனவே, வங்கியர் அக்காசோலையை அவமதிப்பு செய்ய வேண்டும். இல்லையெனில் இக்காசோலையினால் வாடிக்கையாளருக்கு ஏற்பட்ட இழப்புத் தொகையை வங்கியர் ஈடுகட்ட வேண்டும்.

காசோலையில் குறியிடல் என்பது ஒரு செலுத்தும் வங்கியர் தன்னுடைய வாடிக்கையாளரின் காசோலைக்கு பணம் வழங்குவதற்காக வழங்கப்படும் அல்லது கொடுக்கப்படும் உத்தரவாதமாகும்.

காசோலையில் சான்று அளித்தல் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. வாடிக்கையாளரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க காசோலையில் சான்று அளிக்கப்பட்டால் அக்காசோலை மறுக்கப்படுவதில்லை. ஒரு காசோலையின் குறுக்குப் பக்கமாக சான்று அளித்தல் அல்லது பணம் செலுத்தும் தகுதி பெற்றது அல்லது ஏற்கப்பட்டது. என்று செலுத்தும் வங்கியரால் எழுதப்பட்டு ஒரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட அலுவலரின் கையொப்பம் இடம் பெற்றிருக்கப்பட வேண்டும்.

சட்ட நிலை:

ஒரு காசோலை குறியிடப்படுவதின் முக்கியத்துவமும் சட்ட நிலையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

காசோலை வரைபவரின் வேண்டுக் கோளுக்கிணங்க சான்று அளித்தல் காசோலை அவமதிப்பு செய்யப்படாது என்பதைப் பணம் பெறுபவருக்கு நினைவூட்டுவதற்காக வரைபவரின் வேண்டுகோளின் அடிப்படையில் குறிப்பிடப்படுகிறது. வரைபவரின் வேண்டுக்கோளுக்கிணங்க சான்று அளிக்கப்பட்டால் அக்காசோலை ஒரு போதும் அவமதிப்பு செய்யப்படுவதில்லை. ஆனால் செலுத்தும் வங்கியர் ஒரு சில கருத்துக்களை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

சான்றளிக்கப்பட்ட காசோலைக்குரிய பணத்தை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். ஆ) வாடிக்கையாளரின் நொடிப்பு நிலை, இறப்பு, தடை ஆணை மற்றும் நீதி மன்ற ஆணை போன்றவற்றினால் காசோலைக்குரிய பணம் மறுக்கப்படக்கூடாது. இ) ஒரு காசோலை குறியிடப்பட்ட உடன் காசோலைக்குரிய பணம் வாடிக்கையாளரின் கணக்கிலிருந்து கழிக்கப்பட்டு காசோலை குறியிடப்பட்ட கணக்கிற்கு மாற்றப்பட வேண்டும்.

பணம்பெறும் உரிமை உடையவரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க செலுத்தும் வங்கியர் ஒரு காசோலையில் குறியிடலாம். இச்சூழ்நிலையில் பணம் கொடுப்பதற்குரிய உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுவதில்லை. ஏனெனில் அ) காசோலையில் குறியிடப்பட்ட பின்பு வாடிக்கையாளர் தடை ஆணை கொடுப்பதற்குரிய வாய்ப்புகள் உண்டு. ஆ) வாடிக்கையாளரின் நொடிப்பு நிலை இறப்பு மற்றும் நீதிமன்ற ஆணையினால் பணம் செலுத்துவது தடைப்படுத்தப்படலாம். காசோலையில் குறியிடப்படுவதற்கு முன்பு மாதிரி கையொப்பத்தைச் சரிபார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு சில சூழ்நிலைகளில் வசூலிக்கும் வங்கியரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க காசோலையில் பணத்தைச் செலுத்தும் வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் கணக்கிலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட வேண்டும்.

ஒரு வங்கியரால் காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இரத்து செய்யப்படலாம். ஆனால், வரைபவர் காசோலையை வழங்குவதற்கு முன்பாகவே இரத்து செய்யப்பட வேண்டும். அவ்வாறு

இரத்து செய்யப்பட்டிருந்தால், வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் பற்று வைக்கப்பட்ட தொகை மறுபடியும் வரவு வைக்கப்பட வேண்டும்.

பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலைக்குக் குறியிடுதல் சட்டத்தினால் செயல்படுத்த முடியாத ஒன்றாகும்.

ஏற்பு மற்றும் குறியிடுதல் வேறுபடுத்துக.

அ) ஒரு மாற்றுச் சீட்டு மாற்று ஆவணசட்டத்தின் படி ஏற்கப்பட வேண்டும். ஆனால் ஒரு காசோலை குறியிடப்பட வேண்டும். என்ற விதிமுறை கிடையாது.

ஆ) மாற்றுச்சீட்டு ஏற்கப்படுவதால் ஏற்பவருக்கு பொறுப்பு உருவாகுகிறது. ஆனால் காசோலை குறியிடப்படாமலேயே பொறுப்பை உருவாக்குகிறது.

இ) ஏற்பு மாற்றுச்சீட்டில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. குறியிடல் காசோலையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஈ) ஏற்பவர் சட்டத்தின் படி மாற்றுச்சீட்டை ஏற்க வேண்டும். ஆனால் செலுத்தும் வங்கி காசோலையைக் குறியிட வேண்டும். என்ற வரைமுறை கிடையாது.

நீதிமன்ற தடை ஆணை

நீதிமன்றத் தடை ஆணை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் உள்ள பணம் செலுத்தப்படுவதை நிறுத்தி வைக்கும் படி வங்கியருக்கு நீதிமன்றத்தினால் ஆணையிடுவதாகும். ஒரு கடனீந்தோருக்கு வாடிக்கையாளர் பணம் கொடுக்காமலிருந்தால், நீதி மன்றத் தடை ஆணை பிறப்பிக்கப்படலாம். ஒரு சில சூழ்நிலைகளில் வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை மட்டும் செலுத்தப்படாமலிருப்பதற்கு நீதி மன்றத் தடை ஆணை வழங்கப்படலாம். கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளில் நீதி மன்றத் தடை ஆணை பொருத்தக்கூடியதல்ல.

அ) வாடிக்கையாளரின் பெயர் சரியாகக் குறிப்பிடப்படாமலிருந்தால்

ஆ) வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் பாதகமான இருப்புத் தொகையிருந்தால்

இ) வங்கிக் கணக்கு கூட்டுக் கணக்காக இருந்தால்

ஈ) வங்கிக் கணக்கில் உள்ள இருப்புத் தொகை நீதிமன்றத் தடை ஆணை பெறப்படுவதற்கு முன்பாகவே வாடிக்கையாளரால் மற்றொரு நபருக்கு ஒப்படைவ செய்யப்பட்டிருந்தால்.

உ) நீதிமன்றத் தடை ஆணை பெறப்படுவதற்கு முன்பாகவே வங்கிக் கணக்கில் உள்ள பணம் வழங்கப்பட்டு விட்டால் நீதிமன்றத் தடை ஆணை பொருந்தாது.

கீறல் இடுதல் மற்றும் புறக்குறிப்பு

ஒரு காசோலையின் இடது பக்கத்தின் மேல் பகுதியில் குறுக்காக இரண்டு இணை நேர் கோடுகள் வரையப்படுவது தான் காசோலையில் கீறல் இடுதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இவ்விரண்டு இணைகோடுகளுக்கு இடையே ஏதேனும் வார்த்தைகள் (அன்கோ, மாற்றத்தக்கதல்ல) இருக்கலாம். அல்லது இல்லாதிருக்கலாம்.

ஒரு காசோலையில் கீறல் இடப்பட்டிருந்தால் செலுத்தும் வங்கியர் அக்காசோலைக்குக் குரிய பணத்தை வசூலிக்கும் வங்கியர் மூலம் தான் செலுத்த வேண்டும். எனவே, கீறலிடுதல் என்பது செலுத்தும் வங்கியருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிவுறுத்தலாகும். ஆகையால் கீறலிடப்பட்ட காசோலையைப் பொறுத்த வரையில் செலுத்தும் வங்கியரின் காசாளர் மூலம் பணம் செலுத்தப்படக் கூடாது. அதாவது, கீறலிடப்பட்ட காசோலைக்குரிய பணம் ஒரு வங்கிக் கணக்கு வழியாக மட்டுமே செலுத்தப்பட வேண்டும்.

முக்கியத்துவம்: ஒரு காசோலை கீறலிடப்படுவதின் முக்கியத்துவங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அ) பணத்தைப் பெறும் உரிமை உடைய நபருக்கு பணம் வழங்கப்படுவதற்காக: ஒரு காசோலையில் கீறலிடப்படுவதால் பணத்தை பெறும் உரிமை உடைய நபருக்குப் பணம் செலுத்தப்படுகிறது.

ஆ) கீறலிடப்பட்ட காசோலைக்குப் பணம் வழங்குவதால் வசூலிக்கும் வங்கியருக்குச் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுகிறது.

இ) கீறலிடப்பட்ட காசோலை களவாடப்படுவதிலிருந்து தவிர்க்கப்படுகிறது.

ஈ) கீறலிடுவது செலுத்தும் வங்கியருக்கு வரைபவர் விடுக்கும் ஆணையாகும். அதாவது மற்றொரு வங்கி மூலம் தான் பணம் வழங்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செலுத்தப்படுவதால், தவறான நபருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அத்தவறு எளிதில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விடும்.

உ) கீறலிடப்படுவதின் முக்கிய நோக்கம் என்னு வழங்கப்படும் காசோலைக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குவதாகும்.

காசோலையில் கீறலிடுதல் என்பது காசோலை வரைபவர் செலுத்தும் வங்கியருக்குக் கொடுக்கப்படும் அறிவுறுத்தல் என்று வரையறுக்கப்படுகிறது.

1. வெவ்வேறு வகையான கீறல்களை விளக்கி அவற்றின் முக்கியத்துவத்தைக் கூறுக.

காசோலையில் கீறலிடுதல் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது.

- I. பொதுக் கீறலிடுதல்
- II. சிறப்புக் கீறலிடுதல்

பொதுக் கீறலிடுதல் :

பொதுக் கீறலிடப்படுதல் என்பது காசோலையின் இடது பக்க மேல் பகுதியில் குறுக்காக இரண்டு இணை கோடுகள் வரைவதாகும். இணைக்கோடுகளுக்கிடையே “& Co” அல்லது “A/c Payee” அல்லது “Not Nego – tiable” என்ற சொற்கள் இடம் பெற்றாலும் அல்லது இரண்டு சாய்வான இணைக்கோடுகள் மட்டும் இருந்தாலும் பொதுக் கீறல் என்று அழைக்கப்படுகிறது

பொதுக்கீறலின் முக்கியத்துவம்:

அ) பொதுக்கீறல் என்பது செலுத்தும் வங்கியருக்கு வரைபவர் கொடுக்கப்படும் எழுத்து வடிவிலான அறிவுறுத்தலாகும்.

ஆ) காசோலையில் பொதுக் கீறலிடப்பட்டிருந்தால், மற்றொரு வங்கியர் மூலமாகத்தான் செலுத்தும் வங்கியர் பணம் வழங்க வேண்டும்.

இ) மாறாக, செலுத்தும் வங்கியரின் காசாளர் மூலமாகப் பணம் வழங்கப்பட்டால் கீழ்க்கண்ட விளைவுகளைச் செலுத்தும் வங்கியர் சந்திக்க நேரிடுகிறது.

- 1) செலுத்தும் வங்கியருக்குச் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுவதில்லை.
- 2) வரைபவரின் கணக்கில் பற்று வைப்பதால் வரைபவருக்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருந்தால், அந்த இழப்பை வங்கியர் ஈடு செய்ய வேண்டும்.

ஈ) காசோலைக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுகிறது.

I. சிறப்பு கீறலிடுதல்:

மாற்று ஆவணச்சட்டம் 1881 பிரிவு 124 ன்படி ஒரு காசோலையின் இடது பக்கத்தில் குறுக்காக வசூலிக்கும் பெயர் குறிப்பிட்டு, மாற்றம் தன்மையற்ற என்ற வார்த்தை சேர்க்கப்பட்டிருந்தாலோ அல்லது சேர்க்கப்படாமலிருந்தாலோ சிறப்புக் கீறல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வசூலிக்கும் வங்கியரின் பெயர் சேர்க்கப்படுவதால் சிறப்புக் கீறல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. சிறப்பு கீறலில் வங்கியர் பெயர் இடம் பெற்றிருக்கப்பட வேண்டும். இரண்டு

இணை நேர் கோடுகள் வேண்டுமானால் வரைந்து கொள்ளலாம். இடது பக்கம் குறுக்காக எழுதப்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்.

சிறப்புக் கீறலின் முக்கியத்துவம்:

அ) செலுத்தும் வங்கியர் காசோலையில் கீறலிடப்பட்ட வங்கியருக்கு அல்லது அவ்வங்கியின் முகவருக்குப் பணத்தைச் செலுத்த வேண்டும்.

ஆ) மாறாக, மற்றொரு வங்கி மூலம் காசோலை, சமர்ப்பிக்கப்பட்டால் அக்காசோலை அவமதிப்பு செய்யப்படலாம்.

இ) பொதுக் கீறலிடுதலில் கிடைக்கப்படும் பாதுகாப்பை விட அதிகமான பாதுகாப்பு காசோலைக்குக் கிடைக்கப்படுகிறது. எனவே ஒரு பொதுக் கீறலிடுதலை சிறப்புக் கீறலிடுதலாக மாற்றலாம்.

II. மாற்றும் தன்மையற்ற கீறலிடுதல்:

மாற்று ஆவணச்சட்டம் 1881 பிரிவு 123 மற்றும் 124 ன் படி ஒரு பொதுக் கீறலுடன் அல்லது ஒரு சிறப்புக் கீறலுடன் மாற்றும் தன்மையற்றது என்ற வார்த்தை சேர்க்கப்படலாம். அவ்வாறு மாற்றும் தன்மையற்றது என்ற வார்த்தை சேர்க்கப்படுவதால் மாற்றும் தன்மையற்ற கீறலிடுதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மாற்றும் தன்மையற்றது என்று எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அதன் உரிமை மாற்றம் தடை செய்யப்படுவதில்லை.:

முக்கியத்துவம்:

அ) மாற்றும் தன்மையற்ற கீறலிடப்படுவதால் ஆவணத்தின் உரிமை மாற்றம் தடை செய்யப்படுவதில்லை. ஆனால் மாற்றும் தன்மை இழந்து விடப்படுகிறது.

ஆ)ஆவணத்தின் உண்மையான உரிமையாளருக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுகிறது.

இ)ஆவணத்தின் உண்மையான உரிமையாளருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது.

ஈ) ஆவணத்தை மாற்றுபவர் பெறும் உரிமையைவிட நல்ல உரிமையை ஆவணம் மாற்றப்பெறுபவர் பெற இயலாது.

உ) ஆவணத்தைப் பெறும் நபருக்குக் கொடுக்கப்படும் அறிவுறுத்தல் மாற்றும் தன்மையற்ற கீறலிடுதலாகும்.

பெறுபவர் கணக்கு கீறல்: பொதுக் கீறலுடன் அல்லது சிறப்புக் கீறலுடன் பெறுபவர் கணக்கு என்ற சொற்கள் இடம் பெற்றிருந்தால் அது பெறுபவர் கணக்கு கீறல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு காசோலையில் பெறுபவர் கணக்கு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் குறிப்பிடப்பட்ட நபர் கணக்கில் மட்டும் அதற்குரிய பணம் வரவு வைக்கப்பட வேண்டும். எனவே வசூலிக்கும் வங்கியருக்கு வரைபவர் கொடுக்கப்படும் அறிவுறுத்தல் தான் பெறுபவர் கணக்கு கீறலாகும். இவ்வகைக் கீறலிடப்பட்ட காசோலை மறுப்பு செய்தல் கூடாது. மாறாக, புறக்குறிப்பு செய்யப்பட்டிருந்தால் வசூலிக்கும் வங்கியரால் காசோலை மறுக்கப்பட வேண்டும்.

பெறுபவர் கணக்கு கீறலின் முக்கியத்துவம்:

- பெறுபவர் கணக்கு கீறல் என்பது வசூலிக்கும் வங்கியருக்கும் எழுதும் ஆணையாகும்.
- வசூலிக்கும் வங்கியர் காசோலைக்குரிய பணத்தை வசூலித்து காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட பெறுபவர் கணக்கில் மட்டும் வரவு வைக்க வேண்டும்.
- மாறாக, வேறு ஒரு நபர் கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்டால் வசூலிக்கும் வங்கியருக்குக் கிடைக்கப்பட வேண்டிய சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுவதில்லை அத்துடன் வரம்பு மீறிய செயல் என்றும் கருதப்படுகிறது.
- ஆவணத்திற்குச் சிறந்த பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது.
- இவ்வகையான கீறலுடைய ஆவணங்கள் வேறு நபருக்கு மாற்றப்படுவதில்லை.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட கருத்துக்களை ஒரு வசூலிக்கும் வங்கியர் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

2. இரட்டைக் கீறல்

சிறப்புக் கீறலிடப்பட்ட காசோலையில் மேலும் ஒரு வங்கியரின் பெயர் காசோலையின் பின்பக்கம் குறிப்பிடப்பட்டு வசூலுக்காக முகவர் என்ற வார்த்தை இடம் பெற்றிருந்தால், அது இரட்டைக்கீறல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பொதுவாக இவ்வகைக் கீறல் நடைமுறையில் இல்லை. ஆனால் சிறப்புக் கீறலில் குறிப்பிடப்பட்ட வங்கியின் கிளை செலுத்தும் வங்கி உள்ள இடத்தில் இல்லையெனில் பணத்தை வசூலிப்பதற்காகச் செலுத்தும் வங்கி உள்ள இடத்தில் உள்ள மற்றொரு வங்கியை வசூலிக்கும் வங்கியின் முகவராக நியமிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு நியமிக்கப்படுவதற்காக காசோலையில் முகவர் வங்கியின் பெயரிட்டு இரண்டாவது கீறலிடப்படுகிறது. எனவே, ஒரு காசோலையில் இரண்டு கீறல்கள் இருப்பதால் இரட்டைக்கீறல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வகுலிக்கும் வங்கிக்குப் பதிலாக மற்றொரு வங்கி வகுலிப்பதற்காக காசோலையில் சிறப்புக் கீறலுடன் கூடுதல் கீறல் சேர்க்கப்பட்டால், அது செல்லுபடியாகும். ஆனால், வகுலிக்கும் வங்கியின் கிளை செலுத்தும் வங்கியா உள்ள இடத்தில் இருக்கக் கூடாது.

ஒரு காசோலையில் கீறலிடுவதற்குக் கீழ்க்கண்ட நபர்கள் தகுதியுள்ளவர்களாகயிருக்கிறார்கள்.

அ) காசோலை வரைபவர்

ஆ) கீறலிடப்படாத காசோலையை வைத்திருக்கும் நபர்.

இ) வகுலிக்கும் வங்கியர் பணத்தை வகுலிப்பதற்காக மற்றொரு வங்கியை முகவராக நியமனம் செய்து கீறலிடலாம்.

ஒரு காசோலையில் கீறலிடப்பட்ட பின்பு அக்கீறலை இரத்துச் செய்ய அனைவராலும் முடியாது. ஆனால் காசோலையை எழுதிய வாடிக்கையாளரால் மட்டும் கீறலை இரத்து செய்ய முடியும். அவ்வாறு கீறல் இரத்து செய்யப்படுவதை கீறலின் தொடக்கம் என்று அழைக்கிறோம். இரத்து செய்யப்பட்டிருந்தால், வரைபவரின் முழு கையொப்ப கீறல் இரத்து செய்யப்பட்ட இடத்தில் இடம் பெற்றிருக்கப்பட வேண்டும். காசோலை வழங்கிய பின்பு வரைபவராலும் கீறலிடப்பட்டதை இரத்து செய்ய முடியாது.

பொதுக் கீறலுக்கும் சிறப்புக் கீறலுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்

அ) பொதுக் கீறலில் இரண்டு இணைகோடுகள் காசோலையின் இடது பக்கம் குறுக்காக மேல் பக்கம் வரையப்பட வேண்டும். ஆனால் சிறப்புக் கீறலில் இரண்டு இணைகோடுகள் வரையப்பட வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை.

ஆ) பொதுக் கீறலில் வகுலிக்கும் வங்கியரின் பெயர் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. ஆனால், சிறப்புக் கீறலில் வகுலிக்கும் வங்கியரின் பெயர் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

இ) பொதுக் கீறலை ஒப்பிடும் போது சிறப்புக் கீறலில் தான் பாதுகாப்பு அதிகமாக உள்ளது.

ஈ) பொதுக் கீறலில் எந்த வங்கியும் வகுலிக்கும் வங்கியாகச் செயல்படலாம். ஆனால் சிறப்புக்கீறலில் குறிப்பிடப்பட்ட வங்கி தான் வகுலிக்கும் வங்கியாகச் செயல்பட வேண்டும்.

ஆவணத்தை மற்றொருவருக்கு மாற்றுவதற்காக தன்னுடைய கையொப்பத்தை ஆவணத்தின் முன்பக்கமோ அல்லது பின்பக்கமோ அல்லது ஒரு துண்டுத்தாளிலோ இடுவதுதான் புறக்குறிப்பு என்றும் மேலெழுதல் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.”

புறக்குறிப்பு துண்டுத் தாள்

பொதுவாகப் புறக்குறிப்பு ஒரு ஆவணத்தில் பின்பக்கம் எழுதப்படுகிறது. ஆவணத்தில் உள்ள பின்பக்கம் முழுவதும் எழுதப்பட்டு விட்டால் அடுத்து ஏற்படக்கூடிய புறக்குறிப்புகள் தனித்தாளில் எழுதப்படுகிறது. அவ்வாறு புறக்குறிப்பு தனித்தாளில் எழுதப்படுவதுதான் துண்டுத்தாள் அல்லது புறக்குறிப்பு தனித்தாள் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

புறக்குறிப்பிடுவதன் முக்கியத்துவம் ஒரு ஆவணம் புறக்குறிப்பு செய்யப்பட்டு மாற்றப்படும் போது, ஆவணத்தில் உள்ள உரிமை அனைத்தும் மாற்றப்பட்டு விடுகிறது. அதாவது புறக்குறிப்பாளர் ஆவணத்தின் மீது அனுபவித்து வந்த உரிமைகள் அனைத்தும் புறக்குறிப்பாளர் அனுபவிக்கலாம். புறக்குறிப்பாளர் மறுபடியும் ஆவணத்தை மற்றொரு நபருக்கு மாற்றிக் கொடுக்கும் உரிமையும் மாற்றப்படுகிறது. ஆனால் வரையறுக்கப்பட்ட புறக்குறிப்பாகயிருந்தால் புறக்குறிப்பாளர் ஆவணத்தை வேறு நபருக்கு மாற்ற இயலாது. மாற்று ஆவணச் சட்டம் 1881 பிரிவு 50ன்படி புறக்குறிப்பாளர் கீழே கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளுக்குப் புறக்குறிப்பாளரின் முகவராகச் செயல்படுகிறார்.

அ) ஆவணத்தை மறுபடியும் புறக்குறிப்பிடலாம்.

ஆ) ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பணத்தைப் பெறுவதற்குரிய உரிமை உள்ளது.

இ)ஆவணம் அவமதிக்கப்படும் போது அவமதிப்பு அறிவிப்பு புறக்குறிப்பாளருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஈ) புறக்குறிப்பு செய்யப்பட்ட ஆவணம் அவமதிக்கப்படும் போது புறக்குறிப்பாளர் அனைவரும் பொறுப்பாக வேண்டும். ஆனால், தன் பொறுப்பில்லா புறக்குறிப்பில் அவ்வாறு அல்ல.

ஒழுங்கான புறக்குறிப்பு எவ்வாறு அறியப்படுகிறது

ஒரு ஒழுங்கான புறக்குறிப்பு என்பது முழுமையானதாகவும் சட்டத்தினால் செல்லுபடியாகக் கூடிய ஒன்றாகவும் இருப்பதாகும். ஒரு ஒழுங்கான புறக்குறிப்பை அறிந்து கொள்வதற்குக் கீழ்க்கண்ட கருத்துக்களை மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

பொதுவாக, ஆவணத்தின் பின்பக்கம் புறக்குறிப்பு செய்யப்பட வேண்டும். ஆவணத்தின் பின்பக்கம் முழுவதும் புறக்குறிப்பு செய்யப்பட்டு விட்டால், துண்டுத்தாள் பயன்படுத்தப்படலாம். புறக்குறிப்பு செய்யப்படும்போது அனைத்து தகவல்களும் புறக்குறிப்பின் பிரிவுக்கு ஏற்ப பூர்த்தி செய்யப்பட்டு முழுமையானதாகயிருக்க வேண்டும்.

- 1) எழுத்து பிழைபெறுபவர் பெயரில் எழுத்துப் பிழை ஏற்பட்டிருந்தால், புறக்குறிப்பு செய்யப்படும் போது தவறாக எழுதியுள்ள எழுத்துப் முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும்.
- 2) படிக்காத நபர் ஒரு காசோலையில் புறக்குறிப்பிடும் போது, அந்த நபரின் இடது கை பெருவிரல் ரேகை ஆவணத்தில் இடம் பெற வேண்டும். இதற்குச் சாட்சியாக மற்றொரு நபர் கையொப்பமிட்டு தனது முகவரியைக் குறிப்பிட வேண்டும்.
- 3) ஒரு கூட்டு நிறுவனம் தனக்கு வந்த காசோலையில் புறக்குறிப்பிடும்போது காசோலையில் கையொப்பமிடுவதற்கு அதிகாரம் பெற்றுள்ள அலுவலர் கையொப்பமிட்டுப் புறக்குறிப்பு செய்யலாம். அவ்வாறு கையொப்பமிட்டுள்ள அலுவலர் தனது பதிவியின் தன்மையையும் நிறுவனத்தின் பெயரையும் குறிப்பிட வேண்டும்.
- 4) ஒரு முகவர் தன்னுடைய முதல்வருக்காக ஆவணத்தில் புறக்குறிப்பு செய்யலாம். ஆனால் முதல்வருக்காக அல்லது முதல்வருக்குப் பதிலாக என்று. ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுக் கையொப்பமிட வேண்டும்.
- 5) ஒரு வியாபார நோக்கமற்ற நிறுவனங்களுக்கு வந்த காசோலையில் புறக்குறிப்பு செய்யும் போது எந்த நபர் புறக்குறிப்பிடுவதற்கு அதிகாரம் பெற்றுள்ளாரோ அந்த நபரின் கையொப்பம், நிலை மற்றும் நிறுவனத்தின் பெயர் முத்திரையிடப்பட வேண்டும்.
- 6) ஒரு கலைக்கப்பட்ட நிறுவனத்தின் கலைப்பாளர் காசோலையில் புறக்குறிப்பிடும் போது கலைக்கப்பட்ட நிறுவனத்திற்காக என்று எழுதிக் தனது கையொப்பத்தைவிட வேண்டும். பின்பு கலைப்பாளர் என்று முத்திரையிடப்பட வேண்டும்.
- 7) ஒரு பொறுப்புரிமையர் காசோலையில் புறக்குறிப்பிடும் போது, யாருக்காகப் பொறுப்புரிமையர் நிலையில் புறக்குறிப்பு செய்கிறார் என்று குறிப்பிட வேண்டும்.
- 8) ஒரு ஆவணத்தில் புறக்குறிப்பிடும் போது ஒரு நபரின் முற்சேர்க்கை எழுத்து பிற்சேர்க்கை வார்த்தைகள் சேர்க்கப்படக்கூடாது.
- 9) புறக்குறிப்பு செய்யப்படும் பொது பேனாவினால் எழுதப்பட வேண்டும்.
- 10) காசோலையில் குறிப்பிட்ட பணத்தைப் பெறும் உரிமையை உடையவர் மட்டும் காசோலையில் புறக்குறிப்பிடும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்.
- 11) பகுதி புறக்குறிப்பு செல்லத் தக்கதல்ல. எனவே காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட தொகை முழுவதற்கும் புறக்குறிப்பு செய்யப்பட வேண்டும்.
- 12) புறக்குறிப்பு செய்யப்பட்ட ஒரு ஆவணம் மறுக்கப்படும் போது புறக்குறிப்பாளர் தனக்குப் பின் புறக்குறிப்பு செய்த அனைத்து நபர்களுக்கும் பொறுப்பாக வேண்டும். ஆனால், ஆவணம் மறுக்கப்பட்ட தகவல் புறக்குறிப்பாளருக்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கப்பட வேண்டும். தெரியப்படுத்தப் படாதிருந்தால் புறக்குறிப்பாளர் பொறுப்பேற்க வேண்டாம். தன் பொறுப்பில்லா புறக்குறிப்பில் ஆவணம் மறுக்கப்பட்டாலும் புறக்குறிப்பாளர் பொறுப்பேற்க வேண்டாம்.

செலுத்தும் வங்கியர்

செலுத்தும் வங்கியர் என்பது எந்த ஒரு வங்கியரின் வாடிக்கையாளர் காசோலை மூலமாகத் தன்னுடைய பணத்தைக் கொடுக்குமாறு ஆணையிடுகிறாரோ அவ்வங்கி தான் செலுத்தும் வங்கி என்றும் செலுத்தும் வங்கியர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. எந்த ஒரு வங்கியின் மேல் காசோலை எழுதப்படுகிறதோ அந்த வங்கி தான் செலுத்தும் வங்கியாகும். எந்த ஒரு வங்கிக்குப் பணம் செலுத்துமாறு ஆணையிடப்படுகிறதோ அந்த வங்கி தான் செலுத்தும் வங்கி என அழைக்கப்படுகிறது. செலுத்தும் வங்கியருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சட்ட பூர்வமான பாதுகாப்பு:

வாடிக்கையாளர் கொடுக்கும் காசோலைக்குப் பணம் வழங்குவது வங்கியரின் கடமைகளில் ஒரு முக்கியமான கடமையாகும். மாறாக, காசோலை தவறாக அவமதிக்கப்பட்டால் வங்கியர் வாடிக்கையாளருக்கு இழப்பீடு வழங்க வேண்டும். ஆனால் கீழ்க்கண்ட சூழ்நிலைகளில் பணம் தவறாக வழங்கப்பட்டாலும் செலுத்தும் வங்கியருக்குச் சட்டம் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறது.

மாற்று ஆவணச்சட்டம் 1881 பிரிவு 85ன் படி ஒரு செலுத்தும் வங்கியருக்குக் கீழ்க்கண்ட பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது.

ஒரு காசோலை ஆணை காசோலையாகயிருந்து பணம் பெறுபவருக்கு பதிலாக புறக் குறிப்பு செய்திருக்கும் போது பணம் வழங்கப்பட்டால் முறைப்படி வழங்கியதாக கொள்ள வேண்டும்.

“ஆணைக்குப் பணம் கொடுக்கக்கூடிய காசோலை பெறுநரால் அல்லது பெறுநருக்காக, புறக்குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றினால், செலுத்துபவர் முறைப்படி செலுத்தப்பட்டதன் அடிப்படையில் பொறுப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறார்”.

பிரிவு 85 ன் படி பாதுகாப்பு கோரும் போது, கீழ்க்கண்ட நிபந்தனைகளை ஒரு செலுத்தும் வங்கி நிறைவேற்ற வேண்டும்.

- காசோலை ஆணைக் காசோலையாக இருக்க வேண்டும்.
- காசோலை முறையாகப் புறக்குறிப்பு செய்திருக்கப்பட வேண்டும்.
- முறைப்படி பணம் வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்

கீறல் இடப்பட்ட காசோலையாயிருக்கும் போது:

கீறல் என்பது காசோலை எழுதுபவர் அல்லது வரைபவர் ஒரு வங்கியருக்குக் கொடுக்கும் அறிவிப்பு வாடிக்கையாளர் கொடுக்கும் காசோலை வங்கியில் உள்ள காசாளர் மூலம் பணம் வழங்காமல் வேறு ஒரு வங்கி கணக்கு மூலமாகப் பணம் வழங்க வேண்டும் என்று கொடுக்கப்படும் அறிவிப்பு தான் கீறல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. கீறல் இடப்பட்ட காசோலைக்கு ஒரு வங்கியர் பணம் செலுத்தும் போது செலுத்தும் வங்கியருக்குச் சட்ட பூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுகிறது. சட்டப்பூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்க வேண்டுமானால் கீழ்க்கண்ட நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். (பிரிவு 128)

முறையாகப் பணம் செலுத்தப் பட்டு இருக்க வேண்டும்.

காசோலையில் இடப்பட்டுள்ள கீறலின் சட்டத்திற்கு ஏற்றவாறு பணம் வழங்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும். ஒழுங்கற்ற புறக்குறிப்பு மற்றும் காசோலையில் மாற்றம் அல்லது திருத்தம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் வாடிக்கையாளரிடம் உறுதிப்படுத்தாமல் செலுத்தும் வங்கி பணம் வழங்கினால் சட்டத்தின் படி பாதுகாப்பு பெற முடியாது.

காசோலையில் முக்கிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கும் போது ஒரு வங்கியிருக்கு கிடைக்கக்கூடிய பாதுகாப்பு:

காசோலையில் முக்கிய மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தால் அக்காசோலை எழுதியவரின் ஒப்புதல் பெற்ற பின்பு செலுத்தும் வங்கியர் காசோலைக்குரிய படித்தை கொடுக்க வேண்டும். இல்லையெனில் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைப்பதில்லை. ஆனால், ஒரு சில எதிர்பாராத காரணங்களினால் காசோலையில் முக்கிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தால் மழையினால் காசோலையில் உள்ள எழுத்து மங்கியிருந்தால், மடித்தல் காரணமாக கிழிந்துவிடுதல் அக்காசோலைக்கு செலுத்தும் வங்கியர் பணம் கொடுத்திருந்தாலும், சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படும்.

காசோலையில் முக்கியதிருத்தம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், பிரிவு 89 ன் படி சட்டபூர்வ பாதுகாப்பு கிடைப்பதற்குக் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

- அ) பணம் முறைப்படியாகச் செலுத்தப்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்.
- ஆ) முக்கிய திருத்தம் தெளிவாகத் தெரியாதிருக்க வேண்டும்.

வங்கி பணவிடைக்கு உரிய பாதுகாப்பு :

ஒரு வங்கியரின் ஒரு கிளையில் பணவிடை எடுத்து மற்றொரு கிளைக்கு அனுப்புவதற்கு சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு ஒரு செலுத்தும் வங்கியருக்கு கிடைக்கிறது.

கள்ள கையொப்பம்:

காசோலை எழுதுபவர் (வாடிக்கையாளர்) கையொப்பம் மற்றொரு நபரால் கள்ளத்தனமாக போடப்பட்டிருந்தால், அக்காசோலைக்குரிய பணத்தைச் செலுத்தும் வங்கியர் கொடுக்கக் கூடாது. அவ்வாறு கொடுத்தால் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைப்பதில்லை. பொதுவாக, காசோலைக்குப் பணம் வழங்கப்படும் முன்பு ஒரு வங்கியர் காசோலையில் உள்ள கையொப்பத்தையும் காசோலை எழுதியவரின் கையொப்பத்தையும் ஒப்பிட்டு பார்க்க வேண்டும். இரண்டு கையொப்பமும் வேறுபட்டிருந்தால் செலுத்தும் வங்கியர் அக்காசோலைக்குரிய பணத்தை

கொடுக்கக் கூடாது. இரண்டு கையொப்பமும் வேறுபட்டிருக்கும் போது பணம் கொடுக்கப்பட்டால் செலுத்தும் வங்கியர் கீழ்க்கண்ட விளைவுகளை சந்திக்க நேரிடும்.

6) ஆணை காசோலை :

ஆணை காசோலை என்பது எந்த ஒரு நபரின் பெயர் காசோலையில் எழுதப்பட்டுள்ளதோ அந்த நபருக்குப் பணம் கொடுப்பது அல்லது அந்த நபரின் கணக்கில் வரவு வைப்பதாகும். ஆணைக் காசோலைக்குரிய பணத்தை தவறுதலாக ஒரு செலுத்தும் வங்கியர் பணம் கொடுத்திருந்தாலும் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு வங்கியருக்கு கிடைக்கப்படுகிறது. ஆனால் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இரு நிபந்தனைகள் செலுத்தும் வங்கியரால் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்.

அ) புறக்குறிப்பு வழக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

ஆ) பணம் முறையாக செலுத்தப்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும்.

மாற்று ஆவணச்சட்டம் 1881 பிரிவு 10ன்படி ஒரு ஆணைக் காசோலைக்குரிய பணம் செலுத்தும் வங்கியரால் முறையாகச் செலுத்தப்பட்டிருந்தால் தான் செலுத்தும் வங்கியருக்கு சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுகிறது.

பணம் முறையாகச் செலுத்தப்பட்டிருந்தால்:

அ) காசோலையின் வெளிப்படை நோக்கத்திற்கு ஏற்றது போல் பணம் செலுத்தப்பட்டிருந்தல். ஆ) நன்னம்பிக்கையுடனும் எந்த விதமான புறக்கணிப்பமின்றி பணம் செலுத்தப்பட்டிருந்தல் மற்றும் இ) பணம் யாரிடம் வழங்கப்படுகிறதோ அவர் பணம் பெற உரிமையுடையவர் அல்ல என்ற ஐயம் கொள்ளுவதற்குரிய காரணங்கள் எதுவும் நிகழாதிருத்தல் போன்ற மூன்று நிபந்தனைகளும் நிறைவேற்றப்படுவதாகும்.

அ) வெளிப்படையான நோக்கம்: வெளிப்படையான நோக்கம் என்பது ஒரு காசோலையைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே இ அக்காசோலை எழுதிய நோக்கத்தை அறிந்து கொள்வதாகும். எ.கா: ஆணைக் காசோலைக்குரிய பணத்தை ரொக்க கவுண்டர் மூலம் கொடுக்கக் கூடாது வெளிப்படையான நோக்கத்திற்கு எதிராகப் பணம் வழங்கப்பட்டால் செலுத்தும் வங்கியருக்குச் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைப்பதில்லை. ஏனெனில் காசோலை எழுதியதன் நோக்கம் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை.

வெளிப்படையான நோக்கத்திற்கு ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அ) பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலை ஆ) தேதியிடப்படாத காசோலை இ) காலாவதியான காசோலை ஈ) காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தொகை எண்ணும் எழுத்தும் வேறுபட்டிருத்தல்

உ) ஆணை காசோலைக்கு ரொக்க மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கும் போது வரைபவரின் ஒப்புதலின்றிப் பணம் கொடுத்தல் ஏ) ஒரு ஒழுங்கற்ற புறக்குறிப்பிற்குப் பணம் கொடுத்தல் மேற்கூறிய வெளிப்படையான நோக்கங்கள் தெரிந்த பின்னும் செலுத்தும் வங்கியர் காசோலைக்கு பணம் செலுத்தியிருந்தால் அது வெளிப்படையான நோக்கத்திற்கு ஏற்றது போல் பணம் செலுத்தப்படவில்லை என்று கருதப்படுகிறது. எனவே இ சட்ட பூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைப்பதில்லை.

முறைப்படியான பணம் செலுத்தப்படாததற்குரிய எடுத்துக்காட்டுகள் :

- அ) பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலைக்குப் பணம் செலுத்தல்.
- ஆ) காலாவதியான காசோலைக்குப் பணம் வழங்குதல்
- இ) பொய்க் கையொப்பமிட்ட காசோலைக்குப் பணம் வழங்குதல்.
- ஈ) உறுதி செய்யப்படாத கருப்பொருள் திருத்தம் உடைய காசோலைக்குப் பணம் வழங்குதல்.
- தடை ஆணை வழங்கப்பட்ட காசோலைக்குப் பணம் வழங்குதல்.
- ஊ) கீறலிடப்பட்ட காசோலைக்குப் பணம் வழங்குமிடத்திலிருந்து நேரடியாகப் பணம் செலுத்துதல்.

நம்பிக்கையுடன் செலுத்துதல்:

ஒரு காசோலைக்குப் பணம் வழங்கும் போது செலுத்தும் வங்கியர் நன்னம்பிக்கையுடன் பணத்தை செலுத்தியிருக்க வேண்டும். நம்பிக்கையுடன் எந்தவிதமான கவனக்குறைவும் இன்றிப் பணம் செலுத்தப்பட்டால் தான் செலுத்தும் வங்கியருக்குச் சட்ட பூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படும்.

செலுத்தும் வங்கியர் பணம் செலுத்தும் போது நேர்மையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது இ பணம் கேட்பவர் அவ்வாறு கேட்பதற்குச் சட்டபூர்வமான உரிமை பெற்றிருக்கிறாரா என்று கண்டறிவதற்குரிய முறையான விசாரணைகளைச் செலுத்தும் வங்கியர் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

காசோலை வைத்திருப்பவர்:

காசோலையை வைத்திருப்பவர் பணத்தைப் பெறுவதற்குரிய உரிமையற்றவர் என்ற சந்தேகம் எழுவதற்குரிய வாய்ப்புகள் இல்லாத போது பணம் செலுத்தப்பட்டிருக்கபட வேண்டும். அவ்வாறு செலுத்தப்பட்டிருந்தால் தான் செலுத்தும் வங்கியருக்குச் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுகிறது. அதாவது, பணம் பெறுவதற்கு ஆவணத்தை வைத்திருப்பவர் அந்த ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பணத்தைப் பெறுவதற்குரிய சட்டபூர்வமான உரிமையைப் பெற்றிருக்கும் நபருக்குப் பணம் செலுத்தப்பட்டிருந்தால் தான் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு செலுத்தும் வங்கியருக்குக் கிடைக்கப்படுகிறது.

கொணர்பவர் காசோலை :

கொணர்பவர் காசோலை என்பது காசோலையை வைத்திருப்பவர் அல்லது காசோலையை வங்கிக்கு கொண்டு வருபவர் பணம் பெறும் உரிமையைப் பெறுவதாகும். எவ்விதமான புறக்குறிப்பு காணப்படாமல் செலுத்தும் வங்கியர் கொணர்பவர் காசோலையைக் கொண்டு வருபவருக்குத்தான் பணம் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இ பணம் செலுத்துதல் முறையாகச் செலுத்தப்பட்டிருந்தால் செலுத்தும் முறையாகச் செலுத்தப்பட்டிருந்தால் செலுத்தும் வங்கியருக்குரிய சட்ட முறையாக பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது.

முறையாக செலுத்தப்படுதல் என்பதன் இலக்கணம் கூறுக.

மாற்று ஆவணச்சட்டம் 1881 பிரிவு 10-ல் முறையாகச் செலுத்தப்படுதலுக்கு இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. பிரிவு 10-ன் படி ஆவணமொன்றின் வெளிப்படையான நோக்கத்திற்கேற்ப நன்னம்பிக்கையுடனும் எவ்வித கவனக்குறைவுமின்றி ஆவணம் வைத்திருப்பவரிடம் அதற்குரிய தொகையைச் செலுத்துவதுதான் முறையாகச் செலுத்தப்படுதலாகும். ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட தொகையைப் பெறுபவர் அப்பணத்தை பெறுவதற்குரிய உரிமையில்லை என நம்புவதற்கு இடம் அளிக்காத சூழ்நிலையில் பணம் செலுத்தப்படுவதாகும்.

தவறான அவமதிப்பினால் ஒரு வங்கியருக்கு ஏற்படும் விளைவுகளை விவரி?

ஒரு செலுத்தும் வங்கியர் தம்மீது எழுதப்பட்ட காசோலைக்குப் பணம் செலுத்த வேண்டும். தப்பிதமாக ஒரு காசோலையை அவமதிப்பு (மறுப்பு) செய்தால் ஒரு சில விளைவுகள் அல்லது பொறுப்புகள் ஏற்படுகின்றன.

1) காசோலை எழுதிய வாடிக்கையாளர் கணக்கில் போதுமான வரவு இருப்பு இருந்தால் காசோலைக்குரிய பணத்தைக் கொடுப்பது வங்கியரின் கடமையாகும். மாறாக இ போதுமான பணம் கணக்கில் இருக்கும் போது ஒரு காசோலையை அவமதிப்பு செய்தால் வாடிக்கையாளருக்கு அவமதிப்பினால் ஏற்பட்ட இழப்பீட்டை செலுத்தும் வங்கியர் செலுத்த வேண்டும்.

2) காசோலை எழுதியவர் கணக்கில் போதுமான பணம் இல்லாத போது எழுதியவரை (வாடிக்கையாளரை) கேட்காமல் அவமதிப்பு செய்தாலும் வங்கியர் அவமதிப்பு செய்த காரணத்திற்குப் பொறுப்பாக வேண்டும்.

3) வாடிக்கையாளர் கணக்கில் போதுமான பணம் இருக்கிறது என்று தவறான தகவல்களை வாடிக்கையாளரிடம் கூறிவிட்டுப் பின்னர் போதுமான பணம் இல்லையென்ற காரணத்திற்காக காசோலையை அவமதிப்பு செய்தால் வாடிக்கையாளருக்கு வங்கியர் பொறுப்பாக வேண்டும்.

ஒரு காசோலைக்குப் பணம் செலுத்தும் முன்பு ஒரு வங்கியர் மேற்கொள்ள வேண்டிய முன்னெச்சரிக்கைகள்

தப்பிதமாக ஒரு காசோலையை அவமதிப்புச் செய்தால் இ ஒரு வங்கியர் ஒரு சில இடர்பாடுகளைச் சந்திக்க நேரிடும். எனவே இ ஒரு காசோலைக்குப் பணம் வழங்குவதற்கு முன்பு ஒரு செலுத்தும் வங்கியர் ஒரு சில முன்னெச்சரிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

1) காசோலையின் அமைப்பு :

மாற்று ஆவணச்சட்டம் 1881ன்படி ஒரு காசோலையின் அமைப்பு இருக்க வேண்டும். காசோலை முறைப்படியான படிவத்தில் இருக்க வேண்டும். வங்கியரால் அச்சிடப்பட்டு கொடுக்கப்பட்ட காசோலைப் படிவத்தில் தான் காசோலை எழுதப்பட வேண்டும். காசோலை அச்சடிக்கப்பட்டதாகவும் தகவல்கள் அனைத்தும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். பூர்த்தி செய்யப்படாமல் விடுபட்டிருந்தால் திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்.

2) நாள் :

ஒரு காசோலை தேதி பூர்த்தி செய்யப்படாமல் வங்கிக்கு வந்தால் அக்காசோலைக்குப் பணம் மறுக்கப்படலாம். வரைபவர் தேதி பூர்த்தி செய்யப்படாமல் கொடுத்தாலும் காசோலையை வைத்திருப்பவர் தேதியை பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். ஒரு காசோலையில் நடப்புத் தேதி அல்லது முன் தேதி அல்லது பின் தேதியிடப்பட்டிருக்கலாம்.

அ) அக்காசோலையில் போடப்பட்ட நாளுக்கு முன்னர் வரைபவர் தடை ஆணை அனுப்பலாம். எனவே பின்தேதியிடப்பட்ட காசோலைக்குரிய பணத்திற்கு வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் பற்று வைக்கும் உரிமை கிடையாது.

ஆ) பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலைக்குப் பணம் செலுத்திய பின்பு மற்றொரு காசோலை செலுத்தப்படும் போது கணக்கில் பணம் இல்லாத காரணத்தினால் காசோலை அவமதிப்பு செய்யப்படலாம். அவ்வாறு அவமதிப்பு செய்யப்பட்டால் வாடிக்கையாளருக்கு ஏற்பட்ட இழப்பீடு ஈட கட்டப்பட வேண்டும்.

இ) பின் தேதியிடப்பட்ட காசோலைக்குப் பணம் செலுத்தப்படுவதால் காசோலையின் வெளிப்படையான நோக்கம் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. எனவே சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுவதில்லை.

இ) காலாவதியான அல்லது தவணைக் கடந்த காசோலை :

காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தேதியிலிருந்து 3 மாதங்களுக்குப் பின் காசோலை வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால் தவணை கடந்த அல்லது காலாவதியான காசோலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. தவணை கடந்த காசோலை வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால் அவமதிப்பு செய்யப்பட வேண்டும்.

ஈ) நடப்பு தேதி :

ஒரு காசோலை நடப்பு தேதியிடப்பட்டதாகயிருந்தால் அக்காசோலைக்குப் பணம் வழங்கப்படுவதால் எந்த பிரச்சனையும் ஏற்படுவதில்லை.

3) நிபந்தனையற்ற ஆணை :

ஒரு காசோலை வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்படும் போது நிபந்தனையற்றதாகயிருக்க வேண்டும். நிபந்தனையுள்ளதாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டால் வங்கியர் அவமதிப்பு செய்ய வேண்டும்.

4) தொகை :

ஒரு காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தொகை எண்ணாலும் எழுத்தாலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். எண்ணாலும் எழுத்தாலும் குறிப்பிடப்பட்ட தொகை ஒன்றுக் கொன்று வேறுபடுமானால்இ

அ) எழுத்தால் எழுதிய தொகையை வங்கியர் வழங்கலாம்.

ஆ) இரண்டில் குறைவாக எழுதப்பட்ட தொகையை வழங்கலாம்.

இ) காசோலைக்குரிய தொகையை வழங்குவதற்குச் செலுத்தும் வங்கியர் மறுக்கலாம்.

5) பணம் செலுத்துபவரின் பெயர் :

காசோலைக்குரிய பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன்பு ஒரு வங்கியர் பணம் பெறுபவரின் பெயரைக் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். கொணர்பவர் காசோலையாயிருந்தால் எந்த நபரும் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை உடையவராகயிருக்கிறார்.

6) வரைபவரின் கையொப்பம் :

காசோலைக்குரிய பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன்பு ஒரு செலுத்தும் வங்கியர் காசோலையில் உள்ள வரைபவரின் கையொப்பத்தையும் மாதிரி கையொப்பத்தையும் ஒப்பிட்டு பார்க்க வேண்டும். சிறிது வேறுபாடாகயிருந்தாலும் பணத்தைச் செலுத்தக் கூடாது. காசோலையில் வரைபவரின் கையொப்பம் இல்லாவிடினும் காசோலை திருப்பி அனுப்பப்படவேண்டும்.

7) கிழிந்த காசோலை :

கிழிந்த காசோலைக்குப் பணம் செலுத்தப்படும் முன்பு வரைபவரின் ஒப்புதலையும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எனினும் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கருத்துக்களைக் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும்.

அ) காசோலையை வரைந்தவர் காசோலை கிழிந்து போனதற்கு உறுதி செய்திருக்க வேண்டும்.

ஆ) காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முக்கிய விஷயங்கள் அழிந்து போகாமல் உள்ளதா என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

8) கீறலிடப்பட்ட காசோலை :

கீறலிடப்பட்ட காசோலையாகயிருந்தால் வங்கியில் உள்ள காசாளர் மூலம் பணம் கொடுக்கக் கூடாது. சாதாரணமாகஇ கீறலிடப்பட்ட காசோலையாகயிருந்தால் ஒரு வங்கி மூலம் தான் பணம் செலுத்தப்பட வேண்டும். சிறப்பு கீறலிடப்பட்ட காசோலையாகயிருந்தால் காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வங்கியர் மூலம் தான் செலுத்தப்பட வேண்டும். கீறலிடப்பட்டதற்கு மாறாகப் பணம் வழங்கப்பட்டிருந்தால் பணம் முறைப்படியாகச் செலுத்தப்பட்டது என்று கருத முடியாது. முறைப்படி செலுத்தப்படாத காரணத்தால் காசோலை வரைந்தவருக்கு அல்லது அதன் உண்மையான உரிமையாளருக்கு நட்டம் ஏற்பட்டால் வங்கியர்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

9) புறக்குறிப்பு:

காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள புறக்குறிப்பு முறையானதாக உள்ளதா எனத் தெரிந்து கொண்ட பின்பு தான் பணம் செலுத்த வேண்டும். புறக்குறிப்பு புரிந்து கொள்ள முடியாத மொழியில் இருந்தால் வங்கியர் காசோலையைத் திருப்பி அனுப்ப வேண்டும். முறையற்ற

புறக்குறிப்பு கொண்ட காசோலைக்குப் பணம் வழங்கியிருந்தால் வங்கியர் தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

10) போதுமான தொகை :

வாடிக்கையாளர் காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட தொகையைச் செலுத்தவதற்குப் போதுமான இருப்புத் தொகை கணக்கில் இருந்தால் மட்டும் பணம் செலுத்தப்பட வேண்டும். போதுமான தொகை கணக்கிடும் போது மேல்வரைப்பற்று வசதி கொடுக்கப்பட்டிருந்தால்இ அத்தொகையையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

11) வரிசைப்படி பணத்தை வழங்க வேண்டும் :

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காசோலையை வரைந்திருந்தால் வங்கிக்கு முதலில் வந்த காசோலைக்கு முதலில் பணம் வழங்க வேண்டும்.

12) மூலக் கருப் பொருள் மாற்றம் :

காசோலையில் மூலக் கருப்பொருள் மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தால் காசோலைக்குரிய பணத்தை செலுத்த வேண்டாம். ஆனால்இ மாற்றத்திற்கு வரைபவர் தன்னுடைய ஒப்புதலைத் தெரிவித்திருந்தால் காசோலைக்குரிய பணத்தை வழங்க வேண்டும்.

13) ஏதாவது ஒரு சட்டத்தின் மூலம் (நொடிப்பு நிலை) பணம் செலுத்துவது தடை செய்யப்பட்டிருந்தால் வரைபவர் எழுதிய காசோலை அவமதிப்பு செய்யப்பட வேண்டும்.

14) வங்கியின் அலுவல் நேரத்தில் தான் பணம் வழங்கப்பட வேண்டும். வங்கியில் அலுவல் அல்லாத நேரத்தில் காசோலை செலுத்தப்பட்டால்இ காசோலை அவமதிக்கப்பட வேண்டும். இல்லையெனில்இ ஒரு வங்கியருக்கு சட்டபூர்வ பாதுகாப்பு கிடைப்பதில்லை.

15) ஒரு வங்கியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வேண்டிய காசோலை தவறுதலாக வேறு ஒரு கிளையில் செலுத்தப்பட்டால்இ காசோலை அவமதிப்பு செய்யப்பட வேண்டும்.

ஒரு வாடிக்கையாளர் இறந்து விட்டால் அவருக்கான சட்டபூர்வமான வாரிசுச் சான்றிதழ் கொடுக்கப்படும் வரை அவரின் கணக்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும்.

16) தவறாகச் செலுத்தப்பட்ட பணம் திரும்பப் பெறுவதற்குரிய சூழ்நிலைகள் :

1) பணத்தைப் பெறுபவர் வங்கியரை ஏமாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பணத்தைப் பெற்றிருந்தால் வங்கியர் அப்பணத்தை திரும்பப் பெற முடிகிறது.

2) பணம் செலுத்தும் வங்கியர் மற்றும் பணம் பெறுபவர் ஆகிய இரண்டு தரப்பினர்களின் தவறுதல் காரணமாகப் பணம் தவறுதலாகச் செலுத்தப்பட்டிருந்தாலும்இ திரும்பப் பெற முடிகிறது.

டீரனெட்டட ஏள.ளுலழெவவ என்ற நீதிமன்ற வழக்கில் மேற்கூறியவாறு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

1) நன்னம்பிக்கையற்ற வழிகளில் பணம் பெறப்பட்டிருந்தால் செலுத்தும் வங்கியர் அப்பணத்தை திரும்பப் பெறமுடிகிறது.

பணம் தவறுதலாகச் செலுத்தப்பட்டிருந்தால் திரும்பப் பெற முடியாத சூழ்நிலைகள்

கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளில் பணம் தவறுதலாகச் செலுத்தப்பட்டிருந்தால் பணம் திரும்பப் பெற முடியாது.

அ) சட்டத் தவறு காரணமாகப் பணம் தவறுதலாக செலுத்தப்பட்டிருந்தால்

ஆ) மாற்று ஆவணத்தின் பேரில் அறியாத நபருக்குப் பணம் தவறுதலாகச் செலுத்தப்பட்டிருந்தால்.

இ) நன்னம்பிக்கையின் அடிப்படையில் பணம் தவறுதலாகப் பெறப்பட்டிருந்தால் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டாம்.

வசூலிக்கும் வங்கியர்

வாடிக்கையாளரின் காசோலைகளையும் மாற்றுச் சீட்டுகளையும் செலுத்தும் வங்கியரிடம் கொடுத்துப் பணத்தை வசூலித்து கொடுக்கும் வங்கி தான் வசூலிக்கும் வங்கி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இலக்கணம்: “வாடிக்கையாளர் சமர்ப்பித்த ஆவணங்களைச் செலுத்தும் வங்கியில் சமர்ப்பித்து வாடிக்கையாளரின் ஆவணங்களுக்குரிய பணத்தை வசூலித்துக் கொடுக்கும் வங்கி தான் வசூலிக்கும் வங்கி என அழைக்கப்படுகிறது.”

வசூலிக்கும் வங்கியின் நிலை :

வசூலிக்கும் வங்கியர் செயல்படும் நிலைமையைப் பொறுத்து வசூலிக்கும் வங்கியருக்குச் சட்டபடி கிடைக்க வேண்டிய பாதுகாப்பு கிடைக்கும் வாடிக்கையாளரின் காசோலைக்குரிய பணத்தை வசூலிக்கும் வங்கியர் கீழ்க்கண்ட இரு தன்மைகளில் (நிலைகளில்) செயல்படுகின்றனர்.

அ) மதிப்புக்காக உடையவர் என்ற நிலை

ஆ) வாடிக்கையாளரின் முகவர்

1. மதிப்புக்காக உடையவர் என்பவர்

ஒரு உண்டியல் அல்லது காசோலை வைத்திருப்பவர் தான் வைத்திருப்பதால் அவருடைய பெயரில் பணத்தை பெறுவதற்கோ அல்லது பணத்தை மீட்பதற்கோ உரிமை உண்டு. ஒரு வாடிக்கையாளர் காசோலையை வங்கியில் சமர்ப்பித்த உடன் அக்காசோலையில் பணத்தைப் பெறும் உரிமை வங்கியருக்கு உண்டு. ஏனெனில், செலுத்திய காசோலைக்குப் பணம் கொடுத்து வங்கியர் விலைக்கு வாங்கியதாகவே மதிக்க வேண்டும். ஆகையால் அக்

காசோலையின் உடைமையாளர் என வங்கியர் அழைக்கப்படுகிறார். கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள காரணங்களால் (சூழ்நிலைகளால்) உடையவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

அ) வங்கியர் தன்னுய்ய பொறுப்பில் ஆவணத்தை வைத்திருக்க வேண்டும்.

ஆ) ஆவணத்திற்குரிய பணத்தை பெறும் உரிமையைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

இ) ஆவணத்தை வைத்திருக்கும் உடைமையைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

வாடிக்கையாளருடைய காசோலைக்கான பணத்தை வசூலிக்கும் வங்கியர் கீழ்க்கண்டவகையில் மதிப்புக்காக உடையவர் ஆகிறார்.

அ) செலுத்தப்பட்ட காசோலையின் பேரில் கடன் வழங்குதல்.

ஆ) செலுத்தப்பட்ட காசோலைக்குரிய பணத்தை வழங்குதல்.

இ) செலுத்தப்பட்ட காசோலைக்குரிய பணத்தை வசூலிக்கும் முன்பே வாடிக்கையாளருக்குப் பணம் வழங்குதல்.

ஈ) வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் மேல்வரைப்பற்று இருந்தால் மேல் வரைப்பற்று குறைவதற்காக காசோலையின் பணத்தைச் சரிக்கட்டிக் கொள்வது.

உ) வங்கியில் வசூலுக்காக காசோலை செலுத்தப்பட்ட உடன் வாடிக்கையாளருக்குப் பணம் வழங்குதல்.

வசூலிக்கும் வங்கியருக்குரிய சட்டபூர்வமான பாதுகாப்புப் பற்றிக் கூறுக.

சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு :

ஒரு வசூலிக்கும் வங்கியர் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பெறவிரும்பினால் ஒரு சில நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

1) கீறல் இடப்பட்ட காசோலை:

ஒரு கீறல் இடப்பட்ட காசோலையை வசூலிப்பதற்கு வாடிக்கையாளரிடமிருந்து பெற்று செலுத்தும் வங்கியரிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்று வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் வரவு வைப்பது ஒரு வசூலிக்கும் வங்கியரின் கடமையாகும். கீறல் இடப்பட்ட காசோலை போலி ஆவணமாகியிருந்தாலும் உண்மையான உரிமையாளருக்குப் பணம் கொடுக்கப்படாமலிருந்தாலும் வசூலிக்கும் வங்கியருக்குச் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுகிறது. ஆவணம் வங்கியில்

செலுத்தப்படுவதற்று முன்பு கீறலிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். இல்லையெனில் தவறான மாற்றம் என்ற குற்றத்திற்காக வங்கியர் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

2) வாடிக்கையாளருக்காக மட்டும் வசூலித்தல்:

வசூலிக்கும் வங்கியர் தன்னுடைய வாடிக்கையாளரின் ஆவணத்தை மட்டும் வசூலிப்பதற்குத்தான் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் ஒரு வசூலிக்கும் வங்கியர் தன்னுடைய வாடிக்கையாளரின் முகவராகச் செயல்படுகிறார்.

3) நன்னம்பிக்கையுடனும் கவனக்குறைவுமின்றி வசூலிக்க வேண்டும்.

ஒரு வசூலிக்கும் வங்கியர் கவனத்துடனும் நன்னம்பிக்கையுடனும் ஆவணத்திற்குரிய பணத்தை வசூலிக்க வேண்டும். இல்லையெனில் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுவதில்லை. நன்னம்பிக்கை என்பது வங்கியர் நேர்மையான முறையிலும் நல்லெண்ணத்திலும் செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். வங்கியர் கவனக் குறைவினால் செயல்பட்ட காரணத்தால் வாடிக்கையாளருக்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருந்தால் வங்கியர் தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். கவனக்குறைவு அல்லது அஜாக்கிரதை அல்லது புறக்கணப்பு என்பதற்குரிய எடுத்துக்காட்டுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அறிமுகம் இல்லாமல் வங்கிக் கணக்கு தொடங்குவது:

பொதுவாக, ஒரு வங்கியர் புதிய நபர் ஒருவர் மீது கணக்கு தொடங்குவதற்கு முன்பு ஒரு அறிமுகக்கடிதம் ஒன்று பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அறிமுகக் கடிதம் வாங்குவதின் நோக்கம் என்பது புதிய நபரின் நிதிநிலைமை, நேர்மை மற்றும் அந்தஸ்து போன்ற செய்திகளைத் தெரிந்து கொள்வதாகும். அறிமுகக் கடிதம் இல்லாமல் கணக்கு தொடங்குவதால் நேர்மையற்ற வாடிக்கையாளர்களால் மோசடிகள் ஏற்படுவதற்குரிய வாய்ப்புகள் ஏற்படுகிறது. அறிமுகக்கடிதம் இல்லாமல் கணக்கு தொடங்கப்பட்டு போலி ஆவணத்திற்கு வங்கியர் பணம் வசூலித்துக் கொடுத்திருந்தால், பணத்தைப் பெறும் உரிமை உடைய நபருக்கும் வங்கியர் பொறுப்பேற்க வேண்டும். அஜாக்கிரதையுடன் செயல்பட்டிருந்தால் சட்ட பூர்வமான பாதுகாப்பு ஒரு வங்கியருக்குக் கிடைப்பதில்லை.

ஒழுங்கற்ற புறக்குறிப்புகள்:

ஒரு வாடிக்கையாளர் ஒரு ஆவணத்தை வசூலிப்பதற்கு வங்கியரிடம் சமர்ப்பித்த உடன் ஆவணத்தில் உள்ள புறக்குறிப்புகள் சரியான முறையில் உள்ளதா என வங்கியர் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனில் கவனக் குறைவாக செயல்பட்ட காரணத்திற்காக வங்கியர் பொறுப்பேற்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பும் கிடைக்கப்படுவதில்லை.

சந்தேகம் ஏற்படும் சூழ்நிலையில் விசாரணை செய்யாமலிருத்தல்:

ஒரு வாடிக்கையாளர் ஒரு காசோலையை வசூலிப்பதற்காக வங்கியரிடம் சமர்ப்பிக்கும் போது ஆவணத்தின் உரிமை தொடர்பாக ஐயப்பாடுகள் எழுந்தால் வாடிக்கையாளரிடம் விசாரணை செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு விசாரணை செய்யாமல் இருந்தாலும் சட்ட பூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுவதில்லை. கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகள் சந்தேகம் ஏற்படும் சூழ்நிலைகள் என்று கருதப்படுகிறது.

- 1) ஒரு சாதாரண வாடிக்கையாளர் மிகப்பெரிய தொகைக்குரிய காசோலை வசூலிப்பதற்குச் சமர்ப்பித்தல். ஒரு சாதாரண வாடிக்கையாளர் வரவு வைக்கப்படும் கணக்கு தொடர்பான வரலாறு போன்றவற்றிலிருந்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.
- 2) ஒரு நிறுவனத்தின் பேரில் வந்த ஆவணத்திற்குரிய பணத்தைத் தனி நபர் கணக்கில் வரவு வைத்தல்.
- 3) பொறுப்பாண்மைக் கணக்கிற்கு வந்த காசோலையைப் பொறுப்புரிமையின் சொந்த கணக்கில் வரவு வைத்தல்.
- 4) **மாற்றுத் தன்மையற்ற கீறல்:**

மாற்றுத் தன்மையற்ற கீறலிடப்பட்ட காசோலையை வைத்திருப்பதற்கு அது ஒரு எச்சரிக்கையாகும். இக்காசோலைக்குரிய பணத்தை வசூலிக்கும் பொது உரிமையாளரின் உரிமையை கணக்கில் கொண்டு வசூலித்தால்தான் வசூலிக்கும் வங்கியருக்குச் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுகிறது.

பெறுபவர் கணக்கு என்று கீறலிடப்பட்ட காசோலையை பிற நபர்க்கு வசூலித்துக் கொடுத்தல் பெறுபவர் கணக்கு என்று காசோலை கீறலிடப்பட்டிருந்தால் வசூலிக்கும் வங்கியர் ஆவணத்திற்குரிய பணத்தை வசூலித்துப் பெறுபவரின் கணக்கில் தான் வரவு வைக்க வேண்டும். மாறாக, வேறு ஒரு நபர் கணக்கில் வரவு வைத்தால் புறக்கணிப்பு என்று கருதப்படுகிறது. அதோடு வசூலிக்கும் வங்கியருக்குரிய சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பும் கிடைக்கப்படுவதில்லை. ஆவணத்திற்குரிய பணத்தைப் பெறும் உரிமை உடையவர்க்கு வங்கியர் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

வசூலிக்கும் வங்கியரின் கடமைகள் அல்லது பணிகள்

ஒரு ஆவணத்திற்குரிய பணத்தை வசூலிக்கும் போது, ஒரு வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் முகவராக செயல்படுகிறார். எனவே, வசூலிக்கும் போது ஏற்படக்கூடிய தவறுகளுக்கு வங்கியர் தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். வசூலிக்கும் வங்கியர் முகவராச் செயல்படும் போது ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- 1) குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ஆவணத்தைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்:

வாடிக்கையாளரிடம் காசோலை அல்லது ஆவணம் பெறப்பட்ட உடன் பணத்தை வசூலிப்பதற்காகச் செலுத்தும் வங்கியரிடம் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் சமர்ப்பிக்கப்படாத காரணத்தால் வாடிக்கையாளருக்கு இழப்பு ஏற்பட்டால் வங்கியர் தான் அந்த இழப்பிற்கு பொறுப்பேற்க வேண்டும். அதாவது, காலதாமதமாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட காரணத்தால் காசோலை மறுக்கப்பட்டால் அக்காசோலைக்குரிய பணத்தை வாடிக்கையாளருக்கு வசூலிக்கும் வங்கியர் தான் கொடுக்க வேண்டும்.

2) அவமதிப்பு செய்தியை அறிவித்தல்:

வாடிக்கையாளர் வசூலுக்காகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட காசோலை செலுத்தும் வங்கியரால் அவமதிப்பு அல்லது மறுக்கப்பட்டால் வாடிக்கையாளருக்குக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் தெரிவிக்க வேண்டும். தெரிவிக்காமல் இருந்த காரணத்தால் வாடிக்கையாளருக்கு இழப்பு ஏற்பட்டால், அந்த இழப்பை வசூலிக்கும் வங்கியர்தான் ஈடு கட்ட வேண்டும்.

ஆனால், அவமதிப்பு செய்தியை அனுப்புவதற்குப் பதிலாக அவமதிப்பு செய்யப்பட்ட காசோலையையும் அவமதிப்பு செய்யப்பட்ட காரணத்தையும் குறிப்பிட்டு வாடிக்கையாளருக்குத் திருப்பி அனுப்பி விடுகின்றனர்.

3) புறக்குறிப்பு சரிபார்த்தல்:

காசோலையில் குறிப்பிடப்பட்ட நபரின் நலனைக் காப்பதற்காக ஒரு காசோலையைச் செலுத்தும் வங்கியரிடம் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்பு புறக்குறிப்பு ஒழுங்கற்றதாக உள்ளதா எனத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒழுங்கற்ற புறக்குறிப்பாகயிருந்தால் காசோலைக்குரிய பணத்தை வசூலிக்காமல் காசோலையைத் திருப்பி விட வேண்டும். மாறாகப் பணத்தை வசூலித்துக் கொடுத்தால் புறக்கணிப்பு குற்றத்திற்காக வங்கியர் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

4) ஏற்புக்கு உண்டியலைச் சமர்ப்பித்தல்:

ஒரு மாற்றுச்சீட்டு ஏற்குநரால் ஏற்கப்பட வேண்டும். மாற்றுச்சீட்டு ஏற்கப்பட்ட நாளிலிருந்து தான் மாற்றுச்சீட்டின் முதிர்வு காலம் அல்லது தவணை காலம் கணக்கிடப்படுகிறது. எனவே, மாற்றுச்சீட்டு வசூலிப்பதற்காக வாடிக்கையாளரிடமிருந்து பெறப்பட்டிருந்தால் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ஏற்புக்காக அனுப்பப்பட வேண்டும். ஆனால், கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளில் ஏற்புக்காக மாற்றுச்சீட்டு அனுப்பப்படாமல் இருந்தாலும் வங்கியர் பொறுப்பேற்க வேண்டாம்.

1. கேட்பு மாற்றுச்சீட்டாக இருந்தால்
2. ஏற்குநர் நொடிப்பு நிலை அடைந்திருந்தால்
3. ஏற்குநர் இறந்து விட்டால்

4. ஏற்குநர் மனநிலை சரியற்றவராக இருந்தால் ஏற்புக்கு மாற்றுச்சீட்டு ஏற்குநருக்கு அனுப்புவது வசூலிக்கும் வங்கியின் கடையாகும்.
5. **செலுத்துவதற்கு உண்டியலை சமர்ப்பித்தல் :**

வசூலிப்பதற்காகப் பெறப்பட்ட உண்டியலை தவணை நாளன்று ஏற்குநர் பணம் செலுத்துவதற்காக உண்டியலை ஏற்குநருக்கு அனுப்ப வேண்டியது வங்கியின் கடமையாகும். மாற்றுச்சீட்டின் தவணை நாள் விடுமுறை நாளாகயிருந்தால் தவணை நாளுக்கு மறுநாள் மாற்றுச்சீட்டு சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். சமர்ப்பிக்கப்பட தவறினால் மாற்றுச்சீட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பணத்தைப் பெறும் உரிமை உடைய நபருக்கு வங்கியர் பொறுப்பாக வேண்டும்.

6) வசூலிக்கும் வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் முகவர் விவரி.

வாடிக்கையாளரின் ஆவணத்திற்குரிய பணத்தை வசூலிக்கும் போது வசூலிக்கும் வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் முகவராகச் செயல்படுகிறார். அதாவது வாடிக்கையாளருக்குப் பதிலாக வங்கியர் செயல்படுகிறார். ஏனெனில் வாடிக்கையாளர் ஆவணத்தின் மீது பெற்றுள்ள உரிமையை விட நல்ல உரிமையை வங்கியர் பெற இயலாது. வாடிக்கையாளர் குறைபாடுகள் உரிமை உடைய ஆவணத்தைப் பெற்றிருந்தால் வசூலிக்கும் வங்கியரும் ஆவணத்தின் மீது குறைபாடுள்ள உரிமையைப் பெறுகிறார். குறைபாடுள்ள உரிமை உடைய ஆவணத்திற்குரிய பணத்தை வசூலித்துக் கொடுத்தால் பணம் கையாடல் என்ற குற்றத்திற்காக வங்கியர் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

அலகு 4

இணையதள வங்கியியல்:

இணையதள வங்கியியல் என்பது ஒரு வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய கணினி மூலமாக வங்கிச் சேவைகளைப் பெறுவதாகும். அதாவது வாடிக்கையாளர் வங்கிக்குச் செல்லாமல் வங்கிப் பணிகளைப் பெற முடிகின்றது. வங்கியின் இணையதளம் மூலமாக வங்கிச் சேவைகளைப் பெற முடிகின்றது. இணைய தள வங்கியியலின் உலகில் எப்பகுதியிலும் இருந்துக்கொண்டு கணினியைப் பயன்படுத்தி வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடிகின்றது. வங்கிகள் இணையதளம் மூலமாகப் பின்வரும் சேவைகளைச் செய்து முடிக்கின்றது.

- i. வங்கியின் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை வாடிக்கையாளர்களுக்கு அறிவித்தல்
- ii. கணக்குத் தொடங்குதல்
- iii. பங்குகளின் பொது வெளியீடு
- iv. பணம் மாற்றம் செய்யப்படுதல்
- v. நடவடிக்கைகள் சரிக்கட்டப்படுதல்
- vi. நடவடிக்கைகள் எடுத்தெழுதப்படுதல்
- vii. இயல்பான வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு

இணையதள வங்கியில் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆறு முதன்மை ஊக்கிகளைப் பெற்றுள்ளன.

- i. வாடிக்கையாளர்கள் கணக்கினை அறிந்து கொள்வது எளிதாகின்றது.
- ii. அதிகமான சேவைகளை வழங்குகின்றது.
- iii. வாடிக்கையாளர்களின் விசுவாசத்தினை அதிகரிக்கின்றது.
- iv. புதிய வாடிக்கையாளர்களை ஈர்க்கின்றது.
- v. போட்டியாளர்கள் வழங்கும் சேவையை வழங்குகின்றது இணையதள வங்கியியல்.
- vi. வைப்புகளுக்கான அதிக வட்டி வீதம்
- vii. 24 மணி நேர வங்கி சேவை
- viii. இலவசமாக கணக்குகளைச் சரிபார்த்தல்
- ix. குறைந்த வட்டி வீதத்தில் கடன் அட்டைகள்.
- x. புதிய வங்கிப் பொருட்கள்.
- xi. வாடிக்கையாளர்கள் திருப்தி அடையும் வகையில் சேவை வழங்குதல்.
- xii. கணக்கு அறிக்கையை பார்த்தல்.

வாடிக்கையாளர் இணையதளம் மூலமாக பின்வரும் பயன்களைப் பெற முடிகின்றது.

- i. உலகின் எப்பகுதியிலிருந்தும் தன்னுடைய வங்கிக் கணக்கைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியும்.
- ii. கணக்கு அறிக்கையை அறிந்து கொள்ளுதல்.
- iii. நிதி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.
- iv. வாடிக்கையாளரின் முகவரி மாற்றத்தை வங்கிக்குத் தெரிவிக்க முடிகின்றது.
- v. முந்தின மூன்று மாத நடவடிக்கைகளைப் பற்றி தகவல்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.
- vi. இந்திய குடியரிமை இல்லாதவர்களுக்கு அதிகமான பயன்கள் கிடைக்கப்படுகின்றன.
- vii. 24 மணிநேரமும் வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடிகின்றது.

குறைபாடுகள்:

இணையதள வங்கியியல் அதிகமான சேவைகளை வாடிக்கையாளர்களுக்கு வழங்குகின்றது.

- i. இணையதள வங்கி சேவை பெற வேண்டுமானால், கணினி ஒன்றினை வாடிக்கையாளர் வைத்திருக்க வேண்டும். இதனால் செலவு அதிகமாகின்றது.
- ii. குறைவான சேவை மட்டும் கிடைக்கப்படுகின்றது.
- iii. இணையதள சேவை மட்டும் கிடைக்கப்படுகின்றது.
- iv. இணைய தள வசதி கிடைக்கப்பட வேண்டுமானால் தொலைபேசி இணைப்பு ஒன்று வாடிக்கையாளர் வீட்டில் இருக்கப்பட வேண்டும்.
- v. மின்சார தடை ஏற்படும்போது, இணையதள வங்கிச் சேவை கிடைக்கப்படுவதில்லை. இதனால் சிரமம் ஏற்படுகின்றது.
- vi. நடவடிக்கையின் செல்லுபடித்தன்மை அறிந்து கொள்ளப்பட முடியாது.
- vii. பாதுகாப்பற்ற முறையில் தகவல் பரிமாற்ற வழிகள் பின்பற்றப்படும் போது அதிக இடர்பாடு ஏற்படுகின்றது.
- viii. வங்கி நடவடிக்கை பற்றிய இரகசியம் பராமரிக்கப்பட முடிவதில்லை.
- ix. இணைய தள வசதி எப்பொழுதும் கிடைக்கப்படுவதில்லை. எனவே, அதிகமான காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது.

எங்கும் வங்கியியல்:(ANY WHERE BANK)

இணைவலை வசதி கிடைக்கப்படுவதால் உலகின் எப்பகுதியில் இருந்து கொண்டும் வங்கிச் சேவைகளைப் பெற முடிகின்றது. நவீன காலத்தில் ஒரு வாடிக்கையாளர் ஒரு கிளைக்கு மட்டும் வாடிக்கையாளராகளயிருப்பதில்லை. மாறாக அவ்வங்கி முழுவதற்கும் வாடிக்கையாளராகச் செயல்படுகின்றார். அதாவது உலகின் எப்பகுதியில் இருந்தாலும் தன்னுடைய வங்கி கணக்கில் வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள் முடிகின்றது. எ.கா: திருநெல்வேலியில் உள்ள ஒரு கிளையில் வங்கி கணக்கு உள்ள ஒரு வாடிக்கையாளர் புது டெல்லியிருந்து கொண்டே தன்னுடைய வங்கி கணக்கில் பணம் எடுக்கவோ அல்லது வைப்பாகச் செலுத்தவோ அல்லது தன்னுடைய பெயரில் உள்ள வேறு ஒரு கிளையில் உள்ள வங்கி கணக்கிற்கு மாற்றம் செய்யவோ முடிகின்றது. வாடிக்கையாளர்களுக்கு எண்ணிக்கையில் அதிகமான சேவைகளைச் செய்து கொடுக்கின்றது.

நேரடி வங்கியியல்: (ONLINE BANK)

நேரடி வங்கியியல் என்பது இணைய தளம் மூலமாக வாடிக்கையாளர் நிதிநிறுவனத்துடன் தொடர்புகொண்டு வங்கிச் சேவைகளைச் செய்து முடிப்பதாகும். நேரடி வங்கியியல் சுய சேவை வங்கியியல் மனப்பான்மையைச் கொண்டுள்ளது. நேரடி வங்கிச் சேவையைப் பெறுவதற்கு ஒரு வாடிக்கையாளர் தனது நிதி நிறுவனத்துடன் தனது இணையதள வசதியைப் பதிவு செய்ய வேண்டும். பதிவு செய்யப்படும் போது நிதி நிறுவனம் இரகசிய குறியீட்டு எண்ணைப் பயன்படுத்தி வாடிக்கையாளர் தனது வங்கிச் சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நடவடிக்கைகள்:

நேரடி வங்கியியலில் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

- i. சேவைப் பயன்பாடுகளுக்கான கட்டணங்களைச் செலுத்துதல்.
- ii. கணக்கு அறிக்கையைச் சரிபார்த்து பிரதி எடுத்தல்.
- iii. கணக்குகளுக்கிடையிலான பணத்தை நேரடியாகப் பரிமாற்றம் செய்ய முடிகின்றது.
- iv. மூன்றாவது நபருக்குப் பணம் செலுத்துவதற்கு உதவுகின்றது.
- v. வைப்புகளை உருவாக்குதல்
- vi. கடன் அட்டைக்கான கட்டணத்தைச் செலுத்த முடிகின்றது.
- vii. காசோலைப் புத்தகம் பெறுதல்.
- viii. விடுத்த காசோலைக்கான பணத்தை நிறுத்தி வைக்குமாறு சய்தி அனுப்புதல் போன்றவை நடைபெறுகின்றன.

நன்மைகள்:

நேரடி வங்கியலின் நன்மைகள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- i. நேரடி வங்கியியல் மூலம் பெறப்படும் வைப்புகளுக்கு அதிகமான வட்டிவீதம் வழங்கப்படுகின்றது.
- ii. வங்கி நேரம் அல்லாத போதும் வங்கி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள முடிகின்றது.
- iii. வாடிக்கையாளர் மற்றும் வங்கிகளின் நேரத்தையும் வளத்தையும் சேமிப்பதற்கு நேரடி வங்கியியல் பயன்படுகின்றது.
- iv. அனைத்து சேவைகளும் கணினி மயமாக்கப்பட்டதால் எழுத்துக் பணி குறைகின்றது. வங்கிகளின் நடைமுறைச் செலவு குறைகின்றது. காகிதம் பயன்படுத்தப்படுவது குறைவதால் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாக்கப்படுகின்றது.
- v. அனைத்து செயல்பாடுகளும் கணிப்பொறிமயமாக்கப்பட்டுள்ளதால் சேவைகள் நிறைவுள்ளதாகவும் துல்லியமானதாகவும் உள்ளன.
- vi. வங்கிக் கணக்குகளின் இருப்பில் மாற்றம் ஏற்பட்டால் எச்சரிக்கை செய்தி இணையதளம் மூலம் அனுப்பப்படுகின்றது.
- vii. நேரடி வங்கியியல் செயல்பாடுகளுக்கு எந்தவிதமான கூடுதல் கட்டணமும் வசூலிக்கப்படுவதில்லை.

தீமைகள்:

நேரடி வங்கியியலின் தீமைகள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- i. வங்கி நடவடிக்கைகள் இணையதளம் மூலமாக நடைபெறுவதால், வாடிக்கையாளர்களுக்கும், வங்கியருக்கும் நேரடித் தொடர்பு ஏற்படுவதில்லை. வாடிக்கையாளர் உறவு சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படுவதில்லை.
- ii. இரகசியம் கவனமாகப் பராமரிக்கப்பட்ட வேண்டும். கவனமாகப் பராமரிக்கப்படவில்லையெனில் மோசடி ஏற்படுவதற்குரிய வாய்ப்புகள் அதிகமாக உள்ளன.
- iii. இரகசிய குறியீட்டு எண் மற்றவர்களால் பயன்படுத்தப்படும்போது மோசடி ஏற்படுவதற்குரிய வாய்ப்புகள் உள்ளன.
- iv. இணைய தள வங்கியியல் இணையதள பாதுகாப்பு முக்கிய பிரச்சனையாக உள்ளது.

நேரடி அல்லாத வங்கியியல்:

நேரடி அல்லாத வங்கியியல் என்பது வாடிக்கையாளர்கள் தங்களது வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காக வங்கியின் கிளை அலுவலகங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும். இதன் காரணமாக வாடிக்கையாளர்கள் தங்களது இரகசியங்களைப் பராமரிக்க

முடிகின்றது. வங்கிக்கும் வாடிக்கையாளருக்கும் நேரடித் தொடர்பு ஏற்பட்டு வாடிக்கையாளர்களின் உறவு மேம்படுத்தப்படுகின்றது.

ஆனால் வாடிக்கையாளர்களின் நேரம் வீணாக்கப்படுகின்றது வங்கியைப் பொறுத்த வரையில் நடைமுறைச் செலவுகள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன.

கைபேசி வங்கியியல்(MOBILE BANKING)

அலைபேசி வங்கியியல் என்றும் நடமாடும் வங்கியியல் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. நடமாடும் வங்கியியல் என்பது வாடிக்கையாளர்கள் தங்களது அலைபேசி மூலமாக வங்கிச் சேவையினைப் பெறுவதாகும். நடமாடும்

வங்கியியலில் வங்கிகள் அலைபேசி மூலமாக வங்கிப் பணிகளைச் செய்து முடிப்பதாகும். அலைபேசியினை உலா பேசி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

அலைபேசி வங்கியியலில் ஒரு வாடிக்கையாளர் தனது வங்கி நடவடிக்கைகளை எந்த இடத்திலும் மேற்கொள்ளலாம்.

இணைய தள வங்கியியலின் முக்கிய குறைபாடு கணினியும் இணையதள வசதியும் வாடிக்கையாளர் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் நடமாடும் வங்கியியலில் ஒரு வாடிக்கையாளர் அலைபேசி வைத்திருந்தால் போதும்.

தன்மைகள்:

நடமாடும் வங்கியியலின் தன்மைகள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1) அலைபேசி வாடிக்கையாளர்:

அலைபேசி வைத்திருக்கும் வாடிக்கையாளர்களுக்கு மட்டும் நடமாடும் வங்கிச் சேவைகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன.

2) நடமாடும் வணிகம்:

நடமாடும் வங்கியியல் என்பது நடமாடும் வணிகவியலின் ஒரு பகுதியாக விளங்குகின்றது.

3) தொழில்நுட்ப அடிப்படை:

அலைபேசி வைத்திருக்கும் வாடிக்கையாளர்கள் இணையதளம் வசதியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

4) சேவையின் வகைகள்:

கணக்கு தொடங்குதல், கணக்கு சரிபார்த்தல், பணம் மாற்றம் செய்தல் போன்ற பணிகள் நடமாடும் வங்கியியல் மூலமாக வழங்கப்படுகின்றது.

5) விண்ணப்பம்:

நடமாடும் வங்கியியல் வசதி பெறுவதற்கு வாடிக்கையாளர் வங்கிக்கு விண்ணப்பம் ஒன்று கொடுக்க வேண்டும்.

6) தகுதி:

இணைய தள வசதியைப் பெற்றுள்ள வங்கிகள் மட்டும் அலைபேசி வங்கிச் சேவைகளைச் செய்து கொடுக்கத் தகுதியுள்ளதாகயிருக்கின்றன.

அத்தியாவசிய தேவைகள்:

அலைபேசி வங்கியியல் வசதியைப் பெறுவதற்குக் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும்.

- i. வாடிக்கையாளர் அலைபேசி வசதியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அலைபேசியில் ருயி வசதி பெறக்கூடியதாகவும் இருக்கப்பட வேண்டும்.
- ii. இணையதள வசதியைப் பெற்றுள்ள வாடிக்கையாளர்கள் மட்டும் அலைபேசி வங்கிச் சேவைகளைப் பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவர் களாயிருக்கிறார்கள்.
- iii. அலைபேசி வங்கியியல் வசதி தனிநபர்களுக்கு மட்டும் வழங்கப்படுகின்றது.

அலைபேசி வங்கியியல் வசதி பெறுவதற்கு வாடிக்கையாளர் வங்கியரிடம் தனது பெயரைப் பதிவு செய்ய வேண்டும்

தொலைபேசி வங்கியியலின் செயல்பாடு(TELEPHONE BANKING)

ஒரு வங்கிக் கிளையில் வங்கிக் கணக்கு ஒன்று தொடங்க வேண்டும். வங்கிக் கணக்கு தொடங்கிய பின்பு தொலைபேசி வங்கிச் சேவைக்கான விண்ணப்பம் வங்கியருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். வங்கியர் வாடிக்கையாளருக்கான இரகசியக் குறியீட்டு எண்ணை வழங்குவார் ரொக்கம் அல்லாத வங்கிச் சேவைகளுக்கு வாடிக்கையாளர் அலைபேசி மூலம் வங்கியரை அணுகலாம்.

குறைபாடுகள்:

நடமாடும் வங்கியியல் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குறைபாடுகளைப் பெற்றுள்ளது.

- i. தொலைபேசி பயன்படுத்துவதற்கு அதிக நேரம் வீணாக்கப்படுகின்றது.
- ii. பணி அமர்த்துவோரின் அலுவக இயல்பான பணி பாதிக்கப்படுகின்றது.
- iii. வங்கிக் கணக்கு இரகசியம் பராமரிக்கப்பட முடிவதில்லை.
- iv. அதிக இயந்திரமயமாக்கலாகக் கருதப்படுகின்றது.
- v. தொலைபேசி கட்டணம் அதிகரிக்கப்படுகின்றது. எனவே அதிக செலவு ஏற்படுகின்றது.

வழங்கப்படும் சேவைகள்:

தொலைபேசி வங்கியியலில் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இரண்டு விதமான சேவைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

- 1) பொது வினவல்
- 2) தனிப்பட்ட வினவல்

1) பொது வினவல்:

பொதுவான வினவல் என்பது ஒரு வங்கியர் தனது வாடிக்கையாளருக்கும் வாடிக்கையாளர்கள் அல்லாதவர்களுக்கும் சேவையை வழங்குவதாகும்.

2) தனிப்பட்ட வினவல்:

தனிப்பட்ட வினவலில் ஒரு சில இரகசிய வங்கி நடவடிக்கைகள் மட்டும் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. தனிப்பட்ட வினவல் சேவை வாடிக்கையாளர்களுக்கு மட்டும் செய்து கொடுப்பதாகும். அவ்வகைச் செய்திகளில் ஒரு சில மட்டும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- i. வங்கிக் கணக்கில் உள்ள இருப்பு சரி பார்க்கப்படுதல்.
- ii. வாடிக்கையாளர் செலத்திய காசோலையின் நிலையை அறிந்து கொள்ளுதல்.
- iii. கணக்கு அறிக்கைக்கான வேண்டுகோள் விடுத்தல்
- iv. வங்கியின் கிளைக்குச் சென்று உடனடியாகப் பணம் எடுத்தல்.

கேட்பு வரைவோலைக்கான வேண்டுகோள் அனுப்புதல்

தேசிய மின்னணு நிதி மாற்றமுறை(NEFT)

1996 பிப்ரவரி மாதம் செரி குழுவின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மின்னணு நிதி மாற்ற முறையை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. ஒரு வங்கியிலிருந்து மற்றொரு வங்கிக்குப் பணம் மாற்றம் செய்வதற்குரிய வசதியை இம்முறை செய்து கொடுக்கின்றது. மின்னணு பண மாற்றத்தின் மையப்படுத்தப்பட்ட முறைதான் தேசிய மின்னணு பணமாற்றம் என்று

அழைக்கப்படுகின்றது. மின்னனு மூலமாகப் பண்பரிவர்த்தனை நடைபெறுகின்றது. தேசிய மின்னனு நிதிமாற்றத்தினால் காகிதப்பணி குறைகின்றது.

தேசிய மின்னனு நிதி மாற்ற முறையில் ஒரு கிளையிலிருந்து மற்றொரு கிளைக்கு அல்லது ஒரு வங்கியிலிருந்து மற்றொரு கிளைக்குக் குறுகிய காலத்தில் பணம் மாற்றம் செய்யப்பட்டு பற்று மற்றும் வரவு அறிவுறுத்தல்கள் அனுப்பப்படுவதாகும். தேசிய மின்னனு நிதி மாற்றமுறையில் காசோலைகள் செலுத்துச் சீட்டு மற்றும் பிற நிதியியல் காகிதங்களுக்குப் பதிலாகக் கணிப்பொறியினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு ஒரு கணக்கிலிருந்து மற்றொரு கணக்கிற்கு நிதி மாற்றம் செய்யப்படுகின்றது.

தேசிய மின்னனு நிதி மாற்றத்தில் ஒரு வங்கியிலிருந்து மற்றொரு வங்கிக்கு அல்லது வங்கியின் ஒரு கிளையிலிருந்து மற்றொரு கிளைக்குப் பணம் மாற்றப்படும் கணிப்பொறியின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ள முறையாகும். ஒரு சில நிமிடங்களில் அதே நாளில் பணம் பரிமாற்றம் செய்யப்படுகின்றது.

நோக்கங்கள்:

மின்னனு நிதி மாற்றத்தின் நோக்கங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டள்ளன.

- i. வளங்களைப் பாதுகாத்தல்
- ii. நிதிவிரைவில் மாற்றம் செய்யப்பட்டது அறிந்து கொள்ளப்படுகின்றது.
- iii. திறமையான, சிக்கனமான மற்றும் நம்பகத்தகுந்த முறையில் பணம் மாற்றம் செய்யப்படுகின்றது.
- iv. காகிதப் பணியைக் குறைப்பதற்கு வங்கிகளுக்கு உதவுகின்றது.

நன்மைகள்:

மின்னனு பணமாற்றம் செய்யப்படுவதால் ஏற்படும் நன்மைகள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- i. வாடிக்கையாளர் பணத்தைச் செலுத்தவோ அல்லது எடுத்துக் கொள்ளவோ பயன்படுகின்றது.
- ii. பணமாற்றம் செய்யப்படுவதற்குக் குறைவான செலவு ஏற்படுகின்றது.
- iii. வங்கியில் வாடிக்கையாளர்களின் சேவையை முன்னேற்றுவதற்கு உதவுகின்றது.
- iv. பணம் மிகக் குறைந்து காலத்திற்குள் மாற்றப்படுவதால் வாடிக்கையாளர்களின் நேரம் சேமிக்கப்படுகின்றது.
- v. ஒரு கிளையின் எந்தக் கிளையிலும் கடன் வசதியைப் பெறமுடிகின்றது.

- vi. தீர்வக முறையில் காகிதப் பணி குறைவாக ஏற்படுகின்றது.
- vii. தற்போது உள்ள பழமையான முறையை விட அதிக முன்னேற்றம் கொண்ட முறையாக உள்ளது.
- viii. நிதிமாற்றத்தில் ஏற்படும் மோசடிகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன.
- ix. பணம் உடனடியாக மாற்றம் செய்யப்படுவதால் வாடிக்கையாளர்கள் செலுத்தக்கூடிய வட்டி குறைக்கப்படுகின்றது.
- x. பணியாளர்களின் மன அழுத்தம் குறைகின்றது.

தேசிய நிதிமாற்றத்தில் ஈடுபட்டுள்ள தரப்பினர்கள்:

- i. தொடங்கும் வாடிக்கையாளர்
- ii. அனுப்பும் வங்கி
- iii. அனுப்பும் தேசிய மின்னனு நிதிமாற்ற சேவை மையம்
- iv. தேசிய மின்னனு நிதிமாற்ற தீர்வக மையம்
- v. பெறும் தேசிய மின்னனு நிதிமாற்ற சேவை மையம்
- vi. பயனாளி வங்கி
- vii. பயனாளி வாடிக்கையாளர்

படிமுறை:

தேசிய மின்னனு நிதிமாற்றமுறையில் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள படிமுறை பின்பற்றப்படுகின்றது.

- i. நிதியியல் செய்தியிடும் முறையின் அமைப்பு
- ii. செய்தி மாற்றம் செய்யப்படுதல்
- iii. தீர்வு கணக்கு அறிக்கை
- iv. தீர்வு கணக்கு அறிக்கை அனுப்புதல்
- v. பயன்பெறும் வங்கிக்குச் செய்தி அனுப்புதல்
- vi. பயனாளி வாடிக்கையாளருக்குப் பணம் செலுத்துதல்.

ஒரு வாடிக்கையாளர் பணமாற்றம் செய்வதற்கு விருப்பம் தொவித்தால், அனுப்பும் வங்கி நிதியியல் செய்திடும் அமைப்பில் செய்தியை தேசிய மின்னனு பணமாற்ற சேவை மையத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும்.

இச்செய்தியை தேசி மின்னனு பணமாற்ற சேவை மையம் தேசிய தீர்வக மையத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும்.

தேசிய தீர்வக மையம் அனைத்து செய்திகளையும் படிமுறையிட்டு ஒவ்வொரு பயனாளி வங்கிக்கும் தீர்வக அறிக்கையைத் தயாரிக்கின்றது.

தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கை மத்திய மின்னனு பணநிதிமாற்ற சேவை மையத்திற்கு அனுப்புகின்றது.

மத்திய மின்னனு பணநிதி மாற்ற சேவை மையத்திலிருந்து ஒவ்வொரு பயனாளி வங்கிக்கும் செய்தி அனுப்பப்படுகின்றது.

சேவை மையத்திலிருந்து பயனாளி வங்கி பயனாளி வாடிக்கையாளர்களுக்குப் பணத்தை வழங்குகின்றது.

மேற்கூறிய அனைத்துப் படிமுறைகளும் மிகவும் குறுகிய காலத்தில் செய்து முடிக்கப்படுகின்றது.

நடவடிக்கைகளின் வகைகள்:

மின்னனு நிதிமாற்றம் மூன்று வகையான நடவடிக்கைகளை நிறைவேற்றுகின்றது.

- i. ஒரு வாடிக்கையாளரின் சொந்த கணக்கு பற்று அல்லது வரவு வைக்கப்படுதல்.
- ii. ஒரே வங்கியில் இரண்டு கணக்குகளில் பணம் மாற்றம் செய்யப்படுதல்.
- iii. ஒரு கணக்கிலிருந்து வேறு ஒரு கணக்கிற்குப் பணமாற்றம் செய்யப்படுதல்.

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம்:(ATM)

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம் என்து வங்கியின் கணினியின் இணைவலைப்பணி மூலமாக வாடிக்கையாளரால் இயக்கப்படக்கூடிய கருவியாகும். கணினியின் எழுத்துப் பலகை கணினியின் மானிடருடன் இணைக்கப்பட்டு இந்த இயந்திரம் செயல்படுகின்றது.

வாடிக்கையாளர்களுக்கு பிளாட்டிக் அட்டை ஒன்று வங்கியினால் வழங்கப்படுகின்றது. புதிதாக வங்கிக் கணக்கு தொடங்கப்பட்டால், கண்கு தொடங்கப்பட்ட உடன் தானியங்கி விரைவு காசாளர் அட்டை வழங்கப்படுகின்றது. வாடிக்கையாளரின் கணக்கு எண். பெயர் போன்றவை காந்தவியல் மூலமாக அடையாளமிடப்பட்டிருக்கும். வாடிக்கையாளர் ஒவ்வொருவருக்கும் நான்கு இலக்க ஆள் அடையாள எண் ஒன்று ஒதுக்கப்படுகின்றது. எ.கா: 1234. தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம் மூலம் பணம் எடுக்கப்படும் போது இந்த அடையாள எண் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். ஆள் அடையாள எண்ணினை இரகசிய எண் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இந்த எண் வேறு நபர்களுக்குத் தெவிக்கப்படக்கூடாது. வாடிக்கையாளர் விருப்பப்பட்டால் தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம் மூலம் வேறு ஒரு அடையாள எண்ணாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். எ.கா:1234 என்ற அடையாள எண் 7896 என்று மாற்றிக் கொள்ளப்படலாம். இரகசிய எண்

தவறாகக் குறிப்பிடப்பட்டால் தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம் வாடிக்கையாளருக்கு பணத்தை வழங்குவதற்கு மறுத்து விடுகின்றது. தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம் மூலம் பணம் வழங்கப்பட்ட உடன் அந்த நடவடிக்கையக்குரிய அறிக்கையும் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்படுகின்றது. பணம் வாடிக்கையாளருக்கு வழங்கப்பட்டவுடன் வாடிக்கையாளர் கணக்கு கணினி மூலமாகப் பற்று வைக்கப்படுகின்றது.

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரத்தை தானியங்கப்பட்ட வங்கியியல் இயந்திரம் என்றும் ரொக்கமுனை என்றும் எந்தநேரமும் பணம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரத்தில் பல்வேறு வங்கி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள முடிகின்றன.

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம் வணிக வங்கியினால் நிறுவப்பட்ட மின்னனு இயந்திரம் பணம் எடுப்பதற்கு வாடிக்கையாளரால் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம் மூலமாக

- i. வைப்புகள் பெறுதல்
- ii. பணம் எடுத்தல்
- iii. பணமாற்றம் செய்யப்படுதல்
- iv. பிறநிதிச் சேவைகள் போன்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

ஒரு நபர் வங்கியில் சேமிப்புக் கணக்கு தொடங்கிய உடன் வங்கிச் செல்லேடும் ஏடிஎம் அட்டையும் வழங்கப்படுகின்றது. ஏடிஎம் அட்டை வழங்கப்படும்போது தனிப்பட்ட அடையாள எண் வங்கியரால் வழங்கப்படுகின்றது. பின் எண்ணைப் பயன்படுத்தி வாடிக்கையாளர் பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். வாடிக்கையாளர் பணம் எடுத்தபின்பு வாடிக்கையாளரின் கணக்கு உடனடியாகப் பற்று வைக்கப்படுகின்றது. ஏடிஎம் அட்டையை பற்று அட்டை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம் நிறுவுதல்:

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம் இரண்டு வகைகளில் நிறுவப்படுகின்றது.

- i. வங்கிக் கிளையின் வளாகத்தில் ஏடிஎம் இயந்திரம் பொருத்தப்படுகின்றது. கிளையின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் செயல்படுகின்றது. செலவு அதிகமாக ஏற்படுகின்றது. வளாகத்தின் ஏடிஎம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.
- ii. வங்கிக்கிளை அல்லாத இடங்களில் ஏடிஎம் இயந்திரம் பொருத்தப்படுகின்றது. கிளையின் கட்டுப்பாட்டில் செயல்படுவதில்லை. செலவு குறைவாக ஏற்படுகின்றது. வங்கியின் கிளை

இணையதளம் மூலமாக ஏடிஎம் இயந்திரத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. எந்த நேரமும் எந்த இடத்திலும் வங்கிச்சேவைகள் வாடிக்கையாளர்களுக்குக் கிடைக்கப்படுகின்றது.

தன்மைகள்:

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தன்மைகளைப் பெற்றுள்ளது.

1) எந்த இடத்திலும் வங்கியியல் :

ஏடிஎம் அட்டை வைத்திருப்பவர் எந்த இடத்திலும் வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடிகின்றது.

2) எந்த நேரத்திலும் வங்கியியல்:

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரத்தில் 24 மணி நேரமும் பணம் எடுக்கவும் வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் முடிகின்றது.

3) எந்தச் செயலிலும் வங்கியியல் :

ஏடிஎம் அட்டையைப் பயன்படுத்தி வாடிக்கையாளர் எந்த விதமான வங்கி நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள முடிகின்றது. எ.கா: பணம் எடுத்தல், பணம் செலுத்துதல், பணம் மாற்றம் செய்யப்படுதல் போன்றவை.

4) பாதுகாப்பு:

ஏடிஎம் அட்டை வாடிக்கையாளருக்கும் வங்கியருக்கும் அதிகமான பாதுகாப்பினை வழங்குகின்றது. ஏடிஎம் அட்டையை வைத்திருப்பவர் பணத்தை எடுத்துச் செல்லவேண்டிய அவசியமில்லை.

5) பார்க்கக்கூடிய செய்திகள்:

ஏடிஎம் இயந்திரத்தில் செய்திகள் பார்க்கவும் வாசிக்கவும் முடிகின்றது. வாடிக்கையாளருக்கு மிகவும் வசதியாக உள்ளது. தொடுதிரையில் வாடிக்கையாளர் தனது கட்டளைகளைக் கொடுத்து வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடிகின்றது.

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரத்தின் பணிகள்:

இவ்வகை இயந்திரம் இரண்டு வகையான சேவைகளைச் செய்து கொடுக்கின்றது.

பணிகள்

அடிப்படைப் பணிகள்

கூடுதல் பணிகள்

அடிப்படைப் பணிகள்:

அடிப்படைப் பணிகள் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

- 1) பணம் எடுத்தல்
- 2) இருப்பு வினவுதல்

கூடுதல் பணிகள்:

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம் அடிப்படைப் பணிகளுடன் பின்வரும் பணிகளையும் செய்து கொடுக்கின்றது.

- i. வைப்புகள் ஏற்கப்படுதல்
- ii. குறு அறிக்கை வசதிகள்
- iii. ஆள் அடையாள குறியீட்டு எண் மாற்றம் செய்யப்படுதல்
- iv. செல்லேடு பதிவுகள் மேற்கொள்ளப்படுதல்
- v. பணம் மாற்றம் வசதி
- vi. காசோலை புத்தகம் வேண்டுக்கோள் அனுப்பும் வசதி
- vii. பயணிகள் டிக்கட் வாங்குதல்

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம் 1965 ம் ஆண்டு முதன் முதலில் அறியப்பட்டு 1970 ஆண்டு இலண்டனில் உள்ள டீயசுடயலள டீயமெ இந்த அட்டையை முதன் முதலில் வெளியிட்டுள்ளது.

வகைகள்:

தானியங்கி விரைவு இயந்திரம் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

- 1) ரொக்கம் வழங்கும் இயந்திரம்
- 2) தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரத்தின் முழுமையான பணிகள்

ரொக்கம் வழங்கும் இயந்திரம் வாடிக்கையாளரின் கேட்புக்குத் தகுந்தவாறு பணத்தை வழங்குகின்றது. ஆனால் வங்கியின் வரையரை அளவிற்குள் இருக்க வேண்டும். எ.கா: பாரத ஸ்டேட் வங்கியில் ஒரு வாடிக்கையாளர் ஒரு நாளில் அதிகபட்சமாக ரூ.25,000 வரை இந்த

வழங்குவது மட்டுமின்றி வங்கியின் பிற பணிகளும் இந்த இயந்திரத்தினால் செய்து முடிக்கப்படுகின்றது.

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரத்தின் வரலாறு”

ஏடிஎம் 1965 ல் முதலாவதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1967ம் ஆண்டு பார்க்கிளைஸ் வங்கியினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நடப்புக் கணக்கு அல்லது சேமிப்புக் கணக்கு வைத்திருப்பவர்களுக்கு ஏடிஎம் அட்டை வழங்கப்பட்டுள்ளது. நான்கு இலக்க பின் எண் வழங்கப்பட்டு பணம் எடுக்கப்படுகின்றது.

நன்மைகள்:

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரத்தின் பயன்கள் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

I. வாடிக்கையாளர்களுக்கான நன்மைகள்

II. வங்கிக்கான பயன்கள்

I. வாடிக்கையாளர்களுக்கான நன்மைகள்:

- i. வாடிக்கையாளர்கள் எந்த இடத்திலும், எந்த நேரத்திலும் எந்தப் பொருளுக்கும் பணம் எடுப்பதற்குப் பயன்படுகின்றது.
- ii. ஏடிஎம் இயந்திரத்தில் வாடிக்கையாளர் பணம் செலுத்த முடிகின்றது.
- iii. பல்வேறு வங்கிப் பணிகளான கணக்கு அறிக்கை பெறுதல், பணமாற்றம், பயன்பாட்டிற்கான பணம் செலுத்துதல் காசோலை புத்தகம் பெறுவதற்கு விண்ணப்பம் அனுப்புதல் போன்றவை மேற்கொள்வதற்குப் பயன்படுகின்றது.
- iv. நடவடிக்கைகளின் இரகசியம் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு உதவுகின்றது.
- v. ஏடிஎம் வசதி எந்த நேரமும், 24 மணி நேரமும் வாரத்தில் எழு நாட்களுக்கும் வருடத்தில் 365 நாட்களுக்கும் கிடைக்கப்படுகின்றது.

II. வங்கியருக்கான பயன்கள்:

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரத்தினால் வங்கியருக்கு ஒரு சில பயன்கள் கிடைக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒரு சில மட்டும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- i) வங்கிப் பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்குரிய விளம்பர சாதனமாகப் பயன்படுகின்றது.
- ii) வாடிக்கையாளரின் வசதிக்குத் தகுந்தவாறு ஏடிஎம் இயந்திரம் எந்த இடத்திலும் பொருத்தப்பட முடிகின்றது.

- iii) ஒவ்வொரு வங்கி நடவடிக்கைகளின் செயல்பாட்டுச் செலவு குறைவாக ஏற்படுகின்றது.
- iv) மனித பிழைகளிலிருந்து பாதுகாப்பாக உள்ளது.
- v) வங்கிப் பணியாளர்களின் பணிச்சுமை குறைகின்றது. காகிதப் பணி குறைவதால் பணிச்சுமை குறைகின்றது.
- vi) வங்கியில் வாடிக்கையாளர்களின் கூட்டம் அதிகரிப்பது குறைக்கப்படுகின்றது.

குறைபாடுகள்:

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரத்தின் குறைபாடுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

i. செலவு:

ஏடிஎம் இயந்திரம் பொருத்தப்படுவதற்குரிய செலவுகள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன.

ii. படிப்பறிவு:

ஏடிஎம் இயந்திரத்தில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு வாடிக்கையாளர் படிப்பறிவு பெற்றிருக்க வேண்டும்.

iii. கிளைகளின் கணினி மயமாக்கப்படுதல்:

ஒரு வங்கியின் கிளை தனது வாடிக்கையாளர்களுக்கு ஏடிஎம் வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமானால், அந்தக் கிளை கணினிமயமாக்கப்பட வேண்டும். கிளை கணினி மயமாக்கப்படுவதற்கு அதிகமான செலவுகள் ஏற்படுகின்றன.

iv. பணம் எடுப்பதற்குரிய வரையறை :

ஏடிஎம் இயந்திரத்தில் பணம் எடுப்பதற்கு ஒரு சில வரையறை உள்ளது. அதாவது குறிப்பிட்ட தொகைக்கு மேல் ஒரே நேரத்தில் ஏடிஎம் இயந்திரத்தில் பணம் எடுக்க முடியாது.

v. இணைதள வசதி அவசியம்:

தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம் செயல்பட வேண்டுமானால் வலைப்பின்னல் சரியாகச் செயல்பட வேண்டும். வலைப்பின்னல் சரியாகச் செயல்படவில்லையெனில் தானியங்கி விரைவு காசாளர் இயந்திரம் செயல்படுவதில்லை.

பற்று அட்டை: (DEBIT CARD)

இணைய தளத்தில் வாங்குபவர்களில் பெரும்பான்மையோர் தங்களின் செலுத்துதல்களுக்கு வரவு அட்டையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் தற்போது பற்று அட்டை அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

பற்று அட்டை செலுத்தும் அட்டை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. பற்று அட்டை என்பது காசோலை அல்லது ரொக்கம் கையில் எடுத்துச் செல்வதற்குரிய மாற்று முறையாகும். அட்டையில் சேமித்து வைக்கப்பட்ட மதிப்பு வழங்கல் முறைக்குப் பயன்படுகின்றது. சேமித்து வைக்கப்பட்ட மதிப்பு ரொக்க மதிப்பாகக் கருதப்படுகின்றது. இவ்வகை முறை பொதுவாக பொது போக்குவரத்து, கல்லரி மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. முன்கூட்டிச் செலுத்திய தொலைபேசியிலும் இம்முறை பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

பற்று அட்டை முறையில் பொருட்களின் மதிப்பிற்குரிய தொகை, பொருட்களை வாங்கியவரின் கணக்கில் நேரடியாகப் பற்று வைக்கப்படுகின்றது. சுருக்கமாகக்கூறின் பற்று அட்டையில் பொருட்களுக்கான தொகை உடனடியாக விற்பனையாளரின் கணக்கிற்கு மாற்றப்பட்டுவிடுகின்றது.

பொருட்களை வாங்குபவர் அதற்குரிய பணம் அல்லது காசோலையைக் கையில் எடுத்துச் செல்லாமல் பற்று அட்டையை மட்டும் கையில் எடுத்துச் செல்லாமல் பற்று அட்டையை மட்டும் கையில் எடுத்துச் சென்றால் போதுமானதாகும். வாங்குபவரின் வங்கிக் கணக்கில் உள்ள தொகைக்கு மட்டும் பொருட்கள் வாங்கினால் வங்கிக் கணக்கில் உள்ள தொகைக்கு மட்டும் பொருட்கள் வாங்கினால் மட்டும் வங்கிக் கணக்கில் பற்று வைக்கப்படுகின்றது. பற்று அட்டை வங்கியரால் வழங்கப்பட்டு ஏடிஎம் உடன் இணைக்கப்பட்டு விடுகின்றது. பற்று அட்டை ஒருவகையான பாதுகாப்பினை வாடிக்கையாளர்களுக்கு வழங்குகின்றது.

பற்று அட்டை மூலம் வாடிக்கையாளர் உடனடியாகப் பணம் எடுக்க முடிகின்றது. ஒரு சில நேரங்களில் வியாபாரி பொருட்களை வாங்குபவர்களுக்கு ரொக்கம் வழங்கும் வசதியையும் செய்து கொடுக்கின்றது.

படிமுறை:

பற்று அட்டை செயல்படுத்துவதற்குக் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நிலைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

- 1) வாடிக்கையாளர் தான் வாங்கிய பொருட்களுக்குப் பணம் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக பற்று அட்டையை சமர்ப்பிக்கலாம்.
- 2) பொருட்களை விற்பனை செய்தவர் கடன் அட்டையை கணிப்பொறியில் உள்ள பணம் பெறும் இயந்திரத்தில் தேய்த்தபின்பு, பொருட்கள் வாங்கப்பட்ட தொகை கணிப்பொறியில் பதிவு செய்யப்படுகின்றது.
- 3) வாடிக்கையாளர் தனது பின் எண்ணை கணிப்பொறியில் பதிவு செய்ய வேண்டும்.

4) கணிப்பொறி நடவடிக்கைகளைப் படிமுறை செய்த பின்பு நடவடிக்கை சீட்டினை அச்சிட்டு நகல் அனுப்புகின்றது.

5) வாடிக்கையாளர் தனது நடவடிக்கைகளைச் சரிபார்த்தபின்பு நடவடிக்கை சீட்டில் கையொப்பமிட்டு ஒரு பிரதியை கடைக்காரரிடம் கொடுக்க வேண்டும். வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் தொகை பற்று வைக்கப்பட்டு கடைக்காரரின் கணக்கில் தொகை பற்று வைக்கப்பட்டு கடைக்காரரின் கணக்கில் உடனடியாக வரவு வைக்கப்படுகின்றது.

பற்று அட்டையின் வகைகள்:

பற்று இட்டை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

- 1) நேரடி பற்று அட்டை
- 2) மீள்தகு பற்று அட்டை
- 3) முன்செலுத்திய பற்று அட்டை

1. நேரடி பற்று அட்டை:

நேரடி பற்று அட்டை என்பது இணையதளம் மூலமாகப் பொருட்களை வாங்குவது அல்லது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதாகும். விற்பனையின் மையம் என்றும் இணையதள பற்று அட்டை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. நேரடிப் பற்று அட்டையின் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டவுடன் வாடிக்கையாளரின் கணக்கிலிருந்து வணிகர் கணக்கிற்குப் பணம் உடனடியாக மாற்றம் செய்யப்படுகின்றது. மின்னணு மூலமாக மாற்றம் செய்யப்படுகின்றது. பொருட்களுக்கான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டவுடன் வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் பற்று வைக்கப்படுகின்றது. வாடிக்கையாளர் தனது வங்கிக் கணக்கு எண்ணை உடனடியாகச் சரி பார்த்துக் கொள்ள முடிகிறது. நேரடிப் பற்று அட்டை சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

2. மீள்தகு பற்று அட்டை:

மீள்தகு பற்று அட்டையின் ஓர் வாடிக்கையாளர் இணையதளம் மூலமாகப் பொருட்கள் வாங்கிய பின்பு இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் கழித்த பின்பு நடவடிக்கைக்குரிய பணம் வாடிக்கையாளர் கணக்கில் பற்று வைக்கப்படுகின்றது.

3. முன்செலுத்தும் பற்று அட்டை:

வங்கி சேவை அல்லாத நபர்களுக்கு உகந்த முறையில் இவ்வகையான பற்று அட்டை தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

விற்பனைப்புள்ளி:

விற்பனைப் புள்ளி என்பது வணிகரின் வளாகத்தில் இணையதள இணைப்புடன் பொருத்தப்பட்ட கணிப்பொறியைக் குறிப்பிடுவதாகும். வாடிக்கையாளர் பொருட்களை வாங்கியதம் வாடிக்கையாளரின் கணக்கு பற்று அட்டை மூலமாக அல்லாத வரவு அட்டை மூலமாகப் பற்று வைக்கப்படுவதாகும். வாடிக்கையாளர் பணம் செலுத்துவதற்குரிய திறவு கோலாகப் பயன்படுகின்றது. பணம் செலுத்துவதில் உள்ள வன்பொருள் மற்றும் மென்பொருளைக் குறிப்பிடுவதாகும். வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் போதுமான இருப்பு இருந்தால் வாடிக்கையாளர் கணக்கு உடனடியாகப் பற்று வைக்கப்படுகின்றது.

பற்று அட்டையின் நன்மைகள்:

பற்று அட்டையின் நன்மைகள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- பற்று அட்டை பெறுவது சுலபமாக உள்ளது.
- பற்று அட்டை பணம் செலுத்துவதற்கு உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது.
- ரொக்கம் அல்லாத காசோலைப் புத்தகம் எடுத்துச் செல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை.
- அடையாள அட்டை கொண்டு செல்ல வேண்டிய அவசியமும் இல்லை.
- பன்னாட்டு பயணாளிகளுக்கு மிகவும் பயனள்ளதாகயிருக்கின்றது.
- எந்தவிதமான கூடுதல் கட்டணமுமின்றி வங்கியின் பறி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

தீமைகள்:

பற்று அட்டையின் தீமைகள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- பணம் செலுத்துவதற்கு எந்தவிதமான கருணை காலம்ம எடுக்கப்படுவதில்லை.
- செலவு அதிகமானது.
- வங்கிக் கணக்கில் இருப்பு குறைவாயிருந்தால் நடவடிக்கை நிராகரிக்கப்படுகின்றன.
- பற்று அட்டை திருடு போவதற்குரிய வாய்ப்புகளும் உள்ளன.

பற்று அட்டைக்கும் கடன் அட்டைக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்:

கடன் அட்டை	பற்று அட்டை
i. கடன் பெறுவதற்குப் பயன்படுகின்றது	பணம் வைப்பாகச் செலுத்துவதற்குப் பயன்படுகின்றது.
ii. பணம் செலுத்துவதற்காக வங்கியில் கடன்	வாடிக்கையாளர் தனது வைப்புத் தொகையிலிருந்து எடுப்பதற்கு பயன்

பெறப்படுகின்றது.	படுகின்றது
iii. நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகைக்கு அதிகமாகப் பொருட்கள் வாங்கப்பட முடியாது.	வங்கிக் கணக்கில் இருப்புத் தொகைக்கு அதிகமாகப் பணம் எடுக்கப் பட முடியாது.
iv. வங்கியரைத் திருப்பிடுத்திய பின்பு (மனநிறைவு) பணம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட முடிகின்றது.	பற்று அட்டை பெறுவது மிகவும் சுலபமாக உள்ளது.
v. பணம் செலுத்துவதற்கு 30 அல்லது 40 நாட்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம்.	வாங்கப்பட்ட பொருட்களுக்குரிய பணம் உடனடியாக வாடிக்கையாளர் கணக்கில் பற்று வைக்கப்படுகின்றது.
vi. வங்கியில் கணக்கு வைத்திருக்காத வாடிக்கையாளர்களுக்கும் கடன் அட்டை வழங்கப்படுகின்றது.	வங்கியின் வாடிக்கையாளர்களுக்கு மட்டும் பற்று அட்டை வழங்கப் படுகின்றது.
vii. அதிக நிதியிடுதல் பற்றிய உள்ளது.	அதிக நிதியிடுதல் பற்றிய இடர்பாடு கிடையாது.
viii. செலுத்தப்படாத தொகைக்கு மட்டும் வட்டி வசூலிக்கப்படுகின்றது.	வட்டி வசூலிக்கப்படுவதில்லை.

கடன் அட்டை(CREDIT CARD)

1960ம் ஆண்ட இந்தியாவில் தினர்ஸ்கிளப் கடன் அட்டையை அறிமுகப்படுத்தியது. 1980ம் ஆண்டு கடன் அட்டையை வெளியிட்ட முதல் இந்திய பொதுத்துறை வங்கி சென்ட்ரல் பேங்க் ஆப் இந்தியா. 1981ம் ஆண்டு ஆந்திரா வங்கி கடன் அட்டையை வெளியீட்டுள்ளது. 1985ம் ஆண்டு பேங்க் அப் பரோடா, 1987ம் ஆண்டு கனரா வங்கி கடன் அட்டையை வெளியீட்டுள்ளது.

கடன் அட்டை என்பது கடன் அட்டையைப் பெற்றிருப்பவர் பொருட்கள் அல்லது சேவைகள் வாங்கப்படும்போது உடனடியாகப் பணம் கொடுக்காமல் பொருட்கள் அல்லது சேவை வாங்குவதற்கு உதவக்கூடிய பண கருவியாகும். பிளாஸ்டிக் பணம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. வாங்கிய பொருட்களுக்குரிய பணம் ஒரு குறிப்பட்ட காலம் கழித்த பின்பு கொடுக்கப்படுவதாகும்.

கடன் அட்டை என்பது பின்பு செலவுகள் ஏற்பட்ட பின்பு செலுத்துவதற்குரிய வசதியைப் பெற்றிருப்பதாகும். பொருட்கள் வாங்கும் போது அதற்குரிய பணம் கொடுக்கப்படாமல் சிறிது

காலம் கழித்த பின்பு பணம் செலுத்தும் வசதியைப் பெற்றிருப்பதுதான் கடன் அட்டையாகும். வாடிக்கையாளர்கள் அல்லாதவர்களுக்கும் ஒரு சில நேரங்களில் கடன் அட்டை வழங்கப்படுகின்றது. நல்ல நிதி நிலைமை உடைய வாடிக்கையாளர்களுக்குக் கடன் அட்டை வழங்கப்படுகின்றது.

பிளாஸ்டிக் பணம் என்றும் பிளாஸ்டிக் அட்டை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

கடன் அட்டை அமெரிக்காவில் 1920ம் ஆண்டு வங்கி அல்லாத அட்டையாக வழங்கப்பட்டது. 1940ம் ஆண்டு மெபைல் ஆயில் உலகில் முதல் கடன் அட்டையை வெளியிட்டுள்ளது. பிரங்கிளின் தேசிய வங்கி (அமெரிக்கா) 1952ல் பொது நோக்க கடன் அட்டையை முதலில் வெளியிட்டுள்ளது. 1952ல் பொது நோக்க கடன் அட்டையை முதலில் வெளியிட்டுள்ளது. 1960ல் தற்போது உள்ள கடன் அட்டை முறையை மேம்படுத்தியுள்ளது.

1988ம் ஆண்டு ஆசியாவில் பன்னாட்டு வங்கி (ஹாங்காங்) விமன் ஒன்லிகார்டினை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

இந்தியாவில் 1964ம் ஆண்டு தினாஸ் கிளப்பினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பயண கேளிக்கைக்காக இந்த அட்டை முதலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்திய பொதுத் துறை வங்கிகளில் ஒன்றான சென்ட்ரல் பேங்க் ஆப் இந்தியா முதலில் கடன் அட்டையை 1980ம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. அதைத் தொடர்ந்த 1981ம் ஆண்டு ஆந்திராவங்கி ஆந்திரா வங்கி அட்டையினையும், 1985ம் ஆண்டு பேங்க் ஆப் பரோடாவும், 1987ம் ஆண்டு கனரா வங்கியும் கடன் அட்டையை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன.

தன்மைகள்:

கடன் அட்டையின் தன்மைகள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- i. பணம் செலுத்துப்படுவதற்குரிய கருவியாகப் பயன்படுகின்றது.
- ii. கடன் அட்டை வைத்திருக்கும் ஒவ்வொரு நபருக்கும் உரிய கடன் அளவு வங்கியினால் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது.
- iii. பணம் உடனடியாகக் கொடுக்கப்படாமல் சரக்கு அல்லது சேவை வாங்குவதற்கு உதவும் கருவியாகப் பயன்படுகின்றது.
- iv. பிளாஸ்டிக் பணம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.
- v. தொழில்நுட்பம் சார்ந்துள்ளது.
- vi. வீட்டில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.
- vii. கடன் அட்டை வைத்திருப்பவருக்கு தனி அந்தஸ்து கிடைக்கப்படுகின்றது.

கடன் அட்டை முறை செயல்படுத்தல்:

கடன் அட்டை செயல்படுத்தல் முறை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

- i. கடன் அட்டை வங்குதல்
- ii. பொருட்களைக் கடனுக்குக் கொள்முதல் செய்தல்
- iii. உண்டியல் எழுதுதல்
- iv. பணம் செலுத்துதல்
- v. உண்டிவை கடன் அட்டைதாரருக்கு அனுப்புதல்
- vi. கடன் அட்டைதாரர் பணத்தைச் செலுத்துதல்

சுமார்ட் அட்டைகள்(SMART CARD)

சுமார்ட் அட்டை என்பது கடன் அட்டை போன்று பிளாஸ்டிக் அட்டையாக உள்ளது. சுமார்ட் அட்டை அல்லது ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளதாகும்.

சுமார்ட் அட்டையைப் பயன்படுத்தி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்போது, நடவடிக்கைக்கான மதிப்பு அட்டைதாரரின் கணக்கில் பற்று வைக்கப்படுகின்றது. பற்று வைக்கப்பட்டதும் அவருடைய கணக்கின் இருப்பு தானாகவே குறைந்து விடுகின்றன. பணமதிப்பு பூஜ்ஜியத்தை மாறியதும், இருப்புத் தொகை மறுபடியும் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். இல்லையெனில் எந்நவிதாமான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ள முடியாது. ஏஏஎம் அட்டை, பற்று அட்டை மற்றும் கடன் அட்டைகளை விட அதிகப் பாதுகாப்பானது.

நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளும் போது வாடிக்கையாளரின் மாதிரி கையொப்பம் சரிபார்க்கப்படுவதால் சுமார்ட் அட்டையில் தகவல் தொடர்பு பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுகின்றன. சுமார்ட் அட்டைதாரரின் குரல் ஒலியையும் சரிபார்க்கப்படுவதால் சுமார்ட் அட்டையில் தகவல் தொடர்பு பாதுகாப்பு கிடைக்கப்படுகின்றது. சுமார்ட் அட்டைதாரரின் குரல் ஒலியையும் சரிபார்க்கின்றது. பழமையான முறையில் உள்ள ஒரு சில குறைபாடுகளை நீக்குகிறது.

1977ம் ஆண்டு முதல் சுமார்ட் அட்டை பழக்கத்திற்கு வந்தது

1995ம் ஆண்டு இந்திய தபால் துறை சுமார்ட் அட்டையைப் பழக்கத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளது.

ஐஐடி, மும்பை தனது மாணவர்களின் உணவகம், நூலகம் மற்றும் சாதாரண கடைகளின் பயன்பாட்டிற்காக அறிமுகப்படுத்தியது.

முன்கூட்டிச் செலுத்திய தொலைபேசி அட்டை, இணையதள வங்கியியல், இணையதளம் மூலமாக வாங்குதல், போக்குவரத்து, சுகாரார பாதுகாப்பு போன்ற செயல்களுக்கு சுமார்ட் அட்டை பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

பணிகள்:

சுமார்ட் அட்டையின் பணிகள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- i. தகவல்களைச் சேமிக்கும் நினைவாற்றல்
- ii. தகவல்கள் ஒப்பிடுதல்
- iii. தகவல்கள் தேடுதல்
- iv. மின்னனு அழுத்திகளைச் செயல்படுத்துதல்

பயன்கள்:

சுமார்ட் அட்டையின் பயன்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- i) சுமார்ட் அட்டை பற்று அட்டை மற்றும் கடன் அட்டையாகப் பயன்படுத்தப்படுக்கின்றது.
- ii) அதிகப் பாதுகாப்பானர் மிகவும் நம்பத்தகுந்தது மற்றும் பன்முகப் பணிகளை சுமார்ட் அட்டை செய்து கொடக்கின்றது.
- iii) அதிகமான தகவல்கள் பதிவு செய்து சேமித்து வைக்க முடிகின்றது.
- iv) பல்வேறு வகையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கின்றது.

பயன்பாடுகள்:

சுமார்ட் அட்டை கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எல்கைகளில் பயன்படுகின்றன.

- i) வாடிக்கையாளர்களை அடையாளம் அறிந்து கொள்ளுதல்.
- ii) ஓய்வூதியம் ∴ கூலி கொடுக்கப்படுதல்
- iii) நிதியியல் பிரிவுகள்
- iv) கிளை அல்லாத வங்கியியல்
- v) காப்பீட்டு முனைமம் செலுத்துதல்
- vi) அனைத்து வகையான செலுத்துதல்கள்

இயல்பான நேர மொத்த தீர்வு :

இயல்பான நேர மொத்த தீர்வு முறை 2004 ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இயல்பான நேர மொத்த தீர்வு முறை என்பது ஒரு வங்கிக் கணக்கிலிருந்து மற்றொரு வங்கிக் கணக்கிற்கு மின்னனு மூலமாக மாற்றம் செய்யப்படுகின்றது. இம்முறையில் பணம் மிக வேகமாக குறுகிய காலத்தில் ஒரு கணக்கிலிருந்து மற்றொரு வங்கிக் கணக்கிற்கு தேசிய அளவில் மாற்றம் செய்யப்படுகின்றது. நிதிமாற்றம் செய்வதற்கு எந்தவிதமான காலதாமதமும் ஏற்படுவதாகும்.

இயல்பான நேர மொத்த தீர்வு மற்றும் மின்னனு நிதிமாற்றத்திற்கிடையே உள்ள வேறுபாடுகள்:

- 1) அதிகமான தொலை ஒரு கணக்கிலிருந்து மற்றொரு கணக்கிற்கு மாற்றம் செய்யப்படுவதற்கு இயல்பான நேர மொத்த தீர்வு முறை பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் ஒரு கணக்கிலிருந்து மற்றொரு கணக்கிற்குக் குறைவான தொகை மாற்றம் செய்வதற்கு மின்னனு நிதிமாற்ற முறை பயன்படுகின்றது.
- 2) இயல்பான நேர மொத்த தீர்வு முறையில் பணம் உடனடியாக மாற்றம் செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் மின்னனு நிதிமாற்ற முறையில் மீள்தகு தீர்வு அடிப்படையில் நிதிமாற்றம் செய்யப்படுகின்றது.

உலகஅளவில் வங்கிகளுக்கிடையிலான நிதியியல் தொலை தகவல் தொடர்பிற்கா சங்கம் :

இச்சங்கம் 1973 ம் ஆண்டு மே மாதம் பெல்ஜியத்தை தலைமையிடமாகக் கொண்டு 15 நாடுகளில் உள்ள 239 பங்கு கொள்ளும் வங்கிகளால் உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பாகும். 1977 ம் ஆண்டு மே மாதம் இந்த அமைப்பு அதன் செயல்பாட்டினைத் தொடங்கியது. உலகளவில் முக்கிய நிதியியல் மையங்களில் இதனுடைய அலுவலகங்களைத் தொடங்கியுள்ளது. தகவல்குரிய வாகனம் அல்லது சாதனமாக இந்த அமைப்பு செயல்படுகின்றது. நிதிநிறுவனங்களுக்கிடையே தகவல்களைப் பரிமாற்றம் செய்து வைக்கின்றது. ஆனால், பணம் மாற்றம் செய்யப்படுவதற்கு இந்த அமைப்பு பயன்படுவதில்லை. ஆனால், பணம் செலுத்தும் ஆணை அனுப்புவதற்குப் பயன்படுகின்றது. உலகளவில் நிதி சார்ந்த தகவல்களை அனுப்புவதற்கு நம்பத்தகுந்த, பாதுகாப்பான மற்றும் சிறந்த செலவு சாதனமாகப் பயன்படுகின்றது. தகவல் சேமிப்பதற்கும் தகவல் அனுப்புவதற்கும் மையப்படுத்தப்பட்ட நிறுவனமாகச் செயல்படுகின்றது.

1980 ல் இச்சங்கம் உயர்த்தப்பட்டு சுவிப்ட் ஐஐ என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

வழங்கப்படும் சேவைகள்:

சுவிப்ட் சங்கம் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சேவைகளைச் செய்து கொடுக்கின்றது.

- 1) உலகளவில் நிதிசார்ந்த தகவல்களை அனுப்புவதற்குரிய சிறந்த முறையாகக் கருதப்படுகின்றது.
- 2) வங்கி நடவடிக்கைகள் தொடர்பான செய்திகள் அனுப்புவதற்குரிய சேவைகளை வழங்குகின்றது.
- 3) அனைத்து நிதி நிறுவனங்களுக்கும் இதனுடைய சேவை வழங்கப்படுகின்றது.
- 4) நிதிமாற்றம் தொடர்பான ஆணை அனுப்புவதற்கு இந்த அமைப்பு உதவுகின்றது.

முன்கூட்டிச் செலுத்திய ஆவணங்கள்:

முன்கூட்டிச் செலுத்திய ஆவணங்கள் என்பவை எண்ணியல் பணத்தை அனுப்புவதற்குரிய சாதனமாக உள்ளன. எண்ணியல் பணம் என்பது வலைப்பின்னல் மூலமாக வழங்கப்பட்ட சரக்குகளுக்கும் சேவைகளுக்கும் உரிய பணத்தை வழங்குவதற்குரிய மின்னனுப் படிவமாக விளங்குகின்றது.

வகைப்படுத்துதல்:

முன்கூட்டியே செலுத்திய ஆவணங்கள் மூன்று பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

- 1) மூடிய முறை உள்ள செலுத்தும் ஆவணங்கள்.
- 2) பகுதி மூடிய முறை உள்ள செலுத்தும் ஆவணங்கள்
- 3) திறந்த முறை உள்ள செலுத்தும் ஆவணங்கள்

1) மூடிய முறை உள்ள செலுத்தும் ஆவணங்கள் :

இவ்வகையான ஆவணங்களைப் பெற்றிருப்பவர் சரக்குகளையும் சேவைகளையும் வாங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது. ஆனால் இவ்வகை ஆவணங்களைக் கொண்டு பணம் எடுக்க முடியாது.

2) பகுதி மூடிய முறை உள்ள செலுத்தும் ஆவணங்கள்:

இவ்வகை ஆவணங்களைப் பெற்றிருப்பவர் குறிப்பிட்ட இடங்களில் உள்ள நிறுவனங்களில் சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. குறிப்பிட்ட நிறுவனங்கள் மட்டும் இவ்வகையான ஆவணங்களை ஏற்றுக் கொள்கின்றன. ஆனால் இவ்வகை ஆவணங்களைக் கொண்டு பணம் எடுத்துக் கொள்ளவோ அல்லது இவற்றை புதுபித்துக் கொள்ளவோ முடியாது.

3) திறந்த முறை உள்ள செலுத்தும் ஆவணங்கள்:

இவ்வகையான ஆவணங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் வணிக நிறுவங்களிடமிருந்து பொருட்களையும் சேவைகளையும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். இவ்வகை ஆவணங்கள் மூலமாக ஏடிஎம் மையங்களிலிருந்து பணம் எடுக்கும் சலுகை உள்ளது.

மின் - செலுத்தல்கள் :

மின் செலுத்தல்கள் என்பது எந்த இடத்திலிருந்து எந்த இடத்திற்கும் எந்த நேரத்திலும் மின்னனு வழியாகப் பணம் செலுத்தப்படுவதாகும். நிதி நடவடிக்கைகள் மின்னனு சாதனம் மூலமாகப் பணம் அனுப்பப்படுவதற்குரிய தொழில்நுட்ப சாதனங்களைக் குறிப்பிடுகின்றது. தனிநபர்

வரிசெலுத்துதல், உரிமம் வழங்குதல், கட்டணம், அபராதம் செலுத்துதல் மற்றும் வாங்குதல் போன்றவற்றிற்குப் பணம் செலுத்த முடிகின்றது. இவ்வசதி ஆண்டு முழுவதும் 24 மணி நேரமும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இவ்வகை செலுத்துதலில் நடவடிக்கைகள் விரைவில் படி முறையிடப்படுகின்றன. வசதியான தீர்வு வழி செய்கின்றது.

மின்னனு செலுத்துதலுக்கான வழிகள்:

கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சாதனங்கள் மூலமாகப் பணம் செலுத்தப்பட முடிகின்றது.

- 1) இணையதளம் / தொலைபேசி / கைபேசி வங்கியியல்
- 2) கடன் / பற்று அட்டைகள்
- 3) தேசிய மின்னனு நிதி மாற்றம்
- 4) இயல்பான நேர மொத்த தீர்வு

அலகு 5

நவீன மயமாக்கப்பட்ட வங்கியியல்

வங்கி நடவடிக்கைகள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு அல்லது வணிகத்திற்கு அல்லது அரசு நிறுவனங்களுக்கு நிதி சேவையை அளிக்கும் தனி நபர்கள், அல்லது நிறுவனங்களால் வழங்கப்படக்கூடியதாகும். பரந்த மனப்பாங்கில், வங்கி என்பது கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பணிகளைச் செய்து கொடுக்கும் நிதியில் இடைநிலை நபரை உணர்த்துவதாகும்.

- i. நிதியைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் அனுப்புதல்
- ii. வைப்புகளை ஏற்றல்
- iii. கடன் வழங்குதல்
- iv. பணம் பரிமாற்றம் செய்யப்படுதல்
- v. உத்திரவாதம் வழங்குதல்

வழக்கமான வங்கியியல் என்பது ஒரு வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காக தன்னுடைய வங்கி கிளைக்கு நேரடியாகச் செல்ல வேண்டும். வங்கி நடவடிக்கைகள் என்பவை கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செயல்கள் அடங்கியதாகும். வைப்புகள், கடன்கள், கணக்கு வினவுதல், நிதி மாற்றம். ரொக்கம் எடுத்தல் போன்றவை.

பின்வரும் நடவடிக்கைகள் மூலமாக மதிப்பு வழக்கமான நுட்பங்கள் மூலமாக மாற்றம் செய்யப்படுகின்றது.

- i. ரொக்கப் பணக் காகிதம்
- ii. நாணயங்கள்
- iii. அலுவலகம் அல்லாத டோக்கன் பணமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதல்
- iv. ஆவணங்கள்
- v. மாற்று ஆவணங்கள்
- vi. காசோலை
- vii. பண அஞ்சல்
- viii. கடன் கடிதங்கள்
- ix. செலுத்ததற்கான அட்டை சான்றொப்பம்.

மின்னனு வங்கியியல் என்பது ஒரு வாடிக்கையாளர் தனது வீட்டிலிருந்து கொண்டு அல்லது அலுவலகத்திலிருந்து கொண்டே வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதாகும். மின்னனு வங்கியியல் மூலமாக கணக்குகள் தொடர்பான அனைத்து தகவல்களும் வீட்டிலிருந்து கொண்டே பெற முடிகின்றது.

பிரதான வங்கியியல்:

பிரதான வங்கியியல் என்பது இணையமாக்கப்பட்ட வங்கி கிளைகளின் சேவைகளைக் குறிப்பிடுவதற்குரிய பொதுவான பதமாகக் கருதப்படுகின்றது.

வங்கிக் கிளைகளில் ஏதாவது ஒரு கிளையிலிருந்து ஒரு வாடிக்கையாளர் தனது வங்கிக் கணக்கின் தகவல்களை எளிதில் பார்க்க முடிகின்றது. பிரதான வங்கியியல் என்பது கணினிமயமாக்கப்பட்ட வங்கிக் கிளைகளின் மைய அச்சாகக் கருதப்படுகின்றது. ஒரு அறையினுள் தானியக்கப்பட்ட நுணுக்கங்களும் நேரடி பன்முக வழங்கல் வழிகளைப் பதிவு செய்வதாகும்.

பிரதான வங்கியியல் என்பது வங்கி நிறுவனங்கள் சில்லறை மற்றும் சிறிய வாடிக்கையாளர்களின் வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டதாகும். பல வங்கிகள் தங்களது சில்லறை வாடிக்கையாளர்களைப் பிரதான வங்கி வாடிக்கையாளர்களாகக் கருதுகின்றன. சிறிய வணிகங்களை நிர்வகிப்பதற்காக ஒரு தனி வணிகப் பிரிவுகளையும் வைத்திருக்கின்றன. பிரதான வங்கியியலின் அடிப்படைப் பணிகள் சேமிப்புகளை ஏற்றுக் கொண்டு கடன் வழங்குவதாகும்.

ஒரு தனி மென்பொருள் அனைத்து வங்கிகளுக்கும் பயன்படுகின்றது. அத்தனி மென்பொருள் பரந்த எல்லை இணைய கட்டமைப்பில் செயல்படுத்தப்படுகின்றது.

தகவல் தொடர்பு தொழில் நுட்பம் மற்றும் தகவல் தொழில் நுட்பம் ஆகிய இரண்டும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு செயல்படும் மேடைதான் பிரதான வங்கியியலின் தீர்வு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. வங்கியின் முக்கியப் பணிகளான நடவடிக்கைகள் பதிவு செய்தல், செல்லேடு பராமரித்தல் மற்றும் வைப்பு மற்றும் கடன்களுக்கான வட்டி கணக்கிடுதல் போன்றவை செயல்படுத்துவதற்கு கணிப்பொறியின் மென்பொருள் பயன்படுகின்றது. கணினி மென்பொருள் பல்வேறு கிளைகளில் பொருத்தப்பட்டு தகவல்தொடர்பு சாதனங்கள் மூலமாக அவை ஒன்றோடு ஒன்று இணைக்கப்பட்டு செயல்படுகின்றன. இதன் காரணமாக வாடிக்கையாளர்கள் எந்த ஒரு வங்கியிலிருந்தும் தங்களது வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடிகின்றது. பிரதான வங்கியியல் என்ற புதிய மேடை வங்கிகளின் செயல்பாடுகளில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளன.

இயல்பான பிரதான வங்கியியல் நடவடிக்கைகள் என்பவை

1. சேமிப்புக் கணக்குகள்

2. கடன் கணக்குகள்

3. அடமானம் செலுத்துதல் போன்றவையாகும்.

மேற்கூறிய பணிகளை பன்முக வழிகளான ஏடிஎம் இணைய வங்கி மற்றும் கிளைகள் மூலமாக வங்கிகள் செய்து முடிக்கின்றன.

பிரதான வங்கியியலின் தன்மைகள்:

பிரதான வங்கியியலின் தன்மைகள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- i. அதிகரிக்கப்பட்டுள்ள திறமையுடன் பல்வேறு செயல்பாடுகளையும் ஒரே நேரத்தில் செயல்படுத்துவதற்குப் பிரதான வங்கியியல் பயன்படுத்துகின்றது.
- ii. ஒவ்வொரு செயல்பாட்டின் திறமை மற்றும் உற்பத்தி திறன் அதிகரிக்கப்படுவதற்குப் பிரதான வங்கியியல் பயன்படுகின்றது.
- iii. வாடிக்கையாளர்களின் சக்தியை அதிகரிப்பதற்குரிய வாய்ப்புகளை வழங்குகின்றது.
- iv. மாற்றத்தினை நிர்வகித்தல், போட்டியை எதிர்கொள்ளுதல் போன்றவற்றிற்குரிய முக்கிய அடிப்படையாக உள்ளது.

நன்மைகள்:

பிரதான வங்கியியலின் நன்மைகள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- i. தற்போது உள்ள போட்டியை எதிர்கொள்வதற்கான மென்பொருள் தயாரிக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட முடிகின்றது.
- ii. புதிய வங்கிச் சேவைகளை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு உதவுகின்றது.
- iii. வாடிக்கையாளர் உறவு மேலாண்மைக்குரிய ஒரு நல்ல அடிப்படையைக் கொடுக்கின்றது.
- iv. வங்கிக்கும் வாடிக்கையாளர்களுக்கும் வங்கி நடவடிக்கைகளின் செலவு கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காரணங்களால் குறைவாக ஏற்படுகின்றது.
அ) எளிமையாக்கல்
ஆ) விரைவானது
இ) கணக்குகள் நிர்வகிப்பதில் திறமையானது
- v. வாடிக்கையாளர்களின் தேவைக்குத் தகுந்த பல்வேறு பொருட்களை வழங்குவதற்கு உதவுகின்றது.

- vi. வாடிக்கையாளர்களுக்குச் சிறந்த சேவையை வழங்குவதால், வாடிக்கையாளர்களின் மனதில் சேவையைப் பற்றி திருப்தி ஏற்படுகின்றது.
- vii. அனைத்து தொழில் நுட்ப வழிகளும் செயல்பாடுகளும் ஒன்றிணைக்கப்பட முடிகின்றது.
- viii. பிரதான வங்கியியல் பன்முக நாணயத்திற்கு ஆதரவளித்து எங்கும், எந்நாளும், எப்பொழுதும் செயல்படுவதற்கு உதவுகின்றது.

இருப்பிட வங்கியியல்:

தற்போது எண்ணிக்கையில் அதிகமான வாடிக்கையாளர்கள் தங்களுடைய வீட்டில் இருந்து கொண்டு கணிப்பொறி மூலமாக வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றனர். இருப்பிட வங்கியியல் என்பது வாடிக்கையாளர்கள் தங்களின் வங்கிச் சேவைகளை தங்களின் வீட்டில் இருந்து கொண்டே மேற்கொள்வதாகும். தொலைபேசி வங்கியியலின் விரிவாக்கப்பட்ட வங்கிச்சேவையாகும். இதன் மூலமாகப் பல்வேறு வங்கிச் சேவைகள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. இருப்பிட வங்கியியலில் கணிப்பொறியும் தொலைபேசியுடன் இணைக்கப்பட்ட மோடத்துடன் வங்கி நடவடிக்கைகள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

வாடிக்கையாளர்கள் தங்களின் வீட்டில் இருந்து கொண்டே தங்களுடைய வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடிகின்றது.

தன்மைகள்:

இருப்பிட வங்கியியலின் தன்மைகள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1) சொந்த கணிப்பொறி :

வாடிக்கையாளர்கள் தங்களது சொந்த கணினியைப் பயன்படுத்தி வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதால் செயல்பாடுகளுக்கான நேரம் சேமிக்கப்படுகின்றது.

2) குணநலன்கள்:

- அ) எளிமையான பயன்பாடு
- ஆ) வசதி
- இ) அதிக அளவிலான பாதுகாப்பு
- ஈ) பரந்த தகவல் தொடர்புத் தன்மை
- உ) இம்முறையின் சுதந்திரத்தன்மை

இருப்பிட வங்கியியலின் சேவைகள்:

இருப்பிட வங்கியியல் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வங்கிச் சேவைகளை வழங்குகின்றது.

- i. வங்கிக் கணக்கின் இருப்பினை அறிந்து கொள்ளமுடிகின்றது.
- ii. முந்தின காலத்திற்கான கணக்கு அறிக்கையைப் பெற முடிகின்றது.
- iii. காசோலை புத்தகம் பெற முடிகின்றது.
- iv. வங்கிகளுக்கிடையிலான மற்றும் கிளைகளுக்கிடையிலான வங்கி நடவடிக்கைகளையும் பண்பரிவர்த்தனையும் நடைபெற முடிகின்றது.
- v. காசோலைக்கான பணத்தை நிறுத்தி வைக்குமாறு தகவல் அனுப்பமுடிகின்றது.

நன்மைகள்:

இருப்பிட வங்கியியலின் நன்மைகள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- i. வாடிக்கையாளர்களுக்கிடையே மிகுந்த பிரசித்தம் பெற்றதாக விளங்குகின்றது.
- ii. பல்வேறு பாதுகாப்பு கொண்டதாகயிருக்கின்றது.
- iii. எளிமையான பயன்பாட்டினைப் பெற்றுள்ளது.
- iv. தகவல் தொடர்புத் தன்மையைப் பெற்றுள்ளது.

சில்லறை வங்கியியல்:

சில்லறை வங்கியியல் தனிவாடிக்கையாளர்களை மையமாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றது. பெரிய வணிக வங்கிகளின் உள்ளூர் கிளைகளைப் பயன்படுத்தி தனிவாடிக்கையாளர்கள் தங்களின் வங்கிச் சேவைகளைப் பெறமுடிகின்றது.

வங்கி நிறுவனங்கள் வாடிக்கையாளர்களின் சேவையை நேரடியாகச் செய்து கொடுக்கின்றது.

சில்லறை சேவையில்

- i. சேமிப்பு
- ii. அடமானம்
- iii. கடன் வழங்குதல்
- iv. பற்று அட்டை போன்றவை அடங்கியுள்ளன.

நுகர்வோர் நோக்கம் கொண்ட வங்கிச் சேவைகளைச் செய்து கொடுப்பதற்குச் சில்லறை வங்கியியல் பயன்படுகின்றன. சில்லறை வங்கியியலில் தனி நபரிடமிருந்து சேமிப்புகள் பெறப்படுகின்றன. சிறிய நிறுவனங்களுக்கு கடன் வழங்கப்படுகின்றன. குறைவான மதிப்புள்ள எண்ணிக்கையில் அதிகமான வங்கி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்குச் சில்லறை வங்கியியல் பயன்படுகின்றது.

சில்லறை வங்கியியல் மூலமாக வங்கிகள் சிறிய அளவில் எண்ணிக்கைக்கு அதிகமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடிகின்றது.

இணைய சந்தையிடுகை சிறப்பாகச் செயல்பட்டால் சில்லறை வங்கியியல் வெற்றிகரமாகச் செயல்பட முடியும்.

பழமையான வங்கியியல்

1. வைப்புகள் என்றால் என்ன? வைப்புகளின் வகைகள் யாவை? விளக்குக.

வைப்பு என்பது பணம் பாதுகாப்பாக வைக்கப்படும் இடத்தைக் குறிப்பிடுவதாகும். வைப்பு என்பது பணம் பாதுகாப்பாகயிருப்பதற்காகவும் முதலீடு செய்தவற்காகவும்இ வங்கியரிடம் ஒப்படைப்பதாகும். வைப்புத் தொகை ஒரு வங்கித் தொழிலுக்குரிய இரத்தமாக விளங்குகிறது. ஏனெனில்இ வைப்புத்தொகை ஒரு வங்கித் தொழிலுக்குரிய முக்கிய வழியாகக் கருதப்படுகிறது.

வைப்புகளின் வகைகள்

வைப்புகளின் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. அவையாவனஇ

I.கால வைப்புகள்

II.சேமிப்புக் கணக்குகள்

III.நடப்புக் கணக்குகள்

I. கால வைப்புகள்

கால வைப்புகள் என்பது வாடிக்கையாளரிடமிருந்து பெறப்பட்ட வைப்புகளை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின் வாடிக்கையாளருக்கு வட்டியுடன் திருப்பிக் கொடுப்பதாகும்.

கால வைப்புகள் இரண்டு உட்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

1. நிலையான வைப்புகள்

2. தொடர் வைப்புகள்

1. நிலையான வைப்புகள்

நிலையான வைப்புகள் என்பது வாடிக்கையாளரிடமிருந்து வைப்புகள் பெறப்படும் போது விண்ணப்பப் படிவத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட காலம் முடிந்த பிறகு வாடிக்கையாளரிடம் திருப்பிச் செலுத்துவதாகும். தவணை வைப்புகள் என்றும் ஒரு நிலையான காலத்திற்கு வைப்புகள் வங்கியரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதால் நிரையான வைப்புகள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. பொதுவாகஇ நிலையான வைப்புள் 15 நாட்கள் முதல் 5 வருடங்கள் காலத் தவணைக்கு வைப்புத் தொகையாக வாடிக்கையாளரிடமிருந்து பெறப்படுகிறது. சாதாரணமாக விண்ணப்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட தவணை நாளுக்கு முன்னர் வைப்புத் தொகை குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு

முன்னதாகவே திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டால்இ வைப்புத் தொகை வங்கியில் இருந்து காலத்திற்குரிய வட்டி விகிதத்தில் ஒரு சதவீதம் வட்டி கழித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது.

நிலையான வைப்பு கணக்கு தொடங்குதல்

நிலையான வைப்புக் கணக்கு தொடங்குவதற்குரிய விண்ணப்பப் படிவத்தினைப் பூர்த்தி செய்து பணம் செலுத்துவதற்குரிய உட் செலுத்து துண்டு சீட்டு பூர்த்தி செய்து மேலாளரிடம் கொடுக்க வேண்டும். நிலையான வைப்புக் கணக்கு தொடங்குவதற்கு எந்த விதமான அறிமுகக் கடிதமும் தேவையில்லை. விண்ணப்பப் படிவத்தில் கீழ்க்கண்ட தகவல்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

1. பெயர்	2. முகவரி	3. தொகை
4. வைப்புத் தொகையின் காலம்	5. நாள்	6. மாதிரி கையொப்பம்

வட்டிவீதம்

மற்ற வைப்புக் கணக்குகளை விட அதிகமான வட்டி நிலையாக வைப்புத் தொகைக்கு வழங்கப்படுகிறது. தவணை நாளை அடிப்படையாகக் கொண்டுஇ நிலையான வைப்புத் தொகைக் கணக்குகள் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு வட்டி நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. வட்டி வீதம் நிர்ணயம் செய்து இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தான். நிலையான வைப்புகளுக்குரிய தற்போது உள்ள வட்டி வீதங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

காலம்	வட்டிவீதம்
15 நாட்கள் முதல் 29 நாட்கள் வரை	5%
30 நாட்கள் முதல் 90 நாட்கள் வரை	6%
91 நாட்கள் முதல் 180 நாட்கள் வரை	7%
181 நாட்கள் முதல் 364 நாட்கள் வரை	8%
1 ஆண்டு முதல் 2 ஆண்டுகள் வரை	9%
2 ஆண்டுகளுக்கு மேல்	10%

நிலையான வைப்புகள் பற்றிய சட்ட நிலைமை

தவணை வைப்பின் கூறுகள் அல்லது இயல்புகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- வங்கியர் ஒரு கடனாளி
- நிலையான வைப்பு இரசீது
- கடன் பெறுதல்
- வைப்பு இரசீது காணாமல் போய்விடல்

- v. வட்டி கொடுத்தல்
- vi. கூட்டுக் கணக்குகள்
- vii. வைப்பு இரசீது இறக்கும் தருவாயில் நன்கொடையாக வழங்கப்படுதல்
- viii. காசோலை வசதி கிடையாது
- ix. நீதி மன்ற ஆணை
- x. ஆவண வரி விலக்கு

i) வங்கியர் ஒரு கடனாளி:

நிலையான வைப்புத் தொகை வாடிக்கையாளரிடமிருந்து பெறப்பட்ட நாளிலிருந்து தவணைக் காலம் முடிந்து வாடிக்கையாளருக்கு வைப்புத் தொகையும் பணமும் திருப்பிக் கொடுக்கும் வரை வங்கியர் வாடிக்கையாளரின் கடனாளியாகக் கருதப்படுகிறார்.

5) நிலையான வைப்பு இரசீது

வாடிக்கையாளரிடமிருந்து நிலையான வைப்புத் தொகை பெற்றுக் கொண்டதற்காக வங்கியரால் கொடுக்கப்படும் அத்தாட்சி சீட்டு தான் நிலையான வைப்பு இரசீது என்று அழைக்கப்படுகிறது. நிலையான வைப்பு இரசீது பிற ஆவணங்கள் போல் மாற்றுதலுக்குரிய ஆவணமல்ல. நிலையான வைப்பு இரசீது கீழ்க்கண்ட தகவல்கள் அடங்கியதாகும்.

முன்பக்கம்

1. பெயர்
2. வைப்புத் தொகை
3. தவணை காலம்
4. தவணை நாள்
5. வட்டிவீதம்
6. மேலாளர் கையொப்பம்
7. நாள்

பின்பக்கம்

1. வட்டி கொடுத்த நாள்
2. வட்டித் தொகை
3. புதுப்பித்தல் நாள்
4. மேலாளர் கையொப்பம்
5. வாடிக்கையாளர் கையொப்பம்
6. நாள்

5 பிணையமாக வைத்துக் கடன் பெறுதல்

நிலையான வைப்புத் தொகை இரசீது ஒரு பிணையமாக வாடிக்கையாளருக்குப் பயன்படுகிறது. அதாவது நிலையான வைப்பு இரசீது வங்கியரிடம் பிணையமாக வைக்கப்பட்டு கடன் பெற்றுக் கொள்வதற்குப் பயன்படுகிறது. பொதுவாக இ நிலையான வைப்புத் தொகை குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு பின்பு திருப்பிக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. எனவே இ பணம் தேவைப்படும் காலங்களில் வைப்பு தொகையின் பேரில் கடன் வாங்குவதற்கு வங்கியர் அனுமதிக்கின்றனர். ஆனால் நிலையான வைப்புத் தொகைக்குரிய வட்டி வீதத்தை விட 2 சதவீதம் வட்டி

அதிகமாகக் கடனுக்கு வசூலிக்கப்படுகிறது. நிலையான வைப்புத் தொகையில் 80 சதவீதம் கடனாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நிலையான வைப்புத் தொகை இரசீது தொலைந்து விட்டால் மாற்று இரசீது வங்கியரிடம் வாங்குவதற்கு ஒரு வாடிக்கையாளர் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விதி முறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

1. இரசீது தொலைந்து போன செய்தியை வங்கியருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.
2. மாற்று இரசீது பெறுவதற்கு வாடிக்கையாளர் நஷ்ட ஈட்டுப் பத்திரம் ஒன்று எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும்.
3. மாற்று இரசீது வழங்கக்கூடிய தகவல் வங்கியர் செய்தித்தாள் மூலமாக இருமுறை அறிவிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். கொடுக்கப்பட்ட அறிவிப்பிற்கு எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் தெரிவிக்கவில்லையெனில் வங்கியர் மாற்று இரசீது வழங்குகிறார்.
4. மாற்று இரசீது வழங்கப்பட்ட பின்பு மாற்று இரசீது வழங்கப்பட்டுள்ளது குறித்து வாடிக்கையாளரின் கணக்கிலும் எழுதப்பட வேண்டும்.

வட்டி கொடுத்தல்

பொதுவாக நிலையான வைப்புத் தொகைக்குரிய வட்டி 3 மாதங்களுக்கு ஒருமுறை பணமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது அல்லது வாடிக்கையாளரின் சேமிப்புக் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுகிறது. ஆனால் 3 மாத காலத்திற்கு குறைவான காலத்திற்கு வைப்புத் தொகைக் கணக்கு தொடங்கப்பட்டிருந்தால் நிலையான வைப்புத் தொகைக் கணக்கு முதிர்வடையும் நாள் அன்று வைப்புத் தொகையுடன் வட்டியும் சேர்த்து வழங்கப்படுகிறது. தவணை காலத்திற்கு முன்னதாக வைப்புத் தொகை கணக்கு முடிக்கப்பட்டால் ஒரு சதவீதம் வட்டி குறைத்துக் கணக்கிடப்பட்டு வழங்கப்படுகிறது.

கூட்டுக் கணக்குகள்

நிலையான வைப்புத் தொகை இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட நபர்களின் பெயரில் கணக்குத் தொடங்கப்படுவதையே கூட்டுக் கணக்குகள் என்று அழைக்கிறோம். விண்ணப்பப் படிவத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட நபர்கள் அனைவரின் கையொப்பமும் இடம் பெற வேண்டும். இது போல் நிலையான வைப்புத் தொகை கணக்கு முடிக்கப்படும் போதும் அனைவரின் கையொப்பமும் இடம் பெற வேண்டும்.

விண்ணப்பப் படிவத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நபர்களின் எவரேனும் இறந்து விட்டால் இவ்விண்ணப்பப்படிவத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிபந்தனையின் படி வைப்புத் தொகை திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

நிலையான வைப்பு இரசீதம் இறக்கும் தருவாயில் நன்கொடையாக வழங்கப்படுதல்:

நிலையான வைப்புத் தொகைக் கணக்கு வைத்திருக்கும் வாடிக்கையாளர் தான் இறந்த பிறகு அக்கணக்கில் உள்ள பணத்தைத் தான் விரும்பிய நபருக்கு நன்கொடையாகக்

கொடுக்கலாம். யாருக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறாரோ அவருடைய பெயரை வங்கியருக்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால்இ வாடிக்கையாளர் இறந்த பின்பு தான் நியமனம் செய்யப்பட்ட நபருக்கு வைப்புத் தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டும். வாடிக்கையாளர் எந்த ஒரு நபரையும் நியமனம் செய்யவில்லையெனில் சட்ட ரீதியான வாரிசுதாரருக்கு வைப்புப் பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

காசோலை வசதி கிடையாது:

மற்ற வைப்புக் கணக்குகள் போன்று நிலையான வைப்புக் கணக்கில் காசோலை மூலம் பணம் எடுக்கப்படும் வசதி கிடையாது. நிலையான வைப்பு கணக்கு முதிர்வடையும் போது நடப்பு கணக்கு அல்லது சேமிப்பு கணக்கிற்கு வைப்புத் தொகை மாற்றப்பட்ட பின்பு காசோலை மூலம் பணம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். மற்ற கணக்கிற்கு மாற்றாமலேயே ரொக்கமாகவும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். மற்ற கணக்குகள் போன்று வைப்பு கணக்கில் உள்ள தொகையில் ஒரு பகுதியை மட்டும் எடுக்க இயலாது. எனவேஇ காசோலை வசதி கொடுக்கப்படுவதில்லை.

நீதிமன்ற ஆணை:

ஒரு வாடிக்கையாளரின் நிலையான வைப்புத் தொகையிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அல்லது முழுவதும் உள்ள வைப்புத் தொகையைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாம் என்ற நீதிமன்ற ஆணை வங்கியருக்குக் கிடைக்கப்பட்டிருந்தால் நீதிமன்ற ஆணையின்படி வங்கியர் செயல்பட வேண்டும்.

நீதி மன்ற ஆணை தனிநபர் கணக்கின் மீது பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தால் தனிநபர் கணக்கிற்கு மட்டும் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால் கூட்டுக் கணக்கிற்குச் செயல்படுத்த முடியாது.

ஆவணவரிவிலக்கு:

இந்திய முத்திரைச் சட்டப்படி 500 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட அனைத்து இரசீதுகளிலும் முத்திரை தலை ஒட்டப்பட வேண்டும். ஆனால் வங்கியர் வழங்கும் இரசீதுகளுக்கு மட்டும் ஒரு விதிவிலக்கு உள்ளது. நிலையான வைப்புத் தொகை ரூ.500க்கு மேற்பட்டதாகயிருந்தாலும் வங்கியர் முத்திரை தலை ஒட்ட வேண்டாம். நிலையான வைப்புத் தொகை கணக்கு முதிர்வடையும் போது வாடிக்கையாளர் பணத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்காக முத்திரைத் தலை ஒட்ட வேண்டும். ஆனால்இ நிலையான வைப்புத் தொகை மற்ற கணக்குகளுக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டால்இ வாடிக்கையாளரும் ஸ்டாம்பு ஒட்டத் தேவையில்லை.

தொடர் வைப்புகள்

தொடர் வைப்பு கால வைப்புகளில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை ஒவ்வொரு மாதமும் செலுத்தி தவணைக் கால முடிவில் வட்டியுடன் செலுத்திய பணத்தைப் பெறுவது தான் தொடர் வைப்பாகும். சேமிப்பு மற்றும் நடப்பு கணக்கு போன்று காசோலை மூலம் வைப்புப் பணத்தை எடுக்கும் வசதி கிடையாது. விண்ணப்பத்தில் குறிப்பிட்ட தவணை காலம் வரை பணம் செலுத்தப்பட வேண்டும். நிலையான வைப்புத் தொகைக் கணக்கு போன்று

வாடிக்கையாளர் விரும்பும் நேரத்தில் பணம் எடுக்க முடியாது. தொடர் வைப்புத் தொகை ஆறு மாத காலத்திற்குச் செலுத்தப்பட்டிருந்தால் தான் குறைந்தளவு வட்டிவீதம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆறு மாத காலத்திற்குக் குறைவாக செலுத்தப்பட்டிருந்தால் வட்டி கொடுக்கப்படுவதில்லை.

தன்மைகள்:

தொடர் வைப்புக் கணக்கின் தன்மைகள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

அ) தொடர் வைப்பு கணக்கு தொடங்குவதற்கு எந்தவிதமான வரையறையும் கிடையாது. அதாவது இளவலும் தொடர் வைப்புக் கணக்குத் தொடங்கலாம்.

ஆ) தொடர் வைப்புக் கணக்கு தொடங்கும் போது விண்ணப்பப் படிவத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட தொகையை ஒவ்வொரு மாதமும் செலுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் செலுத்த தவறினால் அபராதத் தொகையுடன் செலுத்த வேண்டும்.

இ) விண்ணப்பப் படிவத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட காலம் வரை செலுத்திய பின்பு இறுதி தவணை செலுத்தப்பட்ட நாளிலிருந்து 30 நாட்கள் கழிந்த பின்பு செலுத்தப்பட்ட வைப்புத் தொகையும் வட்டியும் சேர்த்து வைப்புதாரரிடம் வழங்கப்படும்.

ஈ) ரூ.5 அல்லது அதன் மடங்கில் தொடர் வைப்புக் கணக்கு தொடங்கலாம். 1 ஆண்டு முதல் 5 ஆண்டுகள் காலம் வரை தொடர் வைப்புக் கணக்கு தொடங்கலாம்.

உ) குறைந்த பட்சமாக ஆறு மாத காலத்திற்கு தொடர் வைப்புத் தொகை செலுத்தப்பட்டிருந்தால் தான் வட்டித் தொகை வழங்கப்படும். அதாவது ஆறு மாத காலத்திற்கு குறைவாக தொடர் வைப்புத் தொகை செலுத்தப்பட்டு கணக்கு முடிக்கப்படும் போது எந்த விதமான வட்டியும் வழங்கப்படுவதில்லை.

சேமிப்பு கணக்குகள்

மக்களிடம் சேமிக்கும் பழக்கத்தை உருவாக்குவதற்காகச் சேமிப்பு கணக்கு தொடங்கப்பட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். சேமிப்பு கணக்கு தொடங்குவதற்கு அறிமுகக் கடிதம் தேவைப்படுகிறது. சேமிப்பு கணக்கு ஒரு நபரின் பெயரில் அல்லது ஒன்று மேற்பட்ட நபர்களின் பெயரில் தொடங்கலாம். சேமிப்புக் கணக்கு தொடங்குவதற்கு குறைந்த பட்சமாக ரூ.20 வைப்பாகச் செலுத்த வேண்டும். ஆனால் இ ஒரு சில வங்கிகள் குறைந்த பட்ச தொகையை ரூ.100 என்றும் ரூ.200 என்றும் வைப்பாகச் செலுத்தும் படி கூறுகிறார்கள்.

தன்மைகள்:

1. சேமிப்பு கணக்கு தொடங்குவதற்கு குறைந்த பட்ச தொகையாக ரூ.20இரூ.100 அல்லது ரூ.200 வைப்பாகச் செலுத்த வேண்டும். வங்கிகளைப் பொறுத்து குறைந்த பட்ச தொகை மாறுபடுகிறது.
2. சேமிப்பு கணக்கிற்கு வாடிக்கையாளர் எடுப்பதற்குரிய குறைந்த பட்ச எடுப்புத் தொகை ரூ.1.

3. சேமிப்பு கணக்கிற்கு காசோலை வசதியும் உண்டு. ஆனால்இ சேமிப்புக் கணக்கில் குறைந்த பட்சமாக ரூ.100இரூ.250 அல்லது ரூ.500 இருப்புத் தொகை இருக்கப்பட வேண்டும். பாரத ஸ்டேட் வங்கியைப் பொறுத்து மாறுபடுகிறது.
4. சேமிப்பு கணக்கிற்கு தற்போது கொடுக்கப்படும் வட்டிவீதம் 4.5 சதவீதமாகும் கூட்டுறவு வங்கி மற்றும் கிராம வங்கிகள் மற்றும் கிராம வங்கிகள் சேமிப்பு கணக்கிற்கு 5.5 சதவீதம் வட்டி வழங்குகிறது.
5. ஒரு சேமிப்பு கணக்கில் ஒவ்வொரு மாதத்தின் 10ம் தேதியிலிருந்து அம்மாத கடைசித் தேதி வரையில் உள்ள குறைந்த பட்ச இருப்புத் தொகைக்கு வட்டி கணக்கிடப்படுகிறது.
6. ஒவ்வொரு சேமிப்பு கணக்கிற்கும் ஒரு செல்லேடு அல்லது நகல் ஏடு வழங்கப்படுகிறது.
7. காசோலை வசதி உடையதாகயிருந்தால் ஒரு காசோலைப் புத்தகமும் வங்கியரால் வழங்கப்படுகிறது.
8. ஒரு சேமிப்புக் கணக்கில் உள்ள பணம் எடுப்பதற்கு அதிகபட்சமாக ஒரு வருடத்திற்கு 150 முறை எடுப்புதாள் பயன்படுத்தலாம்.
9. வாடிக்கையாளரின் தன்மையைப் பொறுத்து வங்கி மேல் வரைப் பற்று வசதி சேமிப்பு கணக்கிற்கு வழங்கப்படுகிறது. ஆனால்இ வாடிக்கையாளர் மேல்வரைப் பற்றுக்குரிய உத்தரவாத ஈட்டுப்பத்திரம் ஒன்று வங்கியருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.
10. ஒரு சேமிப்பு கணக்கு முடிக்கப்படுவதாகயிருந்தால்இ செல்லேடு மற்றும் பயன்படுத்தப்படாத காசோலைகளை வங்கியரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.
11. சேமிப்பு கணக்கு ஒரு நிறுவனம் அல்லது நிறுமத்தின் பெயரில் தொடங்குவதாகயிருந்தால் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விதிமுறைகளைப் பின்பற்றலாம்.
 - நிறுவனம் உருவாக்கப்படுவதற்கான சட்டத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
 - பதிவுச் சான்றிதழ்இ சங்க நடைமுறை விதிகள்இ நோக்கம் போன்றவற்றைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும். வங்கியரை நியமித்ததற்குரிய ஆதாரம்.
 - வங்கிக் கணக்கை செயல்படுத்துவதற்கு நியமிக்கப்பட்ட நபர்களின் மாதிரி கையொப்பங்கள் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
 - நிறுவனத்தின் தலைமை அலுவலக மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தால் வங்கியருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

ஒரு சேமிப்பு வங்கிக் கணக்கு தொடங்குவதற்கு முன்பு ஒரு வங்கியர் மேற்கூறிய முன்னெச்சரிக்கைகளைப் பின்பற்றலாம்.

நடப்புக் கணக்குகள்:

நடப்புக் கணக்குகள் என்பது ஒரு வியாபாரி அல்லது ஒரு நிறுவனம் வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதற்காகத் தொடங்கப்படும் வங்கிக் கணக்காகும். நடப்புக் கணக்கு தனிநபர் பெயரில் தொடங்க இயலாது. வாணிபத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பணவரவுகளை வங்கியில் செலுத்திவிட்டுப் பணம் தேவைப்படும் போது வங்கியிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

எனவேஇ நடப்புக் கணக்கில் உள்ள வைப்புகள் தவணைப் பொறுப்புகள் என்றும் கேட்புப் பொறுப்புகள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. பணம் செலுத்துவது மற்றும் பணம் எடுப்பது போன்றவற்றிற்கு எந்தவித வரையரையும் கிடையாது. வாணிப நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதற்காக இவ்வகைக் கணக்குகள் தொடங்கப்படுகின்றன. இவ்வகை கணக்கிற்கு வங்கி மேல்வரைப் பற்று வசதி உண்டு. ஆனால்இ வங்கியிலிருந்து பணம் எடுப்பதற்குக் காசோலையைத் தான் பயன்படுத்த வேண்டும். சேமிப்புக் கணக்குடன் ஒப்பிடப்படும் போது நடப்புக் கணக்குகளில் ஒரு சில சலுகைகள் கிடைக்கப்படுகின்றன.

அ) மேல் வரைப்பற்று பெறும் வசதி நடப்புக் கணக்குகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

ஆ) வாடிக்கையாளர்கள் வசூலிப்பதற்காகச் செலுத்திய காசோலைகளுக்குரிய பணத்தை வசூலித்துக் கொடுக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறது.

இ) வங்கியர் வழங்கும் கடன்கள் இக் கணக்குகளில் வரவு வைக்கப்படுகிறது.

தன்மைகள்:

1. தனிநபர் நடப்புக் கணக்கு தொடங்க இயலாது. வணிகர்கள்இ நிறுவனங்கள் நிறுமங்கள் மற்றும் சங்கங்கள் தான் இக்கணக்கை தொடங்குகிறது.
2. வாணிப நடவடிக்கைகளுக்காகத் தொடங்கப்படுகிறது.
3. நடப்புக் கணக்கில் உள்ள இருப்புத் தொகைக்கு வட்டி வழங்கப்படுவதில்லை.
4. நடப்புக் கணக்கிற்கு மேல்வரைப் பற்று வசதி அளிக்கப்படுகிறது.
5. நடப்புக் கணக்கில் உள்ள இருப்புத் தொகையை எடுப்பதற்கு காசோலை தான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.
6. நடப்பு கணக்கு தொடங்குவதற்கு குறைந்த அளவு வைப்புத் தொகையாக ரூ.100இரூ.250 அல்லது ரூ.500 பெற வேண்டும் வங்கியைப் பொறுத்த குறைந்த பட்ச தொகை மாறுபடுகிறது.
7. காசோலை வசூலிப்பதுஇ உண்டியல் வசூலிப்பதுஇ உண்டியல் வட்டம் செய்வது போன்ற வசதிகள் இக்கணக்கு உடைய வாடிக்கையாளர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.
8. நடப்புக் கணக்கு தொடங்கிய உடன் ஒரு செல்லேட மற்றும் ஒரு காசோலை புத்தகம் வங்கியரால் வாடிக்கையாளருக்கு வழங்கப்படுகிறது.
9. நடப்பு கணக்கில் உள்ள பணத்தை எடுப்பதற்கு எந்த விதமான நிபந்தனையும் கிடையாது.
10. வங்கியர் நடப்பு கணக்கு பராமரிப்பதற்காக இதர கட்டணம் வாடிக்கையாளரிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது.

2. சேமிப்பு கணக்கிற்கும் நடப்பு கணக்கிற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் யாவை?

1. சேமிப்புக் கணக்கு அனைத்தும் நபர்களாலும் தொடங்கப்படலாம். ஆனால் நடப்புக் கணக்கு வணிகர்கள்இ நிறுவனங்கள்இ சங்கங்களால் மட்டும் தொடங்கப்படலாம்.

2. சேமிப்பு கணக்கிற்கு வட்டி வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் நடப்பு கணக்கிற்கு வட்டி வழங்கப்படுவதில்லை.

3. அனைத்து சேமிப்புக் கணக்கிற்கும் வங்கி மேல் வரைப் பற்று வசதி கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் அனைத்து நடப்புக் கணக்கிற்கும் வங்கி மேல்வரைப் பற்று வசதி கொடுக்கப்படுகிறது.

4. சேமிப்புக் கணக்கிலிருந்து பணம் எடுப்பதற்கு எடுப்புச் சீட்டு பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால்இ நடப்புக் கணக்கில் பணம் எடுப்பதற்கு காசோலைககள் தான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

5. சேமிப்புக் கணக்கு தொடங்குவதின் நோக்கம் சேமிக்கும் பழக்கத்தை உருவாக்குவதற்குத்தான். ஆனால் நடப்புக் கணக்கு தொடங்குவதன் நோக்கம் பணத்தைப் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்குத் தான்.

6. சேமிப்பு கணக்கு தொடங்குவதற்குரிய குறைந்தளவு வைப்புத் தொகை நடப்புக் கணக்கு தொடங்குவதற்குரிய குறைந்தளவு வைப்புத் தொகையை விடக் குறைவாக உள்ளது.

3. சேமிப்பு கணக்கிற்கும் நிலை வைப்பிற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் யாவை?

1. நிலை வைப்புத் தொகைக்கு நிலை வைப்பு இரசீது வழங்கப்படுகிறது. ஆனால்இ சேமிப்பு கணத்தின் வைப்புத் தொகைக்குச் செல்லேடு வழங்கப்படுகிறது.

2. நிலை வைப்பு கணக்கிற்கு காசோலை வழங்கப்படுவதில்லை. ஆனால் சேமிப்பு கணக்கிற்கு காசோலை வழங்கப்படலாம்.

3. விண்ணப்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட காலம் முடிந்த பின்பு தான் நிலை வைப்புத் தொகைப் பணம் வாடிக்கையாளருக்கு வழங்கப்படுகிறது. ஆனால்இ சேமிப்பு கணக்கில் உள்ள பணம் எந்த நேரத்திலும் எடுத்து கொள்ளலாம்.

4. நிலை வைப்புத் தொகைக்கு அதிக வட்டிவீதம் அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சேமிப்பு வைப்புத் தொகைக்கு குறைந்தளவு வட்டிவீதம் அளிக்கப்படுகிறது.

5. நிலை வைப்புத் தொகையை எடுப்பதற்கு நிலை வைப்பு இரசீது பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. ஆனால்இ சேமிப்பு கணக்கில் உள்ள பணத்தை எடுப்பதற்கு எடுப்புச் சீட்டு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

6. நிலை வைப்பிற்கு குறைந்தளவு வைப்புத் தொகை நிர்ணயிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் சேமிப்பு கணக்கிற்கு குறைந்தளவு வைப்புத் தொகை நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

7. நிலை வைப்பு இரசீது கடன் வாங்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படலாம். ஆனால் சேமிப்பு கணக்கிற்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள செல்லேடு கடன் வாங்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

அ) செலுத்துதல் மற்றும் வசூலித்தல் பணிகள்:

வாடிக்கையாளர்களின் அறிவுறுத்தலின்படி வங்கியர் பணத்தைச் செலுத்தி விட்டு வாடிக்கையாளரின் வைப்புக் கணக்கில் பற்று வைத்து விடுவர் செலுத்துதல் பணிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- i. காப்பீட்டு முனைமம் செலுத்துதல்
- ii. சங்கங்களுக்குரிய சங்கத் தொகை செலுத்துதல்.
- iii. பணத்தை ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு அல்லது ஒரு கணக்கிலிருந்து மற்றொரு கணக்கிற்குப் பணத்தை மாற்றம் செய்தல்.
- iv. வாடிக்கையாளரின் பணத்தை ஒரு கிளையிலிருந்து மற்றொரு கிளைக்கு மாற்றம் செய்தல்.

ஆ) வசூலித்தல் பணிகள்:

ஒரு வங்கியர்இ தனது வாடிக்கையாளருக்கு வர வேண்டிய பணத்தை வசூலித்து வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் வரவு வைப்பது தான் வசூலித்தல் பணிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. வசூலித்தல் பணிகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- i) வாடிக்கையாளருக்கு வந்த காசோலைக்குரியபணத்தை வசூலித்தல்.
- ii) வாடிக்கையாளருக்கு வரவேண்டியப ந்கு ஆதாயம்இ வட்டி போன்ற தொகைகளை வசூலித்தல்.
- iii) வாடிக்கையாளர் பெற்றுள்ள பெறுவதற்குரிய மாற்றுச் சீட்டுஇ கடனுறுதிச் சீட்டு போன்ற ஆவணங்களுக்குரிய பணத்தை வசூலித்தல்.
- iv) ஆயுள் காப்பீட்டு நிறுவனத்திலிருந்து வாடிக்கையாளருக்கு வர வேண்டிய பணத்தை வசூலித்தல்.

பிணையங்கள் வாங்குதல் மற்றும் விற்றல் பணிகள்

வாடிக்கையாளரின் பொறுப்பாண்மையராக வங்கியா செயல்பட்டு முகமைப் பணிகளைச் செய்து கொடுக்கின்றனர்.

ஒரு வங்கியர் தனது வாடிக்கையாளரின் நிறைவேற்றாளர் என் றஉறவு முறையில் துணைப்பணிகளை நிறைவேற்றுகிறார்.

பொதுப் பயன்பாட்டு பணிகள்:

ஒரு வங்கியர் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பொதுப் பயன்பாட்டுப் பணிகளைத் தங்களது வாடிக்கையாளருக்கும் பொதுமக்களுக்கும் செய்து கொடுக்கின்றனர்.

- i) நூணயக் கடிதம் வழங்குதல்

- ii) பாதுகாப்பு பெட்டக வசதி செய்து கொடுத்தல்
- iii) பயணிகளுக்கான காசோலை வழங்குதல்
- iv) அன்பளிப்பு அல்லது வெகுமதி காசோலை வழங்குதல்
- v) வியாபார வங்கிப் பணிகளைச் செய்து கொடுத்தல்
- vi) நிறுமங்களுக்கு ஒப்புறுதி அளித்தல்
- vii) வங்கி கடன் அட்டை வழங்குதல்
- viii) வங்கிப் பணவிடை அளித்தல்
- ix) விரைவு காசாளர் வசதி செய்து கொடுத்தல்
- x) வீட்டு வசதி நிதி உதவி அளித்தல்
- xi) வரி தொடர்பான அறிவுரை வழங்கல்.

மேற்கூறிய முக்கியப் பணிகள் மற்றும் துணைப் பணிகளுடன் வணிக வங்கிகள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சமுதாய வங்கிப்பணிகளையும் நிறைவேற்றுகின்றன.

வங்கி வசதியை விரிவுபடுத்துதல்:

பொதுவாக இ ஒவ்வொரு வங்கியும் நகர்புறத்தில் கிளைகளைத் தொடங்குவதற்குப் போட்டியிடுகின்றன. ஆனால் இ கிராமப்புறங்களில் கிளைகளைத் தொடங்குவதற்கு எந்த வங்கியும் முன் வருவதில்லை. குிராம மக்களுக்கும் வங்கிச் சேவைகள் கிடைக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. வங்கிகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டபின்பு இ வங்கிப் பணிகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன.

முன்னுரிமைத் துறைகளுக்குக் கடன் வசதி:

வங்கிகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பின்பு இ முன்னுரிமைத் துறைகளுக்குக் கடன் வசதி அளிக்கப்பட்டது. முன்னுரிமைத் துறைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

- i. விவசாயம்
- ii. சிறுதொழில்கள்
- iii. சாலை போக்குவரத்தில் செயல்படுபவர்கள்
- iv. சில்லறை வாணிபம்
- v. குடிசைத் தொழில்
- vi. சுய வெலை வாய்ப்பு
- vii. நலிவுற்றப் பிரிவினருக்கு வீட்டு வசதி
- viii. நுகர்வோர் கடன் வழங்குதல்

வளர்ச்சித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துதல்:

அரசு அறிமுகப்படுத்தும் திட்டங்கள் அனைத்தும் வணிக வங்கிகள் மூலம் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. 20 அம்ச திட்டம் இ ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் இ

விவசாய அபிவிருத்திஇ முன்னோடி வங்கித் திட்டம் போன்ற பல்வேறு திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்குரிய சேவையை வணிக வங்கிகள் செய்து கொடுக்கின்றன.

வங்கிகள் வழங்கும் கடன்களின் வகைகள் யாவை?

வங்கிகள் வழங்கும் கடன்கள் கீழ்க்கண்டவாறு பிரிக்கப்படுகின்றன.

கடன்கள்

- i) ரொக்க கடன்
- ii) வங்கி மேல் வரைப்பற்று
- iii) மாற்றுச் சீட்டு வட்டம் செய்தல்

வங்கிகள் வழங்கும் கடன்களின் வகைகளை

வங்கிகள் வைப்பு மூலம் பெறப்பட்ட பணத்தை வெவ்வேறு வழியில் கடன்களாக வழங்குகிறது.

i) கடன்கள்:

ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகஇ ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஒப்புக் கொண்ட வட்டி விகிதத்தில்இ கடனாக வழங்கப்படுகிறது. குடன் தொகை முழுவதும் ரொக்கமாக அல்லது கடன் வாங்குபவரின் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுகிறது. கடன்தொகை பயன்படுத்தப்பட்டாலும் பயன்படுத்தப்படாமலிருந்தாலும் கடன் தொகை முழுவதிற்கும் வட்டி கணக்கிடப்படுகிறது. கடன் தொகை மொத்தமாகவோ அல்லது பல தவணைகளாகவோ திருப்பிச் செலுத்தப்படலாம். குடன் தொகை திருப்பிச் செலுத்தப்பட்ட பின்பு மறுபடியும் கடன் தேவைப்பட்டால் புதிதாகக் கடன் மனு கொடுக்கப்பட வேண்டும். குடன் பிணைக் கடனாகவோ அல்லது பிணையமற்ற கடனாகவோ கொடுக்கப்படும்.

கடன் தொகை பல தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்தப்படுவதால்இ கடன் வாங்கியவர் எளிதில் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு முடிகிறது. குடன் தொகை முழுவதிற்கும் வட்டி வசூலிக்கப்படுவதால்இ வங்கியின் வருவாய் அதிகரிக்கிறது. ஒவ்வொரு முறையும் கடன் பெறுவதற்குப் புதிதாகக் கடன் மனு கொடுக்கப்படுவதால்இ வராக் கடன் ஏற்படுவதற்குரிய வாய்ப்பு குறைகிறது. வராக்கடன் ஏற்பட்டால்இ மறுமுறை கடன் வழங்குவது நிறுத்தப்பட்டு விடுகிறது.

கடன்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

அ) பிணையத்தின் அடிப்படையில் பிணைக் கடன் என்றும் பிணையில்லாக் கடன் என்றும் பிரிக்கப்படுகின்றன.

ஆ) காலத்தின் அடிப்படையில் குறுகிய காலக்கடன் மத்திய காலக்கடன் மற்றும் நீண்ட காலக் கடன் என்றும் பிரிக்கப்படுகின்றன.

ii) ரொக்க கடன்:

ரொக்க கடன் வழங்குவதும் கடன் முறைகளில் ஒரு முறையாகக் கருதப்படுகிறது. ரொக்கக் கடன் முறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட கடன் தொகை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு கடன் வாங்குபவர் ரொக்க கடன் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுகிறது. கடன் வாங்கியவர் தன்னுடைய தேவைக்கு ஏற்ப ரொக்க கணக்கில் பணத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ரொக்க கடன் கணக்கில் எடுக்கப்பட்ட தொகைக்கு மட்டும் வட்டி கணக்கிடப்படுகிறது. ஆனால்இ கடன் வழங்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்படாமலிருந்தால்இ பயன்படுத்தப்படாத தொகைக்கு அபராதக் கட்டணமும் வசூலிக்கப்படுகிறது. ரொக்க கடன் பல தவணைகளாகவோ அல்லது ஒரே தவணையிலோ திருப்பிச் செலுத்தப்படலாம். துப்பிச் செலுத்தப்பட்ட பணம் மீண்டும் தேவைப்பட்டால் எடுத்துக் கொள்ளும் உரிமை ரொக்க கடன் வாங்கியவருக்க இருக்கிறது.

ரொக்க கடன் பெறுவதற்குப் பிணையம் அல்லது உத்திரவாதம் கடன் தொகைக்கு ஏற்றவாறு வழங்கப்பட வேண்டும்.

iii) வங்கி மேல் வரைப்பற்று:

ஒரு வாடிக்கையாளர் தன்னுடைய நடப்புக் கணக்கில் உள்ள வரவிருப்புத் தொகையிலும் அதிகமாகப் பணம் எடுத்துக்கொள்ளும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கும் வகையில் வாடிக்கையாளருக்கும் வங்கியருக்கும் இடையே ஒப்பந்தம் மேற்கொள்வதுதான் வங்கி மேல்வரைப் பற்று என்ற அழைக்கப்படுகிறது. அதிகமாக எடுக்கக் கூடிய தொகை குறிப்பிட்ட அளவு தொகையைவிட அதிகமாகயிருக்கக் கூடாது. வங்கி மேல் வரைப்பற்று வாடிக்கையாளரின் நடத்தைஇ திறமை மற்றும் முதல் பொன்ற காரணிகளின் அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது. வங்கி மேல்வரைப் பற்றுத் தொகை எடுக்கப்பட்டதற்கு மட்டும் வட்டி கணக்கிடப்படுகிறது. வங்கி மேல் வரைப் பற்று ஒரு தற்காலிக கடன் முறையாகும்.

iv) மாற்றுச் சீட்டு வட்டம் செய்யப்படுதல்:

வாடிக்கையாளர்கள் தாங்கள் பெற்றுள்ள மாற்றுச் சீட்டை வங்கியரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுப் பணம் பெறுவதுதான் மாற்றுச் சீட்டு வட்டமிடுதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மாற்றுச் சீட்டின் தொகைக்கும்இ வாடிக்கையாளர் பெற்றுள்ள தொகைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டுத் தொகை வங்கியருக்குரிய வட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ரொக்கக் கடனுக்கும்இ கடனுக்கும் வேறுபாடுகள்

ரொக்க கடன்

கடன்

i)	ரொக்க கடன் கணக்கில்	கடன் கணக்கில்	கடன் வழங்கப்பட்ட
	வாடிக்கையாளர் எடுத்த தொகைக்கு	தொகை முழுவதற்கும்	வட்டி
	மட்டும் வட்டி கணக்கிடப்படுகிறது.	வசூலிக்கப்படுகிறது.	

- ii) ரொக்க கடன் தொகை மாறுபடக் கூடியது. கடன் கணக்கில் உள்ள தொகை மாறுபடக் கூடியதல்ல. கடன் வாங்குவதற்குப் பிணையம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். கொடுக்கப்பட வேண்டாம்.
- iii) ரொக்க கடன் பெறுவதற்குப் பிணையம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். கொடுக்கப்பட வேண்டாம்.
- iv) மறுமுறை ரொக்க கடன் பெறுவதற்குப் புதிய மனு கொடுக்கப்பட வேண்டாம். மறுமுறை கடன் பெற வேண்டுமானால் புதிய மனு கொடுக்கப்பட வேண்டும். குடன் கணக்கில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட்ட தொகையை மறுபடியும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். தொகையை மறுபடியும் எடுக்க முடியாது.
- v) ரொக்க கடனில் திருப்பிச் செலுத்தியத் தொகையை மறுபடியும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

ரொக்க கடனுக்கும்இ வங்கி மேல்வரைப் பற்றுக்குமிடையே உள்ள வேறுபாடுகள் யாவை?

ரொக்க கடன்

மேல் வரைப் பற்று

- i) ரொக்க கடன் தொகை கடன் கணக்கில் பதியப்படுகிறது. மேல் வரைப்பற்று நடப்புக் கணக்கில் பற்று வைக்கப்படுகிறது.
- ii) ரொக்க கடன் நிரந்தர கடன் முறையாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. எனவேஇ நீண்ட காலத்திற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. மேல் வரைப்பற்று தற்காலிகக் கடன் முறையாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. எனவே. குறைந்த காலத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- iii) பிணையம் வழங்கப்படுவதின் அடிப்படையில் ரொக்க கடன் வழங்கப்படுகிறது. வாடியக்கையாளரின் நடத்தைஇ முதல் மற்றும் திறமையின் அடிப்படையில் வங்கி மேல் வரைப் பற்று வழங்கப்படுகிறது.

12. பிணையில்லாக் கடன் என்றால் என்ன?

பிணையில்லாக் கடன் என்பது எந்த விதமான சொத்துக்களும் பிணையம் செய்யப்படாமல் வங்கியிடம் கடன் பெறுவதாகும். பிணைக்கடன் அல்லாத அனைத்துக் கடனும் பிணையில்லாக் கடன் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பிணையில்லாக் கடன் வழங்கும்போது கீழே குறிக்கப்பட்ட மூன்று காரணிகள் கணக்கில் எடுத்தக் கொள்ளப்படுகின்றன.

- i) ஒழுக்கம்
ii) ஆற்றல் அல்லது திறமை
iii) முதல்

இம்மூன்றும் ஆங்கிலத்தில் 3C's என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

பிணையங்கள் பெறப்படாமல் கடன் வழங்கப்படுவதால்இ கடன் பெறுபவரின் ஆற்றலைப் பொறுத்துக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் கடன் வாங்கியவர் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தவில்லையானால் வங்கி மேலாளர் தான் பொறுப்பெற்க வேண்டும். அவ்வாறு கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தத் தவறினால்இ இக்கடன் தொகை பிணையில்லாக் கடனீந்தோராகக் கருதப்படுகிறது. எனவேஇ மூன்று காரணிகள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

i) ஒழுக்கம்:

கடன் திருப்பிச் செலுத்தும்இ தன்மையை மதிப்பிடும்போதுஇ கடன் பெறுபவரின் ஒழுக்கம்தான் முதன்மையான மற்றும் முதல் காரணியாகக் கருதப்படுகிறது. நேர்மைஇ பொறுப்பு மற்றும் நற்பெயர் போன்ற குண நலன்கள் அடங்கிய தன்மைதான் ஒழுக்கமெனக் கருதப்படுகிறது. பிணையில்லாக் கடன் பெறக்கூடிய நபர் மேற்கூறியகுண நலன்களைப் பெற்றிருந்தால் வங்கியர் எந்தவித ஐயப்பாடும் இன்றிக் கடன் வழங்குவர்.

ii) ஆற்றல்:

ஒரு நிறுவனம் சிறந்ததாக செயல்பட வேண்டுமானால்இ கீழ் கண்ட திறமைகளைக் கடன் பெறுபவர் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

அ) தொழில் நுட்பம் பெற்றிருத்தல்.

ஆ) தொழில் நிர்வாகத் திறமை

இ) தொழில் தொடர்பான முன் அனுபவம்

ஈ) தொழில் ஆர்வம் பெற்றிருத்தல்

கடன் பெறுபவர் மேற் கூறிய திறமைகளைப் பெற்றிருந்தால் வங்கியர் பிணையில்லாக் கடன் வழங்குவதற்கு முன் வருகின்றனர்.

iii) முதல்:

பிணையில்லாக் கடன் வழங்கும்போது வங்கியர் பிணையில்லாக் கடன் வாங்கும் நிறுவனத்தின் முதல் தொகையையும் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில்இ ஒரு நிறுவனம் திறமையாக செயல்பட வேண்டுமானால்இ அந்த நிறுவனம் போதுமான முதல் தொகையைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். போதுமான முதல் தொகைப் பெறப்பட்டிருந்தால் நிறுவனம் கலைக்கப்படும்போது கொடுத்த கடனைத் திரும்பப் பெறுவதில் சிரமம் ஏற்படுவதில்லை. ஒரு நிறுவனம் போதுமான முதல் தொகையைப் பெற்றிருந்தால் வங்கியர் பிணையில்லாக் கடன் வழங்குவதற்கு முன் வருவர்.

பிணையில்லாக் கடன் பெறுபவர் ஒழுக்கம்இ ஆற்றல் மற்றும் முதல் போன்ற தன்மைகளைப் போதுமான அளவில் பெற்றிருந்தால் அக்கடன் பாதுகாப்பான கடன் என்று

அழைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் இ பாதுகாப்பான கடனாக இருந்தால் கொடுத்த கடனைத் திருப்பிப் பெறுவதில் சிரமம் ஏற்படுவதில்லை.

நடப்புக் கணக்கு மற்றும் சேமிப்பு வங்கிக் கணக்கு தொடங்கும் போது எடுக்க வேண்டிய சட்ட நிபந்தனைகள் :

1) குறிப்பிடப்பட்ட படிவத்தில் விண்ணப்பம்:

கணக்கு தொடங்க விருப்பம் உள்ள வாடிக்கையாளர் வங்கியில் குறிப்பிடப்பட்ட படிவத்தினைப் பூர்த்தி செய்து வங்கியரிடம் கொடுக்க வேண்டும் விண்ணப்பபடிவம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு விண்ணப்பதாரர் தனது கையொப்பமிட்டு பூர்த்தி செய்யப்பட்ட விண்ணப்ப படிவத்தினை வங்கியரிடம் வழங்க வேண்டும். விண்ணப்ப படிவத்தில் விண்ணப்பதாரர் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதிரிக் கையொப்பம் இடுவதற்குரிய இடத்தில் கையொப்பமிட வேண்டும். ஒரு சில வங்கிகளில் மாதிரிக் கையொப்பம் பெறுவதற்கென்று மாதிரி கையொப்ப அட்டை பராமரிக்கப்பட்டுக் கையொப்பம் பெறப்படுகின்றது.

2) புகைப்படங்கள் :

கணக்குத் தொடங்க விருப்பம் உள்ள வாடிக்கையாளர் தனது இரண்டு அல்லது மூன்று புகைப்பட நகல்களை வங்கியரிடம் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு நகல் விண்ணப்பப் படிவத்திலும் ஒரு நகல் வாடிக்கையாளரின் செல்லேட்டிலும் ஒரு நகல் வங்கி பராமரிக்கும் பேரேட்டின் வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் ஒட்டப்படுகின்றது.

3) அறிமுக கடிதம் :

விண்ணப்ப படிவம் பூர்த்தி செய்யப்படும்போது விண்ணப்பதாரர் ஒன்று அல்லது இரண்டு பார்வையாளர்களின் பெயர் மற்றும் முகவரியினை குறிப்பிட வேண்டும். வாடிக்கையாளரின் நன்னடத்தை நேர்மை மற்றும் மதிப்பிடப்படும் தன்மை போன்றவற்றைப் பற்றி வங்கியர் அறிந்து கொள்வதற்காகப் பார்வையாளர்களின் பெயர்கள் கேட்கப்படுகின்றன. பொதுவாக இ வங்கியின் அக்கிளையில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்களின் பெயர்கள் விரும்பத்தக்கதாக உள்ளது. அறிமுகக் கடிதம் கோரப்படுவதற்கான காரணங்கள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- i) வாடிக்கையாளர் மேற்கொள்ளும் மோசடியிலிருந்து வங்கியர் தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு
- ii) தேவையற்ற மேல்வரைப் பற்றிலிருந்து வங்கியர் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு
- iii) தீர்த்து முடிக்காத நொடிப்பு நிலை அடைந்தவரிடமிருந்து வங்கியர் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு

- iv) மாற்று ஆவணச் சட்டம் பிரிவு 131ன்படி கவனக் குறைவின்மைக்கு எதிரான பாதுகாப்பு கிடைப்பதற்காக
- v) வாடிக்கையாளரின் காசோலைக்குரிய பணத்தை வசூலிக்கும் போது ஏற்படக்கூடிய பொறுப்பிலிருந்து விடுபடுவதற்காக அறிமுகக் கடிதம் வாங்கப்படுகின்றது.

4) செயல்பாட்டு ஆவணம் எழுத்து வடிவில் பெறப்படுதல் :

தொடங்கப்பட்டுள்ள வங்கிக் கணக்கு வாடிக்கையாளர் அல்லாமல் பிறரால் செயல்படுத்தப்படுவதாகயிருந்தால்இ வாடிக்கையாளரிடமிருந்து எழுத்து மூலமான ஆவணமும் கணக்கினைச் செயல்படுத்தும் நபரின் மாதிரிக் கையொப்பத்தையும் வங்கியர் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

5) ஆவணங்கள் சரிபார்க்கப்படுதல் :

வங்கிக் கணக்குத் தொடங்கும் நபர் நிறுவனமாக அல்லது நிறுமமாகயிருந்தால்இ மேற்கூறிய சட்ட நிபந்தனையுடன் உாயி நிறுவனத்திற்கான ஆவணங்கள் சரிபார்க்கப்பட வேண்டும்.

எ.கா.நிறுமமாகயிருந்தால்இ அமைப்பு முறையேடு மற்றும் சங்க நடைமுறை விதிகள் போன்ற ஆவணங்களின் நகல் பெறப்பட்டுச் சரிபார்க்கப்பட வேண்டும்.

கூட்டாண்மை நிறுவனமாகயிருந்தால் கூட்டாண்மைப் பத்திரத்தின் நகல் பெறப்பட்டுச் அதன் சரத்துக்கள் சரிபார்க்கப்பட வேண்டும். மேலும் கூட்டாண்மைப் பத்திரத்தில் இடம் பெற்றுள்ள உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரின் இருப்பிட முகவரிக்கான ஆவண நகல் மற்றும் அடையாளமறிவதற்கான ஆவண நகலும் வங்கியர் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

6) கணக்குத் தொடங்குதல் :

மேற்கூறிய சட்ட நிபந்தனைகள் அனைத்தும் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட பின்புஇ விண்ணப்பதாரரின் பெயரில் வங்கியர் வங்கிக் கணக்குத் தொடங்க வேண்டும்.

விண்ணப்பதாரர் குறைந்த அளவு ரொக்கத் தொகையை வங்கியில் செலுத்த வேண்டும். வைப்புக் கணக்கிற்கான குறைந்தளவுத் தொகை வங்கியைப் பொறுத்தும் தொடங்கப்படும் கணக்கினைப் பொறுத்தும் மாறுபடுகின்றது. பொதுவாக வங்கிக் கணக்கு தொடங்கப்படும்பொது குறைந்தளவு வைப்புத் தொகைக்கு ரொக்கம் தான் செலுத்தப்பட வேண்டும். மாறாகஇ வாடிக்கையாளர் குறைந்தளவு வைப்புத் தொகைக்கு காசோலையைச் செலுத்தினால்இ கணக்குத் தொடங்கும்போது அதிகமான முன்னெச்சரிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். வாடிக்கையாளரின் காசோலை தவறுள்ளதாகயிருந்தால்இ காசோலையைத் தவறாக மாற்றியதற்காக வங்கியர் பொறுப்பேற்க வேண்டும். வங்கிக் கணக்குத் தொடங்கியதும்இ வங்கியர்

- i) பணம் உட் செலுத்தும் சீட்டு புத்தகம்
- ii) காசோலைப் புத்தகம்.
- iii) ஒரு செல்லேடு போன்றவற்றை வாடிக்கையாளருக்கு வழங்குகின்றனர்.

பணம் உட்செலுத்து சீட்டு என்பது ஒரு வாடிக்கையாளர் தனது வங்கிக் கணக்கில் பணம் அல்லது காசோலை அல்லது உண்டியல் போன்றவற்றைச் செலுத்துவதற்குப் பயன்படுகின்றது.

ஒரு செல்லேடு என்பது வங்கியரின் பேரேட்டில் உள்ள வாடிக்கையாளரின் கணக்கினைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கின்றது.

7) உன்னுடைய வாடிக்கையாளர்களை அறிந்து கொள் படிவம்:

வாடிக்கையாளரின் கணக்கு தொடங்கப்பட்டதும் உன்னுடைய வாடிக்கையாளர்களை அறிந்து கொள்ளும் படிவத்தை வாடிக்கையாளரிடம் கொடுத்து பூர்த்தி செய்து வங்கியர் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். வங்கி ஒழுங்காற்றுச் சட்டம் 1949 பிரிவு 35யு யின் படி கேஷ்யசி படிவம் அமைந்திருக்கப்பட வேண்டும். இப்படிவம் கோரப்படுவதின் முக்கிய நோக்கம் வங்கியர் தனது வாடிக்கையாளரைப் பற்றிய பொதுவான கருத்துக்களையும் வாடிக்கையாளர்களின் நிதிநிலை பற்றியும் அறிந்துவதாகும். இத்தகவல்களுக்கு ஆதாரமாக நம்பத்தகுந்த ஆவணங்களின் நகல் வாடிக்கையாளரால் வங்கியருக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள்

1. பாதுகாப்பான உள்நுழைவுமற்றும்கடவுச்சொல்அல்லதுPIN2.
2. வைத்து ஆன்லைன்பரிவர்த்தனைகள்பதிவுகள்
3. பாதுகாப்பானஇணையதளத்தில்சரிபார்த்து அனுப்புதல்
- 4.ஹேக்கர்கள், வைரஸ்கள் மற்றும் நிரல்கள் இருந்து தனிப்பட்ட கணினியை பாதுகாக்கவும்
5. தளத்தின் தனியுரிமை கொள்கை மற்றும் தெரிவிப்பதை சரி பார்க்கவும்